

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران ئه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولتیر

هه‌موو به‌ره‌ه‌می هه‌یمن

به‌رگی دووهم

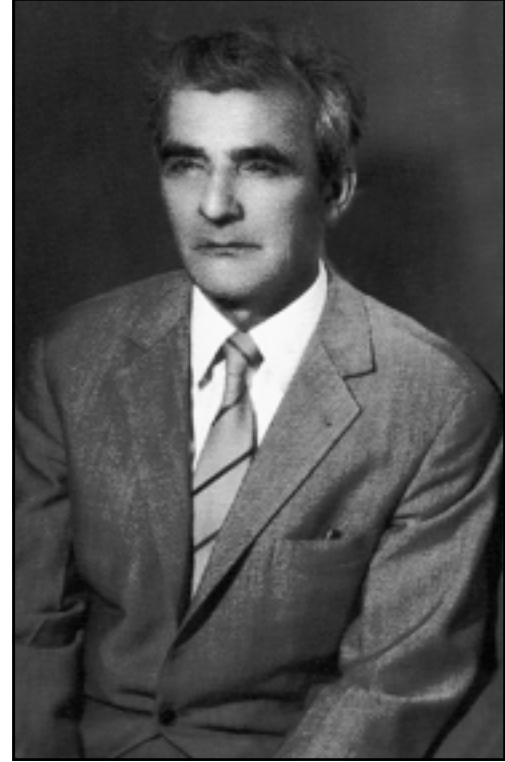
هه‌واری خالی

نووسین

هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۵۱۲
ده‌هیتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئەحمەد حەبیب
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاوپه‌حمانی حاجی مه‌حموود
چایی دووهم - چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر - ۲۰۰۶
له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (۷۷۸) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوه‌تی

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه ره قه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که ده یانگوت ئاسمانی به سه ر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راکردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به ردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیوکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیکی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقیشیان ددها وه و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په یدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه رده وشی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه لسه و راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سووره زرته و قه له و و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قوچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسه نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربیا ن له سیاسه ت ده خورا و ده میا ن له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدا ن. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وره ی بو ئیستیعمار په یدا کرده وه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی ده رنه ده چوو و تیتی نه ده گه یستم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتو نا ی کرد بوو سه رله نو ی زیندوو بکاته وه و گه وره کانی بکاته نو که ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانابینت ده س بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هینا وه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هینا وه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روانه، بپاریزی.

له و سه روه بده اندانه که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی نه رته شی شاهه نشاهی و ئاغا کانی دا له ئاویلکه ی گیا ن کیتشاندان بوین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاند بوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربا یجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به ربه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتووی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گور پیتشه ی له هه موو لایه ک دا کوتابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یاننامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تاران

له موکریان و ئەولاتیڕیش دەره‌پێراند و جە‌مه‌هوری کوردستان دامه‌زرا. هێزی گه‌ل و پێشمه‌رگه‌ گه‌مارۆی سه‌قزی دا ئیتر حکومه‌تی تاران به‌جاریکی زراوی تۆقی و حه‌زبای برینداری ئیستیعمار به‌ته‌واوی ئاروژا و گه‌زاره‌ی ده‌رکیتشا و ژه‌هری پیسی خۆی به‌سه‌ر ئیمه‌دا پێراند، رۆژ نه‌بوو پۆلیک لاو نه‌گیرین، نه‌خرینه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ یا به‌رێ نه‌کرین بۆ پستی جە‌بهه، شه‌و نه‌بوو ده‌سته‌به‌کی دیکه‌ خۆ پزگار نه‌که‌ن و په‌نا نه‌به‌ن بۆ کوردستانی پزگارکراو که ئامیزی بۆ هه‌موو کوردیکی نیشتمانپه‌روه‌ر و هه‌موو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، له‌و لاشه‌وه‌ ئه‌و ده‌ره‌به‌گ و خاین و خۆفرۆشانه‌ی که حیزب ده‌ره‌تانی خه‌یانه‌ت و خراپه‌ی لێ گرتبوون و ماوه‌ی نه‌ده‌دان خۆینی مسکین و هه‌زاران چیدی بمژ و ئیسکیان بکرووسنه‌وه‌ به‌په‌له‌په‌روه‌ خۆیان له‌ ئامیزی شاهه‌نشا ده‌هاو‌پشت. ئه‌م حه‌مه‌ په‌زایه‌ی ئه‌م‌ڕۆ بێ شه‌رمانه‌ ده‌لێ من شای پێخواسانم و به‌ردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کریکار له‌ سنگ ده‌دا، ئیستاش ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌می خه‌یانه‌تیان به‌گه‌ل و نیشتمانی خۆیان کرد به‌زه‌بری نوکی نیزه‌ ده‌کاته‌ نوینه‌ر و سه‌ناتوور.

به‌کورتی سه‌قزی بوو به‌که‌شتی نوح و له‌ هه‌موو تۆ و ته‌ره‌مه‌یه‌کی تی خزا. چونکه‌ ته‌ویله‌ش نه‌مايوو جاشی تی بکری. ئاغاواته‌کانیان وه‌ک گاوه‌گۆل به‌سه‌ر خه‌لکدا پری و به‌زۆری له‌ مالان دایان مه‌زاندن. خاوه‌ن مال ناچار بوو له‌و قات و قه‌ر و گرانیه‌ به‌سامه‌ی که له‌ کاتی شه‌ر له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌تایبه‌تی له‌ سه‌قزدا هه‌بوو له‌ زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌وه‌ و گاوه‌گۆلی شا دابه‌ستی. ئه‌گه‌ر ئاغا به‌رچایی پۆنی که‌ره‌ و هێلکه‌ و هه‌نگوین و مره‌با و نیوه‌پۆزی چلاو که‌باب و شیتی شوانه‌ی گوشت و فرووج و قه‌له‌موون نه‌بوویاوه‌ و شه‌و چه‌له‌شی لێ برابا. خاوه‌ن مال پێشمه‌رگه‌ یا به‌قه‌ولی ئه‌وان «متجاسر» بوو. ده‌سه‌جی پاپۆرتی لێ ده‌درا و ده‌یانبرده‌ دیژبان و تیروته‌سه‌ل ده‌یان کوتا و سه‌ر و گۆیلاکیان ده‌شکاند و زۆر جاریش بێ سه‌روشوتن ده‌چوو.

له‌و سه‌رده‌میدا که له‌ سایه‌ی خه‌باتی حیزبکی شوێشگێر و ئازادیخواز و زانیی و دلسۆزی پێشه‌وا و پاره‌ریکی بلیمه‌ت به‌شیکێ کوردستان هه‌ر له‌ به‌ستینی ئاراسه‌وه‌ تا نیزیکترین گوندی سه‌قزی ئازاد ببوو و گه‌له‌که‌مان له‌وپه‌ری خۆشی و ئازادی و سه‌ره‌رزیدا ده‌ژیا و وه‌ک ده‌لێن «گورگ و مه‌ر پیکه‌وه‌ ئاویان ده‌خواره‌وه‌» حالی خه‌لکی شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌ له‌ حالی کۆیله‌کان گه‌لیک ناخۆشتر بوو. بۆیه‌ من سه‌قزم نیو ناوه‌ شاری تووک لیکراو. رۆژ نه‌بوو دیژبان، کاسب له‌ دوکان نه‌هینیتته‌ خوارێ وه‌به‌ر شه‌پانی نه‌دا یا گزیری ئاغا که‌شیده‌ له‌ ئه‌ستۆی چه‌ند حاجی نه‌کا و ئاته‌گی چه‌ند مه‌لا نه‌برێ. خۆ ئه‌وه‌ی پاپۆتکاران و کارناسانی بیگانه‌ ده‌یانکرد ئه‌گه‌ر له‌رووم هاتبا بیگێرمه‌وه‌ مچورک به‌له‌ش

هه‌موو ئینسانیه‌کی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و به‌ناموسدا ده‌هات.

ئیس‌تیعمار هه‌میشه‌ له‌ شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌وه‌ نه‌خشه‌ی رووخاندنی جە‌مه‌هوری دیموکراتیکێ کوردستانی ده‌کیتشا. چه‌ند جار ئه‌ره‌شی شاهه‌نشاهی شنگی له‌ خۆی دا و هێرشێ برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری ئازادی و، به‌ره‌نگاری پێشمه‌رگه‌ی کورد بوو. به‌لام دیتمان چۆن به‌شرووی گه‌راپه‌وه‌ و رقی خۆی به‌ئیمه‌ی بێ چه‌ک و بێ ده‌ره‌تان رشت.

داخی به‌جه‌رگم گه‌نده‌ل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سه‌ر حکومه‌تی ئازه‌ربایجان و پاش سالیکی ته‌وریزی قاره‌مان داگیرکراوه‌ و سیلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مه‌هاباد قیبه‌لی ئاواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ئابلقه‌ درا و بێ پشتیوان ماوه‌. جا ئه‌مجار ئه‌ره‌شی شاهه‌نشاهی له‌ سه‌قزه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌رێ. ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بێ، بوو. کۆماره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان رووخا، پێشه‌وا مه‌زنه‌که‌مان به‌خۆی و هاو‌پتیه‌کانیه‌وه‌ گیران. پیتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌و ده‌میشه‌ یه‌که‌م زه‌ریه‌تی جه‌رگه‌ر و شه‌ره‌که‌مان که‌وت و هه‌وه‌ل ریزی سێداره‌ له‌ سه‌قزی بێ فه‌ر چه‌قی.

به‌یانیه‌کی ساردی زستانی سه‌قزی بوو، کاتی خه‌لک له‌ مال و ده‌ره‌که‌وتن چ ببین؟! کافر نه‌بینی، ده‌ سێداره‌ چه‌قیبوو، ده‌ رۆله‌ی نه‌به‌ز، ده‌ قاره‌مانی کۆلنه‌ده‌ر، ده‌ پیاوی تیکۆشه‌ری کوردیان پێوه‌ هه‌لا‌وه‌سرابوون، به‌شی زۆری ئه‌م شه‌هیدانه‌ له‌ عه‌شیره‌تی پێشکه‌وتوو و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌گزاده‌ی فه‌یزوللا به‌گی بوون که‌ میتروو شاهیده‌ ئه‌م عه‌شیره‌ته‌ له‌ پیکه‌پێنانه‌ی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامه‌زاندنی کۆماری کوردستاندا چ نه‌خشیه‌کی گه‌وره‌ و به‌رچاوی هه‌بووه‌. له‌نیو ئه‌م شه‌هیدانه‌دا (ئه‌حمه‌دخانی فاروقی) مه‌زنی به‌گزادان و دوو برا ئۆجوانه‌که‌ی ده‌بینران که‌ هینده‌ له‌ میتز نه‌بوو به‌فیل گیرابوون و به‌تاوانی کوردایه‌تی بێ موحاکمه‌ و لیپرسینه‌وه‌ حوکی ئیعدامیان درابوو.

ئه‌فسه‌ریک که‌ ئه‌و حوکه‌می پێ راگه‌یاندوون له‌ زۆر جیبیان و بۆ زۆر که‌سی گێراوه‌ته‌وه‌: (نیوه‌شه‌و، کوتوپر به‌خۆم و چه‌ند گرۆبان له‌و ژووره‌ی ئه‌و سێ برابانه‌یان تیدا به‌ند کردبوو وه‌ژوور که‌وت، چرایان دایسا ته‌ماشام کرد ئه‌حمه‌دخان ئانیشکی داوه‌ته‌وه‌ و سیغار ده‌کیشی و براکانی له‌ خواره‌وه‌ به‌ئه‌ده‌ب له‌سه‌ر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، به‌مینگه‌ مینگ حوکه‌مه‌که‌م پێ راگه‌یاندن. پیم سه‌یر بوو هیچیان نه‌بزرکان، هیچیان په‌نگیان نه‌گۆرا و، رانه‌چنین. ئه‌حمه‌دخان به‌شینه‌یی سیغاره‌که‌ی کووژانده‌وه‌ و گوتی:

«من بیرم له‌وه‌ کردبووه‌وه‌، ئه‌م‌ڕۆم له‌پیش چاو بوو و ده‌مزانێ له‌سه‌ر ئه‌م بیروپروایه‌ی هه‌مه‌ تووشی شتی وا دیم. به‌لێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادیخوازم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسەلاتى شوومى بىگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستادا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆرى بەزەبىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھەكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانىبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىي رېوشوئى عەشیرەتى ناچارە وەدوای براگەورە بگەوئ و لە قسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەوھ نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپىوانە لەسەر براكانم بدا.»

ھىشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھى سەر بەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جىي داخە كە لە ئاخىر ژياندا قسە لە قسەى براگەورەى خۆمدا بكەم و ئەم راستىيە بدركىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىروپرواھىمان پەسند كەردبوو و چووبوونە نىو رىزى حىزبەوھ، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رىزى حىزبەوھ و ئەم بىروپرواھىت قبوول نەكردبايە و رىيازى شەرەف و كوردايەتى و ئازادىخوازىت نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەوھكەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەلدەدا و قەت شوئىت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم و اھە يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

ھەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پىوانە، يا باشتەر بلتيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراوھ كە خۆشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتى و پىواھتى و نەترسىيە ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستووھ.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دوعبوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەوھەكانى وا دەرئى كە خوتىن لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەوھ سەرخۆ و كۆلى دەنەشەتەوھ و زۆر بەوقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتە رى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەوھ كە بەخەم و پەژارە و گریانەوھ كۆبوونەوھ. خەلكەكە بەدیتى ئەم خانمە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاوھ كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماوھ و وەجاغى كۆپرۆتەوھ تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەكۆژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رىي بۆ دەكەنەوھ تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىي بى وەك رووى داىكى خۆتان سىي كەدەوھ. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پىوانە زىان و پىوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پىواكوژى و خەيانەت و جاشەتى نەكۆژران. ئىيوە لە رىگای ئازادىي مەدا، لەسەر كوردايەتى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رىزگارى ئەم گەلە زۆرلىكراوھدا شەھىدكارون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەوھ و لىي دەچىتە پىش و سەرەخۆشى لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوھى سوپاسى بكا پى دەكەنى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەوھ بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەوھ دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوتەنى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەلدەسوئ، مەلايەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەوھ «مامۆستا! كۆرپكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پىواى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەوھ كۆرى زىر وەشان لە مردن ترساون!».

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى بەكىتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوتندراوھتەوھ و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد»دا چاپ كراوھ.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيەكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى ھەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەوھ. خوتىن تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچوری له‌باره‌ماندا نووسیب، که‌م یا زۆر سه‌روسه‌گوتی نه‌گوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌رزوین، هه‌لمه‌ن نه‌گوتاوته‌ سه‌ر مله‌ک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگری، بمانکوژی، بمانگوتی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لی تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لی داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریمان کردوه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پینشی زۆردارمان گرتوه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌نه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خۆیمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جی ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن برپوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لی برپوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌ریمان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ریش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌رین، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراپ و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌سه‌ دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌مانی بێگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوتوه‌ و به‌وره‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکه‌ران پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لی کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌ریمان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسیانه‌ پرن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکه‌را و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ ئه‌مونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (١٣٥٠)ی هه‌تاوی (١٩٧١)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاویه‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کابرایه‌کی ئازهری به‌فارسیه‌کی ناریک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و وه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای بردۆته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکۆ که‌ قه‌ت نه‌سه‌کنده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیردۆته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشان داوه‌ له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ ئه‌مونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نج و چوار سال له‌وه‌ی پێش (١٣٤٠ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاویه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کابرایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (٣٦٩) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه‌ کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژیک شیخ‌عبدالللا (له‌ پیاوه‌ تیگه‌یشتوه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیراژیک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ‌عبدالللا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پسته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ‌عبدالللا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شتیوا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشتم و گوت:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پتوبست ئاماده‌ بکه‌ین».

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ‌عبدالللا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا كه هه‌قده‌ستى كاربه‌ده‌ست و كرىكارانى چاپخانه‌كه بدا، نه‌ده‌كرا له‌و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى كورده‌كان به‌ستری. چونكه سه‌رپىچى له‌ فه‌رمانى سمىتقۆ له‌و هه‌لمه‌رجیدا گالته به‌گیانى خۆكردن بوو. پاش ئەوه‌ى چەند رۆژێك له‌و باره‌دا بی‌رم كرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ كۆى رانه‌گه‌شت. ناچار كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆكه‌ریكم و چەند به‌له‌دى دیکه له‌ شارى وه‌ده‌ر كه‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسى راكردنى خۆى ده‌كا و پێوه‌ندى به‌ئیمه‌وه‌ نیه‌ و له‌ ئاخى لاپه‌ره‌ى (٧٣٠) دا ده‌ست پى ده‌كاتوه‌:

(به‌لئى پاش راكردن و ئاواره‌بوونى به‌ناچارى من، سمىتقۆ ده‌ستوورى دابوو كه‌ كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویكیشى مه‌ئموور كرده‌بوو رۆژنامه‌ى كوردى چاپ و بلاو بكاته‌وه‌ و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی نه‌یكردبووه‌ ناپیاوی به‌شیکى له‌ كتیبه‌ به‌نرخه‌كانى كتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه‌ ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه‌ رانه‌وه‌ستابوو، ناوی چاپخانه‌كه‌شمى گۆرپبوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «مەدن»ى فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیره‌ت»ى هه‌لاوه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و كوردى بلاو كرده‌بووه‌ كه‌ هه‌وتوى جارێك ده‌رده‌چوو. ناوی «رۆژى كورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بووه‌ كه‌ دوايه‌ بۆته «رۆژى كورد» و ئاخى بۆته «كورد».

نووسه‌ر چەند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و كیشه‌ و كاره‌ساته‌كانى نێوخۆى ئەو سه‌رده‌مى ئێران ره‌ش كرده‌وته‌وه‌ و دیسان باى داوه‌ته‌وه‌ سه‌ر باسى سمكۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لك كه‌ به‌هیوا بوون هێزى ده‌وله‌تى سمىتقۆ رام و به‌رده‌ست بکا، كه‌ خه‌به‌رى راپه‌رینى (لاهووتى) و كوژرانى (خالۆ قوربان) و راكردن و بلاو بوونى چریكه‌كانى ئەو و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومید بوون. له‌و لاشه‌وه‌ كورده‌كان به‌و زال بووانه‌ ئازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاییتر بوون.

ئه‌م‌جار سمىتقۆ بیجگه‌ له‌ بلاو كرده‌وه‌ى رۆژنامه‌ى كوردى «كورد» له‌ ورمى رێكخراویكى بۆ وه‌رگرتنى گومرگیش دروست كرده‌بوو، له‌هه‌ر شتیكى كه‌ خه‌لك له‌ ورمی‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌كانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگى ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپى به‌كوردى ده‌دانى. كوژرانى خالۆ قوربان له‌ رۆژنامه‌ى كورده‌كان، كه‌ به‌ناوى كورد چاپ كراوه‌ و بلاو بوته‌وه‌، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوى ده‌كه‌ینه‌وه‌.

نووسه‌ر ئەسلى پاشكۆى فارسى رۆژنامه‌كه‌ى له‌ لاپه‌ره‌ى (٣٨٠) دا چاپ كرده‌وه‌. ئەوه‌تا منیش ده‌یکه‌مه‌ كوردى:

كاره‌ساتى كوژرانى خالۆ قوربان

له‌ پاشكۆى ژماره‌ دووى رۆژنامه‌ى «كورد» چاپى ورمى «هه‌والنووسى ئیمه‌ ده‌نووسى: كوژرانى خالۆ قوربان و شكانى له‌شكره‌كه‌ى بۆ ناگادارى خوتنه‌رانى خۆشه‌ویست پروون ده‌كه‌مه‌وه‌. رۆژى (٢٨)ى رهمه‌زانى (١٣٤٠) له‌ كاتیكدا كه‌ له‌شكرى كورد له‌ژێر فه‌رمانده‌ی «سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى» له‌ ده‌ورویشتى گوندى «قوزلو»ى خاكى هه‌وشار خۆى بۆ په‌لاماربرده‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌كرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژی «خالۆ قوربان» له‌ «میانداو» هه‌ بۆ «شاروێران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موكرى گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌جى پروو له‌ سابلاغ كراوه‌. شه‌وى (٢٩)ى رهمه‌زان له‌ «بۆكان» مانه‌وه‌، به‌یانى زوو رۆیشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌كان له‌ ده‌وروبه‌رى گوندى «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى كۆرى راوێژ و تووێژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربرده‌ سه‌ر خالۆ قوربانیان كیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له‌ عیلى هه‌ركى، «ئه‌سكه‌نده‌رخان» له‌ خه‌لكى برادۆست «هه‌مزاغا» له‌ عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئەسه‌د»ى دێبۆكرى و «سالار سه‌عید» له‌ خه‌تى «لاچین» هه‌و یچن. بریاریان دا له‌ جه‌نگه‌ى بوولیتى بانگى شێواندا، له‌ سه‌عاتى دیاریكراودا، له‌ سى لاهه‌ په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پى بكرى. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئەسه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پیتى بریارى گشتى له‌ تاریك و پروونى به‌یانى (٢٩)ى رهمه‌زاندا له‌سه‌ر كیتوى «زاوا و بووك» را له‌شكرى خالۆ قوربانیان كه‌ له‌سه‌ر ته‌پكى «داسا مه‌جید» له‌نێو سه‌نگه‌راندا دامه‌زراوون، دایه‌ به‌رده‌ستریژ. له‌ هه‌ردووك لاهه‌ شه‌ر ده‌ست پى كرا.

سواری كورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌كه‌ درێژه‌ى بكیشى، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف كوت هه‌لیان كوتا سه‌ر له‌شكرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ ده‌ریان نان. هیندیك به‌دیل گیران. هیندیك كوژران و سواریه‌كانى ئەمیر ئەسه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست كه‌وت. ئەسپ و یه‌ستر و تهنه‌گیكى زۆریش گیرا. ئەمیرولعه‌شایر، ئەمیر ئەسه‌د، سالار سه‌عید له‌پاش ئەوه‌ى له‌ كوشتن و به‌دیلگرتنى سه‌ریزه‌كانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه‌، چەند سواریکیان به‌دووى سه‌ریازه‌ راكردوه‌كاندا نارد. بۆ خۆشیان په‌لاماریان دا قۆلێكى دیکه‌ى له‌شكرى خالۆ قوربان كه‌ له‌سه‌ر كیتوى «خه‌زایی» بوون. ئەوانیش پاش ته‌قه‌یه‌كى كه‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال كرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌ر هاتن كوژران و هیندیكیش به‌دیل گیران. له‌وتیش ئەسپ و تهنه‌گیكى زۆر وه‌ده‌ست كه‌وت. سواریه‌كانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل كوو شكه‌سته‌ى له‌شكرى ئەو دوو شوینه‌ وا به‌شپه‌ره‌ی گه‌ینه‌وه‌ ئیندرقاش ترس له‌نێو له‌شكرى

خالق قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان وەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گزائى. لەو شەرەدا خالق قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىاوەكانى سەيد تەھا ئەفەندى (۳) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (۲) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالق قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالق قوربان زۆرىەيان گەرانەو بۆ ولاتى خويان و دووسەد كەسىكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنىل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» وە بەرەو موكرى وەرپكەوت، بەتەواوى لەو رووداوە بى خەبەر بوو. بۆ ئەوەى دەگەل خالق قوربان يەك بگرنەو زۆر بەفەيزەو بۆ لای بۆكان ھات. ئەمىر ئەسەد كە ئەو خەبەرەى بىست زۆر بەپەلە خۆى گەياندە «ئەمىر ئاباد»ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنىل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرى كوژرانى خالق قوربان و شكان و بلاوونى لەشكرەكەى دەزانى، فەيزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «ساين قلعه» دەگەرپتەو. سوارەكانى بەگزاو و سەردارى موكرى و دەوويان دەكەون، ئەمىر ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگزاو. ئۆردووى ژاندارمى لەكتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماوەى لەشكرەكەى شەوانە لە كىو دىتە خواری و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاو فەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىتەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوپاسە. ھىوادارم لەرپىگای ھەق ناسىيەو ئەوەى لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دیارە ئاغای «تەدن» ئەم باسەى بۆیە نەھىناو تە گۆرپ گۆشەيەك لە مېژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران رووناك بكاتەو، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر بەسەركردايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربىرپى و بۆمان بگىرپتەو كە چۆن چاپخانەكەى لى موسادەرە كراو. جا بۆیە ھىچ نەينووسىو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو شدا كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو

نىيە. ئىمەش جارپ ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارپ ناوگۆرى كردي. ئەو دەردەكەوى كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەرچوو. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيان لەبەرچاوە لە رۆژى (۱۲)ى شەوالى (۱۳۴۰)دا بلاو كراو تەو. ئەگەر دلنباين ھەموو جارپ لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابت، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (۲۷-۲۸)ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (۵)ى شەوال و ژمارەى سېھەمى لە (۱۲)ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو حىساب و لىكدانەو بەدردۆنگم:

۱- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستووە كە مامۇستا مەلا موھەمدى تورجانى يا قزلبجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزای كورد بوو. ھىچ وى ناچى ناوىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم»ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلباردي، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بوو. لىرەدا دەمەوى ئەو نوكتە رووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتايبەتى خەلكى موكرىان، كە گوتمان «عەجەم» مەبەستىان كار بەدەستانى دەولەتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نىيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بوو، دوایە ناوى گۆرپى و بوو بە «كورد».

۲- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالق قوربانى لە پاشكووى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەوخۆ نەقل كر دوو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (۲۹)ى رەمەزاندا كراو و خالق قوربان لەو رۆژەدا كوژراو. ھەرەھا ھەر لەو رىپورتاژەدا ھاتووە كە يەكەم لە سەركرەكانى شەرى دەورەى سابلاخ «ئەمىر ئەسەد» خۆى گەياندۆتە شەرى كىوى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەو، كەواوو ديارە شەرى كىوى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا رووى داو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆیە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (۵)ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەحىسابى سەرەو مان دەبى لە (۵)ى شەوالدا بلاو بوويتەو، چاپ نەكراو. مەگەر واى دانپىن كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بوو، ئەم رىپورتاژە بەتەلگراف ناردرابى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكوەكە لە پاشان چاپ كرابت.

۳- نەك ھەر ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږادهوستی بۆ پاش جیژن. مه‌گه‌ر پیمان وا بێ مه‌لا محمه‌دی تورجانی زاده ئه‌م ږۆژنامه‌ی وه‌ک جیژنانه‌یه‌کی به‌نرخ پیشک‌ه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردبێ.

به‌هه‌ر حال پاش ئه‌م لیکدانانه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌م راستییه که ږۆژنامه‌ی کوردی چاپی ورمی له ئاخو و ئۆخری ږه‌مه‌زان یان له هه‌وه‌ل ږۆژنه‌کانی شه‌والی (١٣٤٠)ی کۆچیدا بلاو بۆته‌وه. به‌لام جیی داخه که نازانین چهنده ژماره‌ی لی ده‌رچوه و چۆن و بۆچی و که‌نگی په‌کی که‌وتوه.

نامه‌یه‌کی شه‌ه‌بی

برای زۆر به‌پێز و خۆشه‌ویستم کاک محمه‌د مه‌لا که‌ریم!

دیارییه به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ئاوه‌دان بێ وه‌ک مالی ویرانی منت ئاوه‌دان کرده‌وه. ده‌ستت نه‌رزی وه‌ک ئۆخژنت خسته نیو دل و ده‌روونی ئاگرینم. هه‌ر خۆش بی وه‌ک خۆشیت هیناوه بۆ لای من.

له‌میژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بێ هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای لی نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و په‌شێو. که‌س سه‌رانسویی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لی نه‌ده‌کره‌وه ته‌گه‌ر میوانیکم هاتبا، خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه بوون. هه‌موو شه‌وم شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو ږۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی ږه‌نجی زانایانه و به‌فیرۆ نه‌چووی تۆوه دیسان شادی به‌مالم وه‌ر بۆته‌وه. خه‌م بۆی ده‌رچوه و دیزه‌ی ږه‌شم له‌ دوو شکاندوه. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که به‌نازوه له‌سه‌ر ته‌ختی زێر دانیشتوه و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه. شه‌که‌ر ده‌بینم، شه‌که‌ری دل‌ڤین و تۆیه شکیان جامی شه‌رابی یاقوتی له‌سه‌ر ده‌سته و مه‌یگێری کۆری دل‌دارانه. ساز و ئاوازی «باربود»ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه ږه‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ ده‌داته‌وه، کیژه جوان و نه‌شمیلا نه‌کانی ئه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستما هه‌لده‌په‌رن و پێ ده‌که‌ن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته و چیرۆکی کۆنم بۆ ده‌گێریته‌وه. ده‌نگی کولنگی فه‌ره‌ادی بێ موژ له‌ گوتمدا ده‌زینگیته‌وه. نه‌خش و نیگاری (تاق وه‌سان) شوپنه‌واری کۆنی ولاته‌که‌م وه‌ک په‌رده‌ی سینه‌ما به‌پیش چاومدا هاتوچۆ ده‌که‌ن. شه‌ودیز له‌به‌ر ده‌رکم نیتسکه و سمکۆل ده‌کا و ده‌گورپینی. به‌لام خوسه‌روی به‌پشته‌وه نییه تا جلیت و ته‌قله و ږمبازی بکا. ئاخو خوسه‌روان ئیمه‌مانان ناخویننه‌وه و ږوو له‌ ماله هه‌ژاران ناکه‌ن. نیزامی و خانا به‌سه‌ر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانه‌وه له‌لای سه‌رووم دانیشتوون و شیعری ته‌ر و ناسکم بۆ ده‌خویننه‌وه، ئه‌میان به‌فارسی ده‌لی:

په‌ریدختی، پری بگزار ماهی
بزی، مقنعه صاحب کلاهی

* سه‌رنج: نووسه‌ر له سه‌رتاسه‌ری کتیبه‌که‌یدا، ناوی (سمکۆ) به‌ (سمیتقۆ) ده‌با.

روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و ناوانه‌ی له‌م وتاره‌دا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکه له نیوان سه‌قز و بۆکاندا.

ئه‌میر ئاباد: گوندیکه له‌لای ږۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئه‌میر ئه‌سه‌د: عه‌لی ئاغای عه‌لی یار سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی دیبۆکی.

ئه‌میروولعه‌شایر: قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی مامه‌ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه‌وره‌یه له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد، نیزیک به‌فه‌خره‌قا.

خالۆ قوربان: یه‌کیک له‌ کورده نازادبووه‌کانی گیلان بوو که ده‌گه‌ل کوچک خانی جه‌نگه‌لی له‌ ږاپه‌ږینی

جه‌نگه‌لدا هاوکاری ده‌کرد، دوايه بای داوه و لای دا و بوو به‌پیاوی ده‌وله‌تی ئییران.

خه‌زایی: کیتۆیکه له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتوه.

داسا مه‌جید: ته‌پکیکه له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

ده‌رمان: گوندیکه له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

زاوا بووک: کیتۆیکی به‌رز و سه‌خته له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

سالار سه‌عید: عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری بۆ شاعیری ناودار عه‌بدووللا به‌گ (ئه‌ده‌ب).

سه‌رداری موکری: عه‌لی خان کویری محمه‌د حسین خانی شه‌هید.

سواری ئه‌حمه‌دی کولای ئاغای: ئاغایه‌کی به‌ناویانگی عه‌شیره‌تی مه‌نگوږ.

شارویران: ناوچه‌یه‌کی گه‌وره و پڕ بێت و به‌ره‌که‌ته له‌ ده‌وریه‌ری مه‌هاباد. که‌لاوه‌کانی دریا پاته‌ختی

موکریان له‌و ناوچه‌دایه.

«صاین قلعه» ساین قلعه: شاریکه له‌به‌ری هه‌وشار.

فه‌یزوللا به‌گی: عه‌شیره‌تیکی به‌ناویانگه که‌وتۆته نیوان سه‌قز و بۆکان.

لاچین: گوندیکه له‌ ږۆژه‌لاتی نیزیکی مه‌هاباد.

لاهووتی: شاعیری به‌ناویانگ و شوږشگێری ئییران.

هه‌مزغا: بۆ قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش (ئه‌میروولعه‌شایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردیبه کهی خویمان ده لئی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ناشووب رووی رهستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیترۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

به لئی له ده ریای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگا و په رنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لئی
 ته مه نم له نوئی نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکای خویم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه وه خووشی و شادیبه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قویادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لئ نه گرم؟ که رهنج و تیکۆشانی تو بوته
 مایه ی خووشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چا پدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبه خانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بوو ژانده وه.

راست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بووه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی و هرگپراوه و باشیشی و هرگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بی ده سه لاتانه و هرگپرداون. ده ترسام ئه وهش هه ر وایی. هه رچهن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردووه، هیچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کوئم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه هه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خوئی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتوویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانیی بعدی»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتوویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردووه و هه قم به سه ر خواوه نییه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه و که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره وی خانام وه گیر
 که وتووه. خه م له خویم حه رام کردووه و خه ربکی خویندنه وه ی ئه و خوسره و و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره نه گه ی
 تو بو ت کردووه و به کو مه گی ئه و وشه فارسی و عه ره بیبانه ی خوئی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لئ ده که م. په رنگه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتیری لئ رابیم. جارئ
 ناتوانم به ته واری رای خویم ده ربیرم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بوته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لئناوه. به راستی خانای که له شاعیریکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیو مه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لئ نه برئ، شیعر به شیعی شیرین خوسره وی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بوته وه خانای خوسره و و شیرینی نیزامی راسته و راست و نه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بوته وه. نه ک نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆییوه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتیبستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زباتر هه‌یه.

دباره‌ فه‌رق له‌ نیوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نیزامی نییه و له‌ پێشیشدا گوتراوه. نیزامی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فیه‌رده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاوی بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راوردم کردوون، له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نیزامیدا به‌داماو نه‌دیوه، به‌لام زمانی نیزامیم پێ په‌وانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆتێندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعره‌ی نیزامیم به‌ده‌رس خۆتێندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعره‌ی خانا دا دیون که له‌ شیعره‌ی نیزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئیستاش به‌شووره‌بی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نیزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعر نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نیو شیعره‌ی خانا وه‌ک ئه‌م شیعره‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعره‌ی خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعرین و مۆسیقایان تێدا یه‌ و شیعره‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وینه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نیزامی بۆ هۆنده‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کێشه‌ی شیعره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هینزی نییه. خانا به‌ئانقه‌ست کێشه‌ی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعره‌ی خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالی نییه و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه و روون نییه کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشه‌ی شیعره‌ی نیزامیم ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعره‌ی گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخه‌ی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشه‌ی نیزامی بایه. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکێشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش راکێشی، ئه‌مه‌یه: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتیبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نیزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستووون
ته‌قعه‌ی قوولنگش یاوا به‌گه‌ردووون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوووم و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوووم. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کێشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جۆره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعره‌ی خانا هه‌یه مه‌رج نییه بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

په خه به کی ترم ئەمهیه سه ریاسه کانت هه به فارسی هیشتونونهوه، دیاره مه به ستت نهوه بووه ریز بو تیکسته که دابیتی. به لام نه و که سه ی نه و سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تو فارسی ده زانی تو خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه؟

دیاره هه دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زوریش ئەمانه ت ره چاو کردووه. ده بوو کاتییک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاویکت به خوسره و شیرینه که ی نیزامیدا گیراپایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی ئەم شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوهن ده سه لاتی وه ک خانا له خوړا و بی نه وه ی پیوست بی قافییه ی شایگان له کاریبیتی و شیعره که ی پی دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتوه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خورره» و «به غدا» هه له ی نه و که سه ن که کتیبه که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. ئەمجار ترسام و تووشی هه ره ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نکه که ی کاریکی باشه و گه لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زور باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوا پیدا پیروزیایی ئەم کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادرم خزمه تی گوره تر به ئەده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

ئهرکی به یان له هه لو مه رچی ئیستادا

پاش برانه وه ی شه ری یه که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه له وشانی ده وه له تی عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کوشان خه لکی ولاته که یان فییری ریشوینی نه وروپایی بکه ن. توند به گز ریشوینی کوندا چوون. جلوه رگی نه ته وایه تی یان له هه مو گه لانی ئەم ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنیتن، خه تیان گۆری.

کاریکاتۆریکی ئەو سه ره ده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زور سه یره. کاریکاتۆریست، زه لامیکی تورکی کیشاوه، پیته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیپریکی خستوون، سه ریان له تیپه که ده ره یناوه، له وشتریکی ناوون، به تیلا له وشتر پاساوه و تیپی راخوریوه (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده رپروه، خه لکی وه پیکه نین خستووه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی ئیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و ئەم پیتانه شیان نارده وه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یان توانی نه و وشانه ی له م پیتانه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباویژن. پاش ماوه یه ک هه له سوور، داسووری شیتانه و ته پوتۆزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. ئیستا نووسه رانی تورک به زمانیکی تیکه لا و ده نووسن. بو نمونه ئەم چه ند دیپرا نه له تازه ترین رۆژنامه کانی تورکی ده ره یناون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحدا چالی شمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سویدم عزیزم». قسه ی خو مان بی، دار و به رد گوپی که ریخ. دوور له رووی که مالیسته کانی خو پیه رست ئەم دیپرا نه به تورکیکی زور په تی نه نووسراون! به لئ شاعیر و نووسه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لا وه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلا و بو ته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگتپردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په پیدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

نهوانيش پرتيكيان ته پوتوزکرد، بهم لاهو ته ولادا هه لاسووران و گيتچه لايان نايه وه. به لام فارس گوته ني: كسي تره براي شان خرد نكرد. «كس به ربه ي نه پيتوان»، كس گوته نه دانن، كس لاساي نه كردنه وه. كه كس ويژاي تابروي خوي به ري و ريبازي سه عدي و حافيز و نيزامي و مه له وي به ريدا وه شوين چهنده كسي شيت و شووري بي مابه و سه رليشيو او بكه وي، خويان پي رانه گيرا و وهك بلقي سه ر تاو پووجانه وه و ناويان له نيون ناواندا نه ما.

بيستومه نه فسه ريكي سياسي راپورت يكي زور گرنگي به خه يالي خوي به فارسي (سه) بو دوكتور موسه ديق نووسيه وه، موسه ديق هه رجي خه ريك بووه تبي نه گه يشتوه، له په راويزي راپورته كه دا نووسيه به تي: «خواهشمندم كاملاً عربي بنويسيد».

نيستا شاعير و نووسه ري فارسي وا هه ن بهم زمانه تي كه لاهو شاكاره نه ده بيه كاني بيتگانه ده كه نه فارسي و بوخوشيان شاكاري تازه و نوي و پر نرخ و جواني ده خولقيتن و نووسه ري وهك: هيدايه، عه له وي چوبك، نه فغاني، ساعيدي و سه مه ديان لي په يدا ده بي و شاعيري وهك، به هار، شه هريار، نيما، په روين، سيمين و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپه ري كه ليتي شاعيره گه وره كاني پيشوويان پر ده كه نه وه. بو ته وه ي بزنان فارسي نه مري چون ده نووسري چاويك بهم چهنده دي رانه ي خواره ودا بخشيتن كه له تازه ترين روتنامه كان ده رها توون: «تفكيك و تقسيم اراضي كشاورزي ممنوع اعلام شد».

«ماليات خريد و فروش در اراضي باير خارج از محدوده شهري بطور تصاعدي دريافت ميشود. معاملات شرطي و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان يا فعاليت صنعتي از مؤسسات دولتي مجاز بلا مانع اعلام شد.»

تهو كه سانه ي عه ربه ي ده زانن به هاساني ده توانن وشه عه ربه بيه كان له نيون ته م دي رانه دا بدوزنه وه. به لام ته گه ر فارسي نه زانن له ماناي رسته كان ناگه ن. چونكه له سه ر ريزماني فارسي دارپژراون و وشه عه ربه بيه كانيان له نيون خودا جوش داوه.

تازه ربايجاني، نه فغاني، پاكستاني، تاجيك، نوزبه كستاني و بلوچيش هه ر وا تي كه لاهو ده نووسن. عه ربه بيش كورد گوته ني «بازه ده شگري و به ريش ده دا ته گه ر ده به خشه و ه ريش ده گري». زور ته بيه بيه هه موو گه لي دنيا ده بي ببه خشه و وه رگري و تا بري و نه مري.

له م نيوه دا ته نيا ني مه ين وهك كه لي كوتاني له مه يدان چه قيوين، چاومان له هه وا بريوه، فيزمان ناهيتي له كه س وه رگرين و ناگاشمان لي نييه چنمان لي وه رده گرن. نازانم ته م فيز و هه وايه، ته م به رزه ده ماخييه و ته م له خويابي بوونه، له كام په مان هه لده دي ري،

نازانم كه ي سه رنه گري ده بين؟ نازانم چمان به سه ردي نازانم بهم حاله ده گه ينه كوي؟ هه ر ته وهنده ده زانم زيانمان زور لي ده كه وي و زور شتي جوانمان له كيس ده چي.

ميژوي روتنامه نووسي ني مه زور له گه لاني ده ور به رمان به جني نه ماوه، «كوردستان» يه كه م روتنامه ي كوردي كه له سالي ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلاو بوته وه فه رقيكي ته وتوي ده گه ل روتنامه كاني گه لاني هاوسي و ده ور به رماندا نييه. له سه رته اي روتنامه نووسيه وه روتنامه نووسه كاني ني مه ش وهك روتنامه كاني تورك و فارس يان نووسيه وه و پيتيان شو ربه ي نه بووه وشه ي بيتگانه له كاري تن.

روتنامه كاني سه رده مي شايخ مه حمودي نه مر كه له سايه ي رنج و تي كو شاني لاي روتنامه نووسي زرينگ و پيتولي كورد كاك جه مال خه زنه داره وه سه رله نوي ژيا ونه وه و نيستا له به ر ده ستان دان، تهو راستيه به ته واوي روون ده كه نه وه.

پيره مي ردي نه مر روتنامه نووسي هه ره گه وره و شاعيري به ناويانگي كورد له «ژين و ژيان» دا تارام و له سه ره خو گوران يكي باشي به سه ر نووسيني كوردي دا هيتا. ناگايانه و وشيارانه خه ريكي بزار كردن و خاوين كردنه وه ي زمانه كه مان بوو و وه ستايانه وشه ي عه ربه ي و فارسي و توركي لي هه لاوارد و وشه ي ساكار و ربه سني كوري له باتي ته وان به كار هيتا.

گه لاويژ، گه لاويژي گه ش و به رز، به پرشنگي روون و جواني ناسماني نه ده ب و روتنامه نووسي كوردي روشن كرده وه، خه والوي راپه رانن و شو رشيكي پيروزي ته ده بي هه لگير ساند. ريبازيكي راست و رهواني گرته پيش، نووسه ر و شاعيري پينگه يانن و به خه لكي ناسانن و وهك دره ختيكي به به ر و سي به ر په گاژوي كرد و وه چه ي وهك «نيشتمان» و «كوردستان» و «هه لاله» و روتنامه كاني دي كه ي سه رده مي كو ماري كوردستان له مه هابادي ده ر كردن.

ناليتم ته ويش زور ته واو بوو، ناليتم كه مو كوري نه بوو، ناليتم كه ته ويش شتي بي تامي تي دا چاپ نه ده كرا. به لام ده توانم بلتم ته گه ر تهو ته هستيره گه شه وا زوو ناوا نه ده بوو توشي تهو شه وه زهنگه نه ده بووين كه سه رده ري تي دا نكري.

به داخه وه تهو ته پ و تزوه ي كه پاش شه ري يه كه م له توركي ا و ني ران هه ستا و له و ولا تانه خوي نه گرت. پاش شه ري دووم رووي له كوردستاني عيراق كرد، رووي له و پارچه ي نيشتمان هه مان كرد كه تاراده يهك ده رته تاني كوردي نووسيني لي هه بوو. له وي دا وه ستا، نه ره وي، نه ره وي و مه يي تا روتني روونايي لي كردينه شه وه زهنگ. شه وه زهنگيكي تاريك و تنووك و نه نگو ست له چاو.

پیاوی بی مایه و له خوئیایی دهره تیان هیئا و قهله میان فری دا و رۆبونه (بنووس) و پیتنوس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دەم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریهان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ناخره که ی به ههستیاری برای بیستیاری نامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافییه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی بهراوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مهغولیان بۆ خوئیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمهتی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له لێژارد. ئیمزایان نه خویندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لێ دا.

هه رکهس له بهر خوئییه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قهله می چه پره کی داها ت نووسی. بی ئه وه ی هه ست به به پرسی میژوویی بکا. به تایبه تی پاش ئه وه ی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به نامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاوودق بکا. ناچاره ئه وه ی بۆی دهنوسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لێ دهرده چی که کس نازانی چیه ؟ من بهش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتتر تی ده گه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لێن: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خوئیایی دامرکاوه و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له بره و که وتوو و ئیتر نووسه ره لاوه خاوه ن به ره کان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه ناره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراو و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گوتوو، به ردیک شیتیکی له چالاوی باوی به سه د ناقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نوی خوش بخوینمه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاوه کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیزه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خویشیان لێ ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیتش وا بزنام له (هاوکاری) دا بوو شیعیکم خوینده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابۆته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاوه، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و هه ست بوو. هه ر دیتیکم ده خوینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

ده مگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافییه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیتک ئاوی ساردم پی دابکه ن رچه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیژ هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی ره ش ده که یین، ئاوی چاومان رۆ دهرژی تا شیعیکی به کوردی ده لێین. بۆچی ناویانگمان له چوارچیتیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ر گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ی نه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خوینده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، هه ستی توندی نه ته وایه تی و بیرورای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه لیه کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خویره رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیو قاموسه کۆنه کاندان دۆزییه وه و نابه جی له کاریان هینان.

دیاره من پیم وای نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستندا بۆ دهرپرینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربیتنی قیامه ت راده بی، دنیا به قور ده گیر، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیتکی گه وه و تاوانیتی خراپ ده زانم.

ئیمه نابی گوئ بده یه شۆینسته کانی فارسی که ده لێن کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خوئییه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنوسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه رگرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌بروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراپیه‌یه. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوه‌ر رووسیه‌یه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پری پیه‌که‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پینووس و بنووس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشته.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شتیاو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خو‌مان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژوو به‌رن بیانیه‌وی یا نه‌یانیه‌وی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نووسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌ریژن. یا باشته‌ر بلیم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نووسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی په‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له‌ ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له‌ وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتانوان، کارتان به‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانیان راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بۆ خۆی ده‌گری له‌ناو ئه‌و جیهانه زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌ر نه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف تانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ دور و پشته‌ی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شتیاوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تارێکم هه‌ر له‌م گۆواره خو‌شه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جوړیک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگونجی. تا ئیستا هه‌ر زامم ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بۆ نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بۆ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌دن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره ناگری.

به‌بروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پیش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بووژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پیدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه‌ زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نووسن ئه‌رکی دووه‌میان له‌سه‌ر شان نییه. بۆ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشته. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بۆ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووه‌م ده‌بی به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه تی بکۆشین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی به‌کارینین، وشه‌ی داتاشراو فری بدین. له‌به‌ر خو‌مانه‌وه وشه دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خو‌ماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پیش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خو‌مالیتره. بۆ ئه‌وه‌ی رسته‌کانمان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پێویستدا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیه‌گانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له نه‌بین که‌م بنووسین و باش بنووسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چهند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پیش ئه‌وه‌ی نووسین بۆ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چهند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خو‌په‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بۆ خه‌لک بنووسین. ئه‌وه‌ی بۆ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کراوه‌وه ناھومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته پشت سه‌رمان، به‌رقدان نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌لنه‌گرین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌ره‌اتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لی‌زانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کرانه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرای و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لی‌تفه‌وماوی ناژی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسیاوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشتر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی به‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆزگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخه‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سریل‌اوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیمن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم پیره‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌لحه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تتاح و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆپنده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زمونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و

۳- زانیان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگرتنه سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هه‌چ نووسه‌ریک بۆ خاتری جی و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشتره له تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی په‌وان نانووسی، خزه‌تی گه‌ل له خزه‌تی تاقه که‌سینک چاکتره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له هه‌موو حالیکدا له‌به‌رچاوی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملایه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننپیرتته ژیر چاپ و خه‌لکی له پاشاگه‌ردانی پینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌لبێژیری و داوا له زانیان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشترینیان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیندیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانترین هه‌لبێژیری.

له هه‌مووان گرینگتر ئەوه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه جو‌ریه‌جو‌ره‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌پۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له بیژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

کشتوکال و ملکرداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی همه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له ریزی شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمی‌ردی، جگه له زوقی شاعیری کومه‌ناس و میژووژان بوو.

له شیعیری دلداریدا که که‌می به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بی وینه‌ی، پایه به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زه‌له ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم بلیم شاگردیکی باشی ئەم قوتابخانه‌یه و، زۆر که‌متر له شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له شیعردا هه‌یه، پتشی‌نیان گوتوو‌یانه: «له شپیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی لهو ئەستیره پرتشنگدارانه‌یه که هه‌ر به‌چهند چه‌رخ جارێک ناسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەمما منیش بۆم هه‌یه بلیم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه شاعیری زۆر به‌رزی هه‌بوون. به‌لام هیتشتا له‌نیو کورددا شاعیریکی هه‌لنه‌که‌وتوه جیتی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دواروژدا رۆل‌ه‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره و بی وینه له‌ نامبیزی خۆیدا په‌روه‌ده بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردیکی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که قوتابخانه‌کی به‌هۆی حه‌ریق له موکریاندا بوته‌ باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له شیعیری نیشتمانی و شوپشگتپانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و پرووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له مه‌ل‌به‌ندی موکریان شاعیریکی ناسین پتیش ئەو شیعیری نیشتمانی، ئەویش ئەوه‌نده حه‌ماسی دانا‌ب‌ن.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نوێی له ئەده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که بای داوه‌ته‌وه سه‌ر ئەده‌بی فولکلۆری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌ت‌کیشان و ره‌نج‌به‌رانی لادی شیعیری گوتوه. تیکۆشاهه ته‌عبیری ناسک و ره‌سه‌نی کوردانه له شیعیری ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا بگۆنجینی. وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌نی کوردی له کاربینی و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شنیکی وه‌ستایانه و شاره‌زایانه بژار بکا و، وشه‌ی بیگانه و نامۆی لێ ده‌رباو‌یژی و، به‌شایه‌دی هه‌موو زمانناسیک له‌م کاره‌ به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌ره‌که‌وتوه.

ئەم شاعیره به‌رزه‌ پروای وا بوو و، بروایه‌کی راستیش بوو، که ده‌بی وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌ن له دی و له نه‌خوینده‌وار فیرین و کیشی شیعر له فولکلۆری کۆن وه‌رگرتن و ته‌عبیر

و ئەزمونی کوردانه به‌کاربیین. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه‌ بیگانانه‌ی له کۆنه‌وه له کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نه‌خوینده‌وار تییان ده‌گا تازه بوونه کوردی و هه‌ق نییه بیانگۆرین یا وه‌دريان نیین. ئەو دوزمینی بی نامانی وشه‌ داتاشینی ناشیانه بوو و ئەو ناشیانه‌ی له خۆه‌ نه‌زانانه، وشه‌ داده‌تاشن به‌دوژمینی زمانی کوردی ده‌ناسی. له‌م ناخرا‌نه‌دا که هیتشتا ما‌بوو و وشه‌ داتاشین ببووه باو. بۆ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که وشه‌یه‌کی داتاشراوی ناره‌سه‌نی نیشان بده‌ی و بۆ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی بۆ بدۆزیه‌وه. ته‌نیا ره‌خه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه لیتی ده‌گیرێ ئەوه‌یه که هه‌ر له‌هه‌جه‌ی موکریاندا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قاموسیتیکی کوردی که‌متر ناگای له وشه‌ جوان و ره‌سه‌نه‌کانی شیوه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له کوردستانی ئیران به‌تایبه‌تی له موکریاندا شاعیری ئەوتۆی پتیکه‌یان‌دن که زۆریان به‌مامۆستای گه‌وره ناسراون و له مامۆستاکه‌یان تی په‌راندووه. به‌لام هه‌قی مامۆستایی به‌سه‌ریان‌ه‌وه هه‌یه، چونکه ئەگه‌ر ئەو ئەم ریتیکه‌ی نه‌شکاندبان دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ریتبازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره شاعیرانه‌ ده‌رۆیشتن که له‌باری زمانه‌وه پرن له وشه‌ و ته‌عبیری بیگانه. دیاره کارم به‌په‌له‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی ئەو نه‌داوه به‌لکه‌ مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ئەوان بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ولتیکی ئەوتۆیان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه له ژيان‌دنه‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خشیتیکی دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا رادیۆ چه‌په‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگتپرانی ناپوخت و دزیو و وشه‌ داتاشه‌کانی شارنشین و خۆپه‌رست، به‌داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و ناره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا شپرتیو و شپرتزه نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی کوردی کرد. ئیتستاش له موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری وا هه‌ن ریتبازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه و په‌ر‌ه‌یان پت داوه. ئەوه‌ش چهند نمونه له جو‌زه‌کانی شیعیری ئەم شاعیره که پتیم وایه ناته‌واویان تیدا هه‌یه. به‌لام له دوور ولات هه‌ر ئەوه‌نده‌م بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای رۆژتیک که دیوانی ته‌واوی چاپ بکری.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئیمه له شاخان میسالی دتو

بیین و بچین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خینو

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخاڤە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە ماڵ
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپری رەش، کچی دزیو
 بۆ ئاسمان دەڕۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتەگاہی مە، سەنعاتە وەرد و شیو
 رەشمالە ماڵ و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێبە پر لە زێر و زێو
 ھەر میللەتیک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردیک کە سەر ھەلێنی دەلێن بۆتە سەربزیو
 بۆ چمانە ماڵ و سەر کە لە سەر سەرورەری نەچی
 کوپر نابێ قەت بترسی لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا رۆژی غێرەتە
 دەسەدەنە خەنجەران و پیاوانە وەرنە نیو
 سەرچوونی تەخت رۆینی سەرداری پێ دەوئ
 خۆشیمە لەو شەھادەتی شیخانە نیو بەنیو
 فیکری لە حالی خۆکەن و بگرن بەحالی خۆ
 شاھان بەمەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پتی نەجاتی وەتەن با بەنیتر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پتی وەتەن خەمی دەرکردن و جنیو

ئەمە نموونەی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانە یەتی و دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ئاشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە ی مەسەلە ی کورد گە یشتوو و ناگای لە فیتل و
 دەھۆی دوزمنان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. ئامۆژگاریبەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی پەرورەری خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپتک، چەند خزمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزا دە ی فەیزوللا بەگی لە پیناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی نازادیی گەلی کورد. ئەمەش نموونە
 شیعری ئاشقانە و دلدارێ سەیفە و دیارنیبە کە ی گوتراو، شیعەرناس دەزانن چەن
 ورده کاری شاعیرانە ی تیدا بە کار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تیدابە و
 قافیە بەکی ھەلێژاردوو وەک قافیە ی شیعەرە نیشتمانیبە کە ی رەنگبێ پیش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لێ نەدا بن.

داوھلی دل

دایم دلەم بە نالە و زاری و فیغان دەلێ:
 خۆش بەو شەو کە رۆژی روخی دل بەرم ھەلێ
 زولفت وەلادە رووت بنوینە با دەفەعیە
 شەو رابری، ستارە نەمیئێ، قەمەر ھەلێ
 تفلێ دلەم گرووی شە کەری لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو ھە بیخە باخەلێ
 بەو زولفی میروەحەت مە کە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفلێکە دل زەعیف و دەترسی لە داوھلێ
 ئەو قافیەت بەسانی دلێ موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلێ، مەلێ

شاکاری ھەرە بەناویانگی سەیفی قازی بەلکو یەکیک لە شاکارەکانی شیعری کوردی
 پارچە شیعری زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگەر، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. مامۆستا لەم شیعەردا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژبانی لادێ نشین و ئاژەلدار و زەحمەتکیشانی کورد کیشاوە کە بێگومان بێ
 وینە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراو و فەرھەنگۆکیکە لە
 وشە ی رەسەن و پاکێ کوردی، پرە لە ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیشان و دینشینیان کورد. وردبوونەو لەم شیعەرە بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌لپه‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاهه و شینی ده‌گه‌ل گه‌پراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردوه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قرانێکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلایان له‌ بن مێچ چه‌قاندوه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌ینام
فرمیسکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گه‌یر
دنیاام لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
تا ناهومه‌ید بووم له‌ هاتنی زووت
جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
به‌ته‌رزه و به‌فهر و باران و هه‌وری
هه‌ردیش له‌بۆ من هه‌ینده‌ی قور پێوا
به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شیاوا
گیاوگۆلی مێرگان بۆم سیسو زه‌رد بوون
بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاوده‌رد بوون
شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
هه‌وریش ناڵه‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چپری
بزن و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هه‌یزی له‌ ترسی سه‌رما
پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
نایه و نه‌یانما هه‌یالانه و هه‌یلکه
له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
سپرووش له‌ سپره و فیه‌ته و چه‌ق چه‌قی
پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
دورنای چۆمه‌تاوان زورنای لێ دره‌
له‌ درزی ئه‌رزی هه‌ویرده دامان
بێ هۆش بوونه‌وه سپروون له‌ سه‌رمان
وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
بۆق که‌ ده‌ی قیراند ده‌ویی کرده‌وه
که‌ریش زه‌پینی له‌بیه‌ر برده‌وه
مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلی وه‌پرووی کرد
ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
لال بم نابینم له‌ چیا و له‌ پازان
سپیره‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان ههر سهه مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پووشی داپوشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سهه بری
 سهه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران روئی گابوره
 روژ هه تا شه وی گه وره و بچو و کیان
 خیزانی مالتی گه وره کچ بو و کیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه ونه می گول تاره ق دهر دین
 تاره ق له هه نیان به ریز بزمی ره
 کی دی له ناسمان به روژ نه ستی ره
 له دهوری سهه ریان ده سرۆکه ی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهه پیلان ده سرۆکه ی نوئی
 که ژه هه وری گرت له دهوری روژی
 ده سمالتی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاولاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار ده خشان
 رهش بوون وهک شه وه به روژ دهره و شان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکنه نین
 بو چینه وه که له که ی ده که ن
 پولی که وانن که چینه ی ده که ن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهه شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکری نادرئ زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیبری
 نه مه ر ماستی ما ، نه مانگا شیبری
 لوک چه مبهری بوو ، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخسه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 و شتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهه شه وینئ
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوئی؟
 کوان شه نگه بیبری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان بهری به یانان؟
 قوئیان هه لئا که ن ده لئی بلووره
 سینگیان دهره خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به روکیان که دین دهر دین
 مانگ له ناسمانئ بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده که ن به لادا
 روژ هه وری له سهه رووی خوئی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان
 کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا « پیرووت ئاغا » سهه رخیلی کوردان؟
 له « قوله سه نی » را بچیته کویتستان

له کوټیبه (تاغی) ټه و چادری جوانی؟
 تیپ تیپ میوانی سهر سفره و خوانی
 کوانی سهد سهد ټه و مەردی رهشید
 بۆ (ماین بلاغی) بچی به ته مهید
 دیهات لیکدی دهی چادر و هوټانی
 گیر ناکه وی رۆن بۆ چهوره سانی
 وه گیر ناکه وی، ماست بۆ هه وینی
 دۆی هه لگه یه وه یا بیکوټی نی
 په نیر بووه ئیکسیر شیر ناوی حیات
 هه وهک ټه سکه ندهر که وتینه زولمات
 شه مال و زریان دايم شه ریانه
 ناغاهت شرین کرمانج قریانه
 زستانی ټه مسال دیاره پینج مانگه
 کا و گیا و مه، پرا له دانگه
 ته ویله و هوټ و هه یوان هه لوه شان
 پووش و قامیش و ئالاش دهرکشان
 دران به گاران وهک وینجهی نوخشان
 خرانه به رمه پرا له دانگه و ههوشان
 کرمانج دهوټه تی پرا و پاتال بوو
 کوچی دی به دیتی به مانگ و سال بوو
 ټه ویش له دس چوو هینده کوچ مه کهن
 کای سهر و نوی کهن جووتی زۆر بکهن
 حاسلی عومر و له زۆر و کهمی
 داتان به کا و گیا له نیو عه جه می
 پتی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری و شتر وهک ټه ستیرانه

کای زهره و رزیو وهک لیهری سووره
 وینجهی رهش و شین پیستی سه مووره
 قیسه تی کایه وهک کاره بایه
 بوته قووتی روح وینجهی سه حرایه
 باخان دابنن داران بنیژن
 نه جیب و ټه سل و کوټ و له میژن
 حه یفه میلله تی شهش هه زار سال بی
 نوکهری مالان رووت و ره جال بی
 نوکهری مالان عه یبه له بۆ مه
 کوټان هه لگرین به کوټمه کوټمه
 چیدی دوزمنان به خو خو ش مه کهن
 بۆ بووزوو و که په نک بالا پووش مه کهن
 تاکه ی له دهرکان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه وره و سهر بی کلاو بین
 هه کسه نار هزووی مالانی هه بی
 وه جاغی کوټیر بی مندالی نه بی
 ټه و به دبه ختییه ی له کورد رووی دابوو
 له بهر نه خوټندن کوټیان ساوابوو
 واجب هه خوټندن بۆ دنیا و دینی
 پیغه مبه ر فه رمووی بوچوونه چینی
 به کوته و شانامان میللهت ده میتن
 به میر و مه زنان شان ده شه کیتن
 دهردی دل ده کهم کورت و کرمانجی
 حه سه ن کرمانجی چت له دیلمانجی؟

خوسره و جوانه گا بۆری مردار بوو
 خواردنی فریزوو و گه لای بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گيان شينيان دهگيپرا
سالج و قادريان دهسه‌ر دهگيپرا
كه‌ره بوزيشيان له‌سه‌ر وه‌ستايه
كو‌لى گريانيان له‌ئوكى دايه
تازه مالاانى تو داخوا چوئن
ئه‌وانيش خه‌ريك فريزوو و كا كوئن
دل‌ت تنگ نه‌بي تف‌اقت هه‌بي
ئه‌وى تو نه‌بي ياخوا هه‌ر نه‌بي
عومه‌ر و عوسمان بووبه‌كرى نازدار
به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار يار
جيژنى قوربانه خوم قوربان ده‌كه‌م
خوم به‌قوربانى عه‌زىز گيان ده‌كه‌م
تاريخ هه‌زار و سى سه‌ده و دوازده
بيستى فه‌روه‌دين داد و بي‌داده

حاجى قادرى شوڤشگير

ژيان ناپسيته‌وه، ته‌بيعه‌ت ئه‌ستيور نابى، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دووى يه‌كد
ريچكه ده‌به‌ستن. زور ئه‌حمه‌د، چاو ده‌كه‌نه‌وه، ده‌گه‌نى، ژن ديتن و ده‌بنه باوك. زور فاتى
به‌خودا ديتن، به‌بووك ده‌چن و زگ ده‌كه‌ن. زور قادر له‌دايك ده‌بن، په‌ره‌وازه ده‌بن، پير
ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام كه‌م قادر به‌حاجى قادرى كو‌بى ده‌بن، بوونه حاجى قادرى كو‌بى هه‌ر
وا سووك و هاسان نييه. به‌خو هه‌لمساندن، با فيشكردن و له‌خوبايييون پي‌ك نايه،
به‌چهند دتر نووسين، چهند قسه‌كردن و چهند شيعر گوتن ته‌واو نابى. فيداكارى، گيانبازى
و له‌خوبووردنى ده‌وى. ده‌س له‌خو به‌ردان ده‌گه‌ل سوپرى و تالى راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختى و
به‌ره‌نگاربوونى ده‌وى. پيويستى به‌چاوى نه‌ترس و كو‌لنه‌دان و نه‌به‌زين هه‌يه.

حاجى قادر مه‌لايه‌كى زانا و شاعيريكى ناسك خه‌يال بووه. ئه‌گه‌ر نيشتمانپه‌روه‌ريكى
وا دل‌سوژ و راست و تي‌كو‌شه‌ريكى وا گه‌رم و گو‌ر و نازاديخوازيكى وا كو‌لنه‌ده‌ر و
نه‌به‌زىش نه‌بوويايه و له‌گو‌شه‌ى مزگه‌وتتيك يا كو‌نجى خانه‌قايه‌ك ده‌رسى گو‌تباوه و نو‌يژ و
تاعه‌تى خو‌ى كردبايه و چهند غه‌زه‌ليكى كوردى له‌پاش به‌جيمايه. ديسان ره‌نگ بو له‌نيو
نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌ى ناوبانگى بكردبايه. - بو‌ئى و امان كه‌من - به‌لام خو‌شه‌ويستى حاجى
هه‌ر له‌به‌ر زانايى و شاعيري نييه. حاجى كوردپي‌كى پاك، تي‌كو‌شه‌ريكى چاك،
ره‌خنه‌گريكى نازا و بي‌باك بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زيوه، ناهومي‌د نه‌بووه، ماندوويى
نه‌زانپوه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئيمانى ته‌واوى به‌م شيعره به‌رزهى خو‌ى بووه كه‌ ده‌لي:

مه‌رگ و ژين ميسلى سيبه‌ر و تاوه

ئه‌وى باقى بميني هه‌ر ناوه

حاجى له‌قوولايى دل‌ه‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خو‌شويستوو و نيشتمانه‌كه‌ى په‌رستوو. شاره‌زاي
ميژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بي به‌شى و چاره‌په‌شى نه‌ته‌وه‌ى
زورلي‌كراوى كورد كردوو. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زه‌ل و ترسه‌نو‌ك نه‌بووه، گه‌ريده و كارامه و
نازابوو و هيز و تواناي خو‌ى بو‌نازادى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ته‌رخان كردوو.

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه، كو‌مه‌لى خو‌ى باش ناسيووه، كه‌م و كورپيه‌كاني به‌چاوى
خو‌ى ديوه، له‌ده‌رد و نازاره‌كاني گه‌يشتوو و نه‌ك هه‌ر ده‌رمانى بو‌دو‌زبوته‌وه به‌لكو
زانايانه و نازايانه باسكى له‌تيماركردن و چاركردن هه‌لكردوو.

حاجی لهو رېنگا پر خه تهرده دا، بهره و نهو ئامانجه بهرزه رويشتووه. هه موو رهنج و کوپره و هری و تال و سوپری و گپروگرفتییکی به گیان و دل قبول کردووه. نه وه ستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردووه و له داوه لیک نه پرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداو یک چۆکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شپیر و شه کر په روره ده نه کراوه، له سه ر دۆشه گی په ری قوو پی نه گه یشتووه، به هه ژاری و نه داری و به هه تپوی و هه ناسه ساردی گه و ره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی و هه دووی خویندن و فیربوون و خو پیتگه یانندن که و تووه و ده لئ:

به بیرت دئ زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانییکی واقعی، رابه ریکی زانا و مه زن و رووناکبیریکی شوپشگپ و به جه رگ بووه، نهو ویستوو یه تی شوپشیکیی قوولی سیاسی و کومه لایه تی و ئابوری و فره هه نگیی له کوردستان به رپا بکا. نه ته وه که ی له ژیرده سستی و کویله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نهو ویستوو یه تی بو به جیگه یانندی نهو ئامانجه ی خوئی له هپز و توانای هه موو توپز و چینه کانی کومه ل که لک و ره بگری.

حاجی بروای ته وای به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکی دیوبه تی کورد لهو مافه ره وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به یینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هۆی نه م بی به شبیه ی زانیوه و رپگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هه ره زۆری لیتفه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبیه. وای گوتووه:

تا رپیک نه که ون قه بیلی ئه کراد

هه ر وا ده بنه خه رابه ئاباد

ئه نوعی میلله ل له گه و ره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوو یه تی پی به پیتی شوپشی سیاسی و جوولانه وه ی رزگار یخوازی، شوپشی کومه لایه تیش ده س پی بگری. کۆت و زنجیره کان بیسین، رپوشوینه کۆن و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وه ک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردر اووه ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کویله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه ده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلئ باشه؟:

بوچی فه رموو یه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چیه؟

گه ر مه لا نه هی فه رموو دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمانپه رهر، حاجی تیکۆشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و تووریه ی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نۆزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی درۆزن و ده سبر و سو فی و ده رویشی بیتکاره و خو پری و ره مالم و مارگری ته وه زه ل و مفته خو رگرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه وه یان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکی کورد له زۆر شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وه ک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیم بلین نه فعیان چیه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مبه لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سو فی بلئ به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ر نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بەروونى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بىروبىرواى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پىششىناني باش وەرگرتوو: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە بەتەعبىرتكى دىكە خستوو يەتە ناو شىعەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نووتى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسەين و حەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى و پىراى نىشاندانى رىگاي شۆرشى سياسى و کۆمەلەيەتى، رىگاي شۆرشى
ئابوريشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشکەوتوو کەى نىشان داو
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىعەرى خوارەو دەدا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى کەم زاناي
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنيا نىبە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بيت و لىمبون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتون
لە ئىبە کامتان بوو؟ يەك دوو جار پىک
بکاتە کيسە يەك ياخۆ خەرار پىک

دو پىي لىدا لە کۆلا مىسلى دۆشاو
وەکو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەر ناو
وہيا پىي نىتراروہ چەند نەمام پىک
لە نارنج و تورنج و چەند مەقام پىک
بزنانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگاي ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو و دىمى ئىبە کىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل کان
گەمەتان زىرە، حەتتا زىوہ، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئى و نەوت و گوگرد
لە کىيوى ئىبەدا کۆيە وەکو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
بەدەردىكى کوشندە زانبوو. تەنانەت خویندنى کۆنیشى بەدەل نەبوو و پەخنەى لى گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاکى خنکا لە بەحرى وشكى ھەوا
سەنعەتى فيرنەبوون لەپاش تەحسىل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نىياز
ئاوروپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىشىلى لە ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

حاجى زۆر بەدرىژى و روونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆ نمونەى زالبونى نوئى بەسەركۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديە خاك

لەم شىئەرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئندەوئى كىتیبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پىنگەياندى خۆى بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئندەوئەو و ئاگای لە وەزعى جىھان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتىكى سەيرە. بەداخەو ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وینەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دواييدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆل»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكىك لە رۆلەى شىرپن توورە دەبى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنى كە مندالى خۆيان نانىرنە مەكتەب و باسى
بىنگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئندن دەنن تا لە ئەنجامدا بىنە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئاميرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتيوانى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگرىتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھىتتەو:

وەك مرىشكى كە ئەقلى نەبھىنى
بىتوو جووجكەى مراوى ھەلبىنى

وەك بگاتە كە نارى جۆگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بمرى جووجەلەيەك
جىئى ئەمى وشكە، جىئى ئەوى ئاوە
تيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بىژانەى كە شىئەر و بەيتى كوردیان داناوہ زۆر خۆشويستوون و
رېژى لى ناون و پىئى ھەلگوتوون:

دوو عەلبن شاعىرن وەكو حەسان
بەردەشان و حەرىرە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپىش چا سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بى غىرەتبن و بى عارىن
ئەوى نەخويئندووە لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى داناوہ. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەوہ.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانىوہ و لە نىوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناوہ و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناویش بن
شىئەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسىوہ باسى
مىكروپ دەكا. ئەوہ لە زەمانىك دايە كە دەزمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بووہ.

حاجى قادر لە قوولايى دلپەوہ ئىمانى بەدېموكراسى ھەبووہ. باسى دېموكراسى لە ولاتە
پىشكەوتووەكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ رۆژنىك رېژىمىكى ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوو ده که ی، دابه زری:

له ته گبیری ئومووری ملکی خو بان
شهریکن پینه دۆز و شوان و گاو ان
له جۆشین و خرۆشین پووره ههنگن
به من چی کافرن یاخو فه رهنگن

وا دیاره حاجی له باره ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئه وه بۆ من گه لێک جیبی رامان و بیرکردنه وه یه. ئایا نووسینه کانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بی ره کانی ئه وان له و سه رده مه دا به زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی که حاجی له و سییانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کراون؟ یا حاجی به پیری فیری زمانی دیکه ش بووه. هیچ کام له م دوو شکانه دوورن. چونکه ئه سته مبول له و کاته دا ناوه ندی رۆشن بیری رۆژه لات بووه. ئه م شیعرا نه ی خواره وه ته ماشاکه ن تا ئیوه ش وه ک من بکه ونه دوو دل بیه وه:

وه کو بیستوو مه بۆ ده فعی مه سائب
وه های ته گبیر کرد ئه و فکری سائب
هه موو گه وه دی و بیلایه ت بینه ئه حباب
وه کو شه خسیکی واحید بن له هه ر باب
هه موویان بینه یه ک ته علیم و نووسین
وه یه ک به رگ و زمان و په سم و ئایین

ئایا ئه م که سانه ی حاجی به شاعیریکی ناسیونالیستی توند دهناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی له و شیعرا نه، ناکه ن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وربا و بیرتیژ و دووربین بووه دووری بیرکردۆته وه و باش له مه سائیل گه ییوه. فکری زۆر له پیش خه لکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سه لماندنی قسه که م ده بی گه لێک بگه ریمه وه دوا وه و لاپه رتیک له میترووی خوتناوی نه ته وه که مان هه لپه ده مه وه.

وه ک ده زانین له ساله کانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ته بایی نیوان ئیمپریالیسته کان شه رتیک جیهانی گه وه و مال و ویرانه کهری هه لگیرساند. پریشکی ئاگری بی ئامانی شه ر که وته کوردستانی خۆشه ویستیش و ولاته که مان بوو به مه یدانێ شه ری نیوان ته زاریزمی رووسیا و داگیرکهری عوسمانی له لایه که وه و ئیمپریالیزمی فیلاوی ئینگلیس و عوسمانی له لایه کی تره وه.

عوسمانییه کان که دۆست و هاو په یمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به ئاشکراییی بۆ

قازانجی ئه وان به شه رده هاتن. ئه و شه ره یان ناو نابوو «خه زا» و به بیانووی دینه وه شیخ و مه لا و مه زنه کانی کوردستانیان فریو دا و کرده نوکهری بی جیره و مواجیبی خو بان. له و شه ره دا ولاته که مان سووتا و خاپوورکرا. نه ته وه که مان قه بوو و له برسان مرد و گه وره ترین زبانی میترووییمان پیگه یشت.

ته نیا له موکریان چند که س به رابه ری سه رداری موکری و شیخ بابا نه چوونه ژیر باری پروپاگه ندا و درۆ و ده له سه ی عوسمانی، سه رداری موکری «حه مه حوسین خان» که نیسه ت به زه مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خوتنده وار بووه. له مه سه له که گه یشتوو و زانیویه تی «شه ر له سه ر لیفه ی مه لایه» نه ک له سه ر دینی ئیسلام و ویستوو یه تی ئه وه ندی بۆی ده کری نه ته وه که ی بی لایه ن به یلایته وه. به لام ئالا هه لگرانی ئیسلام و خه زا که ره کانی عوسمانی، ئه و و شیخ بابا و حه مه خانی بانی و سه یفه دین خانی سه قزیان به و تاوانه ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نه مر، حاجی زانا و پیشکه وتوو که له و سه رده مه دا ئیسک و پرووسکیشی رزیون چند له وه ی پیشدا له فیل و ته له که و خراپه ی خه لیفه کانی عوسمانی گه یشتوو که ده لی:

ئه مه که مر میزه ده لئین واریسی شه رعی نه به وین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه وره که یان
یا:

تا له ژیر به ندی رۆمیان نه گرن
زه حمه ته قه دری به یتیی من بگرن
یا:

روومی وه کو گرتی موون که س پشتیبیان بی نه به ستی
که وتوو نه داوی خو بان په ژمورده مان و حه بران

گه وره گه وره کانی ئه و سه رده می کورد قه دری به یتیی حاجییان نه زانی و دیمان چۆن له ژیر باری روومیان مردن. دیاره مه به ست له گه وره گه وره کان، شیخ و مه لا و خان و ئاغا و به گ و پاشاکانی کورده. چونکه نابیی له بیرمان بچتی که له و سه رده مه دا کۆمه لانی خه لک چ رۆلیان نه بووه.

حاجی ئه و هه موو بی ئاگایی و که مته ر خه مییه ی دیوه. له نه زانی و نه خوتنده واری و دواکه وته یی نه ته وه که ی گه ییوه، که چی ناھومید نه بووه و به هیوا بووه رۆژتیک له

شيعره‌كاني بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قه‌دري نه و بزائن. خه‌مي نه‌وه‌ي بووه كه نه‌و رۆژه به‌چاوي خۆي نابيني:

حه‌سه‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجي ده‌مري به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌و چاوه‌نۆري هيچ پا‌داشته‌تيكي مادي نه‌بووه و به‌راستي له پي‌ناوي گه‌يشتن به‌ئامانجي پيروزي و ئاواتي به‌رزي خۆيدا وازي له هه‌موو خۆشيه‌تيكي جيهان هه‌يناوه و له‌و باره‌دا ده‌لي:

من له دل‌سو‌زي نه‌م قسا‌نه ده‌كه‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجي زانيويه‌تي نه‌ته‌وه‌ي كورد، با پاشكه‌وتووش بي، با له كارواني شارستانيش به‌جي مابي، ته‌وژمي مي‌ژوو پالي هه‌ر پي‌توه ده‌ني و به‌ره‌و پيشي ده‌با. جا نه‌وه ده‌مي خه‌لك له قسه‌ي حاجي ده‌گا:

نه‌م قسه‌ي ئيسته عه‌يبي لي ده‌گرن

نه‌وه ده‌مه‌ش دي زه‌مانه‌ي بو‌ي ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه نه‌وه به‌نه‌م ده‌لي كا‌كه

سه‌يري قانوني حاجي چهن چا‌كه

هه‌ر چلۆني ئيشاره‌تي فه‌رموو

وه‌ك كه‌رامه‌ت هه‌مووي وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستي حاجي له‌وه‌ زمانيدا قانونيكي نو‌ي هه‌يناوه‌ته كايه‌وه و خۆشي نخي كاري خۆي زانيوه و تيگه‌يشتووه شيعره‌كاني له كوردستاندا شو‌رش به‌ريا ده‌كه‌ن:

حاجيه و شيعره‌كاني وه‌ك كاوه

رۆژي دي‌تن دره‌فشي هه‌لداوه

ديسان له جيگايه‌كي دي‌كه به‌به‌يانكي شاعيرانه و جوان ده‌لي:

ئيتفاقي دل‌به‌ريكي بي كه‌ده‌ر

حاجي نه‌نواعي ليباسي كرده به‌ر

بي جياز و ماره‌يي ده‌يدا به‌شوو

له‌وه‌موو كوردانه داخوازي نه‌بوو

عاقيبه‌ت ده‌بخوازن و نه‌ما ده‌مي

پير بووه نازي، كه‌ل و كو‌مه ده‌مي

حاجي عيشقي گه‌ل و نيشتماني لي بو‌ته سه‌ودا و به‌هيچ جو‌ري خۆي بو‌زه‌وت نه‌كراوه و نه‌يتوانيوه بي‌ده‌نگ دانيشي و قسه‌ي چاكي هه‌ر بو‌كردوون و تا مردن وازي نه‌هه‌يناوه:

به‌سه حاجي دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

پيم گوتي: نه‌م قسا‌نه بي نه‌فعه

چا‌كه هه‌ر چۆني تو‌ده‌ليتي وايه

تي‌بگه نه‌م قسا‌نه خۆرايه

قوري كام جي بكه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه ليم بو‌ته عيلله‌تي سه‌ودا

به‌قسه‌ي چا‌كه ده‌ستيان ده‌گرم

ته‌رخي نا‌كه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجي زور باشي زانيوه كه چوارچيه‌وي نه‌زم بو‌ ده‌رپيني بيرو‌راي سياسي و تئوري فه‌لسه‌في ته‌نگه‌به‌ره. به‌كه‌م شيعر له‌به‌ر ده‌كري و ده‌پاري‌زي و كه‌متر له‌ني‌وه ده‌جي. دووه‌م حاجي ويستويه‌تي زووتر كورد پي بگه‌يه‌ني. جاري هه‌ر نه‌م وه‌سيله بووه. زور ئاشكرايه له‌وه‌ سه‌رده‌ميدا ئيمكاني نه‌وه نه‌بووه هيچ كتبه‌تيكي فه‌لسه‌في و سياسي به‌كوردی بلاو بكره‌ته‌وه و له‌چاپ بدری و خه‌لك بيخو‌ينه‌وه. بو‌يه حاجيش له ئاخري ته‌مه‌ني‌دا برپاري داوه هه‌ر به‌كوردی بنووسن ته‌گه‌ر چهن‌د دي‌ره شيعري فارسي هه‌يه ئي هه‌ره‌تي لاوه‌تي و فه‌قيايه‌تي نه‌ون. به‌چي دياره نه‌م ئينسا‌نه خاوه‌ن بیره، بيرو‌راي فه‌لسه‌في و سياسي خۆي نه‌نووسين. به‌لام پاش حاجي چ مي‌راتيكي نه‌ومان پي گه‌يشتووه و ده‌س كه‌وتووه؟

حاجي وه‌ك به‌هه‌تيوي و هه‌ناسه ساردی گه‌وره بوو و پي گه‌يشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاري و نه‌داری و بي‌كه‌سي له ولاتي غه‌ربيايه‌تي سه‌ري نايه‌وه و ته‌نانه‌ت نازانين له‌كوي ني‌ژراوه و گو‌ره‌كه‌ي پي نازانين. به‌لام تي‌كو‌شه‌ران و رووناكبي‌راني ئيستاي كورد به‌مامۆستاي شيعري شو‌رشگيرانه‌ي ده‌زانن.

عہلی ناشق

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونہ به یازیکدا پارچه شیعریکی فارسیم خویندهوه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئه گهرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیه؟ راسته ئم پارچه شیعره له چاو سهنه تی شیعریه وه زور پوخت نیبه و شاعیری سهنه تکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافیه و «افغان» و «شتابان» به قافیه ی «شایگان» ده زانی، بز خوشم ئه گهرچی وه ک جاری دیکهش گوتومه و ده لیم قافیه له شیعره دا مهرج نیبه، به لام کیش مهرجه و ئه وه که شیعر له نه سر هه لداویری. پیم وایه ئم شاعیرانه ی، شیعره عهرووزی ده لیم ده بی به ته وای ریعایه تی قافیه و ره دیف بکن. ئه ما ئم پارچه له باری نیوه ره که وه گه لیک پر و دهوله مه ند و به هیز و ههست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلداري له رۆژه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بی نی که یادی ئم گراوی و دلدارانه ی نه کردین.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئه و لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زوردار و دهوله مه ند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وه ک خوی دهوله مه ند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هوی به جی هیشته وه و رووی له چول و بیروونان کردوه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوه و شیعره ی به گراوییه که ی خوی هه لگوتوه.

داستانی له لیلی و مه جنون بوته هه وینی شیعره ی زوریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رینگای ئه ده بی شه رقییه وه چوته نیو ئه ده بی غه ربیه وه. به پروای ئه ده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئه ده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفانده وه و گره وی بردۆته وه و ئه و داستانه ی له گشت شاعیران باشتر دارشته وه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بز که س ساغ نه بوته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لیم فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بو ده کیشن. تورک ده لیم به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را در ده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بویه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوه و پازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لیم خوشکه زای خومه و ئم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لیم ئم په نده ی پیشینیان راسته که گوتویانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پینگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوته نی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆفایه تیه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکی مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بز خوشی ههستی نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نیبه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئه وینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستوه و پاش مردنی چ

شینیکی بو گیتیروه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه رده کردنی خالی نه یکردو ته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیگ زمانی زانیین، شیعه کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدا به. ئه دی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زور به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئه و ژنه خو شه ویسته شی خو که و لال نه بووه، دواندن و لاواندنه وه و نازکیشانی ویستووه. ئه م چیرۆکانه ی دایکی به مندالی بو ی گوتوون به ناشکرایی له شیعه کانیاندا رهنگی داوه ته وه وهک له م شیعه دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مه زنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی که م وینه ی مه م و زینی له سه ر ئوسوولی نیزامی دارشتووه، شیعه کانی له سه ر کیشی له یلی و مه جنونه که ی ئه ون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازییه کی زور له نیوان ئه م دوو داستانه دا هه یه. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافییه ی ههر دوو کیان تا دهستی له سه ر دابنیتی سوار و په وان و پاراوه. ئه م زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه که ی خانی وشه ی عه ره بی ره قی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئه وهش هه روا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می ده سه لاتنی بنه ماله ی سه فه ویدا ژیاوه و هه موو فارسی زانیگ ده زانی له و سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردووه. ده نا زمانی کوردی ئه وه ندهش هه ژار و که م وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه رۆکه وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئه وهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر دوو ک عه ره ب بوون. ئه ویش هه ر چه ند زور زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وهک عه ره بیگ شاره زای رپوشوین و چلونا یه تی ژبان و فه رهنگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه که ی له به ی تیکی کوردی وه رگرتووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژاردووه. بو به هه تا پی کراره خو ی له ئه فسانه پاراستووه و به ره و واقع چووه. ته نانهت ئه گه ر به وردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین بو تان درده که وی له زور جیگایان که هاتووه له واقع دوور بیته وه له ئه ستۆی خو ی داپنیوه

و ده لئ: «بیستومه، بو بان گیتیرومه وه و یا خه ونیان دیوه». خانی هه ژاره په روه ری و دیفاع له بی ده سه لات و چه وساوانی گه یان دۆته راده یه ک که هیندیک که سی دیاره نه زانی هینا وه ته سه ر ئه م پروایه که ئه و سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروبا وه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چه خه ربیک بووبی وهک نیزامی پینج گه نج بنووسی. جا توانیویه تی و شوپنه وه رکانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بو مان روون نییه. هه ر ئه وه نده ده توانم بلیم ئه و که له چل و چوار سالیدا مه م و زینی ته واو کردووه، ده بی پیش ئه و، به م دلله پر ههسته و به و ته به ره وه انه وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ر به شی ئه وه نده ی مه حته ل نه کردووه تا چل و چوار سالی هه ر ئه و دوو شوپنه وه ره ی بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئه گه ر پتر ژیا بی که هه یچ روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئه م چمان به ده سه ته وه نییه دیسان وهک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئه وه نده شمان له ده سدا هه یه.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه که ی و ته مه نی خو ی بکاته شیعه ر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیست و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الی خو شو بو سه ججادی که پاش مردووان هه ر ره حمهت باشه، خراب له م دوو شیعه ر گه بیوه به بو چونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردووه و ئه وه میش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئه و که سانه ی به گۆتره شت نانوسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئه و سه رده مه ره شترین سه رده می میژوی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده وله تی به ده سه لات و زوردار و له کنه خو مسولمانی ئه و کاته بووه. شه ری به ینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیقه و ماو کراره. زولم و زوری سته مکاران و لیقه و مان و بی هیز و بی ده سه لات له و سه رده مه دا هه ستی نه ته وایه تی خانی بزواتووه که له دیباچه ی مه م و زینه که یدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئه ز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشهویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سهرکهوتوو.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوو نه سهر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیکن جوئی بوونه وه، نیزامی پتی هه لگوتوو یا نه و په پیری گلهیی لی کردوو، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وهری و چه ره سه هری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته نه ستۆی ئەوان.

له باقی مه بهسته کانی په راویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتی لیزان و دلسۆز دواوه و نه وهنده به خشنده و به په رحم بووه که ته نانهت به کره مه رگه وه پری به دفه پری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر و په ز بووی و پتی وای زۆرم درێژد ادپی کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازه ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئه و کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه ری ناردوو نه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و رباباز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستا وه و نه یانه ی شتوو که چه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازه بۆ بۆره پیاو نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوو ده گه ل

کیویان بیسته هاو ده م. به لام شه و و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه ی رانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که و توون. به چه قاله، به لالوو که کیویکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و ره و که وان نانی ره قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی حه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شه و و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پيدا هاتوو و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیتی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که و تووه و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رۆییوه و به هه زار زه حمهت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، دهسته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خویشان بۆ کردوو تا ژبوه له بوته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خو. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلوه رگ و جیازی خۆی بو ی سوار کردوو. سواری کورد ر مبابزینیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاویشتوو. دهسته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیڕێژنه کان ئاوینه یان به ره و رووی راگرتوو، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا ویشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلیان گرتوو و به ره و په ردوویان بردوو. له و حاله دا عه لی له بهر بیتلایه راوه ستاوه و دهستی له بناگوئی ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوو:

مه جلیسی ناشقان گیراوه
ساقی له نیو راوه ستاوه
پیاله ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به چیم زانی که تو هاتی
 به دهنگی تو ق و خرخالان
 عه لی عاشق!
 نه گهر عیشقت زمانی بی
 سه د جار عومرت زوو فانی بی
 حه یفه ئیخلاس په نهانی بی
 مه لازاده به خیر هاتی!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مه ی له مه یخانان ده گپین
 ناشقان له ری و هره گپین
 قوریانت بم نه ی بای واده
 تارا له سه ره له یلم لاده
 به ده ستووری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه که ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگم به فه رهادی چینی
 خه ریکه له سه نگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال و هره
 نه و کاغه زهم له بو به ره

بیده به دهستی دل به ره
 ساقیم ده وی شه راب بینی
 عه کسی خو ی تیدا بنوینی
 ئیننالی لای لی بخوینی
 به و چاوه گیانم ده ستیینی

که ده گاته ئیره شادی مه رگ ده بی و گیانی پاکی به خودا ده سپیری و له بهر ده رکی
 په ردوو ده که وی.

نه وه بوو سه رگورشته ی عه لی ناشق مه جروومی کورده واری. له به یته کانی کور دیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کوره حه بران گپراوه، وه ک شینی زین بو مه م، شینی خانزاد و خه زال بو
 لاس، شینی خه ج بو سیامه ند، شینی سنجان و تایشه گول بو سواری خو یان لیره دا شینی
 کچه مه لا بو عه لی دیار نیبه. ده زانن ده بوو چ شینیتیکی بو بگپیری؟ به ئاواته وه م که ده نگ
 خوشه کورده کان نه م به ندانه و پرای ئاهه نگی شمشالیتیکی مه جزوون بلتین و شاعیره
 لاهه کانمان نه م چپرۆکه بکه نه داستانیکی شیعی ریتر. بو سه رچاوه ی داستانی مه م و زین
 و له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر به یتیتیکی وانه بووه؟

زۆرزانیش بهههله دهچئ

وتارهكەى مامۆستای مەزن و زانای كورد تۆفییق وههیی بهپێزم له گۆوارى پهروه ده و زانستدا وه بهرچاوكهوت و سهرنجى راكیشام. پاش یهك دوو جار خویندنه وه و چه ند جار پیتداچوونه وه ههر چۆنیتك بوو شتیكم لى هه لكراند.

خودا مامۆستای گه وره مان راوه ستاو و پایه بهرترز بكا. خۆى رێچكه ی بو شكاندووین و فیتى كرددووین په خنه بگرن و له هه له ی زمان نه بوورین. كه واپوو ته گهر كوردیتكى ساكاریش په خنه ی له مامۆستایه كى زۆرزان گرت. نه بهردى به كابه داداوه، نه كوفرى چوار ئیمامانى كرددوه و نه ده بئى سهنگه سار بكرئ. چونكه جارى وایه زۆرزانیش بهههله دهچئ.

پاش شیتو و وهرددانه وه ی پوخت و وردى وتارهكەى مامۆستا هاتمه سه ئه م بر وایه كه ماشاللا، ههزار ماشاللا مامۆستا له و دوور ولاته وا له (زانستى) خۆیدا سووتاوه و هه لچزاوه و ئه وهنده توند له بهر راچوو كه بئى ئه وه ی خۆى هه ست بكا وهك هه موو ئینسانیتك تووشى هه له ده بئى، دياره هه له ی پیاوى وا به ناوبانگ و جئ گه وره ش وهك هه له ی ئیمه مانان نیبه و زبانی گه وره دهگه یه نئ.

لا حياء فى الدين، په رزینیتكى قایم بئى، وتارهكەى مامۆستام زۆر شپه زه و شپه پو هاته بهرچاو، په ننگه ده ربای بئى به ستینى زانستى مامۆستا وا شه پۆلان بدا كه ئه ده بئى تیتدا نوقم بووبئى، و مامۆستا هینده زمانى بێگانه فیتبووبئى كه كوردیبه ساكاره كەى خۆمانى له بېر نه مابئى. یا ئه وه یان پتر ویده چئى، زمانى زانا و زمانه وانان له گه ل هى بۆره پیاو و كه ره كرمانجان فهرق و جیاوازیبه كى زۆرى هه بئى.

من وام لیک دابۆوه كه مامۆستا له كاتى نووسینى ئه م وتاره دا به فارسى بېر كرددۆته وه و به كوردى نووسیبوه تى. چونكه شیتوه ی دارشتنى رسته كانى زیاتر وهك فارسى ده چن تا كوردى. به لآم كوردیتكى ئینگلیزى زانى خوینده وار ده یگوت نا مامۆستا به ئینگلیزى بېر ده كاته وه و به كوردى دنووسئ.

جا ههر چۆنیتك بئى قسه ی من بئى یا هى ئه و مامۆستا به فارسى بېر بكاته وه یا به ئینگلیزى ئه م راستیبه ناگۆرئى كه رسته كانى وتاره به نرخه كەى مامۆستا زۆربه یان كوردانه دانهرێژراون و تامى كوردى نادن ده لپن نا، فه رموون به ز دووره گه ز نیبكه ئه م

عیبارته سه ره له نوئى بخویننه وه و حوكمى له سه ره بدن. «له به رته وه دان نه نان بههه له ی زمانیدا پاش ئه وه پئى زانرا گونا هیتكه لئى نه بووردنى». جارى با كارمان به وه نه دابئى رسته كه مه به ست به ده سته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعتراف نه كردن و پئى لئى نه نانه. نهك چاو لئى پۆشین و خۆ گیتل كردن كه وادیاره مه به ستى مامۆستا بووه. من ده لپم رسته كه كوردانه دانهرێژراوه و چاكى سه ره نه گه راره. «گونا هیتكه لئى نه بووردنى» وشه كانى هه موو كوردین، به لآم ههر كه س كه میتك فارسى بزائى تیتده گا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنى» فارسى له میتشكیدا دارشتوه و گونا هیتكه لئى نه بووردنى به قه له مدا هاتوه. ده نا بو خاترى خودا كوردى چۆن وا ده نووسرئ؟ وتاره به نرخه كەى مامۆستا به داخه وه وشه ی كلك و گوئى براو و رسته ی شیتواوى تری تیتدا هه ن. به لآم ناكړئ له سه ره یه كى یه كى ئه وان بدویم. كورد گوتوبه تى «چ كه ویتیتك چ مه ویتیتك؟».

شیتىكى ترم به لاوه سه ریبوو ئه ویش ئه وه یه مامۆستا كه به كوردى زانیتكى گه وره ناوبانگى رۆیبوو. چۆنه له م وتاره دا بئى ئه وه ی دامابئى و ناچار بئى وشه ی بێگانە ی به كار هیتناوه. بو نمونه له باتى نه ته وه كه كوردیتكى په سه نه قه ومى عه ره بئى و له باتى نیتوان مه یانى فارسى نووسبووه.

دیاره من له و كه سانه نیم پیم وایه نووسه رى كورد هه قى نیبه له كاتى ناچارى و پتیبوستیدا وشه ی بېگانه به كار بئینئى و ههر كه وشه به كى بېگانه م له ناو نووسراو پتیکى كوردیدا ره چاو كرد، پیم وابى ئاسمان كوله كەى په ریبوه و قیبه له كه چ بووه و پردى قیامه ت پساوه.

به لآم به و حاله وه بهه قى خۆمى ده زانم په خنه له مامۆستا تۆفییق وههیی بگرم، چونكه ئه و له و كه سانه بوو كه رێچكه ی په تى نووسینى ته خت كرد.

من له سه رده میتكدا خه ربكى كوردى فیتبوون بووم كه پرشنكى گه لاو پتئى گه ش خه ربك بوو ورده ورده ئاسۆ لئى و ته ماوى زمانه كه مان، روون و روونتر بكاته وه و فۆلكلۆرى ئه ده بیمان بسووزتیبسته وه و ئه ده به كه مان به ره و پش به رئى و به ردی بناخه ی زمانى به كگرتووى كوردى دا به زرتینئى.

كوردى ساكار ده لئى گونا هیتكه بو لئى بووردن نابئى، گونا هیتكه لئى بووردنى نیبه، گونا هیتكه ناكړئ لپئى خۆش بئى. به پروای من ئه و كه سانه ی رسته له سه ره شیتوه ی زمانى بېگانه داده رپژن پتر زبان ده گه به نن له و كه سانه ی وشه ی بېگانه له كاردیتن. به داخه وه

دهبی بلیم که ئەم مەترسییە هەرەشە لە زمانەکهمان دەکا و زۆریشی پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپۆز، دیسان نووسیبویەتی «من بەم چەند وشە پیشەکیبە و بیستم زەمین نامادە بکەم بۆ ئەوە که گلهیی نەکرێ لێم که دەس بدەمە کۆلینەوه له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زەمین نامادە بکا بۆ چاندنی توور و گیتزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیستبوو زەمین نامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شتیا و لە دلی خۆمدا گوتم: خودایا زەمین نامادە بکەم لێرەدا چ مانایەکی هیه؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوینێ و تارەکهدا مانای لێ داووه.

زەمین نامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەوه شمان دی» تیگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبی (زەمینە) ی فارسی بی که زۆرجار لە کوردیدا بەکاردهێندرێ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیو مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەپردەست باسکی لێ هەلمالیو و کلکی پەراندوو و نەرگزی پریو و نژدی کردوو؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فیری کوردی پەتی نووسیمان بکەن. هەر ئەو پەلە پەلە و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕایەل و پۆی تیگداین و سەری لێ شتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکانمانی بەهەلە برد، تا گەیشته جیگایەک شاعیر بی بەهەستیار و شتیر بی بەهەلبەست و قافیە بی بەسەر و خزمەت بی بەراژە و ئیمزا بی بەواژوو و ئیستاش هەر نەپرتەوه و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئیمە فیر دەکرد که بەهیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ لە عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بیگانە خستە زمانەکهمانەوه که ئیستا بۆمان لەگیتزەر نادرین. کهچی ئیستا خۆی لەباتی وشە کوردی پەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکار دیتنی، ڕەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە من لەکاربان دینم زۆر سواون و بوونە کوردی. بەلام منبیش عەززی دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ هەموو پڕوپیرتێتیک نەیدەزانی؟ ئەی بۆ (گیتی) فارسیت لە جی دانا؟

با بیینه سەر ڕایەکهی مامۆستا لەسەر پەرورده و زانست، ئەگەر پیتیست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینە کوردی ئەو ڕایەکهی مامۆستا راستە نە پەرورده (التربیه) یە و نە زانست (المعرفه) یە. بەلام بەداخووە ئەزبیش پیشنیارەکهی ئەوم پێ

راست نییە. چونکه نە پەروریشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەروریش ناو، چاوهگەیهکی فارسییە. ئەم ناو چاوهگەیهی که (ش) دەبیته پاشگریان لە فارسیدا یە کجار زۆرن و تاییهتی ئەم زمانەن. دیارە هاتوونەتە ناو کوردیشەوه، بەلام زۆر بەهاسانی دەناسرینەوه، پرواناکەم بەو هاسانییەش که مامۆستا فەرمویەتی بتوانین بیانکەینە کوردی. یانی بەلابردنی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆڕین.

بەلا لە درۆیهدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دین. بەلام ئەو چەند سالە لە کوردستانی ئیران و عێراقدا وشە شۆریش بوته بنیشتە خۆشکە و لە کەسم نەبیستوو بەلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە پێ ڕەوایە که زمانی گەلێکی تر پڕوتینیتهوه و زمانی خۆمانی پێ برازینیتهوه له چی ڕاوەستاوه هەموو ئەم ناوچاوهگەنە و بەر دەستووڕه کهی خۆی بخا کوردی دەولەمەند بکا و فارسی لەسەر ساجی عەلی دا بنێ. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نانه بی سووده. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانی لەباتی پەرورشت و شناسایی. ئاموزشت و پەرورشت پیشنیار بکا. هەم خۆی بحەسینیتهوه و هەم ئیمە. مامۆستا دەزانی لە ئیراندا (آموزش و پرورش) ئەو چەند سالە جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەوه ئەگەر دەستووڕه کهی مامۆستا راست بی فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییە.

لە کوردستانی ئیراندا نەک هەر لە ئەردەلان بەلکو لە زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکاردهێنن. بەلام ئەو بەلگە نییە بۆ کوردی بوونی ئەم وشەیه. لە کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دین لەباتی کار، بەلام ئیش هەر تورکییە.

مامۆستا نووسیبویەتی «وشە زانست لە پاش جەنگی گیتیگری یەکه مەوه بلاو بوتهوه له ناوماندا. بی ئەوهی لەکوێه هاتوو و بەپیتی کام مادە دروست بوو، ئیمە ئیستا پەیمان بەوه بردوو که شکلی زانست غەلەتییکی دەستووڕییه. ئەم وشە غەلەتە، هەبی و نەبی لەلایەن کەسیکهوه هاوئێژاوهتە زمانەکهمانەوه که هەرچەندە ناگادار نەبووه له فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بووه بۆ بلاوکردنەوهی کوردی پەتی له سلیمانییدا ئەو کەسه یا فەیلی بووه، یا کەلهووری یا لەکی»

منبیش ئەو نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلیم: ئەو کابرایە هەم زۆر گەریده بووه و هەم زۆر بەدەستەلات چونکه ئەو وشە هەر له سلیمانییدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پێ گرتۆتەوه.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌پهشی کورد، جارێک دهردی دلێ دهکرد و دهیگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌پرده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته مه‌ها‌باده‌وه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابراه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده فراوانه دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته پێم وایه جگه له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانسته به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری رووناکبیر و پێشپه‌رو خه‌شیتکی گرنه‌ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپیره‌ خه‌وتالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناروونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌هه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانباته‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پێشیلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژیمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشێ بۆ پێکه‌یتانی ئێرانیکی سه‌ره‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پێشکه‌وتوو و تووه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه. ئه‌رکیکی گه‌وره و گرنه‌گه، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه. له‌ پێشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته به‌ئیش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگرن و له‌گه‌ڵ ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆربه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌رێ و

بەزمانىك بنووسى جوتيار و كاسبكار تى بگا. دەبى زمانى شوان و گاوان و سەپان بزانتى، دەبى بۆ زەحمەتكىتشان بنووسن و ئەوان ھان بدا بۆ خەبات. نووسىن و شىئەرى ئەورۇمان تا ساكارتر و بى گرى و گۆلتىر بى، زياتر خرمەت دەكا.

شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى شۆپنەوارى شاعىر و نووسەرە، پىشكەوتووەكانى جىھان موتالا بکەن و شتى تازە و نوئى فېرىن و لە تەجرەبەى ئەوان كەلک وەرگرن و بەرگى كوردى تەواوى لەبەر بکەن. شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى لە دژى رېوشوئىنى كۆن و ناپەسند خەبات بکەن و لە كوردەوى دزىو رەخنەبگرن و رېگای راستى ژيان بەخەلک نیشان بەدن.

شاعىر و نووسەرى كوردستان نابى ئەوئەندە بەرزەفېر بن كە خەلک نەيانگاتى و لەژىرپا تىيان ھەلپروانى و لە قسەيان نەگا. لەبىريان نەچى رۆلەى ئەم گەلەن، لە باوھشى ئەو چيا و كەژەدا پەرەوازەبوون و دەبى پاداشتىيان بەنەو، پاداشتىكى مەعنەوى و بەكەلک، پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى بەنرخ و بى پىچ و پەنا.

بەداخەو ئىستاش لە كوردستانى ئىراندا نووسىنى كوردى تاوانىكى گەورەبە و بۆبەش ئەركى گرنگ و گەورەى ئەدەبى لە ئەستۆى شاعىرەكانە. شىئەر ھاسانتر دەستادەست دەكا، زووتر لەبەر دەكرى و چاكتىر بلاو دەكرىتەو و كەمتر بەلگە دەداتە دەست دوزمەن. نالىين ئەركى شاعىرە پىشكەوتووەكانمان لە ھەلومەرجى ئىستادا كە دىكتاتورى بالى رەشى بەسەر ولاتەكەماندا كىتشاو، كارىكى ھاسان و بى مەترسىيە. بەلام ھەر ئەو قسەى شاعىرى گەورە و ئازادىخوازى تورک (نازم حىكمەت) و ھىبىر دىئىنەو كە دەلى: «ئەگەر مەن نەسووتىم، ئەگەر تۆ نەسووتىي، ئەگەر ئىمە نەسووتىين چۆن رووناكى لە تارىكى پەيدا دەبى».

شاعىرە نىشتمانپەرورەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۇ لە ھەمىشە پتر پىوستى بەورىنگەى خەمەرەوئىن و ئاسمانى ئەوان ھەبە. ھەستى نىشتمانپەرورەى و ئەركى نەتەواپەتى و ئىنسانى ناچاربان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن.

* رۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزى ۱۳۵۲-۱۹۷۳

وہلامىكى دۆستانە

دۆستىكى زانا و ورد و خۆشەويستىم كارتىكى بۆ ناردووم و نووسىوبەتى:

«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شىئەرە تەرى و ناسكە دەس پىدەكا ئى كام شاعىرى كوردە؟

ھىندە بىزىرى كە زانىومە بەزارى ناپەو

دوور لە بالاكەت سەرىنى ناھومىدېم ناپەو

من ھىندە بەھۆش و گۆش نىم ھەر شىئەرىكى لىم بىرسنەو بەزانم ئى كىبىھ؟ بەلام بەھەلگەوت خاوەنى ئەم شىئەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەبەكەو گوتراو.

چونكە رەنگىي زۆر كەسى تىرىش بن نەزانن ئى كىبىھ؟ بەم وتارە جوابى دۆستەكەم داوہ تا ھەم ئەو وەلامى خۆى پى بگا و ھەم خۆپنەرانىش كەلكى لى وەرگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دىوانى نالىدا چاپ كراو، بەلام ئى ئەم شاعىرە بەرز و ناسك خەيال و نەمرە نىبە. بەلكو ئى شاعىرى رەنجەرۆ و چارەرەش مەلا سالىھى حەرىقە.

دىارە شاعىرى سەر بەنەتەو بى بەش و زۆرلىكراوھەكان بەختەو و كامرەوا نابن. ھىچ شاعىرىكى كورد نانسىن ژيانىكى خۆش و باشى رابواردبى. بەلام لە ھەمسوان چارەرەشتەر، لىقەوماوتر و ھەژارتەر حەرىق بوو. ئەم شاعىرە مەزەنە كە ئەگەر دىوانەكەى بەرپىكوپىكى كۆكراپاىو دەمانزانى يەكىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كوردە، ژيانىكى زۆر تال و تفت و پىر لە كۆپرەوورەى رابواردوو، لە تەواوى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى نەگەر اوو. لە سالەكانى دواىي تەمەنىدا كۆپىر و كۆلەوار و گەردەنشىن بوو و كەم بەختى پاش مردنىش يەخەى بەرنەداو و بەنەناسراوى ماوئەتەو. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەوتاون و ئەگەر نەفەوتابن ھىچ نەبى چاپ نەكران، ئەوى چاپىش كراون ئادارىبان بەسەر پادارەو نىبە.

چەند سال لەوہى پىش لاوتىكى بەزەوق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى حەرىقى كۆكردبۆو، دەتوانم بلىم رىكوپىك بوون و يەكىك لە شاگردەكانى ھەرە زاناي حەرىقىش كە ھىشتا مابوو يارمەتى دابوو منىش تەماشام كرد و لىي رازى بووم و حەرىقىش ناسى و پىم وابوو، باشترىن شاگردى نالىبە ھەك بزائم نەتوانى چاپى بكا، بەلكو لەنپوش چوو. حەرىق نەك ھەر باشترىن شاگردى نالى بوو، بەلكو قوتابخانەى نالى بردۆتە موكرىبان و شاگردى باشى لەو مەلئەندەى كوردستان پى گەياندوون، ئەدەب،

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خۆی خاوه‌نی قوتابخانه‌یه‌کی شیعریه، هه‌موو شاگردی حه‌ریق بوون. ده‌لین مشت نمونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له خواره‌وه چهن شیعی به‌نمونه‌ دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم:

چاوه‌که‌م! دوینن له گولشه‌ن گول به‌عیشوه خۆی نواند
نه‌ک نه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دواند
یا:

ستوونی قامه‌تی راگرتوه بو خیتوه‌تی دینم
خودا بو‌توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره نه‌پسینن
یا:

به‌لکه‌ک بوو کیتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌لکه‌ک خۆی دزیه‌وه زستان
زه‌یستان چۆن به‌ری خست ئیتفاقه‌ن هیتزی پیتی نابن

حه‌ریق هه‌ر له هه‌ره‌ته‌ی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سۆزی سۆفیگه‌ری له دلدا هه‌بووه، کاتی
شاکاره‌ بی وینه‌که‌ی نالی بلاو بوته‌وه که ده‌لن:

عیشقت که مه‌جازی بن خواهیش مه‌که ئیلا کچ
شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ
فه‌رقی کچ و کور ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره
ئه‌م فه‌رقی شه‌و و پۆژه وه‌ک فه‌رقه له کور تا کچ
مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده به‌عنی له قه‌مه‌ر لاده
هه‌م شه‌مس و سووره‌ییا کچ، هه‌م زه‌ره‌یی زه‌هرا کچ
بی‌بینه گولن ژاله، هه‌م بن به‌ره هه‌م تاله
قه‌د سه‌روو و سه‌وبه‌ر کور، چاو نیرگسی شه‌هلا کچ
کور وه‌ک گولن گولزاره، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره
وه‌ک هه‌نگی چزووداره هه‌نگوینی موسه‌ففا کچ
کچ په‌رچه‌می چین چین دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه
وه‌ک شانیه‌یی هه‌نگوینه بو له‌زه‌تی دونیا کچ
جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه، بو سه‌وله‌تی ئه‌عدا کور
نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه بو ده‌وله‌تی دونیا کچ

کور زببی ده‌بستانه کچ شه‌معی شه‌بستانه
بو به‌زمی ته‌ماشاکور بو خه‌لوه‌تی ته‌نها کچ
موو سووولی ئاشوفته دور دانه‌یی نا سوفته
ده‌م خونچه‌یی نه‌شکوفته تی فکه‌ر کور یا کچ
کور ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه مه‌نزوره
گرتی که غویاری موو چین کور و مینا کچ
کور تازه و ته‌ر مادام ساده، وه‌کو خوشکی بن
ئه‌ما که روا سه‌بزه دیبا کور و زیبا کچ
بو شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه له‌سه‌ر سینی
مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو یا کچ
هه‌م گولبونی بن خاره هه‌م مه‌زعه‌ی ئه‌زه‌اره
هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراوه ئه‌سبابی موه‌ییا کچ
جه‌ننه‌ت پری ویلدانه خادیم هه‌موو غیلمانه
خانم که تیان، حۆرین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ
گه‌ر ئه‌شده‌فی مه‌حبوبه یوسف کوری یه‌عقوبه
کچ بوو به‌خه‌ریداری یه‌عنی که زوله‌یخا کچ
سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یوسف که نه‌بی بوو کور
سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ
بابیکی هه‌یه دونیا بو عشقی مه‌جازی و به‌س
(نالی) چییه؟ ئه‌و بابه ئاده‌م کور و حه‌ووا کچ

فه‌قی سالحی لاو جوابی داوه‌ته‌وه جوابیکی وشکه سۆفیانه که ته‌نیا په‌به‌نیک
دیرنشین ده‌توانن جوابه‌ جه‌نگی ئه‌م شیعه‌ی نالی بکا که له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی ره‌وان
شناسی داندراوه و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوولی تیدا گونجاوه. جگه له هونه‌ر و سه‌نعه‌تی
شیعه‌یه‌که‌ی که گه‌یاندووینه‌ته ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی سالح به‌درۆ و فریو نازانم. به‌لکه به‌ناشیانه و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م.
مرۆف له سه‌رده‌می لاوه‌تی و بن ئه‌زمونیدا زۆر پابه‌ندی بیروپروای خۆبه‌تی با

بیرو پرواکهشی دهگه لئه قه و زانست و فلهسهفه زور یهک نهگر نهوه. وا دیاره حهریق لهکاتی جوابه جهنگی نالیدا زور لاه و بی نهزمون بووه و بهتهواری پروای بهم قسانه هه بووه که کردوونی. بهلام گوتوویانه، شانامه ناخرهکهی خو شه. نهو فهقی سالحه بهگژ ماموستایهکی زانا و خاوهن نهزمونی وهک نالی دا هاتوتهوه و گوتوویه تی:

عیشقت که حهقیقی بی، تالیب مه به ئیللا کوپ
ههم حه زره تی لهولا کوپ ههم یووسفی نهولا کوپ
عشیقی که بهقووه تی بی، مایل به موروه تی بی
نهمدیوه که تالیب بی، ئیللا که تهلهب کا کوپ
سهده حه یفه که تو نالی بهم پیرییه مندالی
«بهم تهرزه له عیشقت نه دوئی زیبا کچ و دیبا کوپ»

بهم بیرو پروای وشکه سو فیانهوه خوتندی تهواو کردووه و چوته خانه قای شیخی بورهان و بوته سالیک. سالیک له خانه قا بهو که سانه یان دهگوت که بو ههمیشه له خانه قا داده نیشتن و خهریکی تاعه تی و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و ژنیان نه دههینا و به ره به نی دهمانه وه. ته نانه تی وا هه بوون که دهستیان له ژن و مال و که سوکاری خو یان هه لدهگرت و بو ههمیشه یا بو ماوه به کی دریتز له خانه قا دهمانه وه.

بو که سپکی وهک حهریق که ته بیعیترین ههستی ئیسنانی به عیب داناه و خوشه ویستی کچی بو پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه نه ژماردووه جیگه له وهی باشتر که قه تی چاوی به چاوی کچ نه که وی، باشتر چوون وه گیر که وتوه؟ حهریق له خانه قا ماوه ته وه، له کن شیخ ماقوول بووه، خه لک ریزی لی گرتوه، تا بوته ماموستای تایبه تی کوره شیخه کان. به لام هه وه سی پیاوانه و ته بهی شاعیرانهی حهریق نوقره لی برپوه، نه ییتوانیوه وهک سه یید ره شید، مام وسین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و مه محمود دوشاو و دهیانی تر تا مردن به ره به نی بزی و بی ژن و هاوسه ره لکا. به دزی شیخ ژنی هیناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو دور و زه ماناندا هه ن. نه م خه به ره به گویی شیخ گه بشتووه و حهریقی له خانه قا ده کردووه.

سه ره تای چاره ره شی حهریق به تایبه تی له باری مادیه وه لیتره وه دهس پیده کا، له سه ره کچ توشی کویره وهی و دهریه دهری هاتوه، عیشقی مه جازی نه گهر بو هه چ که س موجازاتی نه بووی، بو نه و هه یبووه. له زمانی خوئی ده گپ نه وه که: «بو په یدا کردنی پاروه نانیک

هه موو شار و گونده کانی کوردستان گه پراوم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکدا کردووه یا نا؟».

پاش ماوه به ک دهر به دهری، پیش نویژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که نهو ده می له قه راغ شاری سابلخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیویرا و چ مه لای زانی پی رازی نه بوون. ئیستاش هه ر کولکه مه لایه کی پیش نویژی کویره دیبه کی بدنه تی، پیش نویژی نه م مزگه وته ناکا.

سه ره رای نه م هه موو سوو کایه تی پیکردنه حهریق هه ر سو فی بووه و عه قیده ی به شیخی بورهان هه ر ماوه و نه گپراوه. بو یه نه م غه زه له ی داناه و بو سه یید ره شیدی دوستی گیانی به گیانی و شاگردی خوئی و ده مرستی شیخی ناردووه. سه یید ره شیدیش له هه لیکی له باردا بو شیخی خوتندوته وه، شیخ به زه بی به حه ر یقدا هاتوه و به خشویه تی. به لام هه ر گیز جیتی خوئی نه گرتوته وه. نه وه ش غه زه له که به:

هینده بی زاری که زانیومه به زاری نایه وه
دوور له بالاکه تی سه رینی ناهوم ییدیم نایه وه
بو پیا له ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنون قابیله
شورشی شیرین له ناله ی که هکن فامایه وه
بولبولیکی خوش نهوا بووم، بو نهوای دوری گولت
کی وه کو هوو حه حیکایاتی سه با ی گپرایه وه؟
بو که ناری سه وزه بی دوری گولی رووت شین ده که م
خاکی کوئی عیشقم به بیژنگی سه رم بیژنایه وه
که وته نیو خه رمانی عومرم ناگری تولی نه مه ل
سه د که ره تی بارانی وه عزی لی درا نه کوژایه وه
تیری موژگان، شیری نه برۆ، تاق و جووت ده نویتی پیم
تا بزانه روو حی شیرینه تی چلو ن کیشایه وه
جیتی نه زه بوو حاشیه ی زولفت له سه ر تایاتی رووت
زور موتالام کرد، وه کو دور و ته سه لسه ل مایه وه
تاقی میحرابی برۆت جیتی نازه بو نه هلی نیاز
سو فی پیتی وابوو که چه، هیند که ره بوو خوئی گپرایه وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی رووی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد له نیو باخی خەیاڵ
خۆزگه مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

هیوادارم دۆسته کهم لینی روون بیتە وه ئەم شیعره ئی حەریقه و بەهەله ناوهکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیاره بۆ که سیتی زۆر شارەزای شیعی نالی نه بی ههله که زۆر زهق
نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانهی نالی بووه.
بهلام بهداخه وه ده بی بلیم غهله تیکی زۆر گهوره و دزیو له ئاخ شیعری غهزه له کهدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتی زهریفم کرد له نیو باخی خەیاڵ» بهراستی ده بی پیاو چەن بی زهوق
بی تا تووشی ههله ی وایی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ ده بی چ تامیکی هه بی.

۱- من کچی حەریقم دیوو که پیریژیکی گۆج و ئیفلیج بوو. له دیوی ژنانی خانه قا ده ژیا و هه موو
به تاییه تی شیخ موحه مەدی کوری شیخ و سهید رهشید زۆریان ریزی ده گرت و پیمان ده گوت دیده.
۲- جارتیک حەریق هه جووی به کتیک له کوره کانی شیخ عوسمانی ته وتیله ی کردوه، ئاگاههک به ناوی
(اعظام الملک) له سه ره ئوه ریشی تاشیوه. حەریق شکایه تی برده ته کن قازی عه لی مه لای ولات،
به رابه ری قازی خەریک بوون ئاگاهه ی ته مە بکن. له و کاته دا کوره کوردتیک له قه باغه ندی کچه
ئهرمه نیکی هه لگر توه که باوکی پیاوی رووسی ته زاری بووه. ئەم کاره پچووکه زۆر گهوره بوته وه و
خەریک بووه شه ری عوسمانی و رووس و ده وله ته مه سیحییه کانی لی پهیدا بی. سالی کچی
ههرمه نی ماده تاریخ بوو. مه سه له که ئه وه نده گهوره بوو، مه سه له ی حەریق له بیر چۆته وه. رۆژتیک
کاربایهک له حەریق ده پرسئ ئەری مه سه له ی ریشه کهت چی لی به سه رهات؟ حەریق ده لی: بابە لی
ریشی من له هینه که ی کچه ئهرمه نیدا ون بوو.

ئەزمونی شاعیریم

بهراستی نازانم چۆن ههستی گرگرتووی دهروونی خۆم ده ربهریم، نازانم به چ زمانیک
شوکرانه ی چاکه ی ئیوه ی خۆشه و یست بیژیرم. زمان و قه له م له ده ربهرین و نووسینی ئەو
لوتفه تان لال و کۆلن.

ئەگەر له بیرتان بی له بهشی دوا یی سه ره تای دیوانه کهم «له کوپوه بۆ کوئی» دا وام
نووسیوه:

«لیره شدا دهمه وی شتییک بلیم به پیتچه وانه ی زۆر هونه رمه ندی کورد، من له نه ته وه که ی
خۆم رازیم کهس تا ئیستا بی حورمه تی پی نه کردووم. داوای دراو و مالیشم له کهس
نه کردوه تا بزانی دهمداتی یا نا؟ له لیقه و مانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم ته نیا بۆ ده ربهرینی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ ههقم نییه منه تیان به سه ردا
بکه م».

له قوولایی دلمه وه پروام به و قسه به هیه «کاتیک گه رای شیعی ریک له میشکما
ده گووری و رووداویکی جیهان سه رنجم راده کیشی، کاتیک مه سه له یه کی ژیان ههستی
دهروونم ده هارووژین، من به په له م هه رچی زووتره ئه وه ههسته ده ربهریم، خۆم له و ته نگه ژه و
گیتراوه رزگار بکه م و بحه سیتمه وه، که وابوو چ ههقم هیه مهت له سه ره خه لک بکه م و بلیم
شیعیرم بۆ دانان».

له ریکه ی شیعر و نووسینه وه وهک تاکتیک له کۆمه ل ته نیا توانیومه ئه رکیکی سه رشانم
به جی بگه یه نم و له باتی ئه وه ی به زمانی خویندیم که فارسی بووه، به زمانی زگماکیم
نووسیوه و ئه وه نده ی له دهستم هاتوه خزمه تی زمان و ئه ده بی کوردیم کردوه. ئه وه ش
ئهرکی نه ته وایه تی خۆمه و ئەگەر به جیم نه گه یاندا، له کن ویژدانی خۆم شه رمه زار و
رووزهرد ده بووم و دیسان ههقم نییه خه لک منه تبار بکه م و چاوه نویری پاداش بم. که چی
ههست ده که م و ده بینم زۆر له راده ی پتویست، زیاتر له لایه ن رۆله کانی گه له که مه وه ریزم
لی ده گیرئ هه ره ئەم کۆره گه وره نیشانه ی ئه وه پهری ریزگرتنی رۆله پاکه کانی کورده له
خزمه تکارانی پچووکی گه له که مان و ده بیته هوی پتر هاندانی ئەوان بۆ فیداکاری و
گیانبازی پتر له ریکه ی نامانجی پیروژدا. له «له کوپوه بۆ کوئی» دا که میتیک ژیان و
به سه رهاتی تال و پر له کوپره وه ری خۆم بۆ گیتراونه ته وه.

دیاره له بنی کووله کهم نه داوه و لیقه م له سه ره هه تیوان هه لئه داوه ته وه و ئەسکویم له

مه‌نجهل نه‌گيرايه. زور نه‌يینی گرنگ و رازی نه‌گوتراو ههر وا به‌سه‌رمووری له سنگمدا ماونه‌توه و ده‌يانبه‌مه ژير گل. نه‌گهر رۆله‌ی گه‌لیتیکی لیقه‌وماو نه‌بوومايه و له کۆمه‌لیتیکی دواکه‌وته‌دا به‌پری نه‌چووایم. زورم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هیوام نه‌گهر مهرگ به‌ربینگم نه‌گری و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کۆتیه‌ بۆ کوئی) بکه‌م به‌کتیبی‌تیکی سه‌ربه‌خۆ و په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که زیان و قازانجیان ته‌نیا بۆ خۆم ده‌گه‌رپیته‌وه.

به‌بیرم نایه به‌مندالی قه‌ت بیرم له‌وه‌ی کردی‌تته‌وه که به‌گه‌وره‌یی بیه‌ شاعیر و نووسه‌ر و نه‌دیپ، پیم خۆش بوو بیه‌ دکتۆر و نه‌فسه‌ر و شتی وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم فه‌رقی‌کم له‌ نیوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئینشا و ئیمل و حیساب‌دا ده‌ره‌جی وه‌ک یه‌کم ده‌هیناوه. به‌لام که باوکم هاته‌ سه‌ر نه‌م رایه‌ نه‌گهر له‌ قوتابخانه‌ی نویدا بخوینم بۆ دینه‌که‌م زه‌رده‌ ده‌بی بچه‌ حوچه‌ی فه‌قییان و بیه‌ مه‌لا و جیتی باب و باپیرانم بگرمه‌وه و که‌وای ناودامین له‌به‌ر بکه‌م، میزه‌ری سه‌بی بیه‌ستم و سه‌لته و جووبه‌ بپۆشم. گۆرانیتیکی فیکریم به‌سه‌ردا هات که باری ژیانیشمی گۆری.

نازانم نه‌و زولمه‌ی باوکم لیتی کردم و نه‌یه‌تشت به‌ئاره‌زووی خۆم بخوینم و پیتی بکه‌م و بکا به‌مه‌ندیل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان وای به‌سه‌ر هیناوم، یا هاوده‌می و هاوشینی له‌گه‌ل نه‌و مه‌لا و فه‌قییانیه‌ی شیعی موتنه‌به‌بی و سه‌عدی و نالییان وه‌ک ناو له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌یانده‌زانی حه‌وت جار حه‌وت ده‌کاته‌ چهند؟ به‌ره‌و دنیای شیعی و نه‌ده‌بی بردم. به‌کورتی بۆم ناچیتته‌وه سه‌ربه‌ک، بۆچی که چوومه‌ حوچه‌ی فه‌قییان به‌جاری‌ک گۆرا و ناشقه‌ شیعی بووم و له‌باتی ته‌سریفی زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خوینده‌وه‌ی شیعیری خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعیری باش و خراپم نه‌ده‌کرد. ههر شیعیری‌ک کیشی سوارتر و قافییه‌ی گرانتر بایه به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیمه که مندالیان له‌به‌ر خویندن ده‌نا له‌ پیندا گولستانیان پین ده‌گوت (دیاره‌ ههر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هیچی لی‌ تی نه‌ده‌گه‌یشت. به‌لام من کاتیک ده‌ستم به‌خویندن نه‌م کتیبه‌ به‌نرخه‌ کرد، ته‌واوی‌ک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوینده‌واریشم تا راده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چوووبو مامۆستا که‌شم زور باشی ده‌زانی و خۆی پتیه‌ ماندوو ده‌کردم. خویندن گولستان و بوستان ده‌رکی نه‌ده‌بی فارسییان لی‌ کردمه‌وه.

له‌ شازده‌ حه‌قده‌ سالیدا ده‌ستم به‌شیعی دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ژیر ته‌ئسیری شیعیری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعی ده‌گوت، شیعیره‌کانم کیش و قافییه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تیدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعیری شاعیرانی پیتشوو

بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تیدا نه‌بوو.

به‌مندالی ناوبانگی چهند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شیخ رهام بیستبوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعیری کوردیم زور پین خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری نه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا نه‌و حه‌له‌ ههر له‌ شار و له‌ حوچه‌ی فه‌قییان بووم. نه‌وانه‌ش ههر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوینده‌وار ده‌کرد.

رووداوی‌ک گۆرینیتیکی سه‌یری به‌سه‌ردا هینام. تووشی زانا و نه‌دیپیتیکی گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا نه‌حه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی نه‌م شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ناووه‌وا خاوتنه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ناواری ولاتی ئیمه‌ ببوو. له‌ کتیبه‌که‌مدا نووسبوومه:

«ده‌بی بلیم من ده‌سکردی فه‌وزیم نه‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تیتیکی هه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نووی دروستی کردمه‌وه، نه‌و ده‌رکی زانین و فیروونی بۆ کردمه‌وه. نه‌و ریگای ژبانی پین نیشان دام. بیکومان نه‌گهر نه‌چووایمه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن نه‌و مامۆستایه‌م نه‌خویندا ریبازی ژبانم نه‌و ریبازه‌ نه‌ده‌بوو که گرتم و پیتیدا رۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه. نه‌و فیتری کردم زه‌وقی نه‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، نه‌و فیتری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعیر بلیم، نه‌و فیتری کردم ولاته‌که‌م خۆش بوئی و پیتی هه‌لبلیم. نه‌و حالیی کردم، کوردی زمانیتیکی ره‌وان و به‌ربلاو و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌کرئی نه‌ده‌پیتیکی گه‌وره‌ و دنیای په‌سندی بی، نه‌و حاجی قادری کۆبی، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ریق، مه‌حوی و نه‌ده‌ب و وه‌فایی پین ناساندم و شیعیره‌کانی نه‌وانی بۆ شی کردمه‌وه. نه‌و فیتری رۆژنامه‌ خویندنه‌وه‌ و رۆمان خویندنه‌وه‌ی کردم، نه‌و دیوانی شاعیره‌ شوێشگیره‌کانی فارسی بۆ په‌یدا کردم و هانی دام بیانخوینمه‌وه و شتیان لی‌ فیتریم. به‌لام سویندی دام قه‌ت به‌فارسی شیعیر نه‌لیم، منیش نه‌و سویندم نه‌شکاند».

ههر له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا که له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌خویند مامۆستایه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو که وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی فیتر ده‌کردم و به‌یت و باوی فۆلکلۆری بۆ ده‌گوتم. سه‌ید عه‌ولای من له‌ ده‌رویش عه‌بدوللای مامۆستا (گۆران) - که نه‌ویشم دیوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردیتیکی ناسویاس بووم و نه‌متوانیوه شیعیری بۆ بلیم.

له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه بووم به‌شاعیر زیاتر هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆم ده‌خسته‌ نیو شیعیره‌وه. به‌لام هیشتا ده‌ستم له‌ گرانترین و بی سوودترین جویری شیعیر، واته‌ ته‌خمیس شیعیری شاعیره‌ مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرتبوو. رۆژیک ناوالیکم گوتی ده‌زانی نه‌و ته‌خمیسانه‌ی تو وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک نه‌وه‌یه‌ نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخۆی». ئەو پەنەنە و شىيارى كىرەمەو و دەستەم لەو كارە بى سوودە هەلگرت و ئەو تەخمىسانەى كىرەبوون نەمەهشتەن هەرچەند هەندىكىيان ناوبانگيان پەيدا كىرەبوو.

يەكەم شىعەرم لە گوڤارى گەلاويز دا بەناوئىكى مۇستەعارو و بلاوكردووە. شىعەرىكى سىياسى رىكۆپىتك و پەوانە. ئەودەمى زۆرم شايى بەخۆبوو كە شىعەرم لە گوڤاراندا چاپ دەكرى. كەچى ئىستا خۆم لى بى ساحتىب كىرەو و نامەوى كەس بزانتى ئەو شىعەره هى منە. جارىك مامۆستا يەك دەيفەرموو سەرگروشته و نمۇنەى شىعەرى شەش هەزار شاعىرى كورد (الى ماشالله) كۆكردۆتەو و خەرىكم چاپى بكەم. ئەو بەشەى كىتەبەكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىعەرى شاعىرەكانى موكىرەنەو و داووە. دىتم شىعەرهكەمى بەتەواوى وەرگرتوو و چەند دىرەكىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پارا و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نووسىو. بەلام مېژووى لەدايكبوون و مردنى شاعىرى نەنووسىو بەمامۆستام نەگوت ئەو مەن. تا شەش هەزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دووم شىعەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پىش چاپ كراو و لەلاپەرهى (۵۲)ى تارىك و رووندا دووبارە چاپ كراو تەو تەنيا شىتەك لە شىعەرهكانى ئىستامى هەلداو پىر ئەو پىش خۆ هەلكتىشانىكى لاوانە و رۆشنىرەنە. بەكچە كوردىك دەلەيم وەك ژانداركى فەرانسەوى راپەرە. وىستوو مە بەخەلك نىشانەم كە ئاگام لە مېژووى رۆژئاواش هەيه. دەنا هەنانى ناوى ژاندارك لىرەدا هېچ جىگای نىيه.

هەرچەند لە شىعەرهكانى پىشوو مە سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا رادەيهك بەدى دەكرى، بەلام ئەو سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبرم لى درا و گەورەترىن مۇسىبەتەم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتر و شاعىرانەتر كەوتە نىو شىعەرمەو، لە (باپرەلە)دا كە ئەو سالى لە ولاتى غەربىيەتى گوتوو مە وا دەگەل بلبى دەدووم:

منىش ئەى بلبى شەيدا وەكو تۆم
وہا دوورم لە هیلانە و گولئى خۆم
منىش وەك تۆ لە كىسەم چوو گولئى سوور
منىش هیلانەكەم لى كراوہ خاپوور
منىش باپرەلەى بەر گىژەلووكەم
دەمىك لەو قولكە، تاوئى لەو چلوكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراوم
وہكو تۆ تووشى رۆژى پەش كراوم

ژيانم پىر لە رەنج و دەرد و داخە
ئەو گىرسامەو لەو كىو و شاخە
كەسەىك ناپرسى، نازانى چلۆم
لە يادان چومەو و چىرۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرەى شىعەرهكانى پاش ئەو سالەمدا هەيه و هەر بەتەنتەر بوو. لە فرمىسكى گەش، گىرانى نىوہشەو، بۆسەى رۆژگار، تەپلى ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگارى تەنبايى و شەوى شاعىردا بەجۆشترە. لەو شىعەرانەى پاش تارىك و رووندا، لە نالەى جودايى و ئىوارەى پايز و سازى ناسازدا گرى گرتوو. لە فرمىسكى گەشدا دەلەيم:

خۆشەووستى گۆشەيى تەنبايى هەر ئەژنۆكەمە
بۆيە رۆژ و شەو وەها گرتوو مە تە نىو باوہشم
نابىنى زەردە لەسەر لىوى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا داہەشم
لە گىرانى نىوہشەو دا:

شەوانە گەر نەكەم ئەم شىوون و نالين و گىرانە
دەسووتىنى و جوووم ئاگرى ئەم جەرگە برىانە

لە خونچەى سىسدا كە شىعەرىكى رەمبىيە و لە شىنى شەهيدىكى لاودا گوتراو دەلەيم:

نالينى من بۆ خونچەيه
بۆ خونچە پەشىوہە حالم
ئەم داخە لە دلەمدا هەيه
بۆيە هەمىشە دەنالەم
ئەو پىش پشكووتن سىس بوو
بەجوانە مەرگى مردووہ

لە بۆسەى رۆژگاردا دەلەيم:

نىمە ئاوالى لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەبى
چاكە ئەو لىرەش وەفاى هەر ماوہ سايهى كەم نەبى
لاپەرەى ژينم هەموو هەلدەپتەو تىيدا نىيه
باسى فرمىسك و هەناسە و شىوون و ماتەم نەبى

نیسه باکم نه گهر راوچی شکاندوویه تی بالی من
نه مه سه خسته که وا ناگاته گوئی که س ناله نالی من

شیعری وام ههن نه سۆزهشیان تیدا نیبه و بو خوشم لیان رازیم:

من که ناگاته ههفته یهک ته مه نم
بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

وه بهر من ناهیلتی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
دهنا له ولا، شهراب و خوژی با ههر بو جه نابی با
هه موو عومری نه بهد تیدا نیبه خوژی ده می مهستی
خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شهرابی با

به مندالی له لیوی نالی توّم نه ستاندووه ماچن
به پیریش له ززه تی نه و ماچه شیرینه م له بیر ناچن

پیر و زورهانم و ئیستاش دلّه کهم ههر دهیه وئ
سه ر و مالم به فیدای خالّ و خهت و په رچهم کهم
داستانی مه م و زین کۆنه کچیکم گهره که
شلکه رانی بگووشم بۆنی له سینه و مه م کهم

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
ریکتر له گهری په شبه لهک
خوشتتر له خرمننی کرمهک
وهک شهراب بگهری له خوین
خه مپوهین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
گهرمتر له باوهشی ژن

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژۆپ
ئیتر دهستم به داوینی کچی نه م شاره را ناگا

من له میژه غرووری نه ده بیم له خوّمدا کوشتووه و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
فیکری له تاوآل و دۆستانی خوّم وهر بگرم، هه همیشه شیعر و نووسینه کانم به دۆستانی
لیزانم نیشان ده دم و ره خنه و تیبینی به جتی به و په ری سوپاسه وه قبوول ده کم. له م
سالانه ی داویدا به تایبه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهر گرتووه.

تا له دی ده ژیا م شیعره کانم بو لادی بیبه نه خوینده وار هکان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
لیان دلنیابم.

یه کیک له تایبه تیبه کانی شیعری من نه مه یه که نهرم و رهق و سۆزی نهوین و فیکری
سیاسی تیکه ل ده کم له «شه نگه بیتری»، «مه ته ریزی شه ره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
شیعر» و «یادم بکه ن» و «له بیرم مه که ن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه وگاری
ته نهایی» و «نالهی جودایی» دا نه م کاره م کردووه، جا نازانم تا کوئی سه رکه و تووم!!

مه سه له ی زمانیش به گرنگ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بیتم. نه وه ی
به نه رکی سه رشانی خوّم و هه موو نه دیبیک کی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له نه ده بی ده ولّه مه ندی فارسیدا که م
نیبه، کاتی خوژی زۆرم شیعری شاعیره کانی فارس خوینده و ته وه و که لکم لی وهر گرتوون،
شیعری شاعیره کانی خو شمان ده خوینمه وه و کارم لی ده که ن. پی م خو شه شیعریک
بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام نه گهر ههر لایه کیشی جوان
بی چیژی لی ده که م. وهک نه م شیعره ی (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

دهورانیه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیژم
بویه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
ههر په رچهم و پیشانییه فیکری شه و و روژم
ههر گهر ده ن و زولفه نه مه لی دوور و دریژم

یا نه م شیعره ی شیخ رهزا که ههر رواله تی هه یه و قسه یه کی خو شه:

خواستی لیتی ماچی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیک ئیلهام له‌ شتیک وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالی‌یک مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچیوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچیوه‌ هه‌له‌ده‌بژیرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچیوه‌ و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه‌ شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیته به‌ره‌له‌ستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌ری مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گوزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سه‌وه‌ی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگاوپه‌نگه‌ر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کن. منیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌ری پیم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که‌ له‌ باوک و باپیرانه‌وه بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان رێک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه گوتیم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که‌ له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه رها‌توه و زمانم به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه که ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری ره‌ش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزیه‌وه نه‌به‌ستۆته‌وه له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوو.

گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه ئه‌م چیتیه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هینا گریان و ناله. به‌کورتی من بریارم نه‌داوه له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌رپیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه و ئارامی تیدا بگری.

رهنگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابی، پیم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه که هه‌یچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگوتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لێ جنیویان پیدام، به‌لام ناومید نه‌بووم.

زۆر شت له‌ رهنه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته به‌رچاو. رهنه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه و بئی رهنه‌مانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی داناوو. رهنگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا که وه‌ختی کار دیاری کراوه و سال به‌سال له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره. له‌ ولاته‌کانی دنیای سیه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیک دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌به‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکمه‌وه پئی گه‌بشت که‌ له‌ ولاتیکه‌ هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینی و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که‌ سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه. چونکه‌ خه‌لکی لادیه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه که‌ له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادێ گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من داناوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان پشته‌وه بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رپێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناوێژی

دانشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعی ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بێگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه کوردیکم له که‌له‌بچه‌دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه بخه‌مه چوارچۆیه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دیر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم دربرم. که‌چی ئه‌م گره به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وابه‌ پریدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعرم بو‌ هاتوه که نه‌متوانیه بینه‌وسمه‌وه و له‌بیرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعرم له تاریکی و بیده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فیری هیشتا که‌م فیر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له شیعی شاعیریکم باشی کۆی ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ فیرکردم. له شیعی ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نهرمی سنگ و گهرمی هه‌ناسه و بو‌نی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لیو و ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لیوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بو‌نی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لیره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانی ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکم چیاکانی هه‌ورامانی کردوه له ترۆپیکه هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیاخانه به‌رزه‌تره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکم ده‌ریاچه ده‌کا که بێگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئه‌م له لیواری ده‌ریا ژیاوه و نه ئه‌و له بناری چیا. شاعیر هه‌ر لهو شتانه ئیلهام وه‌رده‌گری که له ده‌روبه‌ری هه‌ن، ده‌یانینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و (خسرو شیرین)ی نيزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ژیر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزاتم. له وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بو‌م ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعه‌ری گوتوه قه‌ت ده‌می له شه‌راب نه‌داوه و شیخی نيزامی هاو‌نشینێ شا و شازادایان زۆر جار له‌به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر په‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زاردا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له کانگای دلمه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوژم.

ناسۆگه

نوسه‌رانی به‌پێزی رۆژنامه‌ی خوشه‌ویستی پاشکۆی عێراق!

به‌داخه‌وه نه‌متوانی زوو داخواری ئێوه بده‌مه‌وه. هیوای لیبوردم هه‌یه. من ئه‌وه‌نده به‌فیز نیم وه‌لامی داخواری دۆستان وه‌ داواخه‌م. به‌لام له‌به‌ر ده‌رده‌داری و له‌ش به‌باری قه‌له‌مم رۆناوه، کاغه‌زم پاموسیوه و مال ئاوايیم له‌ دنیای ئه‌ده‌ب و هونه‌ر کردوه. زۆر شیعر و نویسی ناته‌واوم هه‌ن که جاری و ازم لێ هیناون.

کچ و کوره‌ خوشه‌ویسته‌کانی کورد زۆر نامه‌ی جوان و پر سۆزم بۆ دهنوسن که ناتوانم جوابیان بۆ بنوسمه‌وه، ده‌ترسم وا بزنان من له‌ بورجی عاجدا ده‌ژیم و فیزم ناهینێ دوو دیریان بۆ بنوسم. که‌چی من خۆم دهناسم و ده‌زانم زۆر له‌وه‌ی بچووکتر و که‌مترم که‌ رۆله‌ پاکه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م ریزم لێ ده‌گرن. به‌لام بۆ پرستی و که‌م پرستی روزه‌ردی ته‌وانم ده‌کا. ویستووتانه‌ بیره‌وه‌رییه‌کی خۆمتان بۆ بنوسم. به‌لام تا ئیستا کام که‌سی رۆژه‌لاتی له‌ خۆی رادیوه‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی وه‌ک (رۆسۆ) بنوسی، تا من بویرم. هه‌رچه‌ند لام وایه ئه‌ویش ئیعتراقاتی ته‌واوی نه‌کردوه. چونکه‌ ژبانی هه‌موو که‌س ده‌می وای تێدا هه‌یه که‌ رووی نایه‌ بۆ نیزیکی خۆی بگێرته‌وه‌ ته‌نانه‌ت ده‌یه‌وی له‌بیر خۆشی به‌ریته‌وه‌.

من ژبانیکی پر کویره‌وه‌ری و سه‌ختم رابواردوه‌ ئه‌لشان نامه‌وی به‌بیره‌وه‌ری تال و تفت بتانکه‌مه‌ شه‌ریکی خه‌می خۆم له‌ شیعریکمدا نوسیومه‌:

«شینم گه‌لێ گێرا خوشیم که‌م دیوه

شادی ده‌لێن هه‌یه، به‌لام نه‌مدیوه

هه‌له‌وه‌دا بووم له‌ دووی په‌ری ئازادی

تووشی نه‌بوم نه‌له‌ودیوه‌ نه‌له‌م دیوه»

له‌ (له‌ کوپه‌ بۆ کوێ) دا تا راده‌یه‌ک خۆم به‌خه‌لک ناساندوه‌وه. با بیره‌وه‌ری ئه‌وه‌تان بۆ بگێرپه‌وه. چۆن هاتمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی خۆم بنوسم. هینستا وا پیر و که‌نفت و که‌له‌ له‌ نه‌بووبوم و په‌نگی مردوانم له‌سه‌ر نه‌نیشتبوو. جارێک کابرایه‌ک که‌ نمونه‌ی نویسیم دیوو و ده‌زمانی ئه‌م گومبه‌زه‌ چ شه‌خسێکی تێدا؟ هاته‌ لام و کاغه‌ز و قه‌له‌می ده‌رهینا و خۆی ئاماده‌کرد پرسى:

«ناوت چییه؟ باوک و باپیره‌کانت ناویان چی بووه؟ که‌ی و له‌ کوێ له‌دایک بووی؟»

زانیم ئه‌م کابرایه‌ ده‌یه‌وی له‌سه‌ر که‌ولی من نانێ بخوا؟ پێ که‌نیم و گوتم:

«مامۆستا! ئه‌دی بۆ نافه‌رمووی که‌ی کۆچی دوايی ده‌که‌ی؟»

ئه‌وه‌ هانی دام سه‌رگورشته‌یه‌کی کورت و پر پێچ و په‌نای خۆم نووسی. شه‌ویک دۆستیکی زۆر خوشه‌ویستم گوتی: «هینمن! نه‌حله‌تی خوات لێ بێ ئه‌گه‌ر (له‌ کوپه‌ بۆ کوێ) ته‌واو نه‌که‌ی» گوتم برا: «من له‌تۆ باشتر ده‌زانم چه‌ن بۆشایی له‌ نویسینه‌که‌مدا هه‌یه، به‌لام وه‌زعی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌وه‌ی زیاتری هه‌له‌ده‌گرت. ئیستا له‌به‌ر که‌م هینزی کارم بۆ ناکرێ. ناهومید نیم. به‌لکو توانیم زۆر شتی دیکه‌ی لێ زیاد بکه‌م به‌لام دلنیام قه‌ت ته‌واو نابێ.»

با ئه‌وه‌شتان بۆ بنوسم ئه‌م رۆژانه‌ دهنوسیتکم دی به‌سه‌رهاتی چه‌ند شاعیری کلۆلی کوردی نویسیبوو. هیندیکیان دهناسم و ده‌زانم درۆی چۆنی بۆ هه‌له‌به‌ستوون. منیشی به‌سه‌ر کردبووه. پروام پێ بکه‌ن ئه‌م نویسه‌ره‌ به‌ریزه‌ هه‌رگیز منی له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌دیوه‌ و نامناسی. که‌چی نویسیویه‌تی «هینمن له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا زۆر شه‌ره‌زایه». ئه‌وانه‌ی ده‌مناسن ده‌زانن من عه‌ره‌بی هه‌ر نازانم. بیرم کرده‌وه‌ به‌زیندی سه‌ری ئاوام له‌باره‌یدا بنوسن ده‌بێ که‌ لاقم درێژ بۆوه‌ چ بنوسن؟

هه‌لم بۆ هه‌له‌که‌وتوه‌ وه‌لامی ره‌خنه‌گریکی ورد و باش بده‌مه‌وه‌ که‌ گوتی: پاشماوه‌ی گیانی چینه‌یه‌تی لیت نه‌گه‌راوه‌ له‌ پێشه‌کی تاریک و رووندا ناوی ژنه‌که‌ت بنوسی. ره‌خنه‌یه‌کی یه‌کجار ورد و به‌جێ بوو کورد گوتویه‌تی: «خووبه‌کی بگری به‌شیری ته‌رخێ ناکه‌ی به‌پیری» ئیستا نه‌چوه‌ بچێ ژنه‌که‌م ناوی «ئایشه» یه‌ یادی به‌خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

کورد بۆ گشتی شاعیره؟

ئەم جیهانگەر، رۆژھەلاتناس، جوغرافیازان، مێژوونووس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خویتن خۆرانە و دیپلۆماتە فیلەزان و چاونەزیرانە بۆ ھەر مەبەستێکی زانستی و ھەر کارێکی لەشکری و سیاسی ڕێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلبەندە سەیر و سەمەرە جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتویان دیوہ و ناسیوہ و چاک و خراپ، راست یا درۆ، دوژمنانە یا دۆستانە شتیکیان لەسەر نووسیوہ و ھەموو لەسەر ئەم دیاردە یە کەدەنگن کە «کورد گشتی شاعیرە».

من ناوێرم وا بەراشکاوی رای خۆم دەربێرم و وشە ی گشت بەکاربێنم، بەلام دەوێرم وەبالیان بۆ بکێشم و بلێم راست دەکەن و کەم کورد ھەبە شتیکی بەناوی شیعەر نەگوتبێ تا خەلک پیتی نەبێژن «شەندە لە مەندە کەمترە».

نابێ وا بەساکاری بڕوانینە ئەم دیاردە یە. رەنگبێ ھەروا بەخۆپای نەبێ کە کورد ئەوئەندە شیعەر دۆستە. ئەم دیاردە یە پەبوئەندی دەگەڵ مەلبەندی ژیان و چلۆنایەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی دانیشتوانی کوردستاندا ھەبە.

راستە کوردستان گەرمەسیری قاقەر و کراڵ و پروتەن و دەشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بێ ئاو و کەم باران و دزبۆشی ھەبە. بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزۆینە. چیا سەربەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە دوندیان دە جەرگی ئاسمان چەقیوہ، سەرنجی ھەموو رێسوارێک بۆ لای خۆیان پادەکێشن، ئەم کەلە پیاوانە ی لە گیانی خۆیان ببوورن و بەچنگە کرکە بگەنە ترۆپکی ئەم چیاوانە، گەوالە ھەوران لەژێر پیتی خۆیاندا بەدی دەکەن. ھەوای سازگار و بێ خەوش و ئاوی زولال و سارد و روونی ئەم کویتستان و کەویانە، نوالە زەنوێرەکان و دەخەملێنێ، گولە جوانەکان و دەپشکوێنێ و گیاوگژی مێرگە بژۆینەکان و تیک دەچرۆینێ کە باشترین شاعیریش لە وەسفی ئەواندا دادەمێنێ. خۆ باسی ھۆبە و ھەواری باسەفا، شمشالی شوان بگرە و بەردە ی کابانی نازدار و شەنگەبیری کیل گەردن لە داوینی کویتستان، کوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبێ، سیرە ی سەقر و ھەلۆ، قاسپە ی کەوی کوپادە خواردوو، ورینگە ی بولبولی سەرمەست، جریوہ ی چورە و چۆلەکە، مۆسیقایەکە کە کوێرانیش لە بەزمی بەھار بێ بەش ناکا، لێر و جەنگەلی کوردستان بەو ھەموو زولمە ی لێی دەکرێ ھیشتا فینکایی دلانە، کیلگە و دەشت و کانیاو و رووبار و زێ و زناوی ئەم ولاتە وشکەسۆفیش دەخاتە

گۆرانی چ دەگا بەشەوگەری دلتەری سەوداسەری دەنگ خوش.

زارۆکی کورد دەگەڵ ھاوێژرا سەر پشستی لانک و بەدەسرازە پێچرا و سەرسینگە ی پێ دادرا، گوتی بەناھەنگی بلاوینی لایی لایی دایکی زەحمەتکێش و ھەژاری کورد رادی. کە گیانی لە چەنگ نەخۆشی مندالانە کە بۆ خۆتان دەزانن چۆن کۆریان لەبەر دایکان دەرفینن رزگار بوو، زمانی بە «حلوور بلوور تە کامە» رادی کە گەورە تر بوو چ کچ بێ و چ کور لەنیوزیل و زال و پەین و پال «حیلانە» دەکا و دەلێ: «ئەمن و تو مندالین، بەجووتە ی دەسماڵین، لەنیو پەین و پالین» ھەر دەستی داری گرت، دەچیتە بەر دەسلەوەر، بز و مەری شەل و نەخۆش و ئەم بەر ئەو بەر شەرە بالۆرە دەکا.

کەم کچی وا ھەبە کە گەبشتە دەورو بەری خۆناسین بچیتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانی ناکەم بەچاوی خۆم دیومە قەیرە کچ نەک ھەر بەرۆژی روون بەلکو بەشەوی تاریک چۆتە بەر مەر و شپۆخوار و شەوینی داوہ و ئاخری مەری باوکی لەچەری لەسەر ھەوشە بەجی ھیشتووہ و رەدواکەوتووہ. بەلام شتی وا کەم ھەلدەکەوی. وەنەبێ کچ کە نەچووہ بەر ماللات بەسیتتووہ، نەخیر شیاکە رشتن، ھەوشە مالین، تەپالەکردن، لێژدەوہ لیدان و دەوہلان دانان کاری ھەرە سووکنی، دەسکەنە، کیشە، گێرە، خۆیان مالین، بالەکەو و گێژەو دەگەڵ باب و برایان دەکا. مەر و بز و مانگا دۆشین و پەنیر کوشین و لۆرک و شیرێژ کولاندنەوہ و مەشکە ژاندنیش دەگەڵ دایک و خوشکان فیر دەبێ. ھیشتا ئەستیرە بەئاسمانەوہ ھەن ھەلدەستێ و ماستی جمک لە مەشکە ی گاوس دەکا و وەبەر گورمانی دەدا و بەو حالەوہ دەس لە شیعەر ھەلناگرێ و پیتی ھەلدەلێ:

مەشکە بژێ بەیانە
شەدە رەشمان میوانە
قەدری لەسەر چاوانە
مەشکە سووریم نەژاوە
وہ کەف و رۆن گەراوە
کابانم لێ تۆراوە
مەشکە مەشکە ی مانگایە
لۆلەپ لە دار خورمایە
شلقە ی گەییە بەغدا یە
مەشکە مەشکە ی گارەشی

ههلمان دا له گاهه شی
مهشکه مهشکه ی له بلیندی
له درکی دهوله مهندي
له خرينگه ی بازيبه ندي

نهم شيعرانه و زور له وانهش جوانتر دهلي تا مهشکه دهژي و بهر مهشکه رډ دهکړي، نهم کيږه مهشکه ژينه دهگاتي، باوکی يا ژن بهژنه ی پي دهکا و يا شيربايي ودردهگري، نوشی گيانی نهبي، رهنگبي بويه کم جار شوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوي تي بکه نه وه و چلک و چه پيري له لاق و له تهر و مهچک و زندي دامالن و بهقه ولی خويان بيرازينه وه و تارای سووری پي دادهن و که بووکنی هاتن بيبهن. ديسان شيعر سه ره له ده داده توه و شايه دهلي:

نايه ته دهر نايه ته دهر، بووک ياخييه و نايه ته دهر
له چيمه نان، له چيمه نان، بووک ياخييه و نايه ته دهر
دايکی بووکيم دهکورکيني، بووک ياخييه و نايه ته دهر

مانگی ههنگوين و شتی وا که له شاران ئیستا باوه له لادی نییه، بووک نهوپه پری سی رډژان له کاروباری مالن مه عاف دهکړي، دووباره، سهوه ی ريخ رشتن، لوله پ و دوزه نگی مهشکه، ويزبنگی گيږه وه له خزمه تی دان، سهرباری نهوه پرته و بوله ی خه سوو، تهوس و لاتاوی دش و چه موله ی هيوهر ژنيشی دپته سر، ديسان بووکی تازه په نا ده باته وه بو شيعر که پيوست ناکا نمونه يان بينمه وه.

هينده ی پي ناچي نهویش دهبيته دايک و به منداله که ی هه لده لي، به پي ته مه نی ناوی دهگوري: ديد، خات، یای، پوور، دايکه و نه نه ی پي دهگوتري. نهو کچوله ی حیلانه ی دهکرد و شيعری به پیکه نينه وه دهگوت که کوربان به ئیجباری دهگرت دهردی دلی خوی به شيعر دهکا و دهلي:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هله وی زولم و زور
ره بی شاپوور شای بری هينامه نه حمه دی کور
یا:

کورم گه وره کرد بهقه ندي شاری
رهزا شا بردی له بو ئیجباری

ته نانه ت که زور پير بوو له شينگایاندا شينگي پری دهکا و به شيعر به مردوو هه لده لي:
خه لکی به تالانی دهچوه، مهره، بهرانه، يهخته يه، شهکه، نهم به تالانم چوته وه به ژنی باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که و ابو ژنی کورد دهگه ل شيعر دهژي تا گله بانی چاوی دهکړي. ههروه ها نهم کورپی که به مندالی دهگه ل کيږه که حیلانه و شه ره بالوره ی دهکرد که دهستی پاشباری گرت و توانی هوگانیک و سه ره وه بدا دهکه ويته زحمه ت کيشان. به دهنگی بهرزی خوی و باوک و باپیری گاره ش و گابه ش به نه قیزه تيبان دهوه ژيني و دهلي: باره، خه ته، هه ليته هو وهره به قوربان ت بم، که گای وچان دا دهنگی خوش بي یا ناخوش گورانی دهلي:

بریا دهرزی بام تيژ و تهنک بام
دهروازه وانی سينگ و مه مک بام

هه واکه ی دهگوري و دهبيژي:

هه لم گرن نه و بهر نه و بهر
مبه نه ماله باب نوکهر
شينم بو بکه ن شه ده به سر

دهیکاته ئایشيل مامان و دهلي:

به هه وران به هاره
ده بخوين کولاره
يار کوله م لي دياره

چەند نوکتەيەك لەبارەى مێژووى ئەدەبى كوردىيەوه

پۆرژىكى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ كۆنە دۆستىكى خۆشەويست، قسە خوش، خۆپن شیرین، رەزا سووك و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووين، كەس ئاگای لە دلى كەس نىيە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم كە ماوەيەك بوو، بەكتریمان نەدییوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنى ئەو، دلەم فێنك بۆوه، كۆل و كۆى دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم رەوى.

لە ژووهرە گەرمەكەمدا كە هەرگیز پانكە و كۆولپىر بەخۆوه نەدیوه، لە تەنیشت يەك دانیشتین و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانی، كۆپین، لە كەسادى بازار، لە نەفرۆشانى هیندیك شت و لە رمپین و برەوى شتەكانى دىكە نەكرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و هەژارى و نەدارى بەعزىكى ترمەن بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى كە تا رادەيەك سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێك جوێ بىنەوه. بۆ بىستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان كرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالىك بكەى باس هەر ئەو باسەيه.

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى. چ بەكەين هەردووكمان ئاشق بووين، نەخۆش بووين، نا نا گیل و گیل بووين! كەسىك وەك ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیل و گیل نەبێ، دەزانێ شیعەر و شاعیری و ئەدەبدۆستى لە كوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو كەسە جگە لە ئاوارەيى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فېش و درۆ و دەلەسە نەكەين، ئیمە ئیستاش مێژووى ئەدەبىيەكى ئەوتۆمان نىيە جىي متمانه بێ. بۆ ئۆنۆنە نالى شاعیری گەورەى كورد رەنگىي دىوانەكەى لە هەموو شاعیریكى تری كورد پتر چاپ كرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا كەرىم و كۆرەكانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دىوانەكەى كیشاوه و ئەوئەندەى هێزبان پێ شكاوه شیعەرەكانیان شى كردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوهيەكى پروا پێكراومان گیر نەكەوتوو. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوك و كۆرانه دەكەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربكى تىگەيشتنى شیعیری نالى بووم، بەخۆبندەوهى

كتیبە بەنرخ و نایابەكەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەكانى هەلكراند. ئەوى هیشتا تارىك ماوهتەوه و بەوتووێژى كاك عەزیز و شیخ تەهاش رووناك نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەيه. ئەگەرچى دەلێ: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوودلەم ناوى خدر بووبێ. چونكە بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى ناوهتەوه. ئەوى شاعیریش بێ دەزانێ ئاوى ژيان و خدر پێكەوه پەيوەندیان زۆره و بە چى دياره ئەوهش يەكێك لەم داوانە نەبێ كە ناویەتەوه. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوكیشى ئەحمەد شاوہيس بووبێ، ناوى داىكى چىيە؟ كام قورئان و كتیبى پەرزەردمان لەدەس دايه، نەك پۆژ و مانگ بەلگە سالى لەدايكبوونى ئەويان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانين لە كوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتوو و رۆیشتوو. روونە بەخۆشى خۆى نەرویشتوو چونكە بەئاشكرا دياره زۆرى پەروشى ولاتەكەى بووه. جگە لەم دوو شیعەرەى كە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوهى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپرويه لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و كۆلەكەيدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بادی خۆش مروور

ئەى پەيكي شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپرويه و سەلماندوويەتى دەردى غوربەت چ دەردێكە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنووسن لەو قەسىدەدا كە نالى بۆ سالمى ناردوو وەى گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردوو؟ ديسان تەماشای شیعەرەكە بكەنەوه بزنان نالى تا قافیه مەوداى داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلیمانى خۆشەويستى كوردوه، تەنانەت ریشى زوورى كاكە سووریشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالمى نەبردوو كە وا بوو، ئەوه سالمە ئازايەتى كوردوه و جوابى نالى داوهتەوه. بەلێ بەراستى ئازايەتى كوردوه: يەك وێراويەتى جوابە جەنگى نالى كوردوه كە كارى هەموو كەس نەبووه و پایەى شاعیری خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلى لە نەمان و بنەپر بوونى بنەمالەى بابان دەرپرويه و سێ ئازايانە زۆلم و زۆرى بلحە پۆمىيانى روون كردۆتەوه و چەند بەكۆل و سۆزەوه دەلێ:

زستانى ئەووەلێن بوو، دریا بەرگی شیخ هەباس

رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دياره سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالى بگا. بەلام ناحەقم نىيە بلێم بەچى دياره نالى نىشتهجىي شام بووه؟

«بۆمولكى شامە نامەيى من سوويى نالىيە»

ویدهچێ ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوی ژنی هینابن و ژبانی رابواردین و ههر لهوی مردبێ و له فلان گۆرستان نیترا بن، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانێ و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بێ ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جێ هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بێ بهشی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لێ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعری نالی هینا موکریان و له مه لئه نده ههر کهس شیعری کوردی گوتوو یا ده لێ بێ ئەم لا و ئەولا لهوی فیربووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لێ نووسراوه و گوتراوه به که لک بێ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وهک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هوم ی دیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینێ له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نهک نهک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه رخی که له وهی پێش لهو دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لو ساوکان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوێ، به لام له سه ره شیعریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلانغ و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید حه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پێش چاویان بهو مزگه وته که وتب، ده گه ل من ئەگه ر بلیم برسیا به تی و هه ژاری و ناچاری نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پێش نوێژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبێ پێش سالی ۱۳۲۸ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبێ و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانی ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بێ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بێ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیریکی به ناویانگی لێ هه لکه وتوو که خه یا بانیکی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم لهو که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژبان و مردنی وه فایی زانی. ئەگه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لیکی میرزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو میرزایه ش سابلانغی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وهک ئەده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئەگه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژباون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بێ له دی فیرین نهک له شار. جا با ئەو شاره، سابلانغی پیتشوو یا مه هابادی ئیستا بێ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بێ له شیعه رکانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده وری بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیریکی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویتته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره حه فتا ده چم و ورده هه نگاوی به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلا یه تی بکه م. گوێ سوانان بگرم. به لێ من پیاو بووم که «شاعیریک» به کوێری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جێ هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئەگه ر ددان به وه دابنیتین که ئەده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئەده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئەده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیریک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و بهو نیوه شیعه ره دهس پێ دهکا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکه می خراوم لێ دهکا» شاهیدی قسه که من. ره نگبێ ئیستاش ئەو ناژانانه مابن که به ئەمری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیوی ژنان،

نیفہ کی رانک و پانتوئل لہ بہرانیان دہسوتاند، فری دہدا، دہدری و دہبری و ٹہگر کہس دیار نہبا بہ بہرتیل رازی دہبوون. کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

دہچمہ سہر چۆم و خہ یابان یہک نہفہس ٹاسوودہ بم
شہ ہرہبانی حازرہ و داوای کلاوم لی دہکا

بج شک ٹہو سجیل نووسانہ زیندوون و ٹہگر ٹہم شیعہرہ بخویننہوہ، تک تک ٹارہق دہریژن کہ بۆ خوین دہزانن ٹہو سہردہم چوینان خہ لک دہرووتاندہوہ کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

سہیری خوشتہر من کہ مہعرووفم لہ نیو ٹہم شارہدا
تازہ ٹیحسائیہ داوای ٹیسم و ناوم لی دہکا

لہ بیرمہ شہوئیکی لہ دیوہخانی میرزا رہحمہ تی شافیعی، رہحمہ تی خوای لی بج، کۆمہ لیک گہورہ پیوا و شیعرناس کہ ٹہوی لہ بیرم مابج یہکیان مامۆستای مہزن تورجانی زادہ بوو، تاریفی ٹہو شیعرہیان دہکرد. کہ مہلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من بہ ٹہدہب لہسہر چۆک دانیشتبووم و متہقم نہدہکرد تا گہیشتنہ ٹہم شیعرہ:

جائیژہی شیعرم لہ تو ناوی مہگرہ باری رہژی
تا سہر و پرووی دوزمن و بہدخواھی توئی پئی رہش بکہم

ٹہو دہم و دہدنگ ہاتم و گوتم ٹہم شیعرہ مانایہ کی دیکہشی لہ بندا ہہیہ ٹہویش ٹہوہیہ کہ میرزا رہحمہت ٹہوہندہی دوزمن و بہدخواہ ہہیہ کہ باریک رہژیان دہوی تا مہلا مارف پرویان پئی رہش بکا. مامۆستا تورجانی زادہ تاویک مات بوو و گوتی: «ٹافہریم رۆلہ تو کیبی؟» خۆم پئی ناساند گوتی: «لہکن کیبت خویندوہ؟» گوتم: «لہ خزمہت مامۆستا فہووی» گوتی: «ٹہوہ بۆیہ شتی وا دہزانی».

بہ لئی مہلا مارف ٹہو کہسہ بوو کہ بہو ہہموو زانست و ہونہرہوہ بہزگیچک تیر و بہدوو زگان برسی بوو. دواہش کہ مرد و ہک حہریق لہ گۆرستانی مہلا جامی نیژرا و گۆری ٹہویش و ہک گۆری ہہزاران مہلا و سہید و پیواچاک بہدہستی «وہرہرام» تہخت کرا. ٹای ٹہوانہی مندالن قہبرستانی مہلا جامیان نہدیوہ کہ بیجگہ لہوہی گۆرستانی موسلمانان بوو، ہہزاران کیلی میژووی و جوانی تیدا بوون کہ ہہموو موسلمانان شاردیاننہوہ و لہ نیویان بردن. من بۆ خۆم کیلیکم دیسو کہ نہویکی لوتفعہ لیخانی زہند ہہلی کہ ندبوو و بہخہتیکی زۆر جوان بوو. بہئاوٹم گۆری مہلا مارف لہ حہوشہی مالیک دابی و گولکاری و چیمہن بی.

پیشہ کییہک بۆ ((پیکہ نیسی گہدا)) ی ہہسہن قزلجی

شہو درہنگانہ، بیتدہنگییہ کی بہسام ژوورہ سارد و سر و چۆل و ہۆل و نیوہ تاریکہ کہی داگرتووم. لہ خویندنہوہی ٹہم چیرۆکانہ بوومہوہ، لہ حالیکدا کہ کاریکی زۆریان کردۆتہ سہر میتشک و دہمارم و وردہ فرمیسیکیان پئی ہہلوہراندووم. بہ ٹہسپایی دہفتہرہ کہ دادہ نییم. چراکہ دہکوژتینمہوہ، لہ جیگاکہم دہخزیم و چاو لیک دہ نییم بہ لکو سہرخہویک بشکینم و خہم و پہژارہم برہوینم.

کہچی خہیال ہہلمدہگری، دہمبا... دہمبا... دہوہناو دہوہن و رہوہزاو رہوہز بہسہر بہفری سہری کویستاناندا، بہ نیوہ دارستان و لیرہ چروپرہکاندا، بہ پیدہشت و گۆر و نہرمانہکاندا، بہ نوالہ زنویر و بژوینہکاندا، بہ بہستینی چۆمی (تہتہہوو) دا بۆ شارہ خونچیلانہ کہی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارہکانی کوردستان، بۆ کانگای ٹہوین و دلداری، بۆ مہکۆی خہبات و فیداکاری بۆ بہر سہلای سہرداری شہہید، بۆ سہر حہوز و کانہ جوان و بہناویانگہ کہی، بۆ تہماشای بہژن و بالا و خال و میل و چاو و برۆ و کہزئی و ٹہگریجہ و پووز و بہلہک و سہر و شہدہ و شان و دہسمال و قہد و پشتینی کیژہ بۆکانیان، کہ دہستہ دہستہ و پۆل پۆل و ہک میگہلی مامز و ٹاسک بہلہنجہ ولار و ٹاسکہ تاسک دینہ سہر حہوز، و ہگۆزہ سوور و نہخشاوہکانیان بہناز لہ کانی ہہلدہدہن و وینہیان لہ ٹاوینہی روون و بی گہردی حہوزہ کہدا جیلوہیہ کی ٹاسمانی ہہیہ کہ فریشتہ و پہری و ہبیر دہ نییٹہوہ شعور و زہوق مشتومال دہکا و ہہست و خہیال دہبزوینی.

گویم لہ دہنگی ٹہو مندالہ رہزا سووک و بژۆز و رووتہ لہ ہہلوہ فرۆشانہ دہبی. کہ تہبہ کی ہہلوہ دہگپرن و بہہوایہ کی خویش پئی ہہلدہلین و ہاوار دہکەن:

ہہلوای تہن تہنانی، ہہتا نہیخۆی نایزانی

لہ جیگاکہمدا ٹہم دیو و ٹہودیو دہکەم. بہناہومییدیہوہ ہہناسہیہک ہہلدہکیشم و لہ بہر خۆمہوہ دہلیم، خۆزگہ و ہہزار خۆزگہ منیش وا پیر و کہ نہفت و شہکەت و کہلہلا نہدہبووم. ٹہوہندہم ہیز و گوپ و تین و توانا دہما تا پر بہ ٹامیزم لہو چیرۆکانہ ہہلگرتبا و بہہموو شار و لادی و کووچہ و کۆلان و خہ یابان و باژیری کوردستاندا گہرابام و یہک بہخۆم ہاوارم کردبا:

خہ لکینہ ٹہگر شتی لہ ہہلوہ شیرینتر و لہ گولالہی نوالان بہبۆن و بہرامہ ترتان دہوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهړی بخویننهوه تا تامه زروییستان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزلجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێنانهوهوه. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگینی ئەم هونه رمه نده گه و ره لیزگه یه کی چۆنی له دوو و گه وه ره و مرواری نایاب بۆ هۆنیوهوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزلجی وه ک بێچوو ره مرواری وان هه ره له هیلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستیان ئەوه یه ئەوی له م بنه ماله بێ، هه ره له مندالییه وه زانا و بێتۆله. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لیک رۆله ی بلیمه ت و زانای لێ هه لکه وتوو، که بێ ئەوه ی بۆ خوێان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزلجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئەم بنه ماله گه و ره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئەو رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لبژارد و، له باتی خزمه تی ئایین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی وه ئه ستۆگرت ئەویش چ ئەده بیک؟ ئەده بیک به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله وی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولێ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیبه جی کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به وه هه موو هیزه شه بیتانییه وه. نه ک هه ر کوردی کۆلنه دهری بۆ نه به زی و دهرۆستی نه هات. به لکوو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هۆی راپه رینتیکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمāl و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به لām جلو به رگی کوردی وه ک سونه تیکی میلی له هه ر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانه ت له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمانی کوردی وه ک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان هه ر پارێزرا. کورد نه تاوه و نا پروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له وه سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ره ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لیک نه یینی له زانایان و رووناکبیران و گه و ره پیاوانی کورد به رابه ری مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سرپلاوا و گه لیک تر له رووناکبیری ئەو سه ره ده مه پیک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه و ره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پیکراودا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بێن. ئەوان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی رووناکبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزلجی خۆمانه. که هه ره له وه ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله وی لاچوو، ته مومژی چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره وی. وه ک ئەسته یه کی گه ش و رووناک و پرشنگذار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خۆی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بێ ئەوه ی سینگ ره پێش خا و خۆ رانی، یه کیک له خۆشه ویستترین نووسه ران و نیزی کترین دۆستانی پێشه و قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه ره ره و ره بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ره نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه و له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پیکه یشتوو بنی رتته ده ره وه تا به قه ولی خۆی چاو و گوێیان بکرتته وه و شتی تازه فیرین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وه ک زۆر له ئاواته پیرۆزه کانی نه هاته دی.

وه ک ئیستا له بیرمه و تا گله بانێ چاوم ده که ن له بیرم ناچیتته وه. رۆژیکێ سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له دهرۆیشتم جیگایه کی گه رم و گوڕ ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه و له به ر بیتلاکه ی هاتوچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته و ديه و يه كيتك له نووسه رانی رۆژنامه كهی له لایه. خهريك بووم فيزمالكي بدهمی و خۆم ببویرم. دیتمی و بانگی كردم. هیتستا دووربووم فهرمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مهبهستی ئەم پارچه ئەدهبیهه جوانهیه كه قزلجی له م ژمارهیه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. كاکی نووسه ره لئێ دایه و گوتی: به لئێ چاك ده نووسی به لام كه م ده نووسی. پیتشه وا بزه به کی هاتی و سه ری پاوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاك مغرب شنیده ام كه كند

به چهل سال كاسه چینی

صد بروزی كند در بغداد

لاجرم قیمش همی بینی؟

كه خوالیخوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی كر دووه به كوردی:

بیستوومه كهوا له رۆژه لاتا

به چل سال ئەيكه نه يك كاسه چینی

له مه ردهشت ئەكه ن سه دی به رۆژی

بۆیه قیسه تی وایه ئەیبینی

ديسان رووی له من كرد و فهرمووی: «بریا زۆری و امان هه بان» و پیتشه ئه وهی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوتی: «ئه گه ر بۆ خۆمان بین زۆری و امان لئێ هه لده كه ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه كه مان لئێ شیوا، سایه ی ئه و پیاوه نیشتمانپه روه ر و ئەده بدۆست و هونه رپه روه ر و قه درزانه مان له سه ر وه لاکه وت.

قزلجیش وه ك زۆر له نووسه ر و شاعیره كانی كورد بئێ ئه نوا و بئێ داشدار و دلسوژ مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په رپوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لیتقه ومان و ده ربه ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیشتووه، چهن دی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه رها تووه. چهن گه روه و ئازار دراوه، چهن هه وراز و نشیوی پیاوه و ئەم دیو ئه ودیوی پئێ كراه و بۆ په یاد كرنی پارووه نانێکی بئێ منه ت ناچار بووه به و ده سه ته وه ستانیی خۆبه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بكا و سه ر بۆ ناكه سان شوێ نه كاته وه.

ماموستا له كۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له كل هاتۆته ده ر. له وه هه موو كۆپه وه ری و ده ربه ده ری و چه ره سه ربه به، شت فه ر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ر به ك ناوه، كۆمه لئێ خۆی باشتتر ناسیوه، هه ستی به ئیش و ئازاری كر دووه و ده رمانی بۆ دۆزبوه ته وه و بۆته فه یله سووفیکی پسپۆر و نووسه ریکی رنالیست و واقع بین.

پالئه وانانی چیرۆكه كانی قزلجی هه یچ كامیان بۆ خوینده ریکی كورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توێژه كانی كۆمه لئێ كورده واری هه لئێ ژاوه وه. كاره ساتی ژبانی ئه وان به كورديه کی ساكار، به و زمانه ی هه موو كورديه کی نه خوینده وار و ساویلکه لئێ حالی ده بی شی كر دۆته وه. خوینده ری ورد تی ده گا ماموستا قزلجی تا چ پاوه به ك شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالئه وانه كان ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیانه وه.

ماموستا قزلجی كۆمه لئێ كورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینده ر له م كورته چیرۆكه كانه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیتی چه كه ره ق، كۆنه به گیتی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویتشیکی زهرك وه شین، جووتیارێکی زۆر لێكراو، باب نۆكه ریکی زمان لووس، كاره ده ستیکی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریکی سووت خۆری ته ماعكار، جاسووسیکی نیشتمانفرۆش ته نانه ت، ژنیکی چاره ره ش و بئێ به شی كورد ده بیینی.

خوینده ر پاش خویندنه وه ی زۆریه ی چیرۆكه كان پێكه نین ده یگرئ، به لام چ پێكه نیینی؟ پێكه نیینیکی تالتر له كه كه ره.

ئه وه ی بۆ كورديه کی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئه مه یه: كه ده گه ل ئه وه شدا زیاتر رووداوه كانی نیوه روکی چیرۆكه كان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیتشه كه چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئه وتۆ له وه زعی كۆمه لایه تی كوردا رووی نه داوه كه ئەم چیرۆكه انه تازیه ی خۆیان له ده س بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنێکی نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات ده س له زه و بوواری خۆی هه لده گرئ و روو له شان ده كا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئێ جیوپیه كان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی كۆنه په رست و ده سپر، ده رویتشی فریودراوی زه رگ وه شین له كورداستاندا كه م نین.

ئیستاش دایك و باوكی كورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه كانیان، ده س و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارە پەش ماون كە لە بەر
وەزى نالە بارى كۆمە لايەتى، ھەوەس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىبانو حوسىن قولى ھەر بەدەستەو ھە.

خويئەرانى بەرتىز؛ من لەو سەرھەنگ كورئەدا ناتوانم ماموستا قزىلجى بەئىو ھەناسىم.
خوتان كىتەبەكەى بەسەرئىجەو ھەخويئەنەو تا ئەم نووسەر ھەلەكەوتو ھەناسن و لەبىرى
بەرزى بەھەر ھەرگەن.

با تىكرا ھەرمائىشەكەى پىشەوای نەمرمان دووپاتە بەكەبەنەو ھە بلىين: «بىر زۆرى
وامان ھەبان».

پىشەكى بۆ قەلای دەم

بەدرىزايى مېژووى نەتەو ھەى كورد ھەر كارەساتىكى گىرنگى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمە لايەتى بەرچا، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنپىكى گەورە لەھەر مەلەندىكى كوردستان قەوماو، خۆوژ و خۆشخوانە كورە
نەخويئەوار و نەناسراو ھەكان لەسەر كىشى بىرگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پارا و پەسەن و پەوان ھۆندوو يانەتەو ھە ئاھەنگىكى تايەتەى خويان بۆ داناو ھە پىيان
گوتو ھەبەت.

شاھەر و بەيت بىژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى دىو ھەخانە مەزان، لە لامىردانى گەورە
پىوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلەكى تىنو
و تامەزۆ گوتو ھە. بەم جۆرە ھەم نەيانەپىشتوو ھەروا و كارەساتەكان لە بىر بچنەو ھە
ھەم زمان و ھەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەلەمەند و دەلەمەندتر
كردو ھە.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پىشت بەپىشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
و ھەستايى و ناو ھەستايى شاھەر كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتو ھە. زىاد و كەم كراون
و شەى تازە و نوى و باويان ھاتو ھە نىو و وشەى كۆن و سوايان لى دەراوئىزاو ھە. بەلام
نپو ھەركى مەبەست ھەروەك خۆى ماو ھەتەو ھە.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرپىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتو ھە. ئىنسان
شەپۆلى ھەو ھەى خستۆتە ژىر ركىف و ئاوەزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشاندو ھە و لەسەر
مانگ دا بەزىو ھە. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتو ھە
نەتەو ھەى كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماو ھە تەمومى نەزانى و
نەخويئەواری لە ئاسمانى و لاتەكەمان نەپەيو ھە. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كور دەواری
رەوناك نەكردۆتەو ھە، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىبەكانى كوردستانىش
دەتوانىن بلىين تىشىكى زانست ناراستەو ھە. كوردستانىشى گرتۆتەو ھە.

بەنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلەكان لە بەيت و
باوى شاھەر و ھونەرمەندەكان بى نىياز كردو ھە. بۆپە مەترسىيە ئەو زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىمان وردە وردە لەبىر بچنەو ھە و لەبىر چوونەو ھەشيان زىانىكى
زۆر گەورە لە زمان و ھەرھەنگ و مېژووى نەتەو ھەكەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پرووناکبیرانی کورد له هه موو لاره هه ستیان بهو مه ترسییه کردوه و ههر کهس به پیتی هیتز و توانا و دهر فته تی خوی خه ریکی کو کردنه وه یانن. به لام به داخه وه دهر وست نایه ن و پیتشگرییان بو ناکرئ.

یه کیتک له کاره ساته هه ره گه وره و خوتیناوییه کانی میتزووی نوپی کوردستان که پاش دابه شکردنی ئەم ولاته له نیتوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه مارۆدان و گیرانی قه لای دمدم و شه هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له پ زیرین و هاوپه یانان و دۆستانی ئەم سهرداره مه زنه ی کورده.

ئەم کاره ساته ئەوه نده خوتیناوی و به سام بووه، شا عه بیاسی سه فه وی شای خوتینرێژ و پیاوکوژی ئییران، ئەوه نده ی رق له نه ته وه ی کورد بووه، ئەوه نده زالمانه و زۆرداران هه گه ل ئەم نه ته وه بی دهره تانه جوو لاره ته وه. ئەوه نده ی خه لک کوشتووه و ولاتی خاپوور کردوه و ژن و مندالی به دیل بردوه. ئەمیر خانی ش ئەوه نده پیاوانه راپه رپوه و ئازایانه وه ده س هاتووه و سه ری بو شوژ نه کردۆته وه و به رگری کردوه و ئەوه نده مه ردا نه شه هید کراوه که رابردنی زه مان نه یتوانیوه توژی فه رامووشی له سه ر ئەم کاره ساته دابیتزی و له پیتش چاوانی ون بکا.

شایه ر و خوشخوانه کان ئەم کاره ساته یان به شیه ی جو ره جو ژ کردۆته به یت، لک و پۆپیان لی کردۆته وه و شاخ و بالیان لیناوه. له هه موویاندا دوو شت له پیتش چاو گیراوه: ئازایه تی و خو رگری ئەمیرخان و دل ره قی و بی به زیی شا عه بیاس.

له نیو ئەم به یتانه ی من له م باره دا بیستوو من هیچیان ناگه نه ئەم به یتیه که زانی گه وره ی ئالمانی «ئوسکارمان» له سه ره تای ئەم چه رخه دا له ره حمان به کری بیستووه و له (۱۹۰۵) دا چاپی کردوه و ئیستا له ده س دایه. له هه موو به یتیکدا خه یالاتی شاعیرانه به سه ر واقعیاتی میتزووییدا زال ده بی. له م به یته شدا ئەمه ده بیندرئ. به لام وا دیاره ئەم به یته زۆر پاش قه ومانی کاره ساته که نه گوترا بی، چونکه ناوی هیندی ک کهس له کاربه ده ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له م به یته دا وه ک خو یان ماونه وه.

میتزوونووسه کانی خو مانه و بیگانه ش له سه ر ئەو کاره ساته یان نووسیوه و سه رچاوه ی هه موویان «عالم آرای عباسی» کتیبه به نرخه که ی ئەسکه نده ر به گی تورکمانه.

ئەسکه نده ر به گ هه رچه ند نو کهر و نه ک خورده ی شا عه بیاس و دوژمنی نه ته وه ی ئەمیرخان بووه و داوای ره وای ئەو سهرداره مه زنه ی کوردی به لاساری و سه ره پیتی و ته نانه ت نه ک به حه رامی و له ری دهرچوون داناوه و به ناشکرای بی جنیوی داوه و ده لی: «ئهرکی سه رشانی شای ئیسلام په نایه ئاسه واریمان لی بیری» به لام پیاو هه ق بلتی

میتزوونووسینکی یه کجار ورد و وربا بووه و رووداوه کانی میتزووی سه رده می شا عه بیاسی زۆر به سه رنجه وه تو مار کردوون. جگه له وه خو ی له گه مارۆدانی قه لای دمدمدا به شداربووه و ناگای له هه موو که یین و به ینیک بووه.

راسته ئەویش وه ک هه موو ده سوپیته ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته شی له به ر شا عه بیاس رستووه و به به ژن و بالای ئەو شا به دفه ر و خوتینرێژی هه لکوتووه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلێ ناسکی خاوه ن شکۆیان شکاندووه و هه قی خو یان بووه قه تلوعام بکرتین و به و دهرده بچن. به لام ده گه ل ئەوه شدا زۆر زانیاری تیدایه و سه رچاوه یه کی به که لکه بو ئەو که سانه ی بیانه وی له باره ی قه لای دمدم و سالی موکری قرانه که دا شت بنوسن.

کاره ساتی دمدم و موکریان که یه کیتک له به سامترین رووداوه کانی میتزووی کوردستانه، که هه ستی نه ته وایه تیی زانایانی کوردی جو شان دووه، خانی نه مر ئەم هه سته ناگرینه ی چل و چه ند سال پاش کاره ساته که دهر برپوه.

له م سالانه ی دواییدا زانی به ناوبانگ و نووسه ری مه زنی کورد «عه ره ب شه مۆ» چیرۆکیکی دریتی به ناوی قه لای دمدم له سه ر ئوسلوویکی نو ی و باوی رۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میتزووی له میتزه له ناو گه لانی جیهاندا جیتی خو ی کردۆته وه. به لام ئەمه یه که م چیرۆکی دریتزه که من به زمانی کوردی له م باره دا خوتیندوو مه ته وه.

به داخه وه من نووسینه که ی ئەوم نه خوتیندۆته وه. چونکه سه رم له خه تی رووسی دهرناچی و کتیبه که ش به خه تی رووسی چاپ کراوه. به لام مامۆستا شوکور مسته فا که ئەم چیرۆکی هیئاوه ته سه ر شیه ی کرمانجی خو اروو و خه تی په سندرکرای کو ری زانیاری ده لی: «ده ستم له نیوه رۆکی چیرۆکه که نه داوه و هه ر رواله تم گوپیوه».

مامۆستا عه ره ب شه مۆ به خه یالی به رزی هونه رمه ندانه ی خو ی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره سات و هه ست بزوتینی خو لقا ندووه و خزمه تیکی گه وره ی به ئەده بی نه ته وه که ی کردووه. سه رتاسه ری ئەم چیرۆکه به تامه پر له هه ستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپه روه ری و گه ل خوشه ویستی.

چیرۆکی قه لای دمدم نمونه ی ئەده بیکی ریئالیستی ره خه گرانه یه که له ئەده بی کوردیدا ئەگه ر بی وینه نه بی که م وینه یه. له لابه لای دیره کانی ئەم چیرۆکه دا په رده له سه ر واقعی نه ته وه ی کورد، به لایه نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بو ئەو بیگانانه ی کورد باش نانس زۆر به که لکه.

پاله وانانی ئەم چیرۆکه هیچ کام بو کوردیک نه ناسیاو نین. «شه باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پتیباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که بین. «دلبر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شاروکیکی کوردستاندا نمونه ی زوره و هیچ وی ناچ خه یالی نووسه ریک خولقاندییتی. زور «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زور وه ستای نهرمهی و ئاسوری نامرزی پتویستیبان بو دروست کردوین. زور «ئه سکه نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه بروای به پر و پوچ نه بووی و په نای بو پر و پیریزنان نه بردی و نوشته ی چه ور و شیرینی و دهمبه سی به مه لا نه کردی. چلدانه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه ئی) مان زور دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی ماموستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خوی زانایانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نه خت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لداری، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لاهه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چنن، رابواردن، داوه ت و هه لپه رین. ژوان و دلداری، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وان، نوپژ و تاعه ت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وان، نان بده یی و میوانداری، ژن زوره یان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ری و فیداکاری و گیانبازی، خه یانه ت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیی خویاندا باس کراون و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. ماموستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندا زیده پوویی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کوشاوه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا به و پی بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دوست و دوژمنی خویان بناسن. دوستیان خۆش بووی و کۆمه ک و یارمه تییی بدن و باربووی لی وهرگرن و دوژمنیان ناخۆش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خۆن هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستویه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فییری شوړشگپرائی کورد بکا و ته نانه ت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوړشگپرائی کورد له شه ری شه ویدا فییری خۆشاردنه وه بکا. له شه ری شه مزیناندا رووداو یک ده خولقیینی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خۆیه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازیک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بیگومان ماموستا لیره دا هیند به ته نگ فیترکرده وه بووه زه مان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زه مانی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانه ت ئه و پادشایه برایی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیوژی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکاوه هاوتوته ئه وروپا گه بییته ئیرانیش. به لام تو بلتی له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کیش هه بووبن؟ گریمان تووتنیش بووی و قه ننه کیش هه بووبن. خۆ ره نگیی ماموستاش وه ک من له بیری بی تا ئه م دواییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و ماموستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخه مان فیتر بکا بویه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخه هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناکری چاویان لی پپوشری.

چیرۆکی میژوویی ئه سلتیکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پوی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندا هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پاریزرین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژوویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستوی ده که بین. بیگومان ماموستا له من باشتر ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خویندوته وه. ره نگیی چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تۆلستوی مه زن ناگی له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه ومانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بویه خوینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانه ی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیی داخه ماموستای خۆشه ویستی ئیمه زور که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ره خه یالی خوی دارشئوه بویه هه له ی زور زه ق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سیک بیه وی له سه ره قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسفه هان بووه نه ک تاران، شا عه بباسیکی له سه رده می ده سه لاتی ره ش و زوردارانه ی خۆیدا زور شاری سووتاندن، زور قه لای رووخاندن، زور په وه ی رفاندن، زور ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی و ارازانده‌وه، و اناوه‌دان کرده‌وه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بباسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خویندۆته‌وه؟ ئەگه‌ر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بباس نووسیبویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاوکوژه‌ نیرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکه‌کی گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل برده‌وه.

پیت وایه‌ ئەگه‌ر ده‌یزانی که شا عه‌بباس ئەوه‌نده‌ زۆردار بووه‌ که نه‌ته‌نها هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خووشی وه‌جاخ کویر کرده‌وه و له‌ سی کوره‌کانی خو‌ی دووی چا و ده‌رینا و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆبه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ناگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه‌ به‌لکه‌ گوئی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خووشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمان» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خو‌م ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستوه‌ که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی و ان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌یبوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیه‌وه، چونکه‌ بۆ خو‌مان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ نازه‌ربایجان خو‌ش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکه‌ی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولا ق رۆیشت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ نازه‌ربایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌باژوا. ناوبرا هاته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خو‌ی به‌ شاه‌په‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری په‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رز کرده‌وه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌نازه‌ربایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهی‌رات و مرواری به‌نرخ رازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خو‌ی تی په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چا کرد. هێنده‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...»

میژوونووسیک که ئەمیرخانی به‌چاوی خو‌ی دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعترا‌ف به‌نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکه‌ی په‌رپوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کرده‌وه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌وه پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتووستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیه‌وه، لێره‌دا بینه‌وه‌ که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شوئینه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه‌ که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سد‌رێژی رۆژگار خاپووری کرده‌وه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ناوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیتوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه‌ که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکه‌ی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشتی گا هه‌لکه‌وتوه‌وه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بچی، له‌به‌ر به‌رزی پیتووستی به‌شوره‌ نییه‌ و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه‌وه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه‌وه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریته‌وه‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی رێگایه‌ک به‌نیو به‌ریدا هه‌یه‌ که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌نپیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌اوپیتکی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه‌. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

پراوه بورجیکی زۆر بهرز و قایمیان لێ دروست کردوو که بو خۆی قه‌لایچه‌یه‌که . تا ئه‌و بورجه به‌رده‌س نه‌کری سەنگەر بردنه بن قه‌لا محاله . ئاوی قه‌لا له‌ حه‌وزیکی گه‌وره‌را دابین ده‌کری که به‌باران پڕ ده‌بێ . به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نیو گه‌لیدا نیزیکی قه‌لا ، کانیه‌ک هه‌یه . ئاوی زۆر که‌مه‌ ئه‌میرخان جوگه‌ی بو کیشاوه و پتی بو کردۆته‌وه و ده‌حه‌وزه‌که‌ی کردوو . ئاوی ئه‌م کانیه‌ی له‌ ئیواره‌وه هه‌تا به‌ر به‌یان ، حه‌وزه‌که‌ پڕ ده‌کا . ئاوه‌که‌ی به‌شی پوژتیکی قه‌لان‌شینه‌کان ده‌کا . گومبه‌زیکیان له‌ ریکی عه‌رز له‌ سه‌ر حه‌وزه‌که هه‌ل‌خستوو که له‌ پیتش چاوان ون بێ . پتی ده‌لین (سولق) ، بو پاراستنی حه‌وزخانه‌که بورجیکیان به‌ پال قه‌لاکه‌وه هه‌ل‌چنیوه . له‌ لای جنووبه‌وه سه‌هۆل‌دانیکیان سازکردوو که به‌ به‌فر و سه‌هۆل ده‌ئاخندری . له‌ ته‌نیش وئ حه‌وزیک هه‌یه تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆله‌ی له‌ هاویندا ده‌توتیه‌وه و ده‌بیتته ئا و به‌فیرۆ نه‌روا و له‌ویدا کویتیه‌وه و له‌ کاتی که‌م ئاویدا به‌کار بێ ئه‌و سه‌هۆل‌دانه‌ش قه‌لایه‌چه‌یه‌کی له‌ سه‌ر دروست کراوه و پاسه‌وان و تفه‌نگچی له‌ سه‌ر دانراوه . به‌ویش ده‌لین : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریکای ویش وه‌ک ریکای (سولق) له‌ ده‌ره‌وه‌را وه .

به‌کورتی ئه‌م قه‌لایه له‌ پینچ قه‌لا پینک هاتوو . یه‌کیان ئه‌سلی قه‌لاکه ، یه‌ک قه‌لای خواری ، یه‌ک قه‌لای سولق و یه‌ک بوزلق و ئه‌وی دیکه‌یان بورجی گه‌وره‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای پوژه‌ه‌لات که له‌ پیتشدا باسما‌ن کرد . هه‌ر پینچ ئه‌وه‌نده به‌رز و قایم که په‌یکی تیزپه‌وی بیه‌ر و میرووله‌ی خه‌یال ریتیان تی نایا و ویتیان هه‌ل‌ناگه‌ری .

پین وایه ئه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ وه‌ک دوژمنیک له‌ سه‌ر قه‌لای دمدم نووسیویه‌تی ده‌خوتنده‌وه ، جا واقیعییه‌تی میژوویی به‌و خه‌یاله به‌رز و ناسکه‌ی خۆی ده‌رازانده‌وه . چیرۆکه‌ جوانه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌ ریزی شاکاره‌کانی ئه‌ده‌بی به‌رز نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی جیهان .

له‌ عالم‌ آرادا ئاوی هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قزلباش و زۆر له‌ پالنه‌وانانی کورد هاتوون . چهند خۆش بوو مامۆستا قاره‌مانی ده‌ره‌جه یه‌کی خه‌یالی نه‌خولقاندبان و قاره‌مانه ئه‌سلییه‌کانی ناویردبان . جا که‌یفی خۆی بوو بازرگانی عه‌ره‌بی ناو دنا (ئیه‌ن به‌توته) یا نا . چونکه‌ ده‌توانین ته‌ئویلیک بو ئه‌وه به‌یتینه‌وه که ئه‌و بازرگانه به‌ناوی جیهانگه‌ری به‌ناوبانگ کراوه و مه‌به‌ستی مامۆستا ئه‌و جیهانگه‌ره نییه .

نامه‌وی باسی ئه‌وه‌ی بکه‌م که‌وا دیاره مامۆستا له‌ دوایی چیرۆکه‌که‌یدا ماندوو بووه و پشوو و وه‌ک پشوو درێژ و له‌سه‌ره‌خۆ نییه . چاره‌نووسی به‌شی زۆری پالنه‌وانه‌کانی نادیاره . چونکه‌ ئه‌م شیوه‌م له‌ زۆر داستانه‌کانی رووس به‌تایبه‌تی شاکاره‌کانی تۆلستوی

مه‌زندا دیوه و مامۆستاش که‌م و زۆر له‌ ژیر تاوی ئه‌واندایه بۆیه هیچ له‌م باره‌دا نایم . به‌لام ده‌وێرم بلتیم باسی گه‌مارۆدانی قه‌لا و قه‌لاداری ئه‌میرخان و خۆراگری کوردان و بێ به‌زیی ده‌ژمینی کورت بریوه‌ته‌وه . چونکه به‌شی هه‌ره گرنگی کاره‌ساته‌که که سه‌رنجی خۆمانه و بێگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئه‌میرخانی له‌ میژووی کوردستاندا به‌نه‌میری هه‌یشتۆته‌وه ئه‌م به‌شه‌پانه .

له‌نیو کورده‌وه‌رایدا باوه ده‌لین ژنی قه‌لان‌شینه‌کان به‌تایبه‌تی ژنه‌کانی ئه‌میرخان له‌ قه‌لاداریدا به‌شداربوون و له‌ به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه . وه‌ک ده‌لێ :

«کێ بوو له‌ خاتوون په‌روه‌ری

گوته‌ی : کاک ئالی ئه‌تۆ ماوی ئه‌تۆش هه‌لێ»

هه‌روه‌ها مه‌شه‌هوره ده‌لین ژنه‌کانی ئه‌میرخان و گه‌وره گه‌وره‌کان پاش گیرانی قه‌لا و کوژرانی پیاوه‌کانی ، خۆیان له‌ قه‌لا هه‌ل‌داشته‌وه تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی ده‌ژمینی بێ شه‌رم . له‌ به‌یته‌که‌ گوتراوه :

«کێ بوو ؟ له‌ خاتوونی خانی

قبوول ناکه‌ن کافرستانی

خۆمان هه‌ل‌ده‌دیرین له‌ چل که‌وانی»

مامۆستاش ویستویه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له‌ خه‌باتی رزگاربخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه‌ویش زۆر جوان باسی ئه‌وه‌ی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو . بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه که یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی ئه‌میرخان که ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بیزی نایه ناوی به‌ری به‌لکو قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لێ ، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لا سه‌رله‌نوێ قه‌لا ده‌گریتته‌وه . دلنیام ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو . چونکه ئازایه‌تی و فیداکاری ئه‌م ژنه کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌ل‌ده‌گری .

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌وره‌به‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین ، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هیچ ناویان نییه . که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکێ کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌باسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست بلتی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تەفەنگیشی بوو، لەباری چەك و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپزەزی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گۆتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرەب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شیتووی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەوەکی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتوو. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەرەوا بەهاسانیش ناتوانین ئەم زمانە پێک بینین و خۆمان لە پاشاگەردانی رزگار بکەین. ماوەیەکی هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردهوه بۆ ئەم کارە بەنرخە تێ دەکۆشن.

دوێرم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگر تۆوه و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شیتووەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگری و بەپروای من لەم کارە پر سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تێ دەکۆشێ کام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێت. لە بەرکارهینانی وشە داتاشاراوی نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریت. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکیبەر، زۆر گەراوه، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆپەرەوهری کیشاوه و ئەزمونیکی تەواوی وەسەرەک ناوه. لە سایە ئێم ئەزمونەدا گەیبووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شیتوویکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر وشەبێ بەتەنێ ناتوانی بێ بەزمانی ئەدەبی نەتەوهکەمان. جا بۆیە ئەم رێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکھینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی راویزی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیاندوووتە تروپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گۆتم ئەم چیرۆکە لەچاوی نێوڕۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وینە نەبێ کەم وینەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادەبینم بۆ ئەم لەچاوی ڕوولت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەبێک لە پێشەکی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەرەسالی وام نەدیوو، هەوری رەش و چلکەن بەریبەنگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەران نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. رۆژ نەبوو چەند رەهیلەتی توند نەهینێ و شەو نەبوو چەند رێژە بەخوێرەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نێوپر... بریسکەیی دەدان...

لەنگێزە و باسریشک و قوروقچلپاو و جلیتاو برستیان لەکەل دەپری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و رێویان جملگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەپ و تووشەدا و لەو رۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کیتو سەر بەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەرە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قورماوی پر لە جۆلەتەنەیی حوجرەیی کۆنە مزگەوتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوەندە سال لێک دووری و هەلبێران و تامەزۆویی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لێقەومان هەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەمان کردبوو. ئەو ئەستور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوری لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکەیی سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لێفە شێ و پەتوور، سەر سەری پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریەکە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانیک و دوو پیالی ڕووکیش و ئاوخۆرەوهیەکی گلینە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژووڕەکەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایەکەوه زگیان داوو.

هیچ دیویکی سواغ نەکرابوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرەواوی بوون و چەکەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشەکی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لێ دەهات... هیندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هیند تارێک بوو بەنیوەرۆ چرای دەویست. هیند نەوی بوو، تێیدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسەیی خۆمان بێ زۆریش تێر و پر نەبووین. دەگەل پێشمەرگە جوان و جەیلەکان لەسەر

خوانیك كو دهبوینهوه و ژهمه نانمان یهك بوو، زیده پارووی چهور و نهرمی پیری چلیس و گرده نشینمان بو دیاری نه کرابوو... گوزهر انمان پیتهکوه میخوش بوو: ترش و شیرن تیکه لالو بوو، یادی رۆژانی رابردوومان ده کردهوه و دوارۆژمان بهراورد ده کرد... نه وندهمان خووشی و ناخووشی به سهر دل و میشکدا تی ده پیری که وهک دهر ویشه کانی چیرۆکی کۆن ده گریبان و پی ده که نین، گریبانمان به پیته که نین سواغ ده دا. یاخود بلتین زۆر زۆر پی ده که نین و قاقا ده گریبان. شه وگار شهق ده بوو، له بیداری بیتزار ده بووم باویشک دهمیان گه زیک پیتدا ده چه قاندم به و نه وز و ورده و پیترینگانه وه ده بیره خه و راده چووم و ده لیفه شه که م ده خزام و دهمه ویست سهر خه و پیک بشکینم و شه که تی و کفتیم نه میتی. نه و تازه وه خو ده کهوت: چوار میت ده کی له سهر ته خته بی به خته که ی به پانه وه داده نیشته، کاغز و قه له می له سهر کووشی داده نا، که وله تیسکنه که ی به خوئی داده دا. ملی خوار و سهری زل و شان و که ولی که سیبهریان ده خسته سهر دیوار، نه و شه وله بان و غوولی بیابانه ی وه بیر دینامه وه که دایکم به ساوایی لیبی ترساند بووم.

دیاره من لیم نه ده پرسی چ ده که ی؟ نه ویش نه یده گوت چ ده که م به لام دهمدی: شه ره فننامه ی فارسی و عه ره بی له ده وری خوئی داده نان و له بهر یه کی راده نان و به تیرپانمان چاوه کانی بن چاویلکه ی بازبازینیان به سهر دا ده کردن. ههر له بن لیوانیشه وه پرته و بۆله ی ده هات و ورته ورتی بوو. جار له دوا ی جاریش جیره ی قه له مه بوئی ده هات... به وه دا ده مزانی خه ریکی وهر گپیرانی شه ره فننامه یه... که وه ختی خوئی به فارسی له سهر میژووی کورد نووسراوه و به چند زمانه پیکیش ته رجومه کراوه. به لام وا دیاره هبچ کوردیک به پیترستی نه زانیوه - یان ده خوئی رانه دیوه - بیکاته کوردی...؟ چونکه:

شه ره فننامه ی فارسی یان بلتین فارسی شه ره فننامه زۆر سهخت و گرانه و نه مپۆ له ناو فارسی زمانانیشدا هه موو خوتنده وارپیک تیبی ناگا... بو نه وه ی نه م راستییه روون کهینه وه ده بی توژیته که به ره و پاش وه گه رپین و سووکه ناو رپیک له تیرانی زهمانی سه فه وی بدهینه وه.

سه فه و بیسه کان زۆله کوردی تازه ترکی له پۆ ده رچووی دووره گ بوون و به ملهووری و گه لۆری ده ژیان، له ژیر پهرده ی نایین و به ناوی وسین و هه باسه وه شه ریان به خه لک ده فرۆشته و له کوشتار و تالان و برۆ به ولاره نه یان ده زانی دنیا چ باسه... گولله توپیکیان به سه د کتیبی باش نه ده گۆر به وه، هونه ری جوان و شیعیری پر مانا و ره وان له لای نه وان شیر و مه تال و تیروکه وان بوو، نه گه ر کاریان بکه وتبا نووسینیش، نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به مراویته ک و چنگه دراویته کلکه سووته یان له بهر بکا و کیتچیان بو بکاته گا و به کهر بلتی شیر و کوپر به چاوتیژ دانی و دز و بی ویتدانان به خدری زبنده قه له مداد بکا...

نووسه ری هونه رمه ند و کارامه و بروا به خو شه رمیان له خو یان ده کرد و پییان زۆر شووره یی بوو ناو روویان به ناوهر پۆ داکه ن و ویتدان به گیرفان به فرۆشن... به ناچار ی خزینه گۆشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سهری هه لدا یه وه و گه لیکیش بی ناو نیشان توایه وه...

خوتیری و توپیش که بیسونه گۆشتی سهر چه پهر، به بلو پیری خاوه ن زپ و زۆران که وتنه سه ما و سهر و گوئیلاکی نه ده بی فارسییان له بهر پیتدا پلشیاوه و خمی لی شیواو له بهر یه ک هه لوه شا و ره تینرا و نسکوئی برد و نه گه ر سه فه وی گۆریان گوم نه بووبا... له مردن نه ده گه رپایه وه. له پاش نه وانیش هه تا درهنگ ههر خوئی به سهر پتوه نه گرتوه...

شه ره فخان له و رۆژگاره نه نگوست له چاوه دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گپته لووکه ی سه فه ویدا به خو دا هاتوه، له مالی شادا نه و فارسییه دزیو و بن شه ری پی خوتیندراوه! به لام نه و کابرا بلیمهت و هه لکه وتوه زۆر به ده خو رادیوی باسکی لی هه لمالیوه و له و گپتاره خوئی په راندۆته وه و هیناویه نه ده بیاته بی زه له ته که ی نه و رۆژه ی به با کردوه و له که وی داوه و به رد بژیری کردوه و به دانسته سپی کردوه و توپیکلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوتن و تیرگۆشتی لی هه لبژاردوه و له سهر په ری شه ره فننامه ی داناوه و به نمونه ی ره وان ی و جوانی پیتشکه ش به فارسی دۆستانی نه و زهمانه ی کردوه. به لام له راستیدا نه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکه به ری داری نه و دیمه کاریه، هینده ره ق و چیره ددان ده شکینتی... جا من هه رچه نده ده مزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر باشیشی ده زانی... به لام له دلی خو مدا پیم وا نه بوو ده توانی نه و گابه رده له سهر شان دانی و له و که ل و به نده نه رژد و کوپه سهر که وی!!

وه رگپیرانی نه و کتیبه ره ق و زله پشووی درپژ و جیکلدانه ی گوشاد و له کارنه وه ستان و ره نجی فه ره دای ده وی... پیساوی ده وی به درپژایی سال و مانگ سی سهره ی له سهر هه لهنه گری و هه تا نه و که لاوه هه راوه له هه موو لاره سهر نه گری کاری به کاری که س نه دابی... هه ژاری وا شل و شه ویق و په رژوبلاو، له لایه که وه به بنکه رابگا و له لایه که وه ده سته چیله ی گری شوپش بو ئیترگه کو بکاته وه و له لایه کی تریشه وه که رسته ی رۆژنامه و شه ونامه ئاماده بکا... سهره رای هه مووانیش وهر گپیرانی شه ره فننامه ی شه ره فخانیش سهر یار بی و نه ویش راپه رپینی؟ هه بیهوو!! چی به سهر چیه وه؟ بروام وا بوو هه وایه که له که لله ی داوه و کرمیکه له سهریدا ده جوولیتته وه ههر سه ریکه و لیبی وهره ز ده بی و وازی لی دینی.

به هار پیر بوو، باران وه ستانه وه، هه ور ره وین، تاو خوئی نواند، ته م و مژ بوونه هالاو و ده گه ل به فری پار چونه وه، گزوگومبهت گه رما شالاوی هینا و جروجانه وهر، ژبانیه وه و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هاروژان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌بهر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و تهق و تۆق و شه‌وانه له‌بهر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆرچاوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژووهره‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیلانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

بهر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لیک هه‌لپه‌رین و هه‌ریه‌که بۆ لایه‌ک بازه‌بووین و وێرایی که‌وه‌ری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌بهر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ ده‌وری ئاورگی پر له‌ پۆلووی داره‌په‌روو دیسان ژبانی دوو‌براله‌ ده‌قی جارانی گرته‌وه...

ئیمه‌ی و سۆپه‌ر قسه‌ هه‌یشتا له‌ چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه له‌ کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبێزمه‌وه و گوتی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر په‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پێم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گه‌یه‌نه و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌به‌ر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌ مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌ دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خۆتینه‌وه و ده‌گه‌ل ما‌که‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گێرمه‌وه:

پیاو هه‌ق بلێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه و ده‌ستی بۆ بردوه خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سپاکی راگۆتیزاوه و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه و جوان و قازاخ شۆراوه و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خشل و زێر و سسله‌په‌له و خه‌رنکه و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌بینی هه‌زار قورعانه‌ ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتیبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌ هونه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینه‌وه له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یری که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فیر بووه؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگۆتیلکانه‌وه ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه له‌ کوئ ژباوه و له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه باری خۆبه‌تی:

به‌په‌روای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیك و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌په‌روای زۆریه‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و یه‌ش له‌ناو زاراوه‌ی سۆرانییدا شیوه‌ی موکریان له‌ هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه و راویژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه سه‌رتۆیه... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌ هه‌یکه‌ نه‌جوولاوته‌وه له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا بلێی په‌وانه...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راوو، کرمانجی و سۆرانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باهه‌ زمانی گرتوه و قسه‌ی خۆش فیر بووه و دل و مینشی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راهاتوه...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داوه، ده‌گه‌ل کیه‌ژۆلاندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌کتر هه‌لداوه... شه‌ره‌جنیو و فیر پیکدادان و ته‌وس و په‌لار و توانجی پیرێزانی بیسته‌وه... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانی ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌وهرینگه‌ وهرینگه‌ دلته‌زینی کیه‌ژ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه... له‌ مزگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه و ئازیزه و پایزه و سوارۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه...

به‌میرمندی له‌ خانه‌قای شیخی بوهرانی خۆتینه‌وه که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه و هه‌موو توخم و تۆتیکی لێ کۆبۆوه. هه‌ر شیوه و زاراوه‌یه‌کت بوسته‌تایه‌ ده‌به‌رده‌ست داوو... له‌ په‌ریز و خه‌یروکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محمه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه و گۆلی هه‌لگرتونه‌وه... که‌ پێش گه‌یشتوه دۆست و هاوونشینی شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا ماری و خاله‌مین و قه‌زنجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موته‌دی بووه که‌ له‌و باوخواشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دیری پێشه‌وا، «قازی محمه‌د» ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌روردا فیری رۆژنامه‌نووسی بووه و شیعری به‌کۆماری کوردستان و شۆرشه‌که‌ی هه‌لگوتوه نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه...

له‌ ژبانی ئاواره‌بیشدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فیری شیوه‌ لیک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه. له‌ ژبانی پێشمه‌رگه‌بیدا شاره‌زای شاره‌زور و شاربازێر و

گهرمیان و بیتوتین و ههولیتیر و کوو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و ههر پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتووو زۆر بهوردی دۆزبویه و ههرچی له دهمیانهوه دهچوووه قۆزبویهتهوه و نه هه مووهی کوکردۆتهوه بهکاووهخۆ له بیژینگگی داوون و بنژیلی جودا کردۆتهوه و ساغ و پتهوی ههلبژاردوووه و بهمیشک و دلّی خۆی سپاردوووه... ئیدی بو سهیره که ههژار کوردی زانیکی ههلبژارده بی؟

ههژار بو تهونی ئه و کره له بار و سفتهی خۆی، شیوهی موکریانی کردۆته تهخت و بوو نهخش و وینهکانی وشه ی رهنگین و خۆرهنگ و جوانی هه موو زاراوهکانی تیهو داوه و تا بووی کراوه خۆی له رایه ل و پۆی وشه ی نامۆ و بیگانه و کوردی داتاشرای ناخۆلا و نارسه نی تازه پیداکه وتوو پاراستوووه.

سهیر له وه دایه ده لّیی شه ره فخان و هه ژار لیکیان گهراوه ته وه. له رۆژگارێکدا که هه ژار شه ره فنا مه ی کردوو به کوردی؟ زمان و ئه ده بی کوردی له بهر بی سه رو به ره بی و به ره لّایی خه ربکه به مه ره دی زمان و ئه ده بی فارسی، زه مانی سه فه وه ی بچی... له سایه ی نه زانانی خۆیه سنده وه ئالۆزی و شیواوییه کی زۆری تی که وتوو و مه ترسییه کی گه وره هه ره شه ی لی ده کا!

بیگومان هه ژاریش هه سته به و مه ترسییه کردوو و لام وایه مه به سته هه ره گه وره ی له وه رگه پانی شه ره فنا مه بووژاندنه وه ی زمانی کوردی بووه و ده یه و ی له مردنی بیاریزی... جا چونکه مه ی دانیکی فرت و فره وان و پان و به رینی شی بو هه لکه وتوو و توانیویه به که یفی خۆی قه له می تیدا باژو و خزمه تیکی هه ژا به زمان و ئه ده بی کوردی بکا... هه یج به دو وریشی نازانم که هه یندیک له و که سانه ی چه ند سه لّه ده گه لّ ئه و خم لی شیوانه ی زمانه که دا راهاتوون نووسینی هه ژاریان به دلّ نه بی... ئه وانه ی له ده باغخانه دا کار ده کن به بوئی گولا و ده پشمن و سه ره گه یژه ده گرن و تا فیر ده بن ماوه یه کی ده و ی.

من له و بروایه دام که شه ره فنا مه ی هه ژار ده بی بکریته به ردی بناغه بو کوردی ئه ده بی و زمانی یه کگرتوو مان. هیوادارم هه موو کوردیکی، کوردیخواز و دلّسۆز که لکی لی وه رگری و هه ژاریش هه ره به وه نده وه نه وه سته ی و درێژه به خزمه تکردنی زمانه که مان بدا و درێخی نه کا...

۱۹۷۱

پیشه کیهک بو دیوانی نالی

هه موو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلّسۆز و ئه ده بدۆست، ئه گه ره بدلّ و گیان خۆی به منه تبار و قه رزدارای مامۆستای هه ژا و زانای کورد مه لا عه بدولکه رمی موده ریس نه زانی ناهه قی ده کا. چونکه مامۆستا و کورده کارامه و لیژانه کانی به هه موو هه یز و توانای خۆیا نه وه به هه یج باریک له خزمه تی کوردی چاره ره شی، دووره به شی هه ژار درێخیان نه کردوووه.

به راستی ئه م خزمه ته به نرخانه ی ئه م بنه ماله چاکه، به دین به فه ره نگ، به زمان، به ئه ده ب و ئا کارای کوردییان کردوو شایانی ئه و په ری پریز و سوپاسه. یاخوا له م لایه له به لای لابه لا دوورین. به ردی سارد و گه رمیان وه بهر پی نه یه و له ولاش وه بهر ئالای پیغه مبه ره که ون و حه شریان ده گه لّ حه شری پیوا چاکان بی. پیماویه خزمه ت به کوردی زۆر لیتره و چاکه یه که که له پیش چاوی بینانی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامه تی ده بی.

گه ری ده بی و ده ره ده ری ئه م سووده ی بو من هه بوو که له نیژی که وه به خزمه ت مامۆستا بگه م و ده سته موباره کی ماچ بکه م و بزانه کوگای نور و ده ریای بی سنوو ره.

جاریک ده گه لّ چه ند مامۆستای گه وره و ماقوولّ له باره گای حه زه ته ی غه وس له حوچه ته نگ و چکۆله که یدا له خزمه تی مامۆستا دانیشتبووین، من ئه و بی ره م به میتشکدا ده هات ئه گه ره هه موو نووسینه به نرخه کانی ئه م مامۆستا کورته بالا، ره زاسووکه، خوین شیرین و قسه خۆشه بیی و له تایه کی ته رازووی باو و جه سته ی لاوازی خۆشی له تایه که ی دیکه بخه ی ئایا سه ری وه میچی حوچه که ی ناکه و ی؟

دیاره ئه و نیکی پر سۆز، ئیمانیکی پیرو ز و ئیراده یه کی قه وی و پته و ئه م پی ره خا وینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانست، به ئه ده ب، به ئیسلامییه ت و ئیسانییه ت خافلّ و بی ئاگا و شه که ت و ماندوو نه بی.

باسی یه که یه کی نوو سراوه کانی مامۆستا وه که ته فسیری قورئانی پیرو ز و شه ریعه تی ئیسلام و... نه به منی بی ده سه لات ده کری و نه له و کورته باسه دا ده گونجی، ئه م ئه رکه له ئه سته ی مامۆستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپۆزانی زانسته که هیوادارم که مه ترخه می نه کن و شوینه واره به که لک و باشه کانی مامۆستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریعه تی ئیسلامیدا رای مامۆستایه کی شاره زام پرسی، فه رمووی هه ره که سه بو

خۆی بۆچوونیتیکی ههیه، من بهراشکاوای دهلیم تا ئیستا کتیبی وا تهواو له بارهی فیهقی شافیعیدا نه نووسراوه.

من لیتره دا دههوهی به کورتی له بارهی ئەم دیوانه شتیکی بنووسم. به پروای شاره زایانی شیعر و ئەدهب نالی یه کیکه له گهشتین و پرشنگدارترین ئەستیره بهرزهکانی ئاسمانی ئەدهبی کوردی. ته نیا رهخه یا به ئەدهبتر بلیم دهردی دلکی له شیعی نالییان بوو ئەوه بوو که تیگه بشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و رهوانهکانی زۆر هاسان نه بوو، پیوستی به شیکردنهوه، لیتوتیزینهوه و وردبوونهوهی تهواو بوو. که سیک سی زمانی عهره بی، فارسی و کوردی نه زانیایه چاک له شیعی نالی نه ده گهشت. مامۆستای مهزن ههستی بهو کهم و کورپییه کردوو بهو بهخۆی و به کورپانییهوه، ههستاون، تیکۆشاون رهنجیان کیشاوه و بههه زاران زهحمهت نوسخه دیستووسیان پهیدا کردوون له بهر یه کیان راناون و ئەم دیوانه به نرخه یان شهرح کردوو. له ههوه لهوه پیتشه کییهکی زانیایه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتیبیتیکی سه رهخۆیه و خوتندنهوهی بۆ هه موو ئەم که سانهی سهریان له شیعر و ئەدهب دهخوری پیوسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆتهوه. مانا کانیان لیداوتهوه، هه لسه نگاندوو و له پیتش خوتنه ریان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سه ر نالییان نووسیوه، به لام کهس نه وهندهی خو پیوه ماندوو نه کردوو. ئەوانی باش بوون، ناتهواو بوون ئەوانه ی نه زانانه نووسرابوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یج کاریک ئەویش کاری وا ئەسته م و گران بی که موکووری نابێ، رهنگه ئەو کاره گه ورهش نهخته نه قسیتیکی هه بی، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خو م پتر له نیو چهرخه سه ر و کارم دهگه ل شیعی نالییدا هه یه ئەو سه رده مه که وهک سوخته یه کی نه زان له خانه قای شیخی بورهان بووم دهمدی مه لا زاناکان و موسته عیده باشه کان له سه ر شیعی نالی ده رۆن، ئەگه ر نیوه خوتنده واری وهک منیان بۆ حالی نه بوویان، هه یج نه بی سه رنجیان بۆ لای مه له، له و ده ریا مه ند و بی به ستینه راده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و سه ریوانی وه ده رو پکی بۆ کردمه وه ئەگه رچی ئەم دیوانه نازداره، بی تازاره دیو و دوژمنی پۆلیسی ده ورانی ره شی پاشایه تی ره زاخان بوو به دهس هه ر که سه وه گه رابایه ها واری سه ر و مالی بوو، به لام من په بیدام کردبوو به دزییه وه ده مخوتنده وه. موقبیل به چاپکردنه وهی دیوانی نالی سه ره رای ئەم که موکووریانه ی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه بشتنی شیعی نالی بردم. نیو و نرکه و هه ترشی گه یو له نالیی نه تۆراندم ته نانه ت چاپه که ی مووه فه قیشم نه ک جاریک ده یان جار

خوتنده وه. خوالیخۆشبوو حاجی مه حمودی وه ته میشیم که بازرگان و ملکدارتیکی پیر و خۆشه وق بوو، باش ده ناسی و به و حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئەو هاوین و به هار له دی بوو، منیش هه ر لادیی بووم و که متر ده چومه شار که زستانان به خزمه تی بگه م زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئەو پیاوه گه وره وه رگرت که ره نگه یی که م کهس ما بن له بیریان بی ئەدی بیکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستا ش بۆم روون نه بوته وه ئەو بازرگانه زرینگه که سه رو کاری ده گه ل گه ز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوو ره بوو چۆن ئەو هه موو شیعره کوردییه جوانانه ی له به ریون. نایا به یاز و ده ستنوسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیز و قه وی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به ره حمه تی خوادای شاد بی. ناخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بی ده فته ری گوم بوون و فانی».

شه قی رۆژگار هه لی داشتمه کوردستانی عه تراک له وی زۆر نالی ناسم دیتن و باشترم نالی ناسی تا سه رم له به عدا هه نا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود مه مه د گه یشتم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گه فتولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سیه راوی خۆیه وه دهاته شه یکردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سه رخۆش ده بوو و گو یگری وه جۆش ده هه نا. داخ ناچی ئەم مامۆستایه ئەوهنده ی له سه ر شیعی نالی ده دا ئەوهنده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لی وه رگری. له بیرمه له دانیشتنی کدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی ده کرده وه، یه کتیک له دانیشتون له منی پرسی به پروای تۆ مامۆستا له باره ی نالییدا زۆر زیده ره وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشته مه ها باده وه له لایه که وه تا سه رچاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سه ره سه نگ گه راوم و ده گه ل زۆر مامۆستای گه وره دانیشتونم که سم نه دیوه ئەوهنده شاره زای شیعی نالی بی. که چی ده ویرم بلیم ئەو گه وره پیاوه ش به ته واوی له شیعی نالی نه گه بیوه. مامۆستا مه سعود فه رمووی به خوا راست ده که ی. من ئەو مه له وانه نیم بینم ئەوهنده درێژی که بتوانم له ده ریای بی بنی شیعی نالی ئەو هه موو دو ر و مروا ریبیانه بیتمه ده ر هه روا په له قاره یه کی ناشیانه یه ده یکه م. به لکو شتی تیکم وه بهر ده سه که وی. زۆری پی نه چوو رۆژتیک له خزمه ت مامۆستا مه سعود له کۆری زانیاری کوردا خه ربکی کاربووم. کاکه حه مه ی مه لا که ریم ها ته ژوو ر و گو تی: «ئیمه مانای وشه ی (نه ی سه وار) مان له و شیعه ردا نه زانیوه ئیوه چۆنی بۆ ده جن» زۆر مان بیر لی کرده وه و نه مانزانی. بی ئەده بیم کرد و گوتم: «مامۆستا ئەو کاته من گوتم جه نابیشته دیوانی نالیته به ته واوی بۆ ساغ نه بووته وه و تۆ گووت راست ده که ی من پیم وا بوو ته وا زوع ده فه رمووی به لام قسه که م

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو ههموو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیبیه؟» ئیجازهه لئی وهرگرت و چوومه ژووری کاکه ههمه، ههرچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه ره وینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناھومی دبوون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴دا گوتوویانه دوور نیبیه نیزه دار بی که له شیعره که دا بی مانا نیبیه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه ههمه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتۆر (موعین) مان به ته وای له ده سدا نیبیه. ویده چی ئەو ئەم وشه ی گرت بی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتۆر موعینم له به ره ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لآم وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی ره نگبئی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هه له یان تۆمار کرد بی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئی. فیرده و سی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئی:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروهه زیاد ی دهکا و ده لئی وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا ساببقه ی نیبیه و بی شک موچه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslara) به مانای (شه رکهر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار).

دۆزبهنه ی ئەم وشه منی خسته سه ره ئەم باوه ره که (نه ی سه وار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعره کانی دهرده که وئی که نالی زۆر ئەهلی خویندنه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ره ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وهک به ئیشتبا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ره واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئی ناکرئی. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئی وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعره بکه ن تا بزائن من بی به لگه وا نالیئم.

نالییا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه ده مه سنه وی لویی لویابی نادهم

نیبیه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی بهندی تۆیه هه ره که سی ئازاد و ئازابن

که دیتم رهنگی سه ده رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیتهنگی گوتم شیپووری شاپوره

به لئی بهم شیعرانه را که ئەگه ره یزم کردبان زۆر پتریان جئ ده گرت دیاره که نالی ههموو جوړه کتیبیک که ده خلی به مه لایه تیبه وهش نه بووبی خویندوه ته وه. که سیکی ئەسه که نده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسی، ئاشکرایه که شانامه ی فیرده و سی زۆر جار سه ره وین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ره ئەوه ی زانی بی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زهمانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعره که له ئەسلدا ئاوا بووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زهمانی جه مشیدی ریزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیبیه وه وهرگیران، (ئون) (یوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نیبیه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیبیه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی وا ته به قه بهندی نه کردوه و ئەو شیعره پر ره مزه ی پاش نهمانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لآم ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالییدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشى ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالییدا نیبیه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیته تایبه تیبه کانی کوردی بۆ کردوونه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم دهکا نوئی» نالی به پیچه وانه ی بۆچوونی هیندییک شیعر نه ناس که گوتوویانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه پرۆک، شاعیری به ته وای مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بۆ دهر پرینی ئی حساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر ئیژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سۆزی ناشقانه و کۆلۆکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلۆکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانه مرکاوه قەلەمی تا و داوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دهگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دهزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعری نالیدا نییه یا که مه، توخودا خۆتەری خۆشه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سألحی حەریقه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا برهوی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تپه رپوه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه راسته کانی چه رخی رابردو دا شاعیریک له نیو کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوارچیوه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و پوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردووه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یه ته سابلاخ که موفتی وای به سه فیر ناساندووه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شو ر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعری نالییان پتوه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئاراییه وه خه ریک بووه تا نیوه رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیشی لی بوون گوتم توخوا ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتووه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندووه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پیتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیللی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نهرم و دلرەق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعری وا له تیفمان له عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستووه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له ده س ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ته یوی له چاپکردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسیوی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیویسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درهنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز پندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراوه، قهوزهیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهر او بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهنده پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوژه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقی زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمه کار و ئیشکه کهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپین، چهنده پریشکی بلاویان وهرانده، دل شکارته کهیلی بی زهویان داخوریانده و ترسان نهوه که نهوه دندووکه دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خه زهلیان دا، میرگ و چیمه بی دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه ریچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهیران، گیابه رزه بوونه ئیشکه، دروو بوونه نهشته، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گاله وه پینی پیخواس ههلهچوون و گرده نشینیان کرد، بابرده له وهک له شکر بهزیو و شکاو رهتیرا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسه نوک و دووره په ریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نه دیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپه سیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و له بن میچی قورماوی نران، دۆدانه و شیر مهشک له خه راره کۆنان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ دا کران، نیره ی بی خیر ههلاوه سران، گوربس و په تک ههلهویران، شهنگه بیری قولچاغهیان دارنی، بووه له و بهرینکه یان شانوشان کرد، جامی مهردوش و گادوشکه یان له بن پیچر و ههرزالان ناخنی، بیژینگ و دهستاریان وه کار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش به با کهن، بو دراو لی بکهن. کاک شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه دهچه قاوه و دهمی دهله وهری پر و تهر و ناسک دهن و یهکی له یهکی دهرنه دهچوو، بو خوئی له سه رهردیک داده نیشته و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیی ددها لیی نهده داوه و پاشای بهسه پانی خوئی نهده گرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لور و دهغه زداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکه تهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کراپ داده مزرئی و دهچه قیتهوه؟ له دهشتی کاک به کاکیدا په رهله داوی، په رهم په رهم ده بی، ههر کرتکه ی روو له لایهک دهکا، شوان نهگه رهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهله و ساغ له نارانی بی له وه ره چون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کویره دههستی، شیوه خویران راده وهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر ده بی؟ شوان ده بی چاویکی بیته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز هه میسه له کهلیندایه شوان بخافلینتی، سهگ بخیحینتی، تا که لاک بستینتی، کام مهری شاز و قهله وه بر فینتی و نهگه ره خودای نه خواسته شوان له خهو میتی و ده زینتی نه گرتی میگل رابدا و یهکی نه هیلتی و هه مووی بخنکینتی، جا له و حالدها شوان کوا مه جالی هه یه له بلویر بتوورینتی و عاله میتک و دهجوش بینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دیهات کهم ده بوو، سواغ و پینه و په رۆی بان و دهرک و دیواران ته واو ده بوو و ناوردوو داده خرا، جهنگه ی راوه تازی دههات. راوه تازی له میتزه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووه می ئه م چهره زور به داب و دهستوور دهکرا، ههرچه ند ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام به رهو نه مان دهچی. دیاره ههر ریوشوینتیک به سه ره چوو، ئه م وشه و زاراوه و نامرزانهی په یوه ندییان بهم ریوشوینته وه هیه، له سه ره زار و زمانان نامیتن و ورده ورده له بیر ده چنه وه، ته نیسا له بهیت و باواندا ده میتنه وه که تیگه یشتنیان بو به ره ی داهاتوو دژوار و نهسته م و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فه رهنگ نووسیکی نهوتومان نه بووه و قامووسیکی و امان نیبه ئه م وشه و زاراوانه ی تو مار کردی و له نه مانی پاراستی، ئه م رۆژانه بو نووسینی ئه م وتاره په نام بو فه رهنگی تاقانه ی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی وای نووسیوو کابرا گوته نی: «ئه زی تیدا شه رمه زار بوومه وه». بو یه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیی ده زانم له و بارده بنووسم تا قامووس نووسی دوار ژمان که لکی لی وهر بگرن و نه و لاوانه ی که وهک من نه ده بی فۆلکلوریکی کوردی به خه زینه ی زمان ده زانن سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی تۆرهمه سه گیتی درپژ، ناسک، شووش و له سه ره لینگه. پیستی تهنک و نامال رووته یه، جوان و ژیکه له یه، گوتوویانه: «تازی نازاده ی سه گانه» توند و تۆله، باش لینگ ددها و به ده و امه و به که لکی راو دی، تازی تا زهنگه ی بهر زتر، تهنگه ی گورجتر، که فه لی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، په نجی شووشتر، سه ره و

که‌لله و دهم و له‌مبۆزی باربکتر و په‌قتر و درپژتر بڼی په‌سندتره.

وهک ههموو تۆرهمه سه‌گیک به‌نیری ده‌لین گۆل و به‌می ده‌گوتری دپل، گۆل ههمیشه بو جووتبون ناماده‌یه، به‌لام دپل جارپک یا دوو جار وه‌با دئ، زۆر پیشتر نیشانه‌ی وه‌با هاتنی دیاری دده‌ا، جا نه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی بخوازی زووتر با بگری باشتی تیر ده‌کا تا قه‌له‌وبی و نه‌گهر به‌پیتچه‌وانه نه‌یوه‌ی ئاوس بڼی نه‌وه له ژوورپکی تاریکدا ده‌بیه‌ستیته‌وه تا له‌ر و لاواز بڼی و له‌با بچیتته‌وه. جووتبونی تاژیش وهک ههموو جسنه سه‌گیک «پتوه‌روانی» پت ده‌لین، دپل و گۆل پتکه‌وه ده‌نووسین و تا ماوه‌یه‌ک لیک جوئی نابنه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گهر له‌ زمانی کوردیدا به‌زایینی ههموو نینۆکدار و گوانداریک «جگه له‌ مالۆس که‌ سمداره» ده‌لین تره‌کین - له‌ شیره‌وه تا مشک - په‌نگه‌ بویه بڼی که‌ زۆریان بیچوو ده‌بڼ. تاژیش و سه‌گیش له‌وان هه‌لئاویرن، ده‌لین دپله‌ تاژی به‌حه‌فتا شه‌و و رۆژ ده‌تره‌کت. به‌وه‌نده توتکه‌ی به‌زگیک ده‌بڼی ده‌لین کوخیک، دپلنیک له‌ سیوه تا یازده توتک ده‌ین، دپله‌ تاژی هه‌شت گوانی ئهم به‌ر نه‌وبه‌ری هه‌یه، توتکه‌ تاژی له‌ پیشدا چاوی نووساوه و نایین، پاش چهند رۆژ چاوی ده‌پشکوئی، به‌قه‌سه‌ی کۆنه راوکه‌ران هه‌وه‌ل توتک و ناخر توتکی کوخیک له‌وانی دیکه باشت درده‌چن، توتکه‌ تاژی زوو فیری تیکوشین خواردن ده‌بڼ و ئیتر نیازی به‌شیری دایک نامین، دپله‌ تاژی تره‌کیو پتویسته زۆر باش به‌خپو بکری و تیر بڼی، ده‌نا زبانی خور و مالانگه‌ر ده‌بڼی و په‌کی راوکردنی ده‌که‌وی، توتک که‌ ژبوه‌له بوو، گوجوکی پت ده‌لین و له‌خۆبه‌وه فیری راوپیچکه ده‌بڼ، راوپیچکه‌کردن ته‌مرینی پتکه‌وتن و راو فیربونه. گوجوکیک بو‌نه‌وانی دیکه هه‌لدئ و نه‌وی تریش پتی ده‌که‌ون. راوکه‌ری کۆن ده‌لین هه‌ر گوجوکیک هه‌لات دیاره... له‌ خۆی پاده‌بینی و به‌گه‌وره‌بیش له‌وانی دیکه چیتر و خیراتر و به‌کارتر ده‌بڼ، گوجوکیک به‌ساله‌وه‌ختیک سونوو یا سونوی دپته‌وه و پتی ده‌لین شه‌ک، نیشانه‌ی سون هاتنه‌وه نه‌ویه که‌ گۆل له‌ کاتی میزکردندا لاقی هه‌لدین، پاش سالنیک ده‌بیتته‌ خه‌رت و نه‌مجاره ته‌مه‌نی به‌خه‌رت حیساب ده‌کری. خیرایی و خوپریایه‌تیی تاژی تا نه‌بیتته‌ خه‌رت دیاری ناکا، وا ده‌بڼ شه‌ک نۆره‌ش ناکا و که‌چی به‌خه‌رتی زۆر چت ده‌بڼ و به‌پیتچه‌وانه شه‌کی خیرا خوپری درده‌چت.

په‌نگه‌کانی تاژی:

تاژی په‌نگی جوژ به‌جوژی هه‌یه، سپی، ره‌ش، سوور، نه‌باتی، شی، خه‌زال، بوژ، تاله، شله، خورمایی، خه‌نه‌بی، گورگی، پلینگی، قه‌زوانی، بازوو، بوژقاجی و به‌له‌ک، په‌شبه‌له‌ک، سووربه‌له‌ک و شین به‌له‌ک.

ده‌نگه‌کانی تاژی نه‌مانه‌ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن. سیفه‌ته‌کانی تاژی:

چت، خیرا، تیش، په‌ل، په‌شکوژ، خوشرست، به‌درست، هه‌رزه، قرخه‌مه‌په‌س، ده‌مسارد، ده‌مگه‌رم، به‌هه‌لم و به‌ده‌وام.

تاژی به‌کاری راوی ئاسک و کیتی و که‌رویشک دئ، چیتترین و باشتترین و به‌کارترین، تاژی ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له‌ ده‌شت و گه‌رمیان ده‌ژی و له‌ راوه ئاسک شاره‌زانیم. مامۆستا عه‌لامی په‌حه‌متی له‌ کتیی «کوردواری» باسی راوه ئاسک ده‌کا من به‌نه‌زانی خۆمه‌وه به‌دلم نه‌بوو، پتیم وابوو هه‌له‌ی تیدایه، ئه‌ما پیره به‌گیتی جاف جارپک باسی راوه ئاسکی بو‌کردووم نه‌وه بو‌تان ده‌گپه‌مه‌وه، راست و درۆی وه‌بال به‌ستۆی خۆی ده‌یگوت: زه‌مانی ده‌سه‌لات و باوی به‌گ و پاشاکانی جاف که‌ کوچه‌ر و په‌وه‌ند بوون باشتترین تاژی و په‌سه‌نترین ئه‌سپ له‌نیو جافاندا هه‌بوو، له‌ موکریانیش ناویانگی ئه‌سپی جافان بووه - په‌نگی راست بڼی چونکه له‌ عه‌ره‌بان نیزبکن و جسنه ئه‌سپی عه‌ره‌بیش له‌ دنیا دا مه‌شه‌وره - ده‌یگوت: «پاشاکان تپیه سوارپکی باشیان هه‌لده‌پژارد، تاژییه‌کانیان وا فیرکردبوو که‌ راویان داده‌به‌ست و رسته‌یان هه‌لده‌کیشا و تاژی خۆی داوینته پیشکوئی سوار و مات ده‌بوو، که‌ ئاسک هه‌لده‌هات سواران به‌و ئه‌سپه‌ خو‌شبه‌ز و به‌کارانه‌وه دیان په‌تاندا تا ده‌یانزانی شه‌که‌ت بوون نه‌مجار تاژییه‌کانیان به‌رده‌دایه تا له‌ خۆلی ده‌گه‌وزاندا، ههموو راوکه‌ریک خه‌نجه‌ری ده‌به‌ردابوو و، کیردی ده‌بان و تیزی له‌ دیوی ژووری خه‌نجه‌ردا له‌ کالان چه‌قاندبوو به‌و کیرده سه‌ری ئاسکیان ده‌پری و رفیسکه‌یان کون ده‌کرد و له‌ به‌ن ساموپته‌که‌یان هه‌لده‌کیشا و به‌ته‌ریزه‌ی ئه‌سپه‌وه هه‌لیانداوه‌سی.

کورد به‌ههموو گیاندارپکی گواندار و سمدار که‌ که‌وی و رام نه‌بڼ ده‌لن کیتی، له‌ کیتوه سه‌رکه‌ش و شاخه سه‌خت و رژد و هه‌له‌مووت و زه‌رد و ما‌هه‌کانی کوردستاندا کیتی ده‌ژین، که‌له‌کیتی، گاکیتی، شور، یه‌کجار که‌م بوون و له‌وانه‌یه په‌گه‌زیان له‌م حاله‌دا له‌ مه‌ترسیدا بڼی و هه‌ر نه‌مپن و نه‌مبیس‌توه نه‌وانه به‌تاژی راو بکرتن، بیستوتانه که‌ کیتی به‌تایبه‌تی رۆژانه له‌ شاخی هه‌ره سه‌خت و په‌وه‌زی نه‌سته‌م ناییتته‌وه، ده‌لین هه‌ر جیگایه‌کی شاخ بارانی وی بکه‌وی کیتویش ده‌توانی پیندا بپروا، دیاره تاژی له‌ جیگای وا کار ناکا.

بو‌راوه کیتی به‌تاژی به‌ره‌گه ده‌نینه‌وه. کیتی که‌ له‌م شاخه‌وه بچیتته‌ شاخپکی تر تیره‌گ به‌رنادا، یانی به‌جیگایه‌کدا ده‌روا که‌ هه‌ردووک دیوی کیتی لئ دیار بڼی، جا راوکه‌ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگهی لی دروست ده‌کهن، نه‌گهر گوینی و گیا به‌رزی لی هه‌بئ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس ده‌دن، نه‌گهر نه‌وه‌یان بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رته‌وه شاخی نه‌وه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه هه‌له‌نگوی، نه‌گهر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له دوو جیگاوه به‌ره‌گهی بۆ ده‌گرن. تا نه‌گهر تاژی پیشه‌وه راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گهی دووهمدا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بئ نه‌ ده‌گاته کیتی و نه‌ ده‌ویزی خۆی لی‌دا، به‌ران و نیتری قه‌یره ده‌س ده‌که‌نه‌وه و به‌گژ تاژی‌دا دینه‌وه و به‌شه‌قۆن تیی هه‌لده‌دن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بئ ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دئ و که‌ بۆی هه‌لکه‌وت، باتووی ده‌گری و پرستی ده‌برئ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی نه‌وه‌ی تاژی ده‌گاته کیتی، نه‌وه‌یه کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ناوران ده‌داته‌وه و مه‌حتهل ده‌بئ، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره، کیتی به‌ته‌له و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیتی باس نییه.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شان‌ره‌قه، شه‌کگه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قوله‌یه، تووکی نه‌رمه، دریتی له‌ به‌رزایی پتره، پیشووی له‌ پاشووی کورترین، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوئی زۆر درین، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندریته‌وه، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژۆپترین کۆپستانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌بستاندا ده‌ژی، به‌بیچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پئ ده‌گوتئ، به‌روالته‌یه که‌جبار به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه و له‌به‌ر هیچ گیاندارای چوارپئ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دۆزمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا‌بنیی به‌زه‌ر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌وه ده‌گه‌رئ و ده‌له‌وه‌رئ، هیچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لییه و به‌ته‌پکه و ته‌له و خورده و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره که‌ هه‌ر ساله‌ کونیتی له‌بن کلک ده‌بئ.

نیزیکه‌ی سی، چل سال له‌وه‌ی پیش که‌م ساحیب ملک و ناغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بئ، دیاره نه‌م کاره‌ش به‌سته به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه بوو، ناغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ناو‌ریشمی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌هۆنییه‌وه و گولینگی سیم پیچی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگ‌داریان له‌ باسکی راسته یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ناو‌ریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده هه‌لده‌کیشا. ناغای دئ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه ده‌چووه راو، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشک‌گره‌ راویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پیش سواراندا بی و چاوی له‌لای خورای بی تا نه‌گهر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیه‌به‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، نه‌و ده‌بوو راسته و راست له‌ پیشدا بی، نه‌گهر تاژی خواره‌وه نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته سه‌رراو نه‌و تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتئ، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌وه‌ژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستئ تا که‌رویشک که‌میکی لی ره‌ت ده‌بئ، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی پئ بی و که‌میگ له‌ دوا‌ی سواران‌ه‌وه بی تا نه‌گهر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیه‌به‌ردا، سواره‌کانی دیکه که‌ نیوانیان پیچ شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پئ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانئ و هه‌ول بدا هیچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوئ، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وی دینی نیشان‌ه‌ی نه‌وه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌روبه‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خورترین، ورد پروانن و نه‌یوئین. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکوپیگ و سواری ئارام، بوئیرئ را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌بینیته‌وه.

نه‌و سه‌رده‌می داب بوو نه‌گهر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مائی دیباوه ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ناغای خۆم و راوکه‌رانم پئ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌ا» عاده‌ت و ابوو ناغا و خه‌مه‌کانی ته‌مالانه‌ بدن به‌و راوکه‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له‌ ده‌وه‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیه، گولئ گولئ، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیشان له‌سه‌ر لی ده‌دا، نه‌گهر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ناغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئەسپيان وەسەر دەپەراند كە هەلئى و تاژىبى تى بەردەن، دوو يا سى تاژىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرنەدەكرد و هەلئى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىبى رۆدەهات تا هەر خۆى يا تاژىبەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و هەلىيان دەگرت، تاژىبى رەسەن كە كەرويشكى هەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىبەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و وەبەن سامورپەى دەخست، ئەگەر تاژى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشكى رزگار دەبوو، ئەگەر باشتر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشكى هەمىيشە بۆ لىقەومان كونىك رەچا و دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت وا دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داویشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەهتينا، لە هيتىدىك مەلبەند بەتەمال دەلئىن «دپاردى».

خۆشترىن كاتى راو كەرويشكى پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازە لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشكى لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا هاسانە، جگە لەو بەر پىبى تاژى كە روت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالتە درانى نامىتى، بەرپىبى كەرويشكى كۆلكنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىبى دەلئىن كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و وەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشكى لان بەرەژىرى كردهو و رەپستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار هيتند قەلەو دەبى كە دەلئىن گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و رەقدا وا هەلدەى هەر وىزەى لەبەر پىبى دى، تاژى لە ترسى هەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئىرى توند رابكا، هەر تاژىبەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى هەوئەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوتىنى دەگەرى و بەپىشوى كورتهو هەر دەرنەچى. ئەو گياندارە بەرپالەت گىل و گىزە كە زانى شوتىنى دەگەرى زۆر فىلەزان دەبى، شوتىنى جووتەيە، پاشوى بەجووت وەپىش پىشوى دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوپن هات دەزانى كەرويشكى يا چۆتە شەوگەر يا گەرپراو تەو و بەپەلە دەيگىرى تا دەگاتە «دوولايى»، دوولايى ئەوئەيە كەرويشكى بەسەر شوتىنى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلئىن داوى و لەسەر كەلەكىك يا قەدى رەوئىك دەكەوى، دەبى راوكەر بەقەرەغ دوولايىدا برۆا و نەيشىلئى تا بزائى كەرويشكى لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازەر نەبى، «هەزارە» هەر وەك دوولايى وايە، بەلام كەرويشكى چەندىن جار بەشوتىنى خۆيدا هاتوچۆ دەكا، وا دەبى

هەر لەنىو هەزارەدا دەكەوى، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داوى و لەهەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوتىگىرى باش لە فىل و هەزارە و دوولايى كەرويشكى دەكا و دەيدۆزىتەو. «كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشكى داوى هەزارە و دوولايى بەقەد جى جىخونىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەر لە شوتىنى ناك، راوكەرى شوتىگىرى دەبى زۆر بەسەرئەو دەورەى كوتە بدا، كە نەرىبىبوو ئەو ديارە لەنىو كوتەدايە ئەو دەم دەبى وەنىو كوتە بكەوى، تا يا بىدۆزىتەو يا ناچارى بكا هەلئى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشكى رونوو بەفر دەكۆلئى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەلئىن «خوزە»، كەرويشكى لە خوزەدا بەو ديارە كە جىبى هەناسە هەلئىشانى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فىلئىك دەكا بەبەن بەفردا رەهەندىك دەكۆلئى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەى ئەو فىلەشى لى بىرن، يەكىك بەتاژىبەو لە نىوئەراست رادەوستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زياتر ناوئىرى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشكى تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوو نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى بادەن و بەم دارە دەلئىن «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەهاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشكى داوى دى، هەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نابى هەم با دەگرى، بەناوبانگترىن چىشتىكى لە گۆشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان بىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتاژى

كام مندالى كورده ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلۆرى كوردیدا هەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو هەر مەپرسە وەك: رىوى خۆى لە كونەو نەدەچوو قانگەلاشى بەكلكىهەو دەبردە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەبگوت ترشە، رىوى كىچى دە كەولئى كەوتوو، رىوى خۆى لە ئاوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىبە و سەبرى لە راو رىوى خۆشترە، وەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فىلاوى و مەكربازە، نەوسن و بەزەرە، هەموو شت دەخوا ميوە و گۆشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشكى و مشك و بالئەدە بەتايبەتى بالئەدى پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشكى بۆ باغەوان و وەرژىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالئەدى كەوى و مالى رادەگرن جىگاي مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مرىشك و جووچك هەر ناھىلئى، لە كىتوبىش هەمىيشە لە كەو و سوتسكە و

ئەگەر ئەویش بۆى نەھاتە دەر تەلەى لى دادەنیمەوہ ئاخرى پىتوہ دەبى.
رېبوار گوتى:
- كەوابوو، بۆ رېتوى خودا ماوہ و بەس!

زىرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىە، تەنیا كارى چاكى خواردى مشكى كىوى و بەچە كەروپشكە، بەلام ئىنسان فىلى لەویش دەپرى، بەراستى راوہ رېتوى سەبرى خوشە، رېتوى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلین راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو و ناشىرىنە، دەلین وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلین «سەبرى لە راوہ رېتوى خوشترە» راوہ رېتوى زىاتر بەپىادە دەكرى، رېویش وەك كىوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىو دەگرى و بۆ كىوتىكى دىكە دەپەرپتەوہ. ديارە لە كىو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگايەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىومال كىوتىك دەتەقینن و ھەرا و ھۆربايەكى زۆر دەكەن تا رېتوى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىومالەكان رېتوى وا دەتەقینن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەودەم بەرەگەر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەوہ، گازى لى دەگرى، بەنىنۆك دەپىرنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستوى رۆبى و رايوھىتى تا لە كارى دەخا يا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبدىرى تا برستى لى دەپرى. بۆ راوہ رېتوى پىويست ناكا تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكوژ و چى لە رېتوى بەرنا دەن تاژى رېتوى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج.

دورە يا «دوورەگ» بۆ راوہ رېتوى باشتەر. دوورەگ وەك لە ناوہكەبەوہ ديارە جسەنە سەگىكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بوو، جا فەرق ناكا گۆل، سەگ بى يا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورەگ جوانترە. دوورەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلینگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جسەنە سەگىك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىراپان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوہ كىوى و كەروپشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خوشەويست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلتىكى خوشت بۆ بگىرمەوہ، كەمىك بىبەوہ سەرەخۆ، دەلین رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تولەبەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەبەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوہ رېتوى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېتوى لەبەرم ھەلات، ئەوہ تاژىبەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كۆنەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبەتەنمە دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولەكەى لەبال دەكەم.

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پېرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. مېژوونوسان دەلێن ئەو رۆژه کە ئاور دۆزراوه خەلک کردیه جیژن و ناوی نا نەورۆز، یا دەنوسن ئەو رۆژه کە کاوهى ئاسنگەر لە زەحاکى خوینخۆز و زۆردار راپەرى و دواى بە دەسته لاتى زۆردارانەى هینا، کرا بە نەورۆز.

تەنانەت لە هیندیك برادەرى شیعەم بیستوهه کە حەزرتى عەلى سلاوى خواى لى بى ئەو رۆژەدا لەداىک بووه. هېچ کام لەم بۆچوونانە بۆ رەتکردنەوه نابن. دۆزینەوهى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپەرىنى کاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاکى زۆردار و لەداىکبوونى حەزرتى عەلى ئەو سەردارە بە ناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیه دەبن جیژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونىكى لادىيانە و کرمانجانەیه. لەو هوش ناترسم مېژووزانەکانى شارستانی پیم بلین کەرە کرمانجى مېژوونەزان و نەخویندەوار ئەوت لە کوى هیناوه.

من پیم وایه ئەم رۆژه پېرۆزه و ئەم جیژنە گەورەى زۆرەى گەلانى رۆژەلات پێوهندیى بە ئابورییهوه ههیه.

جا ئیجازە بدن بە کورتى لەو بارهوه بدویم. تا بزائن منى کەرە کرمانج کەنگى و لە کۆتیم دەرسى ئیقتساد خویندوه تا قسهى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواریش بم! خو ئەوهندەم لە خویندەواران بیستوهه کە ئەو گەلانى بە زمان گەلى ئیرانى دەدوین لە رۆژگارێکدا کە نە من دەزانم کەنگییه و نە ئەو کەسانەى خویان بە مېژووزان و مېژووناس دەژمیرن بۆیان ساغ نەبۆتەوه چەند هەزار سال دەبى لە قەفقاژهوه سەرەوژیر بوونەوه و هەر یەک بۆ لایەک رۆیشتن.

ئەم گەلانی هەموویان شوانەویله و مەردار بوون و ژيانیان بە پېست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خوین شیرین و بەستە زمانە کە زۆر زوو دەسته مۆ بووه، دابین کردوه.

پروونتەر بلیم خۆراکیان لە شیر و پۆشاکیان لە خوربى ئەو حیوانە بووه. جا بۆیه خۆشیان و بیستوهه و گەرمین و کۆتستانیان دەگەل کردوه و بەدواى هەوار و لەوه رگەدا و یل بوون و گەراون. نە زۆر شارەزای نووسینه کانی «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مېنۆرسکى» و «زېرنۆف» و ئەوانەم کە بنەچەکەى کورد بەرمهوه سەر کاردۆخ و ماد و نازانم کى و کى؟...

بەلام دەزانم کوردیش یەکیک لەو گەلانییه لە پێشدا شوانەویله بووه ئیستاش ئەگەر کارەساتى رۆژگار لینگەرێ کەیفى لە شوانەتییە و ولاتەکەشى بۆ ئازەلدارى یا بە زمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرورەى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى لە کوردستاندا بەداخهوه زۆر کەم بووه و دامپەرورەکان کاتى بەران تیبەردانىان گۆریوه، بەلام ئەو دابە هەر نەگۆراوه، هەر کەس کەرتکە مەرتکى بى ئەو رۆژه بەران دەمەرى دەکا، میواندارى لە جیرانان دەکا، مېژ و خورما و شیرینی دەدا بە مندالان و ئەگەر خەلاتیکى زۆر باش بۆ شوان لە ئەستۆى بەران نەکا، کاکى شوان نایەلێ بەرانى رەنگاو بچیتە نیو مېگەل.

بەلام زۆر دوور نییه هەر بەبیری من مەردار لە ئاخر و ئۆخرى مانگی میهر بەرانیان دە مەر کردوه و جیژنى میهرەگانیان بۆ کردوه. دیارە ئەو جیژنە ئەوهندە، گەورە بووه کە عەرەب وەریان گرتوه و کردووایە بە میهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلین میهرەجان.

مەر بە پینج مانگ دەزى پێشینیان دەلین بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن کەم دەپیتەوه. جیژنى سەدە کە ئیستاش لە زۆر شوینی کوردستان دەیکەن و پتی دەلین «بیلن دانا» پێوهندی دەگەل ئەم باسە ههیه. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەکاتە پینج مانگ و لە شەوى ئەوهلی بەهاردا زەوى مەر دى و جیژنى هەرە گەورەى مەردارە.

پیم وانیه پێوستى بەروونکردنەوه بى بەرخى مەسته شیر پاشى سیتزده رۆژ دەبى لە کۆز دەرکرى و بەزاوهماک بیبهیه لەوهى. ئەوهش سیتزده بەدەرەکەمان.

ئەوهیه بۆچوونى منى کەرە کرمانج کە لە ژيانى باوکم بەسەر مەر رادهگەیشتم و گەرمین و کۆتستانم دەکرد و بە پەسپۆرى ناوبانگم ههبوو. بەلێ ماوهیهکى زۆر وێراى شوانى شەوگەر و شەنگەبیری توند و تۆل لە کۆتستانە جوانەکانى کوردستانى رەنگین ژيانم راپاردوه.

زۆر پالینیان لە مندارە مانگدا بۆ ئەوهى شوانەکانمان نیوهرو، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەر برهتین بۆ خۆم دەستم داوه تە گۆچان و چوومه بەر مەر و لەو وەختانەدا بووه شیعرم بەتەبیعت و خۆرسک و ژيانى کوردهوارى هەلگوتوه.

جوانترین دیمهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لوی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دوورایش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رپوی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌ده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیده‌م. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم برپوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و تهرت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ری و لاپالان هه‌لاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار تاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زیی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌روو و گه‌رو و گایان ناوابووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی تال و شه‌وه پاریزراوم، گوژه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و مووروو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌هه‌لاوه‌سراوه، داره‌دارم کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نبر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ناوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوله‌ و په‌ه‌وازه بووم، له‌نیو باخ و باخچه‌ تالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌بۆرم خواردوه.

له‌داره‌گوژان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خو‌شاردنیککی و هه‌یجۆبه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌پاکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریتی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و پراو بووم، ریمبازی و شه‌پرانخپوی و ته‌راتم کردوه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌ گپراوه‌ته‌وه، شوینم گپراوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌ پراوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌پای نه‌و وه‌رزیش و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ خه‌ریکی کار و کاسی بووم، ناوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گپراوه، گپه‌رم لی خو‌ریوه، خو‌یانم هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زرینگاندۆته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رز» دا چوومه‌ هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شمالم له‌سه‌ر کانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خۆم له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخ‌ی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخم چه‌لاندوه و له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌یت و لاوک و سه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌حه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ورگی دز و چنۆک و درنده‌ به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌ویتان به‌پرووتنی مه‌ری ده‌سبیتی پاپه‌ریوم و به‌وربایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژتیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگام داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژتیکی باگر بو‌نووستن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی می‌گه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نیری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ ژبانی من بوو له‌کوردوه‌واری. به‌پرواله‌ت ژبانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راند و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌ به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانابوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپالم و راکیت به سهر سهریدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتاو دین. گه لیکم تهرمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کروو زهی هه تیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رۆله کوژراو و هه ناسهی هه ژاری لیتقه و ماو بیست، گرمهی تۆپ دایانچله کاندیم، ویزهی گولله له په سیوانی خزاندم.

له و ماوه دا وهک حهریق ده لئ: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه پریم جا نازانم سهرم به هه موو مالتیکدا کردوو یا نا» له سوونئ را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوو مه وه بو به رزاییبه کانی پشت هیترو و داگه راومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکابه تی. له سهرچاوه ی زه لئم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره ناته واوه).

بووکی به کشه وه

هه ستا چوو ه دیوه تاییه تیبه که ی خۆی، زوو جله کوردیبه جوانه که ی داکنه د و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیته بیمارستان. دایکی خه ربکی هه لئو ژاردنی دیوی بهر ده ستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوئی:

- ئه یرو پهری به و جلانه وه ده لئتی بارۆکه ی کلک کیشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لئسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیوارئ دره نگ ها تمه وه نیگه ران مه به و دنیا ت لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رۆ دیمه وه. ره نگه با پیریش بیته وه. دوینئ ته له بفوونی لئ کردم و گوئی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوئی:

- رۆله گیان! برۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاو چاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچیبه. به خوی تا ده گه رپیبه وه هه موو رۆژی دلم له مستیدایه. ئه ما رۆله تۆقه بریکی بابت تیی چوو ه هیتنه نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیته وه و دلئ دیشئ، گوناخت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تۆ ئه و گیتله ده بنه وه بره ت نه ناسیوه. به قه سستی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وهک ماری سووجه به گژ ئیمه دا دیته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیشئ و شورت و شۆمان ده ردینئ و کاریکمان پئ ده کا با به ده واری شری ناکا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوو ه؟

- کچی ده مه یرپسه ئه و ژنه فه قیره میتشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وهک تۆ ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالیبه وه ده گه ل نیرگسی ده سته خوشکم قه تمان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

دهکەى نيزگس به راستى ژنيتكى چاک و دلپاکه.

ئەوێ گوت و خودا حافىزى له داىكى كرد و رۆيشت. تا گهيشته دەرکى حەوشه داىكى له پهنجەرەوه تىبى دەفكرى و دەيگوت:

«دەك داىكت به قوربانى ئەم گفتولفته خۆشه، ئەم بەژن و بالا بەرزە و ئەم رەوت و لەنجە جوانه بى. يارەبى رۆلە ئەوئەندەى منت لى رازيبه خوداش ئەوئەندەى لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قيامەت بى. به بهختى چاک بى، داىكت مەرگت نه بينى. خودايه شوکرانه بژيرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندمهوه، ئەم جووتە گولە، ئەم کچ و کوپه باشەت داومى.

کاک سوارەى مێردى ديد ئەستى و باوکی پەرى و باپير، پياوێكى باش، خيروه مەند، قسه خۆش و تىگه يشتوو بوو. ئەگەرچى نه خوێندەوار بوو، بەلام به قەدە حەوت مەلايانى دەزانى. چونکه بۆ خۆى زۆر زرينگ و وريا بوو و هەميشه ش وهختى بيکارى خۆى له حوجرەى فەقيبان يا له خزمەت مەلايان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هەر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شەوانەش بى شەبووێر دەچۆه حوجرەى فەقيبان و بەو دەنگه خۆش و زولالەوه لاوک و حەيران و بەيت و باوى کۆنى بۆ دەگوتن و شت لەوان فير دەبوو. بەيانان پيش مجيئور دەچۆه مزگەوت، چراى هەلده کرد. کوورەى پيوه دەنا و بەرمالى رادهخست و که نوێژ دەبوو بانگى دەدا. که جه ماعەت سهفى دەبەست ئەويش قامەتى دەکرد.

کاک سوار دەولە مەندترين ئامپاي ئاودانى بوو، بەلام چلکن دەولە مەند نه بوو، سهخى و بەدل و دەس بلاو بوو، حەوتووى جارېک مامۆستا و فەقيکانى بانگهيشتن دەکرد. له هەموو کارىكى خيتردا پيشه ننگ و پيشقه دەم بوو، که بخودايه کى باش بوو، خەلک ريزيان لى دەگرت و قسه يان قەبوول دەکرد، کيشه و نيوان ناخۆشى ئاومالانى عادلانه جييه جى دەکرد. ئيره بى به کەس نه دەبرد.

کاک سوار هەميشه خاوينترين و باشترين کهوا و پانتۆلى دەبەر دەکرد. مام و سووى براى به سەر کشتوکال و مەر و پاتال رادهگەيشت و کاکه سوار کارى زۆر سووکى وهک پاراو و شتى وا نهبا چى نه دەکرد.

کاکه سوار پياوێكى که له گەت، به شان و باهو و سوارچاک بوو. هەميشه ئەسپ و مابينى زۆر رەسەن و باشى رادهگرت و له جليت و رىمبازى و شەپانخوييدا کەس نه يدهگە ياندى. که مەدره سه يان له گونده که يان دانا کوپ و کچه کهى خۆى نارده فيرگه. موديرى هان دەدا که دەرس باش بلتى و هيندهى ئيحترام دەگرت و چاکهى دهگەل دەکرد که

مودير شەرمى دەکرد به قسهى نهکا. منداله کانى زۆر زيرەک و هوشيار بوون و چاکيان دەخويند. سالى ۱۳۴۷ که «ئووهيسى» کوشتارگای له جلدیان دانا و مام و سووى به سته زمانى به تاوانى ئەوێ که دهسته يهک چه کدارى شهويک له تاولى پراگرتبوو گرت و پاش چەند رۆژ تيره بارانى کرد، کاکه سواريش مەر و پاتال و ئەسپ و مابينه کانى فرۆشت و دهستى له جووت و ئازەلداری هەلگرت و له نيو شار خانوويه کى گهوره و خۆشى دروست کرد و دووکانىكى به ققالتى دانا. له ویش له خيتر و چاکه و هاتوچۆى مهلا و فەقيبان که مى نه کردهوه. هەر پينج فەرزەى به جه ماعەت ده کرد. بەلام دهستى له گوتن هەلگرت. دووکانه کهى بوو به مەکوێ ئەدەبدۆستانى شار. ئەو کەسانهى ئاشقه ئەدەب بوون، ئيواران له دووکانى کاکه سوار کو دەبوونهوه، ئەو نوکتەى شيرين و قسهى خۆشى بۆ دهگيرانهوه و بهيت و لاوک و گەلو و حەيرانى فير دهکردن ئەوانيش شيعرى شاعيره کانى کورديان بۆ دهخويندەوه. سهير ئەوه بوو، ئەو پياوه نه خوێندەواره مانای زۆر به ريتوجيى له شيعره جوانه کان دەداوه و رەخنەى زانايانهى له شيعرى هينديک شاعير دهگرت که به راستى جىي سەر سويمان بوو.

کاک سوار تانويۆى له سەروريش کهوتبوو. بەلام هيچ شوينه وارى پيرى پيوه ديار نه بوو. دووکانه کهى زۆر به ريمين بوو چونکه هەموو کەس تى گه بيبوو که راست و دروست و بى فروفييل و هەرزان فرۆش و دەس خاويته. هەموو خەلکى ديتهاتى دەوروبەر و رووناکبيري شاره که مان سهودايان هەر له وى دەکرد. کاکه سوار دهگرت راسته ئيعدامى مام و سوو پشتى شکاندم، ئەوێ ئەو له کشتوکال و مەردارى دهيزانى من نه مەدەزانى، بەلام هوى دەس له جووت و گا و ئازەلداری هەلگرتتم ئەوه بوو که بتوانم به منداله کانم بخوينم تا پى بگەن و تى بگەن.

خوا هەلناگرى کچ و کوپه که شى جگه له وهى ئيستيعدادى باشيان هەبوو چاکيشيان دەخويند. تا ئينقلابى پيرۆزى ئيران دهستى پى کرد. هيچيان زۆر ناسراو نه بوون، بەلام له سهرويه ندى ئينقلابدا خويان دەرخواست. به تايبه تى پەرى که هەزاران شيعرى حەماسى کوردى له بەر بوو. هەميشه له ريزى پيشه وهى خويشانداندا بوو و به خوێندنه وهى شيعرى شاعيره شوپشگيتره کائمان خەلکى هان دەدا. دەنگخۆشى و زمان پاراوى له باوکی به ميرات گرتبوو. تۆلهى ماميشى له و ريتيمه بۆگه نه لبير نه چوبووه.

پاش ئينقلاب بۆ دريژه دان به خوێندن چووه تاران و بوو به نيرس و گهراوه بۆ شاره که مان که ژيان ليرهدا بى مه ترسيش نه بوو. بەلام پەرى خزمه تى خەلکى بى دەرەتان و هەژارى به لاوه گرینگ بوو. له بيمارستان کەس نه بوو دوغای به خيترى بۆ نهکا و خۆشى نه وى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بییته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بومبارانی شاره‌که‌ماندا له‌بهر دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خوی تازه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خوش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌بهر دهرکی بیمارستان دانراوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هارداوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لیو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لی قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لیغه و سپیاله‌کانیان لی کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو دی. له‌میترده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارى به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌ره‌ات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سى مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه چاوه‌دیر بیان بکا.

پهری لیوی خوی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌وه‌حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره نیوه گیانه‌که کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیوستی به‌موعایه‌ی دوکتۆره‌ی رای ده‌گرئ و ئه‌وه‌ی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌وه ژنه‌حالی باش نییه و په‌نگ بی عمه‌لی بوئ و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرئ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرنی له‌سه‌ر لیوان بوو، میتردی ژنه برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالى. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌وه‌ده‌می که له‌ژیانی ژنه‌که‌ت دل‌تیا نه‌بووم دل‌م نه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌وه‌ته‌ماعه هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لینی دا که له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سى له‌بیمارستان نه‌جاتیان هات و ویکرا به‌ره‌و مالى کاک شه‌هاب که زۆر له‌بیمارستان دوور بوو وه‌رئ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشویه‌که‌ی له‌خوی وه‌رگرتبوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعه‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز خۆینده‌وه:

هیند مونت‌زیری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قیبوو

ئه‌م شیعه‌ ئه‌وه‌نده جوان و به‌جی بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسیایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بی کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه هه‌ر ده‌قه‌سه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. په‌نگه ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بی بۆ خۆت لرفت دا‌بی. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌وه شه‌ره‌ دندووکه که چوونه ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌ سال بی یه‌کتریان نه‌دی بی که‌وتنه رامووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه‌م شیعه‌ جوانه ئی کام شاعیره؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعه‌ جوانه ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاریان کرد و پیکه‌وه بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعه‌ری کوردی دوان، هه‌موویان له‌ شاره‌زایی و شیعه‌رناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه‌ سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خویان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازینیکه رانه که موهندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ لهوهی پیش موهندیس کاغهزیکه بهئهدهب و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لێ کردبوو ئهگهر پیتی خوش بێ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهندیسی نه دیوو له ولامدانوه پهلهی نه کردبوو و کاغهزه کهی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستتیکه باش و بهئهزموونیه تی نیشان دابوو. کاک شههاب بێ ئهوهی ئهه رازه له کن کهس بدرکتینی ته حقیقی تهواوی لهسه ره موهندیس کردبوو و بۆی دهکره وتبوو که موهندیسیش وهک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بۆته موهندیسی کشتوکال و مائی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وهک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وهک پهرییه و چهند رۆژ پیشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببینن و قسه ی خویان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قه راریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهندیس بچنه خوازینینی و تامی زاری دیدنه سستی و موهندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه وه میوانییه ی به و مه به سه ته کردبوو که پهری ئه وه رۆژه له مال نه بێ.

بهئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی به رده ستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سه ره دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژووور که وت هه رسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی واشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیکی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و په کسه ره چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه وه له دیوه که ی خۆی وه در نه که وئ. به لام زۆری پێ نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مائی بابم له وئ به ته نئ چ ده که ی وه ره ئیبه.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی به رده ستان و بهئه ده ب دانیشت. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازینیکه هه تبه و نه سه رت؟

- به لئ دایه گیان ئاگام لئ بوو.

- وه للا کچم دایکی ژنیکه ویتچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازم بۆ خۆت ده لئیی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بده ینه وه. باپیر هه لئ دایه و گوتی:

- خوشکتی گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه ی زۆر بهئه ده ب و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلئ خۆت ده زانی.

پهری له بن لیوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زائن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لئیی مانگی شه رمیته. له که نگتیه وا شه رمیون بووی ره پ و راست بلئ میردی پێ ده که م و رزگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه وه مه وزووعه یان نه کرده وه. چهند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چهند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قئ و پیره پیاوئیکه خاوئین و ره زا سووکی دته اتی وه ژووورکه وتن، په کتیک له دوو فه قتیه کان ده فته رتیکه گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ره چۆکان دانیشتن. مامۆستا سیغارئیکه داگیرساند و رووی له موهندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیسه له ئیبه هه ره خزمایه تی گه رمان ده وئ و ئیحه ترامی خوشکم و هه یچی دیکه.

کورتی بپینه وه، ئه وئ رۆژی په ربیان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چهند رۆژ پاشان خه نه به ندانئیکه خۆش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وهک که وئ شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه به ره هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له به ره نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مائی بووکی بوون. نیرگس وهک خوخله هه لده سوورا و په زبیرایی له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکتیکه به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لئ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ره پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به دادب و ده ستوورئیکه کوردانه و موخته ره مانه

ئىوارەى جومعه بوو و ئىداره نه بوو. له مالى دانىشتبووم و تەماشای تەلەويزيۆنم دەکرد. له پىرگرم و هۆر پەيدا بوو و تۆز و خۆل بەرى ئاسمانى گرت. هەواپەيماکانى بەعسى شارە خونچيلانە کەيان دا بەر پراکييت و بۆمب. ئيمه بەپەله خۆمان له ژييزه مين هاويشت. هارپە و زرمەى فېرۆکەى دوژمن و تەقەى دەسپيژى دژى هەوايى خۆمان زراوى دەتۆقاند و گوپى کەر دەکرد. وەک پۆژى قەرەوەيس باب ئاگای له کورپى نه بوو. پاش نيو سەعات کە هاتمە دەر دووکە ئەشېنکە له هەموو لايەکی شار هەل دەستا و لەبەر بۆنى بارووت و تۆز و خۆل پشوو هەل ئەدە کيشرا. بەتالووکە خۆم گەياندە مالى کاکە سوار. ديار بوو سەدەمەى نەديبوو. بەلام دەرکی داخرا بوو، کەس له مالى نه بوو. بەنيو خەلکی سەرلېشيواو و چاو بە گرياندا بە غاردان چومە ماله موهەنديس پيرانى. بەداخەو خانووه تازە و جوانە کەى ئادارى بەسەر پادارهو نه ما بوو. کاک شەهاب و نيرگس و ديد ئەستى و باپير، له حالیکدا بانگ لەسەر بانگيان لى دەدا، خەريکی لابردنى خشت و بەرد و گل بوون، منيش وەک ئەوان له گابۆرم دا و خەريکی کار بووم. ورده ورده خەلک هاتە يارمە تيمان. له لای نيوه شه ودا جەنازەى زاواى تازە و بووکى يەکشەو هەيان لەبن خاک و خۆل دەرئنا.

هەواری خالى

شەو راشکابوو، موسە جە لە کەمان کارى دەکرد، شىرتە کە ئارام ئارام هەل دەويزندرا. گۆرانىيە کوردىيە خۆشە کافمان يەک له دواى يەک دەبيستن. هەر من و ئەو بووين. کەسى دیکە مان بەدەورەو نه بوو. پيرە مات و بیدەنگ بوو، چاو ليل و سىسەکانى ليک نابوون، جگەرە لەنيو ئەنگوستە رەق و تەقەکانيدا دووکەلى دەکرد و بەخۆپايى دەسووتا. دەنگى حەسەن زبەرەک و خالەقى و مەلا حوسينمان گوئى لى بوو.

شريت گەيشتە سەر دەنگى «ماملي» کە دەمزانى زۆرى پى خۆشە. کەچى لە پىر وەک گۆزىکيان ئاوى سارد پيدا کردى. تىکرا بوو، داچلەکی چاوى هەلپى، دەورويەرى خۆى بەسەر کردەو و بەدەنگيکى نووساو و لەرزۆک کە دەتگوت لە بنەبانی ئەشکەوتەو دى گوتى.

«کاکە بەسە تۆ خوا بیدەنگى بکە».

دەسبەجى ئەنگوستم لەسەر دوگمەى موسە جە لە کە داگرت. بەلام سەرم سوپما و له دلئى خۆمدا گوتم:

«يانى چى؟ بۆ واى بەسەر هات؟ بۆ رەنگى بزپکا؟ بۆ پەشۆکا؟ بۆ تکای لى کردم موسە جە لە کە بکوژينمەو؟ خۆ ئەو دۆستى نيزىکى ماملېيە، ماملېيى زۆر خۆش دەوى و گۆرانىيەکانى گەليک پى خۆش. جارن کە گۆرانىيەکانى ماملېيمان لى دەدا سەر تاپاي دەبوو بەگوئى و مووى لى نەدە بزووت، دەبوو ئيمەش ورتەمان لەبەر نەيەتەدەر، دەنا ليمان توورە دەبوو، دەيگوت: دەنگى زولال و ئاسمانى ئەم هونەر مەندە خەم دەرهوينا، کول و کۆم دادەمرکينى ئۆخژنم دەخاتە نيو دل و دەروون».

ئەدى چۆنە ئەمشەو گۆراو؟ بۆ نايەوى گوپى له دەنگى ئەم خۆشخوانە مەزنە بى؟

دوو مژى توندى له جگەرە کە دا دووکەلى بەزار و تفنکدا هاتەدەر، بەتوورە بى لەژيىر جگەرە کەيدا کورژانديەو و هەلى پرواند. ديسان مات بوو، هەناسە يەکی سارد و دريژى هەلکيشا، لىوى کرۆشت، دەستى وەبەر چەنەى دا و چاوى بى ترووکان له سووچيکى ژوورە کە پرى خەميکى قول، ئازار يکى بى نامان و دەرد يکى گرانى له سيمادا بەدى دەکرا. وەک پيرە هەلۆيە کى بال وەريوى چەنگ شکاوى له راو کەوتووم دەهاتە پيش چاو. وئ دەجوو بىر له رۆژانى خۆشى و هەرەتى لاوەتى خۆى بکاتەو کە تازە بەهيو نىيە بگەرپتەو. لەميژ بوو هاو دەم و هاو دەنگ بووين، باشم دەناسى و دەمزانى ئەو کاتەى

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا په نگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدوین.

جاری وا به جیم ده هیتشت، لیتی ده گه رام به ته نی له نیو خه مه کانیدا بتلیته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیته وه. به لām ئەمجاره لیم بوو به وه سوه سه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملی زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که مییک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملی زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نا ره سه ن بێ».

- له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی په خه شی لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نا ره سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملی خوشخوانیکی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لām خه لک پیشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نا ره سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لām ته عبیرییک له شیعی سهر به ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ده دا و گه لیکم تازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به ورد بوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه بییه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژێله مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا.

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلیم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زوره انه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کۆتیره وه ری و ناواری و ده ربه ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژیاندا زۆر جار تا لیواری گۆر پشیتوه. نه مده و پیرا بیهارو و ژینم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لām ده داته وه، که م وا بوو پرتسکه ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدرکیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ناو رینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیده نگ شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ ره نگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوه م بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بریا به روو هه لملالوی پشیم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ده دا؟».

چرزا، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی کترین که سیان ناگپرتنه وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ نا که وئ».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لām ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرنه ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نابسته وه، ده و ره بۆت بگپرمه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیتشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژیان زۆر ساکارتر بوو به تابه تی و لا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیتشتا له دپهات چرای رۆن گه رچه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و نا هه مواره کانیدا راده بردن. به لām هیتشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازدە، حەقەدە ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومەو دەستی. باوکم ئەسپتکی زۆر جوان و باش و تفهنگیکی راوییی دامی، وەک هەموو دنیا هەبێت و بوو، زۆرم شاییی بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزرادا دەگەڕام، پاش نیوەرۆیانیش دەستم دەداپە تفهنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمیی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پیرە راو کەرتیک پیتی گۆم کەو رەو دەستی پێ کردوو، کەویتیکی زۆری تەرە کەمە لە فلان کیتو کۆبوونەو کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمیی دەڕۆن و لە کبیس دەچن. بەیانی دەستم دا تفهنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانە چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئیوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەو یەکەم جار بوو توورە کە ی راویم ئەو نەدی نیچیر تیدابێ، لام دا سەر کانیاییک کەمیتک بەحەسێمەو. تەماشام کرد رەشمالتیک گەورە لەسەرچاوە کانیە کە هەلداو. رینگام بەبەر دەرکی تاوڵە کەدا بوو، دیتم کیتیک بالابەری، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راو هەستاو و تەشی دەریستی. لیتی نیزیکی بوومەو، بەراستی حەپەسام و پیم لە بەند چوون، بەشەرمەو سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم ناداوە و خۆی لە ژووری داوی. کەچی بەروو خۆشی جوابی دامەو، بەگەرمی بەخێر هاتنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیاڵە یەک چا بخۆو. گۆم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمەو، بەزباید بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پێ خوش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاوێک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کیتە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفرم، کە هەر ئەمجار چاوم پێ کەوتوو و نازانم خەلکی کۆتییە و کچی کیتی؟ خەریک بووم برۆم و تێپەر دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیردانی، لێفە یەک خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووە کولێنی هیندە فووی لە قەننە یەک کەو لێک نان و جامتیک شیرتێژ و رۆن و تاسیک دۆی ترشی ساردی لەپیش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاوڵێ دا و راو هستا. تا پتری تی دەفکریم زیاترم پێ جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لێ بتروو کینم. ئەویش چاوی لە من نەدەتروو کاند، گۆم بۆ راو هستاوی دانیشە. بێ پەر وایانە زۆر لە نیزیکم دانیشت، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من مێرمنداڵ، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرم شکا و لیم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکاوی و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان رینگای چوار رۆژی کاروانی لێرەو دەوور بوو بەدوای لەو دەرگەدا گەییونە ئیرە. گوتی: چوار بیرییم دەگەلن ناروومە ناوردووان. خۆم پێ رانگێرا و گۆم: خۆش دەویی. بەنازەو پیکەنی و گوتی ئەبەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە وێلداش). کورتی بپرمەو لە ماوە یەک کورتدا نامۆبیمان لە نیاواندا نەما.

بەلێنی پیدام هەموو رۆژی پالینی بۆم بیتە بن بەردێک کە لەو دیوی چادەرە کە بیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوێر بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەرێ چاوەنوارم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەو کە پیکەو رمانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. رۆژتیکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تفهنگ و لە بەندنە هەلبووم. هەواراز و سەربەرە ژیرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەوێتەو، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورە کە ی لە نامیژ بگرم. چاوی لە چاوە جوانەکانی بپرم. لیتو، ناسک و ئالەکانی بژم. مەمکە تورت و خڕەکانی بگوشم. دەمەویست گۆم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەوینە کە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن رینگاکەم زۆر نیزیکی نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیانە. پشوووم سواریبوو هەناسە بکەم گەیشتی. چوومە بن بەردە کەسی لێ نەبوو دلم داخووریا، بۆ نەهاتوو؟ بۆ دیار نییە؟ لیم نەتۆرابی؟ نانا دوینتی بەخۆشی لیک جووی بووینەو. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە ی لێ دامەو. باوکی بەکەین و بەینە کە ی نەزانیی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامیکم بۆ نەدەدۆزرایەو، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتوو، حەجمینم لێ هەلگێرا، ئۆقرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابوو، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماوە؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەماوو داگەرام بۆ جێ هەوارە کە ی، لەوی دانیشتم. لیت ناشارمەو تیر و پر گریام و شینیکی باشم گێرا، قەت هەمین نەدیتەو. نازانم ماوە یا مردوو؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوو و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانە کە ی ئەو دەمی دیتە پیش چاوی. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربوو و پیری دزیو و ناشیرینی کردوو. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوو. منیش دنیا زۆر قوونە کەو کردوو و لە تالی و ناخۆشییان راها تووم و رۆژگار خاړاندوو می. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوو بەخۆم نەبوو

گريابوم». مامه پيره ههستا بروا له حالتيكدا كه گرياني له ئهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوئيك رويشت و ئاورتيكي لي دامهوه و گوتي: «بويه گوتم ئه م گورانييه لي مه ده!»

هههاباد

له وهتي تووشي ئاواره يي بووم، له وهتي ولاتي خوشه ويستي خوم به جي هيشتووه، له وهتي له يار و ديار و كهسوكاري خوم هه لبر اوم. هه موو ئيواره يه ك بي نيوي خه ميكي گران، ئاوازيكي بي ئامان و ژان و بركيكي بي دهرمان، روو له دل و دهر و نوم دهكا، ئوقره م لي هه لده گري، ئارام بي ناهي لي و برستم لي ده بري.

ناتوانم له ژووي دانيشم، پيم خوش نيهه كهس به ده وه مه وه بي، هه ز به ته نيابي ده كه م، بي ده نگيم بي خوشه، پيم خوشه ماوه يه ك ده گه ل خوم، ده گه ل هه ستي خوم رايبويم. هه ور بي يا سامال، گهرم بي يا سارد، خوش بي يا ناخوش وه ده رده كه وم. كه ميكي به پييان ده گه ريم و بي رده كه مه وه. خو ئه گه ر بتوانم له ئاوه داني وه ده ربه كه وم، كه له گوتي كه ندالتيك، له دم رووبارتيك، له سه ر به رديك، له بن دارتيك دانيشم و له ئاسو راميتم، زور زو سووك ده بم و دل ده كرتيه وه و جاري وايه هه ست به شاديش ده كه م.

له م روژانه دا وهك هه موو روژتيك په ژاره سواري شانم بوو، خه فته دا يگرتم، نازار هيرشي بو هينام، هه جمينم لي هه لگيرا و ناچار بووم وه ده ركه وتم. هه وا نه رم و خوش بوو، له ئاسماني ساوي زستانيدا په له هه ور يكي پچووكيش به دي نه ده كرا. هه تاوي بي تيشك و تين وهك ته شتتيكي پر له خوين له ئاسويه كي دووره ده ست به ره و ئابوون ده چوو. كي ده زاني ئه مرؤ له و دنيا پر شه ر و كيشه دا خويني رژاوي چهند كه سي بي تاواني ديوه و ناله ي چهند برينداری به جيماوي بيستووه؟

جگه ره يه كم داگيرساند. به جاده دا رويشتم. ئه وه نده ي با نه ده هات دوو كه لي سيغاره كه م دارفيني و گه لاي داره كاني ئه م به ر و ئه ويه ري جاده كه بزويني. لام دا كو لا ئتيك كه له جاده كه راستتر و ئارامتر و بي ده نگتر بوو. چهن ژن به جلي ماله يوه له به ر ده ركيك ليك هالا بوون، هه ژده ر هه ژده ر قسه يان ده كرد، قاقا بي ده كه نين. به كي؟ به جي؟ بو جي؟ نازانم - به لام خو هه موو كهس وهك من ئيواران خه م بار نيهه. تا پتر هه لده ك شام بي ده نكي زياتر ده بوو.

سه گيكي گه رو كي، وريا و قووت و ره وهك كلكي له گه لوزي گرتبوو، مل و مزي ده كرد. قه په گو ليكي گه وره له ولاتر له سه ر چينه چه كان هه لئرووشكا بوو، گوتي خشت برابوون پير و كه نه فت بوو، له به ر لاوازي هه موو په راسووي ده بريان، له مبووزي بوزي و بناگووي و نيوجاواني شويني كه لپ و كو نه بريناني پيوه بوو، دياربوو روژگارتيك در و شه راني بووه.

دیله به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتوه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بی وهفا، به ره لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سه ره یهک دانابون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جحیلی و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خوی ده کاته وه. تیی رامام، زگم پیتی سووتا، خه می نه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پیتی کوچه یهک وه ده رکه وت، ژنیکي شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوخته، قژ زهرد و چاوکال و سوور و سپی و پرومهت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مه که خه رکه کانی، بلتووه تهنگ و ته نکه که ی هه لدا بوو، به له نجسه ولار ده رۆیشت نه و هیه چ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاویکی کربارانم به سه رتاپای داگتیرا، هیه چ نه ندای له شیم نه بوارد. ده لین «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیه چ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیی فکر، من له رۆیندا په له ناکم، ده گه ل نه وه شدا نه و نه یده توانی جیم بیتلی. چونکه دهستی کچیتکی پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه ته وه بوو و پیتی به پیتی نه و ده رۆیشت.

پشیله یه کی سووره له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیاربوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لوتی به رز کرده وه. له پر کچه که دهستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی نه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکي زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی نه وه نده خوش و پیرۆز یا هیه چ نه بی به لای منه وه، خوش و پیرۆزی به زار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژیانم، ژیان ی پر تالی و سویری، پر له رهنج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیرهاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) نه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شوژه ژنه که نه به ییشت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پتی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو نه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یروه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زرده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیکی بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیتی گوت: «شه یتان!» نه مجار به زمانی خه لکی شارکه سوپاسی منی کرد، به کوردی گوت: «من سوپاسی تو ده که که ناوی و اشیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر نه و پیاوه پیره هه وه سبازی چه ن ده قیقه له وه ی پیتش نه بووم، بوومه وه نه و لاوه تازه

پیتگه یشتووه ی سی سال پیتش که سو فیکه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وهس ته ماشای نه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیتش چاو. حه یف نه و نه به ییشت زۆر به پاکي بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکي به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هیه چ زبانی بو نه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیتش خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چه ن هه نگاوی تر پیکه وه رۆیشتین ده رکیکي کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

نه و چۆه ژووری، منیش پیتی خۆم گرت چوومه بن نه و تاقه داره ی که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتووم. نه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسکه ی دل له بن کردۆته وه. نه م دۆسته بی زمانه ی ناگای له زۆر راز و نه یینی ژیان ی ناواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی نابیس.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکي توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکولانه که ی ده می دیم وه بیرهاته وه، خه یال زۆر به نه و نه گیرساوه. چووه بو لای شاری مه هاباد. نه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. نه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له و و له ده وروبه ری رابواردوه، نه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سبویکی ویم. نه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆشم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه و ی تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کاغدا کرد. سه ری هه موو دۆست و تاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناو بانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سی تاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن نه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حمود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیرهاته وه که له میژ ساله نه لیتی ده ترسم و نه بییری لی ده که مه وه. «مردن!» نه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن نه م داره بنیژریم.

هه و دای خه یالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مدام شکامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «ئهمه چ ئاواتیکه مه گهر ئه تو نه بووی ده تگوت پاش مردن پیاو ههر چو نیک بنیترئ و له ههر جیگایه ک بشارد ریته وه فه رق ناکا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نییه مردوو زهوی له زیندوو ان داگیر بکا. ئه گهر له باتی ههر مردوو ییک نه مامیک بنیترئ و که لاکمی مردوو که بسوو تیترئ و خو له میشه که له بن نه مامه که بکرئ تا پیتی به قه وه ت بی خزمه تی مرؤ قایه تی زیاتر تی دایه.»

جوابی خو م داوه:

«راسته من وام گوتوو و ئیستاش پاش ئه وهی به لیره واره کانی کوردستاندا گه راوم و ئهم راستییهم بو روون بوته وه که به داخه وه مردوو هکان له زیندوو هکان باشتر دارستانه کافمان بو ده پارێزن، دیسان له سه ر پروای خو م ههر ماوم. به لام ئهم ئاواته شم هه یه. پاش مردن خو له میشی من ده بن داری مه محمود کانی بکرئ تا به خو له میشی من ئهم داره به قه وه ت بی که کهس نازانی چهن ساله به قه دی کتیه رووتنه کهی خه زاییوه دیاره؟»

له رۆژیکی پایزیدا

بو ماموستا شلماشی

پایزه سارده، ره شه بای پایزه وه که ده ییان گوتوو یانه چ به سه ر ده واری شر دینی! وه که هه میشه باری سه فه ر ده به ستم، تووره که یه که پر له کاغه ز و قه له م و دوو سی نان... کورگه ل پیتم ده لئین نه وسن، وه که پیره میترد که لیتی ده گێرنه وه هه میشه بابۆله ی نان و که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له ده ره وه بابۆله ی نان و په نیرم له گه لدایه گه رچی ده زانم هیندییک دوورتر، له لادی، ده رگای ههر مالتیک بکه یه وه پیتلاوت له سه ر چاوی خاوه ن ماله. نانی گهرم و په نیر، یان ماست و ههر خوارده مه نییکی دی که شک به رن له میوان شاردراوه نییه.

خه لکی ئیمه ده لئین میوان هه بییی خوايه و ته نانه ت هیندییکیش له سه ر ئه و پروایه ن ئیستا میوان دانه به زیوه، رۆزی ئه و له لایه ن په روهر دگاره وه هاتۆته ماله که وه. دوا ی هیندییک ری رۆیشتن، چهن لاپه سیو و هه وراز و نشیویک و دینتی روانگه ی سروشت و دیمه نی جوانی ئا و هه وه لئین قو ناعم گوندییکه که خو م ناوم ناوه مه لبه ندی ئازایان. (شلماش) به لئێ شلماش. له داوینی زنجیره چپای هومل چهن ره شمال له په نا یه که دان و هیندییکیش جیا له یه که، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هۆلند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی ئازا و نه به زیو و هه ولده ر، سال دوانزه ی مانگ له هه ول و تیکۆشاندا ن. له هۆلند و پاریس و لبنان و وارشه و، هه رچی شوینی جوان و به دیمه نه بو م مه لئین! که دلگیر ده بم، چونکه شلماش له سه رووی هه مووانه و له هه مووی ئه وانه جوان و رازاوه تر و به دیمه نتره.

له وانه یه هیندییک کهس به وه تاوانبارم ده که ن که له نووسین زیاده ره ویم کردوو و وه که ده لئین قه له م له ده سستی دوژمندا یه، به لام من بو ئیسیپاتی ئه و داوا یه م چهن شاهیدیکم هه ن، که یه کیک له وانه بولبولیکی مه هجوره و به داخه وه ئیستا ده ستم پی ناگا ئه و ئیستا له گه ل هیندییک له یاران له ولاتی غوریه ت دایه... چاوه پروانی رۆژییکه ئه و سه رماوسۆل و ره شه بایه له عنه تییه له ولات بارکا و سر و سیپالی تیک نئ و بو نه به د له و ولاته گۆری گوم بی، ئاخو ئه و په روهر ده ی ئه و خا که جوانه یه.

ئه و بولبوله دهنگ خو شه له (سه ربانه و سابنی و هومره و دارنیشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاوئامیز و ده س له مل بووه و ئه غیار وه که گورگی چاوبرسی به غیلیان پی

بردووه، وهك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپين، نهو بالندانه كه له كاتى گه رانهوه بۆ گهرمپين بهسه ر شلماشدا تى ده پهرن شاهيدن. سه ر قافلّه كه بيان و چانتيك ده گري و هاوارى هاواله كانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئيمه له سياكيو به فيرۆ چووه، هاوالان ده لپن بوچى، سه ر قافلّه ده لى سه ر دانه وپين و ته ماشاييتكى خواره وه كهن و نهو ديمه نه جوان و پاراوه بيپين. وا چاكه بچينه خواره وه و پشوويك بدهين. به لّام به داخه وه و ديسانيش به داخه وه، كاتتيك دپنه خوار و نزىكى زهوى ده بنه وه بزيان ده رده كه وى كه سه رما و سۆلتيكى چۆن به سه ر نهو مه لبه نده دا زال بووه و له وهش خراپتر نهو راوچييه بى به زه بيپانه كه ده ستيان له سه ر ماشه ي تفه نكه و ها ئيستا گرمه ي لى بيتن ها تاويكي دى، نه وه يه كه به گورجى تى ده پهرن و له چاو گوم ده بن و به ره و گهرمپين ده رۆن و ده رۆن...

به لّام به هيواي رۆژتيكن كه له گه رانه وه دا دوور له چاوى راوچى و سه رما و سۆل و ره شه با تاويك لهو مه لبه نده وچانتيك بدهن. به لّام ئيستا رۆژ به رۆژ تووشتر ده بى و ده ره تانى نه وه نييه .

به لّام به هار... رۆژى مه وعود... رۆژى ديدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزينه وه و چاو ليكه وتنى هاوالان، رۆژتيك كه سه رما و زمهه ربرى زستان ده روا و گۆرى گوم ده كا، خۆزگه بۆ نه به د بايه ! گوله كان سه رله نوئى سه ر له زهوى دپننه ده رى، له جار ان چاتر و زۆرتر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گوله ميلاقه و وه نه وشه ... هه ريه ك له لايه ك .
نهو كاته شلماشيش وهك هه موو مه لبه نديكي كوردستان ده بيتته وه مه كوئى ياران، بولبولى دوور ولاتيش دپته وه مال و سه رله نوئى به ديدارى گول شاد ده بيتته وه .

ده روامه ده ورو به رم له ژيتر چناره گه وه رى سه رچاوى له پيشه وه م هينديك به ولاره تر گۆرى پيرۆزى خوالتيخوشبوويك ده بينم كه بى شك نه هلى ئيمانه . مورشيدي گه و ره مه لا حه مه ده مينى هه مه وه ند، هه زاران فاتيحه و ره حه مت پيشكه ش به رۆحى پيرۆزى و هه زاران هينده ش له كورپه قاره مان و نه به زه كه ي، ده مه وئى قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا نهو رۆژه ... به هار... به لّام له گه ل نه وه شدا و به شار دنه وه ي قه له ميش سيلاوى نه سه رينم بۆ ناشار دپته وه . چونكه ده لپن كاسه كه پر بوو له سه ريه وه ده رۆژى، سه رم داده نوپتم و به دزيه وه فرمييسكه كانم پاك ده كه مه وه ، هه تا نه غيار له رازى ده روونم تى نه گهن و به ترسنۆك و بى ورم دانه نپن. نا نه من... هه رگيز ترسنۆك و بى ئيراده نيم وهك نهو كيته ي پشتم پۆلايين و سه ركه شم. به لّام ئيستا لپم گه رپن به و فرمييسكانه كه له نووكى خامه ده رۆژينه سه ر كاغه ز، به فرمييسكى چاوم بلتيسه ي تاگرى ده روونم بۆ ماوه يه ك

خامۆش كه م و وهك تاگرتيك له ژيتر خۆله مييشدا له كوره ي دلم راي گرم، چونكه ده زانم به كزه بايه ك ديسان نهو تاگره بلتيسه ي لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گرتته وه .

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا نهو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هپچم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م هه ر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه . ده روپشم و ده لپن ده روپش له هه ر جيتگايه ك شه وى به سه ردايه ، لپى ده نوئى .
به لّام له خه ويشدا هه ر له ببرى هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى ده رپيم و ده لپن بى ده رپى هه ر دوو گه زى جاو له خه وئى دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* نه م نووسينه ي هيمن موكرىانى له بنه رته دا نامه يه كه له ۲۰ى خه زه لوه رى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرينى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشيى ناردووه . بروانه : سديق صالح، گۆقارى ئيستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

شیری به ده دستیکه وه بوو هه تاوی به ده دستی دیکه وه

نووسینی: دوکتور سادق جه لالی

چیرۆک له مالتیکه وه له کۆلانی (دو دختران) له بن پیره چناریکدا که گه لیک مۆمی سووتاوی له ده وه که وتیبون دەس پێ دهکا.

(هۆمیرۆس) ته نیا هه ره ماسه بێژیک بوو، به لām فیردهوسی هه ماسه بێژی فه لسه فه، مرۆفایه تی و میژووی گه لیک بوو، هه ماسه بێژی بیری پاکی ئینسانان: پالنه وانه کانی میترخاس بوون له سه رانسه ری ئیلیادیدا هه رگیز تووشی قسه به کی نه وه نده ئینسانانه نابین:

شهرابی ئال بخۆزه خوینی خه لک مه رپژه
تۆ خاکی، وه ک ئاگر توند و تیژ مه به
ئه م ئاوه ره نگینه ی بخۆیه وه باشتره
له وه ی پیـــــرژن تووکت لی بکا
نه زه ری (برتراند راسیل) له هه لسه نگانندی شانامه و ئیلیاده دا.

ناوی مه نسوور کونیه ی ئه بولقاسم فیردهوسی بووه: له هه ره تی لاهه تیه وه دوو هه تاو له دلیدا به جووت تیشکیان داویشته. خۆشه ویستی نیشتمان و ئه وینی کتایونی. ئییرانی ده په رست که نیشتمانی له میژینه ی بوو، کتایونی خۆشه ویست که وه ک گورد ئافه رینی رۆسته م نه شمیل و شیر دل بوو.

زه رده په ری، رۆژتیکه به هاریو له به ستینی روهاری (باژ) له سه ره گابه ردیک دانیشته بوو. هه تاوی جه نگیه ی زه رده په ری ته ماشا ده کرد. خوینی خوړ ده رژه یه نیو روهاره وه. لاه ی خوراسانی له بن لیواندا ده پیرتاندا:

- ده لپی خوینی سیاوه شه له ته شتی زیڕیندا.

ئه مجار له ریگایه کی چۆل و پیچاوپیچ که به کیوه که وه دیار بوو رامه، نه سواریک راده برد، نه ههستی پیی ریوارتیک دههات. ریگا چۆل و به تال بوو، لاه کۆله ی خوراسانی که میزه ریکی سپی به سه ره وه بوو و لفکه کانی به نیو شاناندا به ردا بووه، له به ره خۆبه وه گوتی:

- ئه دی بو میترخاسان و شوژه سواران به و ریگایه دا به پرتاو لی ناخوړن؟ بو کورژنی ئه سپان له و شیو و وه رد و لانه دا ده نگ ناداته وه؟ بو هه را هه رایان کپه؟ پرسیا ره کانی بی وه لām مانه وه، له باتی وه لām ده نگتیکه ناسک و ژنانه گویتی زرینگانده وه:

- ئیتر میترخاس و شوژه سواران نابینی، پالنه وانان له شیرینی خه ودان، هه ره تی لاهه تی به فیرۆ مه ده شیعت پيشکه شه به ژن و بالای من بکه.

فیردهوسی روهی وه رگیترا کیژتیک به کۆله ی ئاله وه، به برۆی که وانیه وه، به چاوی ره شی وه ک چاوی کارمازه کانی (ده شتی ئاهوان) به ره روهی پی ده که نی، دلئ گه شایه وه:

- ئیتر میترخاسیک نه ماوه.

- کتایون چه ند ته نیا بووم!

کتایون دهستی له ژیر چارشیتو ده ره ینا، ده سه به ندیکه زیڕ له مه چه که سپی و قه له و و پره کانی دا ده بریسکایه وه:

- ها مه نسوور ئه مه ئه و کتیه به که ده تویست.

فیردهوسی لاه به په له کتیه که ی له دهستی رفاند، به رگیکه چه رمی کۆنی تی گیرابوو، له به ر پرشنگی مانگ که تازه سه ری له که ل ده ره ینا بوو و دارستانی چر و پر و چیا ی به رز و سه وزی ده نگاوت. چاوکی به لاپه ره زه رده کانی دا خشاندا، به زه حمه ت چه ند دیری بو خویندرا به وه:

«کاتیک بیژه نیان له چالاه او هاویشته،

مه نیژه ی کچی ئه فراسیای پی،

ئاگادار بوو - ...

به خه م و ئه سه رینه وه هاته سه ره چالاه، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

ئه فراسیای پادشای تووران له غورابی خه ودا بوو.»

کتایون گویتی هه لخشته بوو، ده په ویست بزانی پاش ئه وه ی مه نیژه چوه سه ره چالاه و چ روهی دا؟ له سه ره خۆ گوتی:

ئه م کتیه چیرۆکی چه ند خۆشی تیدا هه ن.

فیردهوسی له چاوه پرشنگ تی چه قیه کانی کچه که رامه:

- چاوه رشی خۆم! ئه م کتیه چیرۆکی ژیان و نازایه تی و تیکۆشانی که سانیکه که له سه ره ئه م خاکه ژیاون. تۆ نازانی زوو ئه م خاکه هه لاله و شلیتر و سویتسن و به بیوونی لی

ده پروا، رۆسته م له سیستانه وه به ره مازنده ران ئه سپی راده دا ئاره ش له سه ر ترۆپکی ئه لبورز زبئی که وانی ده کیشا ئاگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

کتایون به پال لای سه ودا سه ری خوراسانیه وه روونیشت:

- ده زانی ئه مۆرۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیرده ووسی دهسته نه مره کانی له نیو دهستی خۆی گرت و گوتی:

- ئاسکۆله ی دهسته مۆی من ده بلتی! بزانه خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوو به تی تو له سه ربانیکی بلند هاوار ده که ی و ده نگت ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیرده ووسی دهستی به ره و ئاسمان هه لئینا و گوتی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو پروا ناکه ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین) پرسبوته وه، ئه ویش وه لامي داوه ته وه و گوتوو به:

«ئه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو رۆژگارێکدا». لاوه که گوتی له و قسانه گرت و که وته بیه کردنه وه.

له و رۆژه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلتسه ی ئه ستانده بوو، ئه م ئاگره ده یسووتاند، ده بیه ژاند، ده یکرده ژیله مۆ، ئه م ئاگره ئه ستیره بارانی ده کرد، ئه ستیره و ئه ستیره...

فیرده ووسی خۆی ده خوارده وه، ره نجی ده کیشا، ههستی ئاگرینی ده میتک دانه ده مرکا. لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپه روه ر بوو، زانا و به رزه فری بوو.

ئه گه ره له نیو شاعیره کانی ئییراندا بگه رپین، کهس له فیرده ووسی مه زنته نادۆزینه وه. هه ماسه بیه تیک بوو که تابلۆی دلپاکان و میه رخاسانی ده کیشا. شیری به ده ستیکه وه بوو و هه تاوی به دهستی دیکه وه. شیرکه ی جه رگی ناپاکانی ده نجنی و هه تاوی ده روونی پاکانی رووناکتر ده کرده وه.

وه نییه هه ر من و تو بیناسین، کتیه به نه مره که ی فیرده ووسی له سه رانه ری جیهاندا ناسراوه. لیره دا که برتراند راسیل، پاش له به ر یه ک رانانی هه ماسه کانی فیرده ووسی و «هۆمیرۆس» راستگۆیانه ده لتی:

«هۆمیرۆس ته نها هه ماسه بیه تیک بوو، به لام فیرده ووسی هه ماسه ی مۆف و مۆفایه تی ده ژیانده وه».

فیرده ووسی فه لسه فه ی گه وره ی ئینسانی ده رازنده وه له پیتاوی ژیانده وه ی میه ژووی گه لیکدا تی ده کۆشا و ده گه ل جه بری زه ماندا به ره ره کانی ده کرد.

با بچین له سه ر گۆره پیره زه که ی فرمیتسک برتین، کۆل و کۆ دامرکینین. له به رامبه ر ئه ودا چۆک دابه دین. به پیاویک هه لبلتین که پاک بوو، مه زن و له دوایی ژبانیدا ته نیا و دهس ته نگ بوو، داخدار و ملته بار بوو که چی به و حاله وه گه وره ترین هه ماسه ی خولقاند.

فیرده ووسی به وپه ری ئه وینه وه خه ریکه ی هۆندنه وه ی شانامه بوو. هه رچه ند پیتش ئه و (ده قیقی) دهستی به و کاره ی کردبوو. به لام تازه دهستی پیه کردبوو که به دهستی کۆیله که ی خۆی کۆژرا و کاره که ی به ناته واوی به جی ما و فیرده ووسی درتیه ی به و کاره دا.

ئیه تر که م کهس رۆله وه رزتری تووسی له کووچه و کۆلانا ن ده دی ئه و له ده ربایه کی قوول و بیه بندا، له باوه ش شه پۆلان باسکی داویشتن. هه رچی له کاری شانامه دا پتر ده چوه پیتش وه ک پشکۆیه کی شه بیگه شپیتته وه زیاتر گری ده گرت، بلتسه ی به تیه تر ده بوو، دنیا و ژبان و هه بوون و نه بوونی ئه و له وشه یه کدا کۆکرا بووه ئه ویش «ئیران» بوو...

رۆژتیک کتایون کچی چاوپه شی خوراسانی که کۆلمه کانی خه و خال و چاوه کانی بادامی بوون و دوو گۆی بلوورین له سه ر سینگی ده له رینه وه به ئه سپایی له پلکانی ئه و بالاخانه ی فیرده ووسی تی خزابوو سه رکه وت. په رده ی هه لداوه که میتکی تی فکری. فیرده ووسی خه ریکه ی کاری خۆی بوو هیچ ناگای له ده رووبه ری خۆی نه بوو، کتایون به ته وه سه وه گوتی:

- تو...؟! خۆزگه قهت ئه م کتیه به م بۆ نه ده هیتنای. فیرده ووسی به و ده نگه ناسک و شیرین و پره توانجه راجه نی و گوتی:

- ناخ کتایون ئه وه ئه تۆی؟ گۆلی سه د ره نگم، ده گه ل ئه م کتیه به کۆنه که دوو هه زار سال له ته مه نی ده گوزه ری و خه ربکم که پروا بکه خۆشم له بیه رچۆته وه. ناخ تو نازانی چ خه زنه یه کی دارماله؟

شادی له روخساری فیرده ووسیدا به دی ده کرا. کتایون سوور هه لگه رابوو، به شیرینی لیه ئاله کانی ده گه ست و به ناز گوتی:

- مه نسوور، به هار ده شتی (تابران) ی گۆلباران کردوه. شینه که ده رووی، گۆل ده پشکوی هه ور ده گری، هه موو لایه ک په ره جوانی و له چریکه و گۆرانی و سترانه، به لام تو ته نانه ت ئه وین و دلداری و ژوانیشت له بیه کردوه.

کتایون ئه م قسانه ی ده کرد و هات له کن دۆشه کچه ی فیرده ووسی دانیشت و به تووره یی و

نازهوه کاغزه‌کانی تیک وهردان، دیار بوو ئیره‌یی پی دهردن. دیسان به‌توسه‌وه پیتی گوت:

- تۆ له بیرت چۆته‌وه به‌هار هه‌ره‌تی شادی و دل‌داری و خوشی و ئاهه‌نگه.

فیرده‌وسی له چاوه ره‌شه‌کانی کیه‌ژۆله‌ی تووس راما و به‌ئارامی گوتی:

- گۆله‌که‌م! سویند ده‌خۆم به‌خالی ره‌شی گۆشه‌ی لیتوت که ده‌لێتی جادووه له‌سه‌ر کانێ ژبان پڕنیش‌تووه. دنیا له‌به‌ر پیتی تۆدا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێر و زیو ده‌پرازی‌نمه‌وه، تۆ نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بی و له‌ چاوی من نه‌که‌وتوه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستیران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌وینیتی که به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیرده‌وسی له‌سه‌ر رانی خۆی دانا، ده‌ستی که به‌کاکۆله ئالۆزه‌کانی داهینا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره‌ بنوو سه‌ر وه‌سه‌رینی رانه‌ نهرمه‌کانی من بکه.

فیرده‌وسی به‌ناره‌ ناره‌ گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتیه‌به‌ تۆ دات به‌من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله‌ ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی منه‌وه، ئاسمانی که به‌رزی پر ئه‌ستیره‌یه.

ناگری ئیره‌یی له‌ چاوه جوانه‌کانی کتایوندا بریسکایه‌وه و به‌تورپه‌یی گوتی:

ئه‌دی ئه‌ستیره‌کانی چاوی من؟

فیرده‌وسی که‌زیه‌ نهرم و درێژه‌کانی له‌ چه‌نگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له‌ ئاسمانی چاوه ره‌شه‌کانی تۆدا هه‌زار ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌ده‌ره‌شیته‌وه. رپووناک، پاک و بی‌گوناھ.

چاوه‌کانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له‌به‌ر رپووناکی ئه‌واندا مروارییه‌ نه‌سماوه‌کانی شانامه‌ ده‌سمم و ده‌بانه‌ۆفه‌وه و به‌رمووری که نایاب دروست ده‌که‌م و له‌ ئه‌ستۆی بووکی شیعیر و خه‌یال نا، له‌ ملی میژووی ئیرانی ده‌که‌م.

کتایون به‌ناز و شه‌رمه‌وه گوتی:

- ئه‌دی بووک و زاوايه‌تی ئیمه‌؟

فیرده‌وسی پینکه‌نی:

- بیست رۆژی دیکه‌ مانگی محه‌ره‌م دوايي دێ، جا په‌نجه‌ بلوورینه‌کانت له‌ خه‌نه ده‌گرم، تارایه‌کی هه‌ری، سووری ته‌نکت به‌سه‌ر داده‌ده‌م، په‌ردووت به‌گۆل و وه‌نه‌وشه ده‌خه‌ملینم.

کتایون له‌ خۆشیان وه‌ک مندالان شاگه‌شکه‌ بوو و گوتی:

- ده‌ی قسان بکه‌ ده‌ی، ئه‌و قسانه‌ی تۆ چه‌ند جوانن چه‌نه‌ شیرین.

فیرده‌وسی له‌ دووره‌ ده‌سته‌کانی ده‌شتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه جوانه‌که‌ی تۆ ده‌روانیتته‌ به‌ره‌به‌یانیتی دوور، دوور ده‌روانیتته‌ ئه‌و رۆژانه‌ی که گزنگ که‌وت. ئیتر من نه‌مام مه‌نسووری تۆ ئیتر بوته‌ خاک و خۆل، بوته‌ تۆزی رپگای ئه‌و کاروانانه‌ی که شه‌ودره‌نگان له‌ ده‌روازه‌ی تووس ده‌رده‌که‌ون به‌لام شانامه‌ی من نه‌مه‌ر. ناکتایون من نامرم، نامرم له‌ دوارۆژدا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ی له‌ خوراسان رابوو، مه‌شخه‌لێکی له‌ ناگری زه‌رته‌شت بلێسه‌دارتری داگیرساند، له‌به‌ر رپووناکی ئه‌و مه‌شخه‌له‌، تۆی ئه‌ده‌ب، نا میژووی ئیرانی چاند. هه‌تا هه‌تایه‌ زیندووه و نامری.

کتایون! ئه‌و کاتی خه‌لک ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ له‌ سالی ۲۲۹ی کزچی هاته‌ سه‌ر دنیا. رۆژه‌ وه‌رزیرێکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده‌په‌رست بای نه‌ورۆزی له‌ شنه‌ی به‌هه‌شت پی خوشتر بوو. بی‌په‌روایانه‌ له‌ ده‌ریای شیعردا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌ئیراده‌یه‌کی مه‌حکه‌م، مه‌حکه‌متر له‌ چیا به‌دۆل و شیو و رکه‌ و به‌رده‌لاندرا ده‌برد، له‌ سه‌رما و گه‌رما له‌ دیو و درنج نه‌ده‌ترسا: نه‌به‌زی تا گه‌نجینه‌ی شیعری دۆزیه‌وه و پینکه‌شی خه‌لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیعرم چاندووه.

رۆژ هاتن و رابردن، سال به‌سه‌رچوون، چۆن سالانیتک؟ ئه‌و سالانه‌ی ژبان و ته‌مه‌ن و مال و سامانی فیرده‌وسییان وه‌ک هه‌زیا هه‌لده‌لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه‌ماوو، به‌ره‌و پیری ده‌چوو بی‌هیتز و که‌نه‌فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به‌لام به‌ده‌ستی ئه‌و شووره‌ی کۆشکی که به‌رز دارپێژابوو که به‌خه‌تییکی نوورانی له‌سه‌ر ده‌رکه‌که‌ی نووسرابوو:

«کۆشکه‌ به‌رزه‌کان ویران و خاپوور ده‌بن، به‌ری با و باران و گه‌رما و سه‌رما ناگرن، من کۆشکی که به‌رزم له‌ نه‌زم دامه‌زراند که با و باران زبانی پی ناگه‌یه‌ن».

ورده‌ ورده‌، ته‌مه‌نی فیرده‌وسی به‌ره‌و ژوور ده‌چوو، پیری په‌لاماری ده‌هینا، هیچی نه‌ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و روژئی له کن نه بوو هه میسه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خوئندنه وه و ده بهوئندنه وه تا پیری و دهسته نگی به جارێکی شپزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت راگرتوه!

- بوچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به ختیه ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- روژگار له باتی جلّه و، وه کازی له دهست نام.

- ماله کهم بلاو بوو و حاله کهم شتوا.

فیردهوسی په نجا و ههشت ساله بوو که بیستی سولتان مه محمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به پیری داهات شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به ددیه و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فیری فیردهوسی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخوش بوو، پیره وهرزیری خوراسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لئ له مائی هه لّنه ده ستا و ئاورگی له دلئ ناهومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژیر پیی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سولتاندا زێر و زیویان وه سه ر یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نیشتمان په روه ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیکه نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دل بوو:

- چ بکه م ئایا شانامه ی به دیاری بو سولتان مه محمود به رم؟

- ئایا داچیندراوی سه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیرم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگرێکی نه مر له دلئ مندا بلّیسه ی ئه ستانده وه.

له و سه ره روبه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شته ر، له دل راچوو. روژه سی و هه وت ساله که ی نه خوش که وت. نه خوشییه که ی درێزه ی کیتسا، له سه ر سه رینی ئه و لاوه دوو دل ده کوئین و ده یان کورکاند. دلئ کتابون و دلئ ئه بولقاسمی فیردهوسی.

شه وپکی ره ش و تال و گرژ و مؤن بوو، سیبه ری مه رگ به سه ر سیمای لاوه که کشابوو،

کتایون یه ک به خۆی قیزاندی:

- ته ماشای که هیچ ده نگ نایه، هه موو بیده نگن هه موو خاموشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی روسته م و سوهراب و بیژن و مه نیژه و سوودابه و سیاوه ش و کیوه مه رس و هوشه نگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیردهوسی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه ومان و دهد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لئ پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ دهستی له ئه وکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شه و په ر و بالی ره ش و شوومی هه لّنه ویزنیبوو که کور پشووی لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیتست و پینجی هه لّبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوودیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی روژه خوشه ویسته کهم بکه مه وه

نۆره ی من بوو بروم ئه و لاوه رویشت

له به ر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیردها بوو که ناچاری ته نگی پی هه لّچنی و قورسایه ی باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوینه ی ره نج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سولتان مه محمود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کوری ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیکه مۆمی نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه وپیک دهستی کتایونی به دهسته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و توش ئاوا بوو!، کتایون که کولمه کانی چرچ و بی ره نگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مۆمیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه.

- هیشتا دلّیک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعر، شپست ههزار زێری پی دهن.

به یانی پیری چیرۆک بیژ به رهو غه زنه یین کهوته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه ما بوو و ده رکرا بوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانیکی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ره تاریکی و تاریکیه؟

فیردهوسی به پلکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده کهوت، سه ره بهرز بوو وهک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وهک خه زنه یه کی دارمال له گه وهه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاهه تی و په نج و ژان و دهرد و کویره وه ری پیری خۆی تیدا ده بینئ. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوه وه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده و روبه ری خۆیدا گپرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەه بولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیبی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چه ند شیعرێکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وهک رۆسته م هه یه.

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ربه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیماوی وهک رۆسته م هه یه؟ به لّام ئەوه نده ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆبی، سولتان مه حموود به وه زبیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه. به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیره یی نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ربه نجاند هیندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماو خراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ره ده بی چه ند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه سی سه ند، هه ستنی کرد ناپیوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وهک کۆنه شوو ریکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هینا. له توورده یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیبهری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه نده ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه.

شه ویکی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده ستنی بیدهنگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاهه تی من؟ بۆ کوی چون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەسته ریه و وجودی من به تال و بیدهنگه. ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله، هیوام به جاریک با بردی.

رۆژی دیکه تیبه رپوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته ریه ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلتبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ره له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیره تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زبیره کانیان گه یانده به ره ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت
وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتانی، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی...
به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری به‌هوی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و
هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌ریه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا،
هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌ر و مه‌زن و ده‌ره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میریکی
زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد. که‌ ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست
براکه‌ی خۆی ده‌رتنابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که
تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی
وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیتره‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وێ ده‌گه‌ل چه‌ند
دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیکه‌ی شاد و ئازاد و بی‌ده‌ردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
خۆرسک ده‌په‌واند. ئاوی سارد و روون و بی‌خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین
و سازگاری زه‌نوتیرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و پتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و
که‌ره و هه‌نگوینی کویستانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیشه‌کانی کۆشک باشته‌ پێ
ده‌که‌وت. ده‌رد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی،
لیتقه‌وماو و ده‌رکراو و راونراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و ده‌وره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی
زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ ده‌رکراوه‌ کیه‌تیکه‌ی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار
بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌ت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو
«روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه
به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه
هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری
یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی به‌کتر.

چیرۆکی ئیمه‌ لیره‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژیک وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا»ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ازبان لێیه ئه‌وانیش بینه ته‌ماشاش.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له‌ پیش چاوی میر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانیش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده‌ به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا»ش که زۆر وه‌رز و دلته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که‌ له‌باتی وه‌رزبان بشکینێ پتری خه‌مبار کردن. چونکه‌ دیتیان میر مندالیکی ریه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه‌ ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زمون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کداچونه‌ نابه‌رامبه‌ره‌ خه‌فه‌تیاره‌ پێشبینی بکا. که‌چی لاوه‌که‌ هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پتیه‌ دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وێ و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که‌ چۆ پیش، نیگای دل‌پیتن و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پیتی گوت:

«ده‌س له‌م کاره‌ مندالانه‌ و شیتانه‌ هه‌لگه‌ره، چونکه‌ ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌ته‌هیتێ و ژبانی لاوه‌تی تۆ بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه‌ نه‌ناسیاوه‌که‌ به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆزگاری ئه‌م که‌چه‌ نازداره‌ له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه‌ و ئه‌گه‌ر تێداچووم، له‌م دنبا پان و به‌رینه‌دا تاچه‌ که‌سێک نییه‌ ده‌نکێک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه‌ له‌ چاوه‌ پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که‌ بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانێ ده‌س پێ کرا، «سلیبا: به‌ئاواته‌وه‌ بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وێ. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه‌ خودا لاوه‌که‌ له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره‌ بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه‌ دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژبانیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که‌ له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هینایه‌. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلێ پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکیتشا که‌ چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌بزووت و پشوو لێ برا.

چه‌پله‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرێ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه‌ کوره‌ گچکه‌ی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کێک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که‌ له‌ بنه‌وه‌ ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌زمانی رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه‌ به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وێ. به‌پاراوه‌ به‌ئاوه‌ و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هینا».

هه‌ردووک چوونه‌ لای کوره‌که‌ که‌ له‌ بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه‌ و دل‌خۆشی دایه‌وه‌. که‌ هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌ر چه‌وه‌که‌م لێ وه‌رگه‌ره. من له‌ مالى دنبا چیدی شک نابه‌م، ده‌نا تۆ بۆیه‌ ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پێشکێش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌ره‌وای داگیرکه‌ر که‌ وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که‌ بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ ئازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهرمانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داوييني باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئهمشهوهش پيئكهوه رابوئرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خوئشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاويكي توند و توڵ و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبييدا بهدهركي نهيتي كوئشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چييان بهسهردي و رۆژگار چ بۆسهيهكي بۆ ناونهوه. ريباز ناديار و دارپوژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوئبگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبييدا بهنيو سهدان ريبواردا تيپهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانييان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخوئن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكهترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرهتاي ژيانهوه رۆژگار زههري ناكامي له جامي كردبوو، هيشتا زاروكيكي پچووك بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتنبوو و چارهنووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاويكي سووك و خوئش رابوئير و له خوئبايي بوو. بهپيئچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوئپري و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بو خوي چاك و دلپاك بوو بهپيئكاره و دهستهوهستان دهرنهچوو، باش پيئگهيشت. لاويكي بوئير و نهترس و بههيتي لي دهههات. ئهوه ههستي ئيرهيي و بيئزاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوئريك بي سهري له ناخي روكا و لهنيوي بهري.

به مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالهواناني بههيتز و بي رهزا بيئ بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهختهوههوانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه له مكاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكار باوكي كه بهشي زوري تهمني له خزمهتي ئه مبنه ماله دا بردبووه سهر، له مرازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكهوتي چند سالهي خوي دايه و بو خوشي رهگهلي كهوت.

كه گهيشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي له بن سيهري دارتيك دانا و بو خوي بهباريكي رتيهكي لييرهواردا رويشت تا گهيشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرموي دا و بهرووخوشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخو».

«ئورلاندو» له كاري خوي پهژيوان بووه و داواي ليئوردني كرد، پاشان سهركوئشتهي خوي بو گيئراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيروهري زور خوشي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهراتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو ناردی پيره پياوهكه شيان هينا و لهژير بالي خوي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسهري ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگهلهدا رانهبردبوو، رۆژتيك «روزليندا» به بن پيره دارتيكدا تيپهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكه ندراره. بهلايهوه سهير بوو...

ههروا دهگهرا و تهماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكهوهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بوئ نهچوه سهري يهك ئهوه چييه؟ ئاخري هاته سهري ئهوي له م لييرهوارهدا فرشتهيهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خهيالهدا بوو كوئوپر تووشي لاويك هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيئراما «ئورلاندو» ناسييهوه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزركا، ليئي نيزيك بووهوه و گوتي:

«ناوت چييه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئەودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چیبه؟»

- «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌هۆش بچێ و خۆی له‌نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئەقل تیبی راخوړی، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاک‌ی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاریی چه‌نده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چووه‌ کن دۆسته‌تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نیو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشته‌کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیکی زوو تازه‌گه‌زنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌ دیداری دۆسته‌که‌ی رۆیشته‌ت. ته‌ماشای کرد که‌ابراهیم که‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور»ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئەو فیلباز و ترسنۆکه‌ لیته‌ ده‌بینی؟ ئەو زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لاته‌ بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌رێ و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاوه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌وه‌ ئەو ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خوینی براهه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئەو ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌بریکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خوتناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئەویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئەویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی په‌شی لێ پری.

«ئیلور» که‌ ئەو دیمه‌نه‌ی دی ئەسربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئەوه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پیتی براهه‌ی و داوای کوشتن یا بوردنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلکی پاک و بیستی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پارووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خوتنپێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئەویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزاندنه‌وه‌ی باسکی و هه‌ساندنه‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ته‌وه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بچووه‌ پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تبه‌! تۆ دێله‌ شیرێ سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیا»ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور»ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که‌.»
ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئەوینی ئەم کیزه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئەوی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیا) بپته‌ ژنی ئەو.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیبان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگیتره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لیته‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا پر مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه‌، وه‌ره‌ بنکه‌ی میسر. ناروومه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، میسر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکه‌ چاوه‌نۆر بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا میترد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه ر که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

رێزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزبی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نایتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سویمانوه دیتم داها ته وه و هه لی گرتوه و پیش ئه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی ئه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم ئه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نایتیک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پێخوست. به لām ئه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه م ورکه ت که ره نگه ی پسیس بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندیک مالان به پتی فیلان. ئیمه ش لی ره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوا یه ئه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لا و بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبیک له دۆستانی کۆنم دۆزیه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده کۆری لوانی کۆمونیست ئه گه رچی ده ترسام به لām چالاک و هه لسه و رانی ئه م لوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی ئه واندا بلێسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرێک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم.

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. ئه م لوانه ده یانویست ده گژ ئه و راجن. که م که م له وان نیزیکتر ده بوومه وه و ئه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیتله ر و حیزبی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتیم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كى خوينمژ هه ره شه مان لى ده كا و چ چاره نووسى كى شووم و دزىومان له پيشدايه و دوا رۆژى كى چهن پر مه ترسى چاوه روانمان ده كا .

ژيان و كار منى له م لاوانه هه لبرى ، ترس واى هه موو كهس داگر تىبو كه من نه متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه وه . نه وه ندهى پى نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئىتر پزىشك بووم ناردامه جه بهه . ده رۆيشتىن و پيمان له هه ره جىيه كه دنا . چاره ره شى ، مالىترانى ، برسايه تى و ئازار و جه زه به و ئاگر و سووتمان و كىم و خوين و نه خۆشى و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد . من به تاقى ته نى له نىبو نه وه هه موو نه فسهر و سه ربازانهدا كه به كرده وى خۆيان ده نازىن ، خه فه تم ده خوارد . ته نىبا كارى كى نه ختىك باش كه له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه پىنى يارمه تى گرتوه كان بده م . يا نه وه كه سانهى به زورى و به پىگار خزمه تى خۆمان پى ده كردن ئازار نه دهم و پارووه ناننىك يا تۆزه ده رمانىكيان به دزى و فزى بده مى .

زۆر زوو گه يشتىنه ولا تى پان و به رىنى شووره وى ، له وى جارى وا بوو چهنده مانگ له جىگايه ك ده مابىنه وه ، من خه رىك بووم له فه رمانده كه م نىزىك بىمه وه . تا له سايهى دۆستايه تى نه ودا ئازادى پترم هه بى و بتوانم خواردن و ده رمان بده م به و ژن و كچانهى خزمه تمان ده كه ن و نه وه شم بو كر . ئىتر هه موويان خوويان به و كارى من گرتبوو جاروبار سه ربان داويشته سه رم پىيان ده گوتم دلته ر ، جارى واش بوو ناويان ده نام دوكتورى سوور . منيش به كاوه خۆكارى خۆم ده كرد و گوتم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت . چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازى بوون نه فسهره به رزه كان ده گه لم دۆست بوون . منيش ئاگام له دزى و ده سپىسى نه وان بوو ، بو به كهس وىم نه ده رىست و ئازارى نه ده دام و دۆسيهى بو دروست نه ده كردم . دنا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى رووسى فىر بووم .

«رۆژىك يه كىك له و كچانهى ده مناسى به په شو كاوى و سه رلى شى تو اووى لىم وه ژوور كه وت و گوتى : دوكتۆر ده ستم به داوينت نه گه ره ده توانى يارىده م بده . گوتم چ قه وماوه ؟ چ كارىك له دهس من دى ؟ گوتى : داىك و باوكم سه ربان دى شى و زۆر سه خله تن و ئىمه نازانىن چ بكه ين و چمان له دهس نايه ، ماله كه يان به په نا مالى ئىمه وه بوو . كاره كانم ته واو كرد و ده گه لى چووم برىك ده رمانىشم برد . باش ده مزانى نه م ژانه سه ره له برسانه ، چووينه نىو مالىك ئىتر چى تىدا نه مابوو چهن سىپال ، چهن ته ختهى له ت و په ت چهنده قاپه شكاو و كو نه سه ماوه رىك و ، چادانىكى گاو كراو و ، چهن پىاله نه بى ، خانوويه كى بچووك بوو كه شه رى شووم و ئىمهى داگىر كه ره بى ره حم گه سكمان لى دا بوو . له ته نىشت نه دىوور پىر بىژن و پىره پىاو يكى نىوه زىندوو تخىل بىوون . له روخسارى نه واندا ته نىبا

دوو چاوى رۆچوو برىسكه يان ده دا . به په نا يه كه وه راكشابوون . وه ك مر دووان زه رد هه لگه رابوون . بى هىز و له ر و لاواز بوون ، نه يانده توانى قسه بكن يا بىزوون . دوو سى زارۆكى ره شو رووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاى منىان ده كرد . ته ماشام كردن پرىسىم : چهنده رۆژه چىيان نه خواردوو ؟ كچه كه به كو لى گريانه وه گوتى : هه وتوويه كه زه وادىان نه پرىوه ، به نىگه رانىبىه وه گوتم : چما چتان نه بوو ؟ بو زووتر به منت نه ده گوت ؟ من نه وشه وه له به شى خۆم شتىك ده ده مى ده رخوا ردىان بده .

كچه كه گوتى : دوكتۆر تو زۆر دل سو زى ، به لام هه رچى ده كه م نه م دووانه هىچ ناخۆن ته نىبا جار جاره چۆر پىك ئاو نه بى . نووزهى پىر بىژنه كه م گو لى لى بوو چوومه سه رىنى تا باشتر ، گوتم لى بى . ده يگوت ئىمه به شى خۆمان ژباوين نابى پاروو له زارى نه م زارۆكانه بگىر بىنه وه . هه رچى هه بى با نه وان بىخۆن ، تا بژىن ، تا گه وره بن تا رۆژى خۆشتر بىين دايكه بىده نگ بوو ، دىتم نه م دوو پىره فىداكارانه ده ستى يه كترىان گرتوو و چاويان لىك ناوه ، ده تگوت به م كرده وه دل يه ك ده ده نه وه و پىشى نالهى خۆيان ده گرن . نه وكم گىرابوو ، زمانم له به ند چووبوو ، له به رامبه ر نه م هه موو خۆراگرى و پىداگر بىه دا چم پى نه بوو بىل بىم . نه وان به گىبان و دل به پىر مه رگه وه ده چوون . چهنده حه بى ئىسپرىنم دانى تا كه مىك ژانه سه ره كه يان كه م بىته وه . ته نىبا ئاواتم نه وه بوو وه ك ئالمانىبىه ك بن رىسمهى ده ركى نه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست نه م هه موو زىبك و غىره ته دا چۆك دادم ، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانى له به ره نه واندا كه ئىتر نه مابوون سه ردانى بىم .

له و رۆژه وه مه رجم كر دووه خوارده مه نى هه رچى بى نر خىش بى زا به نه كه م و تا هه م له سه ر مه رچى خۆم راده وه ستم . من له نىزى كه وه به لى زۆر له نىزى كه وه دىوه زمهى برسايه تىم دىوه .

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەووەكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوينىزى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارتىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلأوهرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەو بە نىو مال و مندال و كەسوكار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنيا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاونه ترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خوای دەربايان ھەلۆددا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) پۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىيە. سال و مانگ تىپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كەردووە و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوتنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و پۆ گەرپانەو ھەى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دېكەو بەيارمەتى «مېنروا» خوای ئەقل، كورەكەى و دەواى شوووەكەى خستووە گىژاوى توند و تىز و بى بەزەبى دەريا جارىكى دېكەش پەلامارى شىتسانەى برده سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەو ھەى كەشتىيەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بدۆزنەو. كەشتىيەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىزى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسپو» بوو. ھەر لە يەكەم نىگادا دلئى چو ھەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنيتتەو. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دېكە بوو. ئاواتى گەرپانەو بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەويست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و پۆلە نازدارەكەى دەیتواندەو. بۆيە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەياند. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماو ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنیشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبوو رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خوای دلرەق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمراو. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

پۆژى «مېنروا» خوداى ئەقل پىنى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىزى لەپىشدايە و وا زوو ناگەرپتەو بەھەلى زانى و ئۆلىسى سواری تەختەبەك كەرد و ناردیەو بە ولاتى خۆى. بەلام پۆ بەدەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەو كە ئەو ھەى دى چاوى چووە پىشتى سەر. يەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بەدەن و شورابە بەر بەدەنەو و یارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلوو كە وەر بگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نايەو كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كەرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەريای بى نامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەريای بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە روو پۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاو پىشت و گوتى:

«لە نىوھەدى خۆتى بەستە دەتگەبەمە وشكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كەرد. بەلام بووراىەو و ئاگای لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەو خۆى لە بەستىنى دوورگەى (فیناس) دى.

ئەمشەو «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فیناس) خوای خويانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كەرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىواری دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كەردبوو. كە دىتيان كەلەپىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىزە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەو چوو و ماندوو نەبوونى لى كەرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراو. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پى خوار و ئاھىكى ھاتەو بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كەرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش پۆژىك ھەسانەو سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراو:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لاىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه و هه موو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه ریمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه ماروئی تروادا دواپی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کردهه. به لام هه له یه کهم رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ نیمه ی وه که زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوئی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دوو رگه یه که ئی هوژی «سیکون» بوو له پیشدا نیمه هیرشمان برده سه ر ئه و هوژه وه حشیشیه و تالان و ده سکه و تیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوپه کوپه ی هوژه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی نیمه که وته ری هه و نهرم و خووش بوو و هه تاوی به تین و گهرم تیشکی زپین و جوانی خوئی به سه ر ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه وه نده پی نه چوو هه و ئالوز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لوول، گیزه نه بیان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به رهنگاری نازایانه له به ستینی دورگه ی «کنار خوران» له نگه رمان گرت. له م دورگه دا هوژی «کنار خوران» ده ژین. به شیکی نیمه دابه زین و چوونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاو پیک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خواردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گیز و ویز بوون و له بیره خه و راپوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یاندماننه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه که فیری خواردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فهری نیمه له ده ربای توفانیدا هه روا درپه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دوازه هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وئ تووشی ئه شکه و تیکی زور گه وه بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خیگه روونی لی داندرا بوون. له خووشیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاو هریی خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زوری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی او پیکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا چاو پیکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوئی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیتی وه که هه وره تریشقه که هه موو نه دمانی له شمایی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپه هاتوون؟ لیره چ ده که ن؟ نیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خوئی مه زن نیمه پو لیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ماوه یه که ریگامان لی گوزاوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و نیستا په نامان بو نیمه هیناوه که له ریگای «ژوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه و به رقه وه بو نیمه ی لقیه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه نیمه به هه له چوون که پیتان وایه نیمه به نده ی ژوسین خوی نیمه نپتونه. ئه مجار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه وره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبرژاردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی نیمه زور به نیشتیاه خواردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دواپه له سه ر لوده کایه که که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابووه له سه ر گازه رای پشت راکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ناره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دواپه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم و ابوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ر دلی رۆکه م. به لام دواپه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده پی هه موومان له م ئه شکه وته دا برین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوئی که س ئه م به رده ی بو له ده رکی ئه شکه وت ناکریتته وه.

به یانی زو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی نیمه ی برژاندن و خواردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆزه ی هه ر ئه وه نده مان پی کرا شینی دوستانمان بگریین. دوا ی زور لیکدانه وه بیریکم به میشک داهات. له گوشه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زور گه وره ی زه بتوون هه لپه سیردرا بوو. ده گه ل دوستان به زحمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو هاته وه. چوومه لای و گوژه یه کی شه رابی توند و کوفمان پی ما بوو بوم برد و گوتم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ریه وه نا و گوتی: شه رابیکی زور باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چییه تا من وه بیرم بیته وه. گوتم: قوربان ناوم هیچکه سه دوستان هه ر پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تو له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوئی کرد، خوی کرده وه، گیز بوو و به پشته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. نیتر خوگنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و نه شکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئه و غوولانهی له م دهووبه ره بوون داوه پروکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غوولهکان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ ئه و که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وهلامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆستهکانی وای بو چون ئه م به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس ئه وان نایه و رتی خۆبان گرت و رۆیشتن.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر به ردی زارکی نه شکهوتی لای برد. تا مه ره کان برۆن. دهستی به پشتی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتیان هه قایم نه کردوه؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لām ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانهکاندا هه لآواسی بوو رزگاریمان هات. مه ره کانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیگی گه وه ری هه لکه ند و تیی هه لکردین. باش بوو دوو رتر له ئا و کهوت، ده نا له وانه بوو که شتی به که مان غه رق بکا.

له ویتوه به ره و مال گه راینه وه. به لām سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درێژهی کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دو ره گه یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکه ی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه ره اتی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بو گپراوه. هه مبهانه یه کی پر له بای دامی. گوئی: به هیزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوه، به لām نه که ی زاریینه زی پینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لآلا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری به لām دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ربوو که: هاو رپیکانم بیریان کردبووه که «ئایوولوس» بپگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بو من له هه مبهانه که کردوه و په نگبێ، به شی وانی لی نه دهم. خویان پێ رانه گیرابوو و زاریینه که یان کردبووه. له پر هه و گۆرا با هه لی کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولاوه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو ره گه ی «سه یرسه» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و امان به سه ره ات له گپراوه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و مو له کهش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دو ره گه ی «ترزباس» شوانی میترخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولاهه. به لām هاو رپیکانم ئه وه نده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تا و ئه و نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بردبووه بهر «زئوس» خودای خودایان پریری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که ئه و

دو ره گه مان جی هیشته تۆفان که شتی به که مانه تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو ره گه ی «ئوژیه ی» هه شته سال له وی ده سه به سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئه وه لیته م ده بینن).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوایی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بو ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئه قل خوی گه یانده ی پیتی راگه یانده که هه ر ئیستا ته واری دوژمنانی له کۆشکه که ی ئه ون و ئه گه ر به ئاشکرای بیچینه وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرای بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بیچینه کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وی لایکی جوانچاک و رپیکوپیک و به شان و باهوی چا و پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وی به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خوی. که له ده رکی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سوال که ریکی خوی زانی ئه و رپواره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نابێ که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بو (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. ئه و ئه گه رچی پروای به سوال که ره که نه کرد. هه ستا و چارابایه کی به هیزی خوی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره بی هه ستاوه و خه ربیک بوو تۆله ی بکاته وه. به لām خودای ئه قل تیی راخوپی. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه وه ره که ی ئولیس به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر کهس توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیریکی پێ باوی شوی پێ ده که م».

هه موو ئه م پێشنیاره یان قبوول کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لām هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ولیان دا نه یانته وانی که وان بکیشن. تا له دواییدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو زورهان ده به وی هیزی خوی ده گه ل هیزی لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لām به پپچه وانه ی بۆچوونی ئه وان که وانی تا ناخر کیتشا و تیریکی توندی هاویشته.

ئه مجار جله شه کانی له بهر خوی داری و نه راندی:

«ئهی زۆردارانی خۆبه رسته ئه و که سه ی له به رامبه ر ئیوه دا راوه ستاوه کهس نییه،

ئۆليس نەبىي كە پاش گەلىك سال دەگەرپتەو مالى خۆي و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكيش بەجلى زىركفت و رەنگاوپرەنگەو هات و لە تەنىشت باوكى راوہستا. ئۆليس
كەوانەكەي راکيشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خۆتىنى خۆي گەوزى.

كە ئەو كوژرا ئەوانى دىكە وەخۆ هاتنەوہ. بەلام ھەرچى لە نىزە و شىر و مەتالى خۆبان
گەران نەياندۆزىنەوہ. چونكە تلماكى ژىر و وربا لىتى شارديوونەو مەيزيان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و رامالىيان بۆ ئۆليس برد. بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچووبرى ئەودا خۆبان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچوو ھەموو لە خۆتىنى خۆياندا
تلانەوہ.

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەي لە ئامىز گرتەوہ و پاش بىست سال ئاوارەيى،
بەختەوہرى رووى تى كرنەوہ.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنوئىر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەرزادىك راى
دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەي نەبوو. بەلام لە بى بەزەبى و
دلرەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەي ئەودا خەلك ژن و
پىاو، پىر و لاو، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەرزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا؟ بۆ ئورگى توورەبى بلىسەي بەرز بۆو؟ بۆ ھاتە سەر ئەوہى بەگژياندا بچى؟
لە پىشدا بىرى كرنەوہ توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان پرووخىتى
خانوبەران برمىتى، كۆخان تىك تەپىتى، كەپران رابىتى، تاو و رەشمال و چىغ و
چادران رارفىتى تا شوپنەواری ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىوہ نەمىتى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان پىرووكىتى، ھەموو گىيا شلك و
تەرەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا. تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لایەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و رەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتلىن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەوہ ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، رەزا سووك و خۆين
شىرىنەكان بكاتە رموزنەي دزىو، پىرئىنى سەر بەسۆدرە، يال يابووى لاجانگ بەرشك،
پورە گولنەتەلەي ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى، ژوان و شەوگورد و چاو برەكەن و تاسكە
تاسك، دەسبازى و راز و نىازى دلدارى دوايى بى.

بەوہشەوہ زەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشكى و خۆلەمىش، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر ولاتدا ببارىتى و ھەموو زىندەوارىكىيان
وہن دا.

پاش ئەوہ، خەيالىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژيانەخش بتارىتى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆبان
بكەن و گيانلەبەر نەھىلن.

ئاخرەكەي وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىوارپرىكى چاوچنۆك كەلىنى دۆزىبەوہ،

پاش وردبوونهوه و بېر لیکردنهوه بریاری دا رسته په کی ئینسانی و سې وشه ی ناسمانی له بېر همموان بهریتنهوه:
«تۆم - خوښ - دهوئ».

له هه وه له وه خه لک نه یاننده زانی چییان لئ قه ووماوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چوئیان تانو پو لئ تیک چووه؟ ته نیا هیئتیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پئ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پهرده ههستیان ده کرد که ده بئ رسته په کیان پئ بگوترئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هیچ له بیریان نه مابوو، ده یانزانی هم رسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و تاوات و راز و نیاز و ههست ده بزوئینی و ئوین ده جوولئینی. نه ما زمانیاں گرت درابوو. په شوکابوون، سه رسام بوون ده یانوبست بېرسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هموو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیان به بېردا نه ده هات.

زه مان تی ده په پری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه زیده تر ده بوو. گشت نه وه ند هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خوئیان به سه ردا دابیشتونون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له ده س داوه و رو لئه ی لئ ون بووه. هه چی ده یانکرد ره مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودای دو ستایه تی پسا، بلتسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکوئی ناشنایه تی ژبله موئی ناموئی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردو نگی و دوژمنایه تی سه ری هه لدا، وشه باو و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیزه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رو لئه م، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بېر چوونه وه.

گراوی له کوره حهیرانان توژان چونکه ده یانوبست رسته خوشه که یان لئ بېیسن و نه وانیش چاریان بیچار بوو. کابان مېردانیاں رئ نه ده دا سه رجی چونکه پئیان و ابوو، سارد بوونه وه. بوئه هم چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چول بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی توذا، بئ ههستی نه وین، هیچ شت تام و بوئی هه یه؟ نایا نه گه ره و په ریزاده رق نه ستوور و خو په رسته، نه وه مه لبه ند ه ی به یه کجاری ویران و خاپوور کردبایه باشتر نه بوو له وه ی ههستی نه وینی تیدا برئینی؟

له و مه لبه ند ه دا شاعیرتکی لاه و دلته ره و خاوه ن هه ست ده ژبا. حالی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشتر نه بوو به لکو په شیتو تر و تالتر بوو. بو دربرینی ههستی ناگرینی دهروونی خوئی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پیش نه وه ی پهری دلازاد و به دناکار. نه و بریاره ناهه مواره بدا و نه و کاره ناله باره بکا. نه و غه زه لپتکی ناسک و پر سوئی ده س پئ کردبوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاه ی، دامواوی، دلسووتاو، ناته واو مابووه چونکه رسته پیروزه که ی نه ده هاته وه بېر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ناوه دانی له بن دارتیک له سه ر جواریتیک دانیشتیوو و بیری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتووه؟ بو بېر شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ناورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دلرپینه دا پهری تیژبال و بئ خه یال و، دلررق و به دفره هاته نه م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمرئ، تا بوئی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گوئی لئ بئ، ورینگه ی بلبلان بیسی، خوره و هاژه ی شه پوئی چومی خورین دلئ شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دلئ داچله کی، ته زووی به له ش داها ت، ده ربای نه وینی خرؤشا، شیت و ویتی شاعیری لاه بوو. خوئی هینا سه ر په نگی کیژوله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالئییه وه دانیش ت. به نیگای پر هه وه س و به ناز و عیشوه ی دلرپین به له نج و لاری شوخانه، دلئ ته ره و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ناویشته نه ستو و لیوی به لیویه وه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خوشی و کامه رانیدا نو قمی کرد. شاعیری بئ به ش و ناکام، به م نه وینه کوتوپره. به م لاواندنه وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کوئی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه رئ. پهری له نامیزی گه رم وه رتینا گیان و له ش و دل و دینی پینشکیش کرد.

به فهرمانی پهری ده روازی ناسمانی شین کرایه وه، پهری و شاعیر وه ک جووته کوترتکی سپی تیژبال به ره و ناسوئی بئ سنوور هه لفرین. نه ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانتیک نه لماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زتری مرواری کوت که نه سپتکی سپی بالداری تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ناسماندا گپرائی. بو خوشیان نه یانزانی هم گه شت و گه رانه هم شادی و سهیرانه چه ندی درتزه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ره له و مېرگ و چیمه نه نارامیاں گرت،

شاعیری لار و ویرای جربوهی مهلانی سهرمهست غه زهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بو پهری خویندهوه که تاگری له دهر وون و ههناو بهردا و ئوقرهی لی بری پهری هه رگیز دهنگی و زولال و قسهی و خوئی نه بیستبو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و په ژارهی له سهر روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستی و هک مرواری له چاوان هه لوه ری، شاعیر بیدهنگ بوو، سهری سورما و، به شله ژاوی به سهر پیبانی داکهوت و گوتی:

(ئه ی فریشته ی جوان، ئه ی ئارامی دلان! چت لی قه و ماوه، چ رووی داوه؟ پاش ئه و هه موو خوئی و راباردنه بو دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پی گوتووی ئایا کهس دلای ناسکی شکاندووی؟ ئایا کهس خه یالی ئارامی شیاندووی؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستی له سهر کولمه ی له گول ناسکتی ده سپره وه گوتی:

(به لی خو شه ویستم، به لی! له م ماوه دا که ئیمه پیکه وه راما نیوار دووه تو هه موو شتیکت گوت مه گهر شتیکت نه بی که ههر له هه وه له وه گیانی من تینووی بیستنی بوو. تو له نیو ئه م هه موو قسه خو شان و شیعه ره ته رانه دا، جاریک نه تگوت تو م خو ش ده وی).

هیشتا پهری قسه که ی ته واه نه کردبوو که شاعیری دلته ر هه رای شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد به هه لپه رین و سه ما، ون بووه که ی دۆزیه وه که ئه و هه موو ره نج و نازار و مه ی نه ت و کویره وه ریه ی له پینا ودا کیشا بوو. وه ک مه لیکی به رزه فر به سهر میگر و چیمه ن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه ی شته شار و له گو شه یه ک دانیشته و غه زه له که ی ته واه کرد. ئه م جار بو خه لکی خوینده وه، خه لک به بیستنی شیعه ره که که و تنه سه ما و هه لپه رکن، ژبان دهستی پی کرده وه، ئه وین له دلاندا په یدا بووه. دل به ر و دلدار، گراوی و کوره حه یران دۆست و ده زگیران پیکه وه ئامیزیان بو یه ک کرده وه. کیژه سرک و په وه که کان به ره و ژوانگه بوونه وه، هه تاوی به خته وه ری تیشکی هاویشته و تاریکی و سه رمای نه هاتی و ناهومیدی نه هیشت.

به لی له م دنیا په دا ئه گهر شیعه ره نه بووبا، هیوا، خوئی، ئه وین، دلدار و پیک گه یشتن مانای نه بوو و ئه گهر شاعیر نه بووبا تا په بامی ئاسمانیان بداتی سه رما و سۆلی ژبان ی جیهان ره قی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بی خیر ده مه ند

بئزاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جه رپراح و توپکاری هه ره به نا و بانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژیک به ریکه وت به مه ی دانی (سین سوولپیس) دا تی ده په ری. مامۆستا که ی خو ی دی که بو کلیسا ده چی، سه عات نو ی به یانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکه ی تایبه تی ده گه را، به پییان بوو و له لای کۆلانی (پوتی لیوون) را ده هات که کۆلانیکی به دنا و بوو، راست وه ک که سیک ده چوو که بیه وی خو ی له یه کییک له و ماله سووک و به دنا وانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستا که ی خو ی باش ده ناسی و ده یزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. بروای به تاین و مه زه ب و زیندوو بوونه وه و دنیا ی دی نییه. هه ر بو یه ش سه ری له م کاره سورما و به ئه سپایی شوینی که وت و چوو کلیسا دیتی مامۆستا که ی که به قه دهر نووکی ده رزی بروای به دین و تاین و کلیسا و که شیش و نوژ و دوعا نه بوو، ئه و له سوو چیکی کلیسا له به رام به ر کۆته لی حه زه ته ی مر به مدا چۆکی دادا وه و وا خه ریکی نوژ و پارانه وه به نا گای له خو ی و ده ورو به ری نه ماوه. به راستی پیی سه یر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستا که ی بیینی و لای وای بی شاگرده که ی شوینی ده گپری و کیشکی ده کیشی. هه روه ک به ئه سپایی چوو بووه ژوور ئارام و بیده نگیش ده رکه وت و پتی خو ی گرت و رۆیشت. ئه م ریکه وته چاوه روان نه کراوه بیری ئاروو ژاند به لام گوپی نه دایه و فه رامۆشی کرد.

سی مانگیکی پی چوو رۆژیک مامۆستا یه کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سه ردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سهر شان دانا و گوتی:

«هاو ری! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سه یر بوو؟ بو م نه چوو سه ره که له وینده ری چ ده که ی ئاخ ر تو و کلیسا؟»

دیپلۆن وه لامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یه ک بکه م که ئه ژنو ی ئاوی هیتا وه و ده بی عه مه ل بکری و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلای ئاوی نه خوارده وه، ده یزانی نه خوئی و له کلیسا ته ماشا نا کری به خو ی گوت: «دیسان بو نوژ و پارانه وه چوو.»

له و کاته وه بریاری دا هه ر چۆنیک بی سه ره دهری له م گری پوو چکه دهریکا. له بیبری بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیاننشونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیاننشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیه ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

ده وری شاگردی بیاننشوون ته و او بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆربندا راده برد. به دلی داها ت که رهنگی مامۆستاکی له وئ بی. چوو ژوو، به لئ دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیاننشونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لی کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جه ساره ت نه بی رازیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خۆشت نه بی که س ناتوانی هه لیبیتنی»

نه قلله که ی له سه ره تا وه بۆ گتپرا وه و له سه ری رۆبی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاوی و ئاشکرای ده لیبی پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه رستن نیسه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لیواری گۆره و هیه چ پتوبست ناکا ئەم رازه که ده گهریته وه بۆ سه ره ده می لا وه تی و ده و رانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیاننشوون شان به شانیه جهرپراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وه ته ری. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانوبه ریکی ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، راره ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نه هوومی شه ش سه رکه وتن له وئ گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیبه وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی یه کجار سه خت و ژیانیکی زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه رب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکی باش و جلو به رگیتی خاوتیم، نه بوو.

ئه مری که چل په نجا سال لهو سه رده مه تی په ربوه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیو نه چووم. له پاریسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رگی خۆتندن و کرینی کتیب هیه چ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایه چییه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تووره و تۆسنی کرد بووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو

که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیش چاوته نیشته جی بووم و ده رسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزمون ئاماده ده کرد، وام گوریس گه ییوه هیه چکان، که نه ده متوانی بچمه پیش و نه بگه ریمه وه دوا وه و بریارم دابوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه

لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه ندوو که درا وه ش بۆ ئەوان چه ند دژواره. پوو ریکی پیرم بوو. سندوو قیکی کۆنی جلو به رگی کۆن و نوئ له

سندوو قخانه که یاندا دۆزیبو وه وه و بۆی نارد بووم. هیه چ نه بی خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کریم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربگرمه وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرکم ده دا به لکو بتوانم سندوو قه که وه ربگرمه وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته

بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ ده رچێ. له م ژوو ره ی هاوسیمدا پیاییکی ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بووژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ره ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو

هاوسی سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ره ئەو پیاوه پتی راگه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه داوه. ده بی ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شیبوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نئ نی، منیش ده رده کا و

بیانووی ئەوه به کاری ئاوفرۆشی ده گه ل وه زعی ئیره ریک ناکه وئ و دانیشتیوانی خانووه که ی وه زاله هینا وه. ئەو شه وه سه ختترین شه وی ژبانی من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستم، بیرم ده کردهوه خویا ئەم سر و سیپالە بۆ کوو بەرم؟ خەریکی خواردنی نان و شیر که تەنیا خواردنی من بوو، بووم له پر بووژارت وەژوور کهوت و گوتی: ئاغا گچکه! تۆ دەخوینی و دەچییه زانستگه. من مندالی سەر ریگام له هەتیوخانە گەورە بووم و دایک و باوکی خۆم ناناسم و قەت ئەوەندەم دراو نەبوو بێتوانم ژن بێنم و مالا پیکهوه نێم. بۆیه وەک تۆ بیکەس و تەنیام داشقە یەکم هەیه بچ شک دبوته لەبەر دەرک رای دەگرم و ئاوفرۆشی پێ دەکەم ئەم خرت و پرتە ی من و شتومە که کانی تۆی تێدا جی دەبیتەوه. ئیستا که لێرەمان دەر دەکەن دەرۆین، بە لکو بێتوانین پەسیوتیک بۆ خۆمان بدۆزینەوه و سەر پیکهوه نین. کورە خۆ ئیمە کۆشکی پاتشایه تیمان ناوی هەر هینده تێیدا بحاوینەوه بەسه و نوایەک بچ له با و بارانمان بپاریزی شوکری خوا دەکەین. گۆم زۆر سوپاست دەکەم، بەلام من سێ مانگ کرێ ئیتر قەرزدارم و جگه لەمە سندوو قیتکیان کۆنە بۆ نار دووم که دەبێ کرێباری بدم و وەری گرمهوه و هەموو نەغدینەم له پینج فرانگ تێپەر ناکا. گوتی: گۆی مەدەبه خوا شوکر کیسەم بەتال نبیە بەشی ئەوانم هەیه، خەم مەخۆ خوا گەورەیه، هەستە خۆت خری بکەوه تا پرۆین.

قەرزەکانی دامەوه و خرت و پرتە کافمان له داشقە نا و تەنای هاتوشتە شانی و پرۆیشتین له هەر جیگایەک نووسرابوو (ژوور بۆ ئیجاره) رادهوستا و پرسباری دەکرد. کرێی ژوورەکان زۆر گران بوون و بۆ ئیمە نەدەبوون هەرچی هەلمان دا له گەرەکی (کار تیه لانین) که گەرەکی خۆیندکاران بوو ژوورێکی هەرزان پەیدا بکەین گیرمان نەکەوت ناچار بووین چاو لەویندەری پپوشین درەنگانی، ئیوارێ له پاساژی بازگانی له بەشی (هەوشە ی پروهان) دوو ژوورمان که لەم بەر و ئەوبەری پلیکان بوون بەشیتست فەرانگ ئیجارە ی سالانە بەکرێ گرت و بووینە ئاومال. بووژارت هەرچۆنیک بوو پرۆژانە سەد شایێ پەیدا دەکرد و سەد (ئەکز) یەکیشی پوولی نەغد بوو و ئاواتی ئەوه بوو که بتوانی ئەسپیک و چەلەنگیک ئاوفرۆشی پەیدا بکا و بێ بەئاوفرۆشیک ئابروومەند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواتەکی هینا و گوتی: تۆ دەبێ. بخوینی و کاری تۆ له کاری من واجبتره. ئیتر لهو پرۆژەوه خەرچی منی و ئەستۆ گرت. هەر پێی دەگۆتم ئاغا گچکه. شەوانە که له کار دەگەرێوه له ژوورەکی من دادەنیشت و بەتاسەوه سەیری خۆیندەوه و موتالای منی دەکرد. ئەو پیاوه باشه که تەمەنی خۆی له چل سال دەدا سەر تا پێ هەست و عاتیفه بوو، نەیدەزانی هەستی خۆی چۆن دەر بیری، دەگوت لەم دنیا پەیدا هێچ زیندەوارێک منی خۆش نەویستوو سەگیکێ بەرەللا نەبێ، ئەویش پێش ئەوهی دەگەل تۆ ئاشنایەتی پەیدا بکەم لەبەر بیری تۆی. بووژارت ورده ورده، هەموو ئاواتی ژبانی لەسەر

من ساغ بۆوه بەجۆریکی وا که تەواوی کەسوکار و هیوا و ئارەزووی بەتەنی له مندا کۆبۆوه. بۆ من لەدایک دلسۆزتر و بەبەزەبیتر بوو. ئەوی باش بایه بۆ منی دەویست. حازر بوو خۆی هێچ نەخوا و هێچ لەبەر نەکا تا پێداویستییه کانی دەرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جیبە جی بکا. ئیمە پەپرەوه کانی ئایینی مەسیح هەمیشە لەبارە ی خۆپاریزی و چاکی و پاکیبهوه دەدوین. ئەم پیاوه ئاوفرۆشه هەموو ئەم سەیفە تانە ی تێدا کۆبوونەوه. بەرۆژ که له کۆلان و خەیابان تووشی یەک دەبووین له حالیکدا که تەنای داشقەکی بەشانهوه بوو و بەدوای خۆیدا دەیکیشا بەوپەری مەزنایهتی و دلسۆزییهوه بزە ی دەهاتی دیاربوو که چەند بەساغی و سەلامەتی و پاک و خاوینی من دلخۆش و شاده.

کەم کەم خۆیندەم تەواو بوو و دەستم بەکاری پزیشکی و جەرپراحی کرد. دەبوو وەک پزیشکیاریک له نەخۆشخانە بێنمەوه. ئەم دووربوونەوه ی بەلاوه گران بوو. بەلام وەسەر خۆی نەدەهینا و باسی نەدەکرد. پتری زەحمەت دەکیشا و خەریک بوو دراوی پەیدا بکا و بەداتی تا من بێتوانم - تیزی - دوکتۆرام تەواو بکەم و لەچاپی بدم، بەئینی دابوو هەر دەر فەتی بچ، سەرم بدا.

که چیرۆک گەیشته ئیتر پرۆفیسۆر بەشاگردی پێشووی گوت: بیانشانوون ئەگەر ریسالە ی دوکتۆرای من تەماشای بکە ی دەبینی که ئەوم بەناوی ئەو پیاوه جوامیرە نووسیوه و پێشکیشی ئەوم کردووه. کەم کەم له نەخۆشخانە داها تیکم پەیدا کرد و توانیم دراویک بۆ هینانەدی ئاواتی لەمبێرینە ی ئەو پاشەکەوت بکەم و ئاخری ئەسپ و چەلەنگم بۆ کری لەلایە کەوه دەتگوت دونیایان داوەتی که بۆتە ئاوفرۆشیک ئابروومەند. بەلام لەلای دیکهوه لە حالیکدا ئەوپەری راستی و دروستی و پاکی و خاوینی پێوه دیاربوو پرتە و بۆلە ی بەسەر مەدا دەکرد و دەگوت: ئەمە چت کردووه؟ تۆ تازە سەرەتای کارتە و پێداویستت بەهزار شت هەیه و دراوت پێ دەوی و له راستیدا ئیستا تۆ له من موحتاجتری. شوکر لەشم ساغە و شانم زامی نەهیناوه و نیازم بەئەسپ نییه. کهچی دیاربوو له خۆشیا خەنی بووه و له پێستی خۆیدا ناحەوتیهوه که دەبینی من، منی بچ دەسلات و پروت بۆ خۆم بومە پیاویک و داها تێ خۆم هەیه. ئەمجار وازی له من هینا و بۆلای ئەسپه که چوو، دەستی بەیال و بژ و شانی و بدەوگه و پشت و کەفەل و لاق و لەتەریدا دەکیشا و چاوی لەخۆشیا گرشه گرسی بوو. جارێک دەپروانیه من و جارێک له ئەسپهکی دەفکری ئامرازی جەرپراحی من ئیستاش هەر ئەو ئامرازانن ئەو بۆی کرپووم و بەیادگارێکی خۆشهویست هەلم گرتوون. ورده ورده نوابانگم دەرکرد و بەگه ورەترین جەرپراحی فەرانسە و جیهان ناسرام. بەلام ئەو پیاوه جارێک بەرووی دانەدامهوه و لەکن

کەس بە زاریدا نەهات کە لە سایەی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانی ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نە دەبوومە پیاو و نە دەگەیبمە هیچ بە لکو لەوانە بوو هەر نەشمینم.

پۆزیتیک خەبەرم پێ گەشت نەخۆش کەوتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگرت و خۆم گەیانده سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخهوه پاش دوو سال نەخۆشییەکی هەلی داوه و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتیباندا نەنووسراوه. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوه. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەمک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخهوه هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تیکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دووهم یا باشتەر بلتیم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکی بەخەتی عەریزەنووسییکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بەپیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مائی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پروهان تازە بێسوینە ئامالی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەوهاره خێوی ئیمان و بروایەکی یەکجار پتەو بوو حەزەتی مریەمی گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەل ئەو شەدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەل ئەو جیاوازه و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشتە سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریەستی بیروپروای من نییە. لە قوولایی دلمەوه دەلیم: ئەی ئەو کەسەیی پیت دەلین خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچنی، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیانیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بوو کە دەبێ سەزا بدری. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بەپیتی ئایینی مەسیحی بینیتزم. دلتیام کرد کە داواکەیی بینمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپتەوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیگوت: دەترسم بمرم و نەمتوانیبم، وەک پتیبستە ئەرکی سەرشانم ئەنجام بەدم. بێچارە لە هەموو ژیانیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتنی ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسیکی دەگەلی چووه سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دلسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوه کە چۆن چاکەیی بەدەمەوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوەدێری خۆمەوه. وەبیرم هاتەوه زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بێر نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواھیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بەدم. بەلام خۆم هاتمە سەر ئەم بێرە کە تەنیا لەم رێگایەوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەیی بەدەمەوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرامۆشی ناکەم کە ئەو رێوشوێنەیی پاش مردنی بۆ جیبەجێ بکەم. بۆبە دەگەل کاربەدەستانی کلیسای سین سولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالی چوار جار وەک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن پۆزی یەکەمی هەر چوار فەسلی سال خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەوره و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دل حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جیگایەیی پیتی دەلین بەهەشت.

کە چیرۆک گەشتە ئیترە دیپلۆن تاویکی بێدەنگ بوو و دواپە سەری بەرزکردوه و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسیک کە خاوەنی بیروپروایەکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بێرەدا نیم کردەوهی من لەلایەن خواوه پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆشم دەوی سوتند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بەدم تا بتوانم ئەو بیروپروایەیی بووژارت لە میتشکیدا بوو لە میتشکی خۆمدا بگونجینم».

پاش ماوێهەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەرینی مامۆستای پایەبەرز پروفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرەیی خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلتی مامۆستا دیپلۆن کە پۆیی بەئیمانەوه نەپۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەوره نووسەری فەرانسەییە. من لە پروی گۆپینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردووومەتە کوردی.

تهنیا هه‌میشه تهنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژهمیکی تیروپر هه‌موو شاد و دل‌خۆش بوون، یه‌کینک له‌وان دۆستیکی کۆم گوتی:

«پیم خۆشه که‌می‌ک له‌شانزله‌یزه بگه‌رپین».

وه‌رێ که‌وتین به‌بن ئەو دارانه‌دا که هیشتا تاک و تووک گه‌لایان پیتوه مابوو، رابردین هیچ ده‌نگی‌ک نه‌ده‌هات جگه‌ له‌و زه‌نا زه‌نایه‌ی هه‌میشه له‌پاریسدا هه‌یه و نابریته‌وه، شنه‌بایه‌کی فینک روومه‌تی ئیمه‌ی ده‌نگاوت. کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌کان به‌ئاسمانی شبن و ساماله‌وه‌ گرشه‌ گرشیان بوو و پرشنگی زیونیان داویشت. دۆسته‌که‌م گوتی:

«نازانم بۆ شه‌وانه‌ لیره‌دا له‌ هه‌موو جی‌یان زیاتر به‌ئاسووده‌یی هه‌ناسه‌م دێ و ده‌چی؟ بیرم پان و به‌رین ده‌پیتوی، له‌پر برووسکی‌ک می‌شکم رووناک ده‌کاته‌وه‌ که‌ بۆ تاویک ده‌مه‌وی له‌ هه‌موو رازه‌کانی جیهان بگه‌م».

پاشان رۆچنه‌ داده‌خندری، هه‌موو شت ده‌برپته‌وه‌. هه‌ر وا ده‌رۆیشتین جار جار دوو سبیه‌رمان ده‌دی که‌ له‌ سیله‌ی دیوارێک ده‌له‌رزین یا به‌لای ته‌ختی‌کدا تی ده‌په‌رین که‌ دوو ئینسانی له‌سه‌ر بوون و پیکه‌وه‌ نووسابوون و ده‌تگوت دوو په‌له‌ی ره‌شن. ئاواله‌که‌م ده‌یگوت: «بێچارانه، نام ئارووژیتن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌ست به‌به‌زه‌یه‌کی توند و قوول ده‌که‌م».

له‌نیو رازه‌کانی ئەم جیهانه‌دا تهنیا له‌یه‌کیان وردبوومه‌وه‌، چاره‌ره‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیمه‌ له‌ ژیاندا ئه‌وه‌یه‌ تا هه‌ین تهنیا، هه‌میشه‌ هه‌موو تیکۆشمان ئه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌س ئەو تهنیا‌یییه‌ رابکه‌ین «ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئەم ته‌ختانه‌ دانیشتون وه‌ک ئیمه‌ و وه‌ک هه‌موو که‌سی دیکه‌ ده‌پانه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ تاویک به‌ته‌نی نه‌ژین، که‌چی هه‌تا هه‌تایه‌ تهنیا، هه‌موو که‌س که‌م تا کورتی‌ک له‌وه‌ گه‌بشتوه‌».

من ماوه‌یه‌که‌ ره‌نجی تهنیا‌یی ده‌کیشم دل‌نیا‌شم هیچ شتی‌ک ناتوانی دوا‌یی به‌م ره‌نجه‌ بیتی. گویت لیبیه‌ هیچ شتی‌ک، هه‌ر کاری‌ک بکه‌ین هه‌ر چه‌ندی تی بکۆشین قسه‌مان چه‌ند نه‌رم بی و باوه‌شمان چه‌ند گه‌رم! هه‌میشه‌ هه‌ر تهنیا‌ین. من ئه‌مشه‌و تۆم بۆیه‌ ده‌گه‌ل خۆم گێرا تا به‌ته‌نی نه‌چمه‌وه‌ ما‌ل. چونکه‌ زۆر له‌ تهنیا‌یی بێزارم. به‌لام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ ده‌که‌م تۆش گویم بۆ راده‌دیتری، پیکه‌وه‌ین که‌چی تهنیا‌ین، تی ده‌گه‌ی ده‌لیم

چی؟ له‌کتی‌بی پیرۆزدا هاتوه‌: «چه‌ند به‌خته‌وه‌رن ساویلکه‌کان، ئەوان خۆ به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانن، ئەوان هه‌ست ناکه‌ن تهنیا‌ن. ئەوان له‌و تهنیا‌یییه‌ شوومه‌ی ئیمه‌ ناگه‌ن. ئەوان وه‌ک ئیمه‌ سه‌رلیشیاو نین» ره‌نگ بی پیت وایه‌ که‌می‌ک شیتم وا نییه‌؟

گوئی هه‌له‌خه‌ له‌و کاته‌وه‌ هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یی کردوه‌. پیم وایه‌ هه‌موو رۆژی به‌ره‌و تاریکخانه‌یه‌ک ده‌چم که‌ دیواره‌کانی نابینم و نازانم به‌بانی له‌ کۆتیه‌؟ به‌و تاریکخانه‌دا ده‌رۆم، بی ئه‌وه‌ی که‌س رابه‌رم بی که‌س به‌ده‌وره‌به‌رمه‌وه‌ بی و که‌س وه‌ک من ئەم کۆیره‌ری باریک و تاریکه‌ پیتوی.

له‌م تاریکخانه‌دا جگه‌ له‌ ده‌ستی خۆم هه‌ست به‌هیچ ده‌ستی دیکه‌ ناکه‌م. ده‌زانی چ ده‌لیم؟ چه‌ند که‌سی‌ک له‌و ژیا‌نه‌ بی ئامانه‌ گه‌بشتون. ئالفیرد دوو مووسه‌ ده‌لی:

«کتی دێ؟ کتی بانگ دیتلی؟ هیچ که‌س تهنیا‌ی تهنیا‌م. ئەمی تهنیا‌یی ره‌ش و شووم».

به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ من بره‌وه‌ی که‌ی ته‌واوه‌ بۆ ئه‌و گومانیک پتر نه‌بوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تاپۆ و تارمایی ده‌خولقاندن ئەو به‌راستی قه‌ت به‌ته‌نی نه‌ده‌ماوه‌ که‌چی من تهنیا‌ی تهنیا‌م. (گوستاو فلۆبیر) که‌ یه‌کی‌ک له‌ چاره‌ره‌شترین مرۆفی جیهان و رۆشن‌بیرترین که‌سی سه‌ر زه‌وی بوو ئەم رسته‌ کورته‌ی بۆ دۆستیکی خۆی نووسیوه‌:

«ئیمه‌ له‌ چۆلی‌کدا ده‌ژین که‌ که‌س که‌س نانا‌سی».

ئایا زه‌وی ده‌زانی له‌و ئه‌ستیرانه‌دا که‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ ئیمه‌ دوورن هه‌ر پرشنگیان ده‌گاته‌ ئیمه‌؟ چ روو ده‌دا؟ به‌لێ ئینسان زۆر له‌وه‌ش که‌متر له‌ هه‌ستی ئینسانیک دیکه‌ ئاگاداره‌. ئیمه‌ وه‌ک ئەم ئه‌ستیرانه‌ لیک دوورین. زیاتریش ته‌ریک بووبینه‌وه‌. چونکه‌ ناتوانین بیکردنه‌وه‌ی یه‌کتر شی بکه‌ینه‌وه‌ له‌ رازی یه‌کتر بگه‌ین. تۆ هیچ شتی‌ک له‌و ئینسانانه‌ی خۆ تیک هه‌له‌سه‌وون به‌لام ناتوانن یه‌کتر بناسن چاره‌ره‌شتر ده‌بینی؟ ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌مان یه‌کتر خۆش ده‌وی ده‌لی زنجیر کراوین. به‌ئامیزی ئاوه‌لاوه‌ له‌ په‌نا یه‌کترین بی ئه‌وه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ین. تاسه‌ی نیزی‌ک بوونه‌وه‌ به‌ته‌واوی هه‌ست ده‌که‌ین. به‌لام هه‌موو بی که‌لکه‌. هه‌موو په‌له‌قازیه‌که‌مان بی سووده‌، ده‌ردی دل‌مان، له‌ باوه‌ش گرتنمان، لاواندنه‌وه‌مان خۆراییه‌. ده‌مانه‌وی ئاوێزانی یه‌کترین، لیک هالێین. خۆ له‌ نامیز هاویشتمان تهنیا ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی تیک هه‌لنگوین.

من هیچ کاتی‌ک له‌و کاته‌ خۆم به‌ته‌نیاتر نازانم که‌ رۆچنه‌ی دل‌م بۆ دۆستی‌کم ده‌که‌مه‌وه‌. چونکه‌ باش ئەم په‌رژینه‌ بی که‌لپنه‌ ده‌بینم که‌ له‌ نیوانماندا هه‌یه‌. ئەم دۆسته‌ی به‌رامبه‌رمه‌،

چاوه رووناکه کانی ده بییم که له منی بریون. به لّام گیانی له پشت ئه م چاوانه وه نابینم. گویم ده داتی، به لّام بیر له چ ده کاته وه؟ به لّی بیر له چ ده کاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناکه ی؟

رهنگ بی لیم بیزاری، رقی لی هه لگرتیم، یا گالتم پی بکا؟ ئایا بیر له وانه ده کاته وه ده یانلیم، تیزم پی ده کا، یا به گیشم ده زانی؟ چون بزائم بیر ده کاته وه؟ چون بزائم له چی بیر ده کاته وه؟ چون ده توانم تی بگم ئه وه نده ی خوش ده ویم که خوشم ده وی؟ و له و سه ره پچوکه خرده دا چ لیکدانه وه یه که هیه؟ چ رازیکه سه ره به موره بیره کانی نه ناسراوی ئینسانیک. بیر ی بز و نازاد، بیریک که ناتوانین سنوور و ریبازی بو دیاری بکه یین. ناتوانین به سه ریدا زال بین یا بیبه زینین.

هه موو شتیک له قوولایی تاریکی (من) دا راده گرین، له و قوولاییه دا که کهس دهستی ناگاتی، کهس رپی تی نایا، کهس بو نادوزریتته وه. چونکه کهس نیبه وه که من بچی، که سیش نامناسی.

هیچ نه بی تو ئیستا ده مناسی؟ نا به شیتیم ده زانی، تا قیم ده که یه وه، دوورم لی راده وهستی له خوت ده پرسی:

«ئه مشه و بو وای به سه ره هاتووه؟ ئه ری تیت گه بیوم؟» رهنگه بتوانی بو تاویک به خته وهرم بکه ی. ژن ئه وی دووره په ریزی خوم باشت نیشان ده دن.

چاره ره شی، داماوی، حه په ساوی، ئای چه ند ئه وانه له دهس ژنان دیوه چونکه زور له پیاوان پتریان ههستی ته نیا نه بوون بو په یدا کردووم.

کاتیکی پیاو تووشی ئه وین ده بی ههست ده کا له جارن بلاوتره، ههست به به خته وه ریبه کی به رزتر له به خته وه ری ئینسانی ده کا. ئه م ههسته ی له کوپه په یدا ده بی. له وپرا که پیاو ههست ده کا ئیتر ته نیا نیبه، ته ره که مه بی دواپی هاتووه، چ هه لّیه که؟

ژن که تاسه ی ئه وین له ئیمه دا تین ده دا درۆیه کی گه وره یه، بیره خه وه. من ئه وکاته شیرینه ی ده گه لّ ئه و که زه یه درۆیه، کولمه سووره، چا ووانه که نیگای هوشی پیاو ده فریتنی رای ده بویم. ده زانی چونه؟ چ تراویلکه یه که چاوم فریو ده دا؟ چ بیره خه ویک ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تاویکی دیکه ده بینه تاچه که سیک به لّام ئه و ده مه قهت نایه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانی، هیوا، شادی، خوشی، رۆژیک خوم له هه میشه ته نیاتر ده بییم. پاش هه ر ماچیک، پاش هه ر دهسته ملان بوونیک، پاش هه ر له ئامیز گرتنیک ته نیایی پتر ده بی. شاعیریک (سوورلی پرودهام) ده نووسی:

«لاوانده وه یان، دلّخوشی دانه وه یان، جگه له تاسه یه کی به سام و په له قاژده یه کی ناکام نین که ده یانه وی یه که تی نامومکین له نیوان گیان و له شدا پیک بیتن». پاشان خواحافیز، ته واو پراوه، پیاو هیشتا ئه وه ی بو ماوه یه که هه موو شتی ژبانی بووه، نه ناسیوه و له ههستی ده روونی بی خه به ره. له وپه ری نیزیک بوون و تیکه لاویدا له قوولایی گیانی بی خه به ره. وشه یه که تاچه وشه یه که، هه لّیه پیاوی روون ده کاته وه. وه که بریسکیک که له تاریکیدا بریسکیک ئه م که ندالّه ره شه ی که له نیوانماندا هه یه نیشان ده دا. ده گه لّ ئه وه شدا جوانترین ده می ژبان ئه و ده مانه ن که شه ویک له پال ژنی خوشه ویستماندا بی ده سبزیوی رای ده بویم. با به رزه فری نه بین، زیده ره ویی نه که یین، چونکه هه رگیز دوو ئینسان نابن به یه که. به لّام بوچی رۆچنه ی دلّم ناخنیوه، هه رگیز ئه وی له دلّمدا یه، میتشکی خه ریک کردووه، باس ناکه م چونکه باش ده زانم حوکمی ته نیایی هه تا هه تایه م دراوه. سه رنج ده ده مه هه موو شت بیرو رای خوم ده ره پریم. بیرو راکان، کیشه کان، دیمه نه کان بو من گرنگ نین. ناتوانم له هیچ کام له زه مینه کانی فیکریدا ده گه لّ هیچ کهس هاویه ش بم. چه ند وشه ی زور ساکار و کورت بو وه لّامی پرسیاره کانی رۆژانه به کاردینم جاری واشه زه حمه تی وه لّامدانه وه ش ناکیشم و هه ر بزیه که لیوه کانم لیک هه لّده پچرن. تیم ده گه ی؟ له مه به ستم حالی ده بی؟

شه قامی درۆیمان تا تا قی نووسره تی «ئه توال» پیوا. چونکه دۆسته که م ئه م قسه ی به په راویزه وه - که من ئیستا له بیرم نه ماون بو کردم - ئه ویش زور به کاوه خو. دوایه راوهستا له پر دهستی بو لای ستوونی (کرانیستی) میسری که سه رگوزه شتی ولاته که ی به خه تیکی سه ی له پایه ی نووسراوه و له پاریس له نیو ئه ستیره کانداندا بزهره، راداشت و قیژاندی «ئیمه هه موو وه که ئه م به رده یین».

بی دهنگ و بی مالآوایی به جیتی هیشتم. مهست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده که مه وه هه قی بوو جاری واشه پییم وایه ئاقلی شتیا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له دهره‌وه‌ی شار له ئەشکه‌وتیکدا ده‌ژیا. وا هات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه خودا له‌باتی زارۆکیکی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له که‌لینه به‌ردیک رۆکرد و لیبی گه‌ران.

رۆژی گاووان ماندوو و مردوو له به‌نده‌نێ هاته‌وه و له تهنیشت ژنه‌که‌ی رۆنیشت، له پر کووله‌که وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تیکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(۱) چوو؟»

سبه‌ینێ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه. کچی ئه‌میرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که گوتی: «له‌ باره‌گای ئه‌میرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کیکی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئه‌وی بۆ مائی دونه‌یا یا نیازتیکی دیکه‌ بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زیو، ئه‌وی بۆ خوازیینی بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه گوتی: رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئه‌میرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.

کووله‌که به‌تووریه‌یه‌یه‌وه گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه.»

سبه‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئه‌میرم کرد له‌ تالار و سه‌ره‌رایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشی و گوتی: چش با ئه‌میرم له‌سه‌رم دا و رزگاریم.

ئه‌میرم به‌فیه‌زه‌وه هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازیینیکه‌ران دانیشتوووه زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم تهنگه‌ده‌ست و بی ئیرووی^(۲) ده‌لێم بێ به‌شت نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتوووم کچه‌که‌ت بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئه‌میرم گوتی: زۆر باشه‌ مه‌رجیکی هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئه‌گه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مت ده‌ده‌می.

- فه‌رموو

- سوۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و، چل نیزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکاو و چاوی پر ئاو گه‌راوه دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالییه‌وه دا و، ئه‌ویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئه‌مروم له‌سه‌ر ئه‌م دنیاام روونه‌ ماوه، به‌یانی ئه‌میرم کام له‌ پیستی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: چی گوت؟! گاووانه‌که گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و^(۳) له‌گه‌ل چل نیزه‌ی سووردا لی وستم!».

- بابانم ویران بی!

کووله‌که گوتی: «ئه‌وه چ شین و شه‌پۆرتیکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه، پیتی ده‌زانی؟»

- به‌لێ.

- کونیکێ تیدا، به‌چۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه بنی و بلێ: «ئه‌حمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانی برات سلاوت لی ده‌کا و ده‌لێ: سبه‌ی پیش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنیری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئه‌میرم، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپییری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه و گه‌راوه! کووله‌که گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ به‌سه‌ره‌وه، خودا که‌ریه‌ه. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و به‌راوه ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کرد و گینگلی دا.

ئه‌میرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئه‌و مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌وم به‌ستوووه نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ». تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیریی سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و چل نیزه‌ی سوور ریزیان گرتوووه. ئه‌میرمیان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لی بردیه‌وه و کچی لی ئه‌ستاندی»، ئه‌میرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌ریه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئه‌میرم، ئه‌گه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه ئاماده‌یه، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه.

کووله‌که پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئهدی له‌ چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ به‌چۆ کچی ئه‌میرم بۆ بینه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچە کە ی سوارکرد و گاوێ جلهوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاوێ و ژنە کە ی چوون بۆ ئاوه دانی، کچ بە تەنێ و بە خەمناکی لە ئەشکەوتدا مایهوه. لە پەر کۆولە کە شاتلۆرە ی بەست تا بەرپیتی کیشە کە. کچ راجەنی و گوتی: «خودایە ئەوه چیبیه؟» پاش تاویک کۆولە کە قەلشی و لاوچاکیتی لێ هاته دەر. کچ نە ک بە دلێک، بە سەد دل ئاشقی بوو. موحەمەدخان گوتی: کچی ئەمیری دلێ دەمگری؟ کچ بە شەرەمەوه گوتی: «بەلێ». لاو گوتی: دەهسته قاوهم بۆ لێ بنێ بەلام وریابە هەلنەچن، هەلبجی پینک نابریین. کچ گورجانە هەستا قاوهی وەسەرنا، بەلام وای چاو لە لاوه کە بریبوو هۆشی نەما و قاوه هەلچوو لە پەر موحەمەدخان بزر بوو، کچ حەپەسا و ئەو شەوی تا بە یانی بەبانگ و سەلا گریا و لە خۆی دا.

بە یانی کالە ی ئاسنی لە پین کرد و گۆچانی ئاسنی بە دەستهوه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحەمەدخانێ حەلالی دنیا م لێ حەرام بێ، حەوت سال بەو دنیا یەدا گەرا و گەلێکی کۆپەرەوه ی و چەرەسەری دی، کالەکانی سوان و گۆچانە کە شکا و سۆراغی دۆسته کە ی نە کرد. رۆژێک بیری کردەوه و گوتی: دەگەریمەوه و بەباوکم دەلیم کۆشک و میوانخانە یەکم لە سەر حەوت رێپیانیک^(۴) بۆ دروست بکا، هەر رێپوارێک هات سەرگوزشتە ی خۆی پین دەگێرمەوه بە شکم ئەو کە سەنە ی دنیا گەراون خە بەرێکی موحەمەدخان بزانی و رەنجەرۆ نەبم.

کچی ئەمیری گەراوه. باوکی کە وا کز و کە لە لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژە کرد؟».

باوکه گیان! گەراونی رۆژگار و سوورانی دەوران دەگەل ئازادان یە ک نیبە».

ئەمیر گوتی: «کچم چت دەوی؟».

باوکه گیان چم لە تۆ ناوی ئەوه نەبێ کە لە سەر حەوت رێپیانیک لە دەشتی کۆشک و میوانخانە یەکم بۆ دروست بکە ی تا هەر رێپوارێک بەوی داها ت چیرۆکیکم بۆ بگێریتنەوه. - «هە ی بە سەر چاو کچم گیان!» ئەمیر وەستا و کرێکاری وەکار خستن و کۆشک و میوانخانە یان دروست کرد. غولام و قەرەواشیشی^(۵) دانی.

کچ هەموو رۆژی لە بە یانەوه تا ئیوارە ی درەنگ لە هە یوانی دادە نیشت و بە دووربین تەماشای دە کرد، هەر رێپوارێک بە ویندەریدا رابردبا بە زۆر یا بە خواهیشت رایان دەگرت و میوانداری دە کرد و چیرۆکی پین دەگێرپایهوه.

رۆژێک لە رۆژان پیاویکی کۆپەر، کە کورێکی حەوت سالە ی خۆی دەسکیتشی بوو، لەم گوندهوه دەچوو بۆ ئەو گوند، ئیوارە بوو گە ینە رووبارێک کە تاتە بەر دێکی گەورە ی لێ

نیزیک بوو، پیرە پیاو بە کورە کە ی گوت: «رۆژە گیان! خەوم دی سەر خەویک دەسکیتنم وریابە مار پیمهوه نەدا» کورە کە لە کن باوکی دانیششت و ئەویش خەو بر دیهوه لە ناکا و دەنگێک لە تاتە بەر دێ کە وه هات و کورە کە لە خەو راپەری، ترسا و گوتی: «ئەوه چیبیه؟» بینی وای مەنجە لێک لە بەر دێ کە بەر یۆوه و سەر بە ژێر هاتە خوار و لە رووبار کەوت و پەر لە ئا و بوو و تی هەلبۆوه و چووه وه نیتو تاتە بەر دێ کە وه، هەتیو چوو لە قەر اغ رووبار راوهستا و بیری کردەوه: ئەگەر جارێکی دیکە مەنجە ل هاتەوه خۆی تێراده کەم و دەچم بزانی نیتو ئەو تاتە بەر دێ چی تێدایه؟!

کور یەشکی کیشا تا دیسان مەنجە ل خلۆر بۆوه، لە نیتوی دانیششت و چووه نیتو تاتە بەر دێ، تەماشای کرد ئەشکەوتیکی زۆر جوانه و دیوارەکانی هەموو بەردی مەر مەرن و چل تەختی خەوی لێ داندراوه. چوو لە بن تەختی خۆی شار دەوه. پاش بە ینیکی چل کۆتر لوور بوونەوه ئەشکەوت، پەر و پالی کۆتربیان دامالی و هەموویان بوونە لاوی جوانچاک، هەریە کە لە سەر تەختی راکشا، یەکیان خەمناک بوو تەنبوور تکی دەس دایه و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و بەسۆز و کولی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هەر کە سە بەشی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هیتا و گوتی: «رۆژە! ئەوه حەوت سال پتره بۆ خاتری پیرە ژنیکی خۆت بەو دەر دێ بردووه و هەموو شەوی دەکرووزیبهوه و ئیمهشت و تەنگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتیکی بخۆ».

- دایه! شیوه کەم بۆ لە بن تەختە کەم دانی کە هیتور بوومهوه دەبخۆم.

دایکی شیوه کە ی بۆ وەبن تەختە کە نا.

بە یانی هەر چل لاو بوونەوه کۆتر و رۆین. کورە کە وەرەز بوو و بیری کردەوه: خودایه! دەبێ مەنجە ل کە ی بچیتنەوه بۆ ئا و تا من خۆم رزگار بکەم؟ بێ شک باوکم هەستاوه و دەمکوتی.

کۆپەرەش وەخە بەر هات. بانگی کورە کە ی کرد چ جواب نەبوو، وای خە یال کردەوه کە لە ئا و کەوتوووه و خنکاوه. هەر هەرای دە کرد و دە گریا. بە یانی کە مەنجە ل لە تاتە بەر دێ دەر کەوت کور خۆی تی هاویشت، دیتی باوکی بە کۆپەر کۆپەر لیتی دەگەر ی و هەرای دکا. بانگی کرد: باوکه! چیبیه؟

- لە کۆی؟

- من چوو بوومه ئەم گونده گۆشت بکرم. باوکی هەرەشە ی لێ کرد و گوتی: «منت لەو چۆله بە جی هیشتوووه و بەئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ له خودا ناترسی؟!» کورە کە زۆر شەیتان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کردەوه، دەستی گرت و رۆیشتن. کە

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هوت پێیان کوره‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپیکی وه‌بهر چاوه‌هات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا ساڵ ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەم‌شه‌وه هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نزیکانه‌ ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناتهوێ له‌ چۆلی رابووێری وهره‌ ئەم‌شه‌وه میوانی من به‌».

کوپیره گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ راخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانوه، کچی ئەمیر به‌کوپیری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌ه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپیره گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپیره گوتی: له‌باتی ئەوه‌ من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه‌ شتیکی بلێ! کوپیره گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه‌ چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوێژت چهند خۆشه‌» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نزیک ئاو دانیشتن باوکه‌م خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وهره‌ له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ دهر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه‌ و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاو بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه‌، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناو تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ په‌ر و بالیان وهراند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبوویریکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «حه‌وت ساڵ پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیتمه‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه‌. ئەوه‌ گوتی: دایه‌گیان خواردنه‌که‌م بۆ له‌ین ته‌خت دانێ دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه‌ ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌و ئاو چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وێ هاتمه‌ دهر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه‌ ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپیره‌ی گوت: «بیلله‌ کوره‌که‌ت بێ ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه‌ کۆشکه‌ و هه‌رچی تیی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیسوێ(٦) له‌وێنده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌و رووبار خلۆر بۆوه‌، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نیو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌و کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه‌. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوویری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌ گیان! ده‌بخۆ حه‌وت ساڵه‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايي ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی(٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپیره‌ هاتووی؟

- حه‌وت ساڵه‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سه‌به‌نیی موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەمرۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه‌ رۆژه‌ی نه‌چووه‌ دهر و خۆشیاں رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وێ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتییک قه‌وما با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه‌. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بی شتییک له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەمرۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریزن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابهرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەمجار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایک کوره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووک بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیرۆزت بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریزن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیرۆزت بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی بهئهسپ نالین: «سور»، به لکوئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی دهلین: «کویت»، خوئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی دهلین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوارپیانم بیستوو.

(۵) قهره واش: وشهیهکی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیههکی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه نامادهی کردوو

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروهها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وهکو رۆلهییکی کۆلنهدهر و خهباتگیری کورد ناسراوه، وههلهکهوتنی شاعیریکی وا بهتوانا و لهناو میللهتهکه مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه خوئی میللهتهکه ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوو به ئه وه ی زیاتر خوئی بو خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا بکات (ههروه که له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته واوه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به باوه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت وتوویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بو به هه شت وتی: ناخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیته دا به نا شکرایی دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بو خوئی هه لباردوو. هیمن (سه یید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری نازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ره و پاراوه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بو ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفستوگۆیه کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بو دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکه ش به خوینهرانی به یریزی هاوکاری ئه که ین:

✦ له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوو ناوی دوور و درێژم له کۆل بوته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه یینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهینیم کرد به هیمن که به ته بیعت حز له بیده نگی و سولم و رابواردنم پین خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعت حز له هیمنی ئە کهم به لām ئە گهر هیمنی بۆم نییه ئەوه جیا به.

- یا وه ک سالم له بهر نه خوۆشی ناوی خوۆی ناوه سالم... تۆش له بهر ژبانی ناواریه بیت ناوی خوۆت ناوه هیمن.

* دوای ده چوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری ترت وتووه؟

- پاش ده چوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتووه که کهم جار شیعری وا درێژم وتووه، وه ئەم شیعره ته ئسیری شیعری فارسی تیدایه وه هۆی وتنی ئەوه بوو که ههستم به جودایی و غوربهت ئە کرد وه توانیم لهم شیعره دا ئەوه ههسته ده بریم که تیا یا ده لیم:

بشنو از نی چون حیکایت میکند

واز جدائیها شکایت میکند

ساقییا وا باده وه وا باده وه

پوو له لای من که به جامی باده وه

نابئی قهت نالهی جودایی بئی ئەسه ر

جا چ نهی بیکا چ پیاوی ده ربه ده ر

بویه نالهم تیکه لی نهی کورد وه

شیوه نیکم کرد که نهی نه یکرد وه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیه

بانگی نازادی و گروی یه کسانیه

شیوه نی من شینی کوردی بئی به شه

ئهو گه لهی حاشا ده کهن لیبی و هه شه

دوای ئەوه ش شیعریکم وتووه له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لیم:

به لیبی راگه یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه بن ئەم پارده غارده

له جیژوانی له میژه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ئە گهر چی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئەم روومه تهی تۆ جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بئی سارده

* له گه ل ئەوهی دلداریت نه کرد وه ته نیا ماوه یبکی زۆر کورت نه بئی به لām شیعره دلداریه کانت وه کو ئەوهی که ته جره به یه کی دوور و درێژت هه بئی، ئەمه به چی لیبکی ئە ده یته وه؟

- هه رچه ند له و ماوه یه دا دلداریه کهم لئی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئەو ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بئی به ش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیبکردم که شیعره کانم به م جوۆه بیت.

* ئە گهر ئە دیب نه بوویتایه حزت ئە کرد بیت به چی؟

- زۆر دلیم خوشه که ئە دیبم وه ئە گهر نه بووما یه به ئە دیب حزم ئە کرد بیم به ئە دیب.

* به رای تۆ ئە دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیه ت دایه؟

- زۆریان توانیوانه بگه نه ئە نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان جیبه جی بکه ین، زۆربه ی ئە دیبانی کورد باری سیاسی ریگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئەو دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستویان له م لایه نه وه بگه نه ئە نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکه ی گرنگی ژبانه و رهنگه به لامه وه عه بیه که بلین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دو اکه وتووین. به لām ئە بئی به ره و باشتری به رین.

* شنه نه بزبوی سه ری بسکی ره شی

که له سه ر روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئەو قسه کۆنه ی که ده لئی

له شکره ی کافره ئیسلامی گرت

ئەم شیعره ت به چ مناسه به تیک وتووه؟

- رۆژتیک له کۆری زانیاری دهگه پامهوه و سواری ئۆتۆمبیل بپوم له گه ل کیزتیکدا وهبايهکی توند ئه هات که هه قزى تیک ئه دا ئه ویش هه خه ریکی چاککردنه وى بو و بۆ ئه نه کرا وه جوانی ئه و کیزه منى مه ست کردبوو بۆيه ئه م شیعهرم به دلا هات.

* ئایا ئیمه ئه توانین سنور بۆ ته و او بوون و ده ستپیکردنی قوناعی ئه ده بی دابنیتین؟ وه ئایا قوناعی پاش گۆران ده ستی پى کردوه؟ وه چۆن ئه ده بی ئه و گه نجه تازه پیتگه یشتووانه ی ئیستا هه لده سه نگیتنی؟

- ئیمه ناتوانین سنور له نیوان قوناعی ئه ده بیدا دابنیتین ته نیا ته بیعت شاعیرتیک دینیتته ناوه وه که تازه کردنه وه یه ک یا دا هینانیک له شیعریا ئه بی که جیاواز ده بی له گه ل شاعیرانی پیتشو. به لام به نسبه ت قوناعی گۆران وه ته و نه بووه و هه ر به رده وامه چونکه تا ئیستا شاعیرتیک په یدا نه بووه که له مسته وای گۆراندا بیت وه تازه کردنه وه یه کی جیاوازی کردبێ له هی گۆران. وه تا راده یه ک ئه م جیله تازه یه ی هه لئه سه نگاندوه، زیاتر له وه ش گۆران له کوردستانی ئیراندا زیاتر خۆشه و یستتره و شیعهره کانیشی له وى بلاوتره که به داخه وه تا کو ئیستا به رتیکى کۆنه کراونه ته وه. من وه کو خه لکی تر سه یری گۆران ناکه م که ته نیا شاعیرتیکه تازه کردنه وه یه کی به سه ر شیعهر هیناوه، چونکه ئه و شیعهره کۆنه کلاسیکییه کانی که متر نییه له هی تازه کانی، «گۆران گه راوه ته وه دواوه به لام گه رانه وه که ی پیتشکه و تووانه یه».

* ئایا کیشه هیه له نیوان شاعیرانی نه وه ی کۆن و تازه، وه تا چ راده یه ک تازه کان پاش (۱۹۷۰) توانیویانه هه نگاو بنیتن؟

- به لێ کیشه له نیوان شیعری کۆن و تازه دا هیه به لام شاعیرانی تازه نه یان تنوانیوه هه نگاو بنیتن ته نیا زۆر که میان نه بیت له به ر که مبوونی ته جره به یان وه له به ر مه غرووری.

* رات چیه به رامبه ر به و شاعیره ی که بلێ قوناعی تازه ده ست پى ده که م وه قوناعی گۆران به جی ده هیلتم وه هه نگاوی تازه ده نیتم؟

- ئه گه ر توانی ئیقناعم بکات به رتزه وه سه یری ده که م.

* هه تا ئیستا هه ندی که س شیعری (حور) به شیعهر دانانی... ئایا تۆ رات چیه به رامبه ری؟ وه هه ولدانته بۆ دانانی هیه؟

- شیعری (حور) به لای منه وه شیعهر نییه، به لام ئه گه ر جوان بی له زه تی لى وه رئه گرم وه کو پارچه یه کی ئه ده بی به رز. چونکه ئه بی شیعهر چوارچه یه کی تابه ته تی هه بی وه ئه گه ر به شیعری نه زانم هه ولدانیشم نابى بۆ دانانی، وه من نالیم شیعهر هه ر ئه بی له قالبی کۆندا بى به لام ئه بی وه زن موراعات بکری، به لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* به س به لای خویانه وه وه زنی هیه.

- من به لامه وه وا نییه و که سیش ئیقناعی نه کردووم.

* ئه گه ر ناوه رۆکی شیعهر گۆرا مه رجه روخساریش بگۆری؟

- به لامه وه شیعهر ته نیا ناوه رۆکه که ی به ره و پیتش پروات باشته هه تا ئه گه ر له روخساری کۆنیشدا بیت، بۆ نمونه ئه م دوو شیعهره فارسییه هه رچه ند له کۆنترین قالبه به لام بیه (فکر) ی تازه ترین ئینسانی تیدا یه وه ئه توانین بلتین زۆر تازه یه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم

هیچ نه معلوم شده که من چیستم

موجی فرو فوضته نرم بجنبیدو گفت

هستم اگر میروم گر نرم نیستم

واتای دیری یه که م:

رووباری به ختی من زۆر مه علوم نه بوو که من چیم

دیری دووهم:

شه پۆلی نارام بووه وه ده لێ وجودی من ئه وه یه ئه گه ر نه بم نیم

* ئافره تی کورد له نووسین و ئه ده بیاتدا دواکه و تووه هۆی چیه و چۆن چاره سه ر ده کری؟

- من ته جره به وا فیتری کردووم که جیاوازی له نیوان کور و کچدا نییه، به لام له به رته وه ی که جنسیان جیاوازه به ره مه میشیان جیا ئه بی، وه که م دیار بوونی ئافره ت له کۆری ئه ده بیاتدا ئه وه ناگه یه نێ که له پیاو بی توانا تره به لکو کۆمه ل رینگای نادا که ئه و هه سته ی هه ییتى ده ری بری وه نووسه ریش ئه و کاته سه رکه و توو ئه بی که هه سته ی راسته قینه ی خۆی بنوینێ بۆیه هه تا کۆمه ل رینگه نه دا ناتوانی بیتته ئه م کۆره وه چاره سه رکردنیش له خه باتیکى توندا یه دژی پیاو.

* ئایا جگه له شیعهر با به تی تری ئه ده بیت نووسیه؟

- گه لى چیرۆکی کورتم نووسیه به لام چاپ نه کراوه وه ئیستاش لام وانیه بلاوی بکه مه وه هه روه ها وتاری سیاسیشم هه یه وه هه ولدانى ته رجه مه شم هه یه وه ئیستا رۆمانیکى فارسیم وه رگه رپراوه که ئاماده یه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین) ه به ناوی (شازاده و هه زار).

* ئه دیبی سه رکه و توو ئه بی چۆن بی؟

- ئەبى سەھلى مومتەنيىع بنووسى، وانا شتتيىك بنووسى كە خەلكەكە تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بكا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزتيته وه، وهنابى زۆر پرواى بە بەرھەمەى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكە وه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکە وتووبى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەو بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر له شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى له خەيالەم بىت (كاروانى خەبات) م له شىعرە ھەر چاكەكانمە لە بەرئەوھى ھەستى راستەقېنەى خۆم دەرپرېوھ بەرامبەر بەرەفقيكى خۆشەويستم وەلام واىه تيايدا سەرکە وتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتوويز دەگەل مامۆستا ھيىمن

لە بەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زايبىنى) لە شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرپىز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعەرىكم وەدەست كەوت كە لە رۆژى پينجشەمە ۳۰ى خاكەلپتەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زايبىنى)دا، لە شارى مەھاباد بەرپتەو چوو بوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھيىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبباغى، حوسىن شەريف پەناھى و ژمارەيەكى ديكە لە شاعىرانى كوردستانى ئىيران بەشدارىيان كرد بوو. لە ماوھى ئەو سە سەعاتەى كە شەوى شىعەرەكەى تيدا بەرپتەو چوو، ھيىندىك پرسىيارى ئەدەبىيان لە مامۆستا ھيىمن كردوو و ھەميشە بەو پەرى دلۆزىبەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژێرەوھ چاوتان بە پرسىيار و وەلامەكان، دەكەوئ و لەگەل ھيىندىك بىروراى مامۆستا ھيىمن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالتيخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبباغى (حافز) شىعر دەخوتيتەوھ لە مامۆستا ھيىمن دەپرسن كە بىروراى سەبارەت بەم شاعىرە چىيە. مامۆستا ھيىمن دەفەرموئ:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جىيى شانازىيە بۆ شارەكەمان، يەككەك لە ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبينم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش ناليم كۆپر و رۆشندلە، بەلام لە شىعەرەكانيدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبينم. ھەتتا جىيى تەعەجووبە بۆ من! من جارىكى لىيان پرسيم كە مامۆستاي شىعەرى تۆ كى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فېربووم، كاتى شاعىر شتتيك نەبىنى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پىم واى ھەموومان خوتندوو مانەتەوھ. منيش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوتندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

ريگ ھامون و درشتىھاي او

زير پاي م پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو حىسى كۆپرانەيە تىيدا، لەم سەھ. ھىچى تر نىيە، بۆنى دەكا، حىسى دەكا لەبەر پىيدا. كەوابوو باسى دىتنى تيدا نىيە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەي زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوئى شىئەرى شاعىر، گوئى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەي كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بە عەقىدەي من هونەرتىكى يەكجار گەورەيە. لىئەدا دەمەوئى نوكتەيەكتان عەرز بكام. دوكتوئىكى رۆشندلمان هەيە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتوئە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بە راستى بى يارمەتى ژنەكەي هېچى بۆ ناكرى، ژنىكى خويندەوئى هەيە كە هەم ژنەتەي و هەم مونشيبەتەي... ئەگەر شىئەرى بۆي زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەيلت، ئەو دەينووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەوئەش مەحرۇمە (هەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەيەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتوئە هەيە. رۆژتىكى پىنكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بو، ديارە ژنەكەي خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقوليشە، چاوساغتەي. رەفلىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىي پىرسىم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرئى؟ گوتم ئەو عەساي موماسايە بۆمە.

لىئەدا كاك شەرىف حوسىن پەناهي شىئەرىك دەخويندەتەو و پاشان مامۆستا هىمن دەفەرئى:

شىئەرى ئەو براىمان درىژ بو، شىئەرى (ملوانكەي شىن)، و ئەغلب شاعىرە لاوكانمان دەيانەوئى شىئەرىيان درىژى. پىيان وايە بەدرىژ و كورتىي چاكە. ئەم شىئەرى بەعەقىدەي من ئەگەرچى درىژ بو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بو، چونكو پترى دەبو وەسفى زىبار و شتى وا كردبا. بەوئى شىئەرىكەي عەبىدار نەدەبوو. دەمەوئى لىئەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكام، پىيان وانەبى شىئەرى بەدرىژىي چاك دەبى، شىئەرى ئەوئە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەي من كورتە. دەنا دوئىنى ئەو شاعىرە لە منى پىرسى كوتى: تو كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئى؟

من كوتم: نزيك بەچل سال لەوئى پىش شىئەرىكم گوئو، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زياد نەبوو هەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتو. هەر يەك شىئەرى، مەنزورم ئەوئەبە شىئەرى فېرن، دەلېم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچه كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەيرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەوئەدا ئەوئە ئىحساسم بوو كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆي دىلى ئىجتىماعى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوئى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىئەدا بەرپۆئەبەرى كۆرەكە دەلتى برىاربوو بەپىي تەمەن، مامۆستاكان شىئەرى بخويندەو، ئىستا كە دەمەوئى داوا لە مامۆستا هىمن بكام كە شىئەرىمان بۆ بخويندەتەو، دەترسىم پىي وابى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا هىمن دەفەرئى:

- وەللا پىم وايە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستاي گەورەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پىسى شاگردەكانت كى بوون؟ هىمنى بەشاگردى خۆي قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندال بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەككىم لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەيە.

ئەوشۆكە رەفلىقىك باسى ئەوئە دەكرد كە ئىو بۆ ئەوئەندە ئەهەمىيەت بەشىئەرى دەدەن. بەهونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وايە ئەو لەبەرئەي نىيە ئەمە هونەرەكانى دىكەي كوردمان لەبەرچا و نەبى بەلكو لەبەر بى دەرتانىيە. كورد پەناي بردو و بۆ شىئەرى كە زووتر بەگوئى خەلك بگا. ئەوئە بەشىئەرى دەپلەين ئەگەر بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گوئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەرۆژنامە هەيە هەتا بتوانىن هونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەين. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان هەبا، دەبوو ئەوئە پىر ئىفتىخارى پى بكامەين. بلەين چى؟ رەنگە هەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عالەمەيدا ئى وا هەبى چىرۆكى چاك بنووسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوئى بلاوكرىداو؟ چۆنى بلاوكرىداو؟ ئەوئەبە كە دىسان پەنامان بردو و بۆ شىئەرى كە زو لەبەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەرى و شاعىرى ديون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و دىومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوئىگر پىيان چاك بو (ئەوئە بۆيە نالېم داواي چەپلە بكام ها لە بىرتان نەچى!) چەپلەي بۆ لى دەدەن بۆئە دوو جارى بخويندەتەو. يەككىك لە شىئەرىكانى مامۆستاي كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرآنە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەباو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى هەر شاعىرىكتان لەوئە پاش پى چاك بو پىي رابگەيەنن دوو جارى بخويندەتەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەي كۆم يانى بۆ نالەي جودايى كە لەوئەدا شىئەرىكتان بۆ دەردىنم.

بىگومان مامۆستاي هەموو شاعىرە نىشتمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پىي بلەين نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتەي تىدا بزوتو، بەلام هەر دەردى كوتووە دەرمىانى نەكوتو. دەلتى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیت، ئەما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی که ده‌بێ هه‌موو به‌حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ل شاعیره که ئەله‌مدولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بۆ دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شاعیر نا‌ئیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و روونیان خۆپێندۆته‌وه‌ ده‌زانن که شاعیرێکم بۆ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتووه. به‌لام به‌داخه‌وه‌ جارێکی پاش موجه‌سه‌مه‌ که‌ چوممه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وێ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ حیسسی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتووه‌ که‌ په‌نگ بێ زۆری په‌مز تیدابێ. بۆیه‌ له‌ سانسۆر ده‌رچوووه‌ و له‌ نا‌له‌ی جوداییشدا چاپ بووه. ئەگه‌ر زۆری په‌مز تیدا نه‌بووبا پێم وایه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. به‌ئیجازه‌ی ئیوه‌ ئەو شاعیره‌ ده‌خوینمه‌وه‌.

له‌کۆ ئەسه‌رین ده‌بارینم له‌بۆ کوردی په‌راگه‌نده‌ له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌په‌نده‌ منی زنجیر پسین لێره‌ ئەسه‌ری بسکی جوانێکم زه‌مانه‌ گه‌رچی ئالۆز و په‌شێوه‌، که‌ل به‌موو به‌نده‌ کوتی ئیواره‌ بازاری و هه‌ر ماچت ده‌می نه‌م و بیست هه‌لۆی کویستانی کوردستانم و نا‌ئیم به‌ده‌سته‌نده‌ دلم سه‌د هیندی دیکانه‌ به‌ناز بشکینێ ده‌نگ نا‌که‌م چ سه‌ودێکی هه‌یه‌، کێیه‌ په‌رسی داد و گازه‌نده‌ جیهان و هه‌رچی خێر و خۆشیه‌ بۆ هه‌لبژاردانه‌ به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌رۆکخۆره‌ ئه‌وی گه‌نده‌ ئەگه‌ر تاوانی بێ هیزی نییه‌ بۆچی له‌ دنیا‌دا به‌شی من ماتهم و شینه‌، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده‌؟ به‌مردوو‌بیش نیشانه‌ی گولله‌یه‌ ئەو که‌لله‌ پر شۆره‌ ئەو‌یستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئەو شاعیره‌ په‌نده‌ سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تۆ دانواندن فه‌خره‌ بۆ هێمن بژی حاجی که‌ کێوی هیممه‌ت سه‌د هیندی ئەلوه‌نده‌ لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هێمن ده‌کا و ده‌لێ:

مامۆستا تکایه‌ به‌فرموون که‌ جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتێکدا

شاعیر ده‌لێن؟ هیندی‌ک وه‌ده‌زانن شاعیر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکی تایبه‌تدا ده‌گوترێ ده‌مانه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان روون بکه‌یه‌وه‌؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شاعیر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که‌ وه‌زن و قافییه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیشتم و کاغه‌ز و قه‌له‌مێکم به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و وه‌زن و قافییه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شاعیرم ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که‌ دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه‌ مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافییه‌ نییه‌، شاعیری ده‌بێ سۆز و ده‌روون و کۆل و کۆی ئەو شاعیره‌ بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه‌. من زۆر جارم گوتووه‌ هه‌رچه‌ند بۆ خۆم په‌رێکیش قافییه‌ سازم به‌لام زۆر ئەه‌میه‌ت به‌قافییه‌ ناده‌م ده‌شاعیردا، به‌لام بۆ وه‌ی شاعیر و نه‌سر لیک بکه‌مه‌وه‌ موعته‌قیدم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شاعیردا. من وه‌ختی شاعیر ده‌لێم که‌ به‌راستی شاعیر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستین، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرین، من شاعیر نا‌ئیم. چونکه‌ من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنوسم، ئەگه‌ر به‌وه‌ی و تاریکی سیاسی بنوسم به‌نابه‌رین شاعیر شتیکی دیکه‌یه‌ که‌ کۆل و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌و وه‌خته‌دا ده‌یلێم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شاعیر شوکار نییه‌، ئەورۆ بیلێتی و سه‌هینێ بمرێ. شاعیر ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌رنه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نیتیکه‌ مینیته‌وه‌. زۆر شاعیری وام پێ شک دێ شاعیره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەما زۆر شاعیری وا هه‌بووه‌ هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تی گه‌یبوین ئەو نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه‌ نامرێ، که‌چی هه‌ر شاعیری عاشقانه‌شی کوتووه‌، شاعیری نیشتمانی و شتی که‌متر کوتووه‌، ئیلا شاعیرێکی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که‌ به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌لکوتووه‌:

«قوربانی تۆزی پێگه‌تم ئەه‌ی بادی خۆش مروور

ئەه‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زور»

که‌ په‌نگبێ ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هینده‌ وه‌سیع و جوان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هێمن ده‌کا که‌ له‌ باره‌ی ئەو شاعیره‌ لاوانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند روژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رپه‌به‌ر بوو کێ به‌رکێی ئەده‌بی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا هێمن، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شاعیرانه‌ بوونه‌». مامۆستا هێمن ده‌فه‌رموی:

ئهو سه‌ی که‌سانه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌لتان بژاردوون، شاعیری شاعیره‌ لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئەو سه‌ی که‌سه‌ن که‌ موعته‌قیده‌ به‌شێوه‌ی نوێ و کۆن. ئەگه‌رچی ئەو ئیستلاحه‌ په‌نگه‌ په‌رێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نوێ» شاعیر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

وهزنی عهرووزی یا غهیره عهرووزی وا چاتره. من بۆ خۆم پێم وایه شیعر دههر قالببیکیدا شیعره، شیعره، چ ده قالببیکى نویدا و، چ ده قالببیکى کوئى عهرووزیدا. ئەگەرچی به ئیجازه‌ی مامۆستا شیخ کامیل ئەوه‌ی ده‌لێم ههر شتیکی مه‌وزوون ده‌م دنیا به‌دا تۆ بخوێنیه‌وه به‌ههر زمانیک، له‌ فه‌عه‌وولوون فه‌عه‌وولوونه‌کانی عه‌ره‌بی ده‌رناچێ، یا مه‌وزوون نییه‌ یا ده‌توانی وه‌به‌ر فاعیلاتون فاعیلاتنیکى بخه‌ی. که‌ وابوو من ده‌مه‌وی شیعر ئاهه‌نگیکى هه‌بێ که‌ وه‌ختیکى خوێندته‌وه ده‌بیسهردا ته‌ئسیری هه‌بێ. یه‌کێک له‌و شاعیرانه‌ که‌ شیعره‌ی هه‌ینابوو، به‌عه‌قه‌یده‌ی من پڕ خه‌یالتترین شیعر بوو خه‌یالیکى شاعیرانه‌ی زۆر جوانی تیدا بوو به‌لام ئاهه‌نگی مۆسیقای نه‌بوو. له‌به‌روه‌ی داوام لێ کرد که‌ پتر حه‌ول بدا مۆسیقایه‌ک ده‌و شیعره‌دا دروست بکات یا کاره‌ شاعیرانه‌که‌ی به‌خۆراپی نه‌چێ. ئەوه‌یه‌ نه‌زه‌ری من. شاعیریک که‌ موعه‌ته‌قه‌یده‌ به‌وه‌زن و قافیه‌، ده‌بێ هه‌موو ئوسوولی کۆن په‌عایه‌ت بکا، ده‌نا به‌نه‌زه‌ری من شاعیریک که‌ فه‌رقی په‌دیف و قافیه‌ نه‌کا و به‌وه‌زنی کۆن شیعر بلێ، به‌عه‌قه‌یده‌ی من ده‌بێ پتر بخوێنیه‌وه‌ جا ئەوه‌ده‌می شیعر بلێ. له‌به‌روه‌ی هه‌یندیکیان بۆیه‌ په‌دبوونه‌وه‌ که‌ فه‌رقی په‌دیف و قافیه‌یان نه‌کردوه‌وه‌. هه‌یندیکیان بۆیه‌ په‌دبوونه‌وه‌ که‌ ئاهه‌نگیان ده‌شیعره‌دا نه‌بووه‌. هه‌یندیکیشیان بۆیه‌ قه‌بوول کران که‌ هه‌موو شتیکیان هه‌بووه‌. به‌راستی من شاعیریکى دی که‌ هیواى دواړۆژم به‌که‌جار زۆر پیییه‌، خه‌لکی شاره‌که‌ی خوشمان نییه‌، منه‌تیشی نییه‌، نه‌ نانم ده‌داتى و نه‌ ئاو، نه‌ مومکینه‌ جاریکى دیکه‌ ببینمه‌وه‌، که‌چی پێم شاعیره‌، ئەویش کاک شه‌ریفه‌ که‌ به‌راستی خه‌یالێ شاعیرانه‌ یه‌که‌جار ده‌ شیعره‌که‌یدا هه‌ن، وه‌ ئەو ته‌وازوعه‌م تیدا دی. وه‌ختیکى داوه‌ره‌کان ده‌یانکوته‌ ئه‌و شیعره‌ په‌نگی نه‌قه‌سیکی تیدا هه‌بێ بۆ خۆی بێ وه‌ی نا په‌حه‌ت بێ، بێ وه‌ی کیشه‌ له‌سه‌ر شیعره‌که‌ی بکا، به‌قه‌سه‌ی داوه‌ره‌کانی ده‌کرد. شاعیر ده‌بێ موه‌وازه‌ بێ هه‌تا بتوانی ببیته‌ شاعیریکى به‌رز. ده‌بێ له‌وه‌ی نه‌ترسى سبه‌ینێ یه‌کێک په‌خنه‌ی لێ ده‌گرێ. هه‌یچ شتییک ده‌و دنیا به‌یدا ته‌واو نییه‌ و هه‌موو شتییک جیگای ئینتقاده‌. هونه‌ر قه‌ت ته‌واو نابێ و قه‌تیش و قه‌تیش ته‌واو نابێ و له‌به‌ر وه‌ی له‌ په‌خنه‌ نابێ بترسیین ئیتمه‌. په‌خنه‌شت لێ ده‌گرن ده‌لێن ئه‌و شیعره‌شت خراپه‌، به‌لام نابێ بترسیی. که‌سیکی حیسى شاعیرانه‌ی هه‌یه‌ ده‌بێ حه‌ول بدا چاتر خۆی نیشانی ئه‌و خه‌لکه‌ بدا.

گۆوارى سروه، ژماره‌ی تابه‌ته‌ی (بێ تاریخ)

ده‌گه‌ل مامۆستا هه‌یمن

پیشه‌کی: ئەحمه‌دی شه‌ریفی

ئاماده‌کردن: سه‌ید سمایلی حوسینی

پیشه‌کی: له‌ سالی ۱۳۶۲/۱۹۸۳ وه‌، زه‌مه‌مه‌ی پێکه‌یتانی ناوه‌ند و په‌خشخانه‌یه‌کی چا په‌مه‌نی و ده‌رکردنی گۆفاریکی کوردی، وه‌ک که‌له‌ میتشکی مامۆستا هه‌یمن ته‌نیبوو. بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره‌ گرینگه‌، سه‌ره‌رای وتووتی دوور و درێژ له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی کۆماری ئیسلامی، چه‌ند کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی ده‌گه‌ل که‌سه‌یلی فه‌ره‌ه‌نگی، بنووس و شاعیر، قه‌له‌م به‌ده‌ست و ئه‌دیبه‌ی کورد وه‌ک په‌زدانبه‌خش، عه‌لی حه‌سه‌نیانی (هاوار)، موه‌نه‌ندیس فارووقی که‌یخوسه‌روی، سه‌ید حه‌مه‌ده‌مینی به‌رزنجی (خاله‌ مین)ی خوالێخۆشبوو، هه‌ژاری په‌حمه‌تی، خوالێخۆشبوو مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی، خالیدی حیسامی (هتیدی) و... پێک ئانی و له‌م باره‌وه‌ یه‌ک دوو جار نامه‌ی بۆ من نووسی و چه‌ندین را ته‌له‌فۆنی کرد و، ده‌یگوت: کورینه‌ قه‌ت ده‌رفه‌تی وا له‌ بار هه‌لناکه‌وی، با کات به‌فیرۆ نه‌ده‌ین و بکۆشین گۆفاریک ده‌رکه‌ین. ده‌یانفهرموو ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی بکه‌ین و مه‌یسهر بێ، بۆ هه‌وه‌لێن جار له‌ میتزوی کوردستانی ئێراندا، ئیتمه‌ ده‌بێن به‌ئالا له‌گه‌ری گۆفاریکی کوردی، که‌ میبری (ده‌وله‌ت) به‌په‌سه‌می ئێزنی وه‌شانی پێ ده‌دا، ده‌بینه‌ خێوی وه‌شانخانه‌ و گۆفاری کوردی و ده‌کارین خزمه‌تیکى فره‌ به‌فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی گه‌له‌ بێ به‌شه‌که‌مان بکه‌ین.

ده‌بێترین خوا کاران وه‌راست ئه‌گێڕی و هه‌رکه‌سه‌ی له‌سه‌ر سه‌یران بێ، خیری وه‌رێ دێ. ئه‌وه‌ش له‌ مام هه‌یمن رووی دا و پاش خۆ مانوو کوردنیکى فره‌، سه‌ره‌نجام زۆریه‌ی که‌سه‌یلی که‌ له‌م باره‌وه‌ پیوه‌ندی له‌ ته‌کا گرتبوون و رووی تی کردبوون، به‌گیان و دل به‌هانایه‌وه‌ هاتن و بریاری هاوکاربان پێ دا، که‌ یه‌ک له‌ وائێ منی په‌ه‌ن بووم.

قۆل هه‌لمالدران، قه‌له‌م وه‌گه‌رکه‌وتن، وتارگه‌ل نووسران، شیعره‌ی جۆر به‌جۆر ناردران بۆ گۆفاریکی بێ ناو که‌ بریار بوو هه‌یمن سه‌ره‌پرشته‌ی بکا. پاش چه‌ند دانیشتن و قسه‌وباسکردن. ته‌گه‌بیر و را هاته‌ سه‌ر وه‌ی که‌ گۆفاری بێناو وه‌رزانه‌ بێ و جارێ سالی چوار هه‌ژماری لێ بوه‌شت هه‌تا بزانیان خوا له‌ داها تودا چ ده‌روویه‌کی تر وه‌ده‌کا. بۆ راپه‌راندنی کاره‌که‌ش، مامۆستا هه‌یمن تاقمیکى له‌ کورگه‌لی خاس و ژیر و ژیهاتیی ورمی و مه‌هاباد له‌ ده‌وری خۆی

گردو کو کردن. یهک وتاری دهخوتندهوه، یهکی تر تایپی دهکرد، یهکی تر بهرگ و پرویه رگی بو گۆقاری بیناو چی دهکرد، ئهوی دی ژی خوشخه تیبی وهئسهستو دهگرت... مام هیتمن خۆشی بهسهری پیری، خورتانه دهکۆشا و شهو و رۆژی لێ گۆزابوون، نان و چای ببوو سهیغار و، گوتار و نووسراوهی ههلهدهسهنگاندن بهسهرباندا دهچۆوه، شیعری باشی شاعیرانی ههلهدهبژارد و بو ههوهلین ژمارهی گۆقاریک که پرپاریبوو بیتته وهشان، ئامادهی دهکردن. ههرکات تهلهفۆنت لێ دهکرد دهیفهرموو: سهرن قاله و کاروبارن زۆرن.

پایزی ئهوی سالی، له کرماشانهوه بو چهندهمین را هاتهوه مههاباد و چوومه ورمی و سهردانی مام هیتمن، ههتا بزائم کاروباری گۆقاری گۆربن بهکوئی گه بیوه؟

گشت داموده زگای گۆقاری بیناو و دهرنه چوو، دوو سێ هۆده بوو. میز و سهندهلی و مویل و شتی وا له ئارادا نهبوون. له ههر هۆدهیهک تهخته موکیتیک راخرابوو و کوڕگهله سههر زگ لیبی راکشاپوون و ملیان لێ قوت کردبووه و خه ربیکی خوتیندهوه و ههلبژاردنی وتارهیل و شیعهرگهله بوون. مامۆستا بالنجیتکی وهین شانی دابوو و له سههر ته نهیشت پالی دابوو و خه ربیکی سهیغار کیشان و بهوتار داجوونهوه بوو. سههره رای ئهوهی ژیر سهیغار تیک گه وهی له پیش بوو بهلام دهووبه ربی پر له سووتوو سهیغار بوو. ههر سلاوم کرد و منی دی ههستا سههر پی و یه کدین دهباوه شگرت و سهروچاوی یهکن رامووسی و پاشان فهرمووی کاکه کوانی؟ عهزوم کرد، چی قوربان؟

بهروو تهلهخییهوه فهرمووی نهکا نهتنووسیبی؟ مهگه نه مگوت دهبی له سههر گۆرانی ناوچهی کرماشان شتی بنووسی؟

دهستم دهگیرفانی پان و بهربنی دهرقۆبان راکرد و وتاره کهم له پیش دانا به پهله چاو تیک پیداخشانده و فهرمووی دهیدم به که رهیم (که رهیمی قه بیسوومی) یش به سهه ریدا بچیتتهوه.

گوتم مامه ناوتان نا؟

پیکه نی و فهرمووی کوړه مندال ههتا حهوتوو نه چن نیوی نانتین. با جارێ ئیمهش هه موو کاروباریکی ئاماده کهین و پاشان خۆ نیو قات نییه، خودا بو نیو تیک که رهیمه.

عهزوم کرد مامۆستا دۆستانی کرماشان سههره رای سلاوی بی پایان، زۆر

ئاره زوومه ندی دیدارتن، دهیان هوی بهره و باشووریش بیی.

فهرمووی: کاکه ئهحمده به سههری تو. منیش ده تاسه دیبتنی سهید تاهیر و مامۆستا مهلا محمه د (خوالیخۆشبوو مهلا محمه دی رهیبیعی) و کاک موسا (خوالیخۆشبوو موسای گه رمیانی) و شیخ له تیف (سهید عه بدولباقی هاشمی) و دۆستانی تردام. خودا کارسازی زستانی، یان سههره به هاری دیمه زیارهتی ئهو زاتانه.

زستان هات و هیتمن نه هات. به هاری سالی ۱۳۶۳/۱۹۸۴ داهات، له سههره تای مانگی گولان، رۆژیک له رۆژان مامۆستا تهلهفۆنی کرد و فهرمووی دیمه سنه و له وێرا دیمه کرماشان، پرپارمان وا دانا رۆژانی (۱۱ و ۱۲) له سنه بی و رۆژی (۱۳) بیتته کرماشان. فهرموویان ئیواره ی رۆژی (۱۲) ی مانگی گولان له سنه (شهوه شیعر) تیک پیک دی. ئهگه ر توانیت تهتۆش وهره و سههره به یانی رۆژی دواتر له گه ل من بگه رپوه کرماشان. به لئین وا داندر پاش نیوه رۆی ئهوی رۆژی له سنه یه کتر ببیننه وه.

شهری داسه پای ریژی به عسی و بۆردومانی پهیتا پهیتای شاری کرماشان، ئهوی رۆژی لێ کردینه شین و گریان. ههر که سه بهلا یه کدا پهروازه ی گوندهیلی ناوچه ی گۆران و هه ورمان بوو، منیش رۆژی روونم لێ بووه شهوی تار و بهره و پشت چیای بیستوون و ناوچه ی نه ژیاوه ران بوی ده رچووم و نزیکه ی حه وتوو یهک نه متوانی بگه رپمه وه شار و له دیداری مامۆستا له سنه و کرماشان بیبه ربی بووم. بهلام مامۆستا پاش ته و او بوونی شهوه شیعره ی سنه، سههره رای ئه مه که دۆستانی وی زۆری پی دلئین مه چۆ کرماشان، دیتته ئهوی و رهحمه تی سهید تاهیری هاشمی ده بینتی.

با ئه وه ش بلیم، سالی داهاتوو، یانی سههر له به هاری سالی ۱۳۶۴ مامۆستا جار تیک تر هاته وه کرماشان و ژماره ۱ ی گۆقاری «سروه» ی وهک دیار بیه کی گران به ها بو هیناین. له م سه فه ره دا دهر فته هه مو ار تر بوو و توانیمان پیکه وه، دیدار و سهردانی زۆر زانی گه وه ره ی کرماشان بکه بین و سههر له شوپنه واره میژوو بییه کانی تا قی بوستان و بیستوون به بین. مامۆستا بریاری دا له دهر فته تیک تردا، جار تیک تر بیتته وه کرماشان و بچینه ناوچه ی هه ورمان و گۆران و قه لخانی و سه ره پیتی زهاو، بهلام مه رگ مۆله تی نه دا و ئه م سه فه ره ی تر هه رگیز نه نجام نه درا. مامۆستا به دیتنی شاری گه وه ره ی کرماشان پر به دل شاگه شکه ببوو، ده یگوت: کوړه قهت با وه رم نه ده کرد شاریکی وا گه وه ره هه بی که خه لکه که ی هه موو کوړدین و هه موو شیوه زار او به کی تیدا بشاخیشی و

هه موو جوۆره جلوه گرایی کوردی تیندا به دی کرئ. ئاره زوومه ندی ئه وه بوو دهفته ریکی گوڤاری سروه له شاری کرماشان دابندرئ له گه ل زۆر ئاواتی ترکه به دی نه هاتن. پاش کوڤایی هاتنی شه وه شیعره که ی سنه برای شاعیر و نووسه رم کاک سهید «سمایی حوسینی»، ئه م وتووێژه ی له تهک ئه نجام ده دات و پاشان نه واره که ی ده دا به من و، منیش ئیستا سه ره رای سپاس له کاک سمایل، دهقی ئه م وتووێژه پیشکه ش به ره وانی پاکی مامۆستا هیمنی خوژی نه دیو ده که م.

ئه حمه دی شه ریفی

وتووێژیکی بلاونه کراوه ده گه ل مامۆستا هیمن

- له باره ی شیعر و شاعیریدا

- سه باره ت به زمانی یه کگر تووی ئه ده بیی

- چۆنیته ی دابه ززانندی گوڤاری «سروه»

سهید سمایل: ئیستا ش پیمان خوشه له م فرسه ته که دهستی دا و ئه م هه له که که وه ته دهستمان (به خته وه رانه له خزمه ت تا قمی که له ئه ده بدۆستاندا کو بوینه وه و به تاییه ت مامۆستا هیمن ئه ستیره ی پرشنگداری ئاسمانی ئه ده ب و شیعره ی کوردی) که لک وهرگرین، لام وایه ئه مانه ی که سه روکاربان له گه ل ئه ده ب و ئه ده بیاندا بی، که م تا فره، گومانم نییه هیچ که س هه بی ناوی مامۆستا هیمنی نه بیستی، شیعره یکی له مامۆستا له بهر نه بی و به تیکرایی ئه م شاعیره پایه به زه مان نه ناسی...

ئه مانه ی له خزمه تیان داین: بریتین له ئاغای که ریمی قه ییوومی و ئاغای جیهانی که به زاره ی کوردی شیمال به حسمان له گه ل ئه کا و، هه ره ها ئاغای ئه سه دی که ره می له مه نته قه و ناوچه ی کرماشان.

مامۆستا هیمن له گه ل به خیره تانتان، ئه گه ر ئیجازه به رمووی یه که مین پرسیارمان وا مه تره ح بکه یین که جه نابتان له چه ند سالییه وه ده ستان دا وه ته شیعر؟

مامۆستا هیمن: له ته مه نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا دهستم کرد به شیعر گوتن. به لام شیعرم نه ده ناسی که شیعرم ده گوت، پیم و ابوو شیعر ئه وه یه که وه زن و قافییه یه کی له باری هه بی و ئه وی دیکه هیچ نییه. خو شه ختانه ئه و شیعرانه ی له و ته مه نه دا گوته بو من به دهستی باوکم ده ئاگر خران و ئه گه ر مابان ئیستا خو م ده ئاگرم ده خستن. به لام ده بیست و یه ک سالییدا ههستم کرد که شاعیر ده بی چۆن بی؟ له بیست و یه ک سالییدا، یه که م شیعرم ده گوڤاری

«نیستمان» دا بلا بووه، که پیم وایه شیعره. رهنگی له باری شیعه وه نه گه بیسته باری شیعره کانی ئیستام، به لام له باری ناوه رۆکه وه کولوکووی دهروونی خو م بووه و ده رم برپوه. چونکه من پیم وایه، شاعیری واقیعی که سیکه که ئیساس و کولوکووی دهروونی خو ی ده رپو ی و بیه تیسته سه ر کاغه ز. ده نا قافییه ریکه خستن و وه زن دروست کردنم پی شاعیری نییه. دباره وه کو که لامیکی زیبا به لامه وه خو شه ویسته، به لام ده ئیستلا حی خو م دا پی ده لیم نه زم، نه زمی جوان، شیعر به شتیکی دیکه ده زانم. ئه وه نه زه ری منه، له باره ی شیعره وه. وه ک عه رزیشم کردی له ده دوا زده سالی را دهستم پی کردووه، به لام شیعره ی کرچ و کالم ده گوت.

سهید سمایل: مامۆستا! که و ابوو به مرووری زه مان، ئینسان هه رچی ده زه مینه ی شیعر دا کار بکات ئه و کرچ و کالی و به ئیستلا ح ئه و خامییه، پوخته ئه بی و ئه گه یه ته مه رچه له ی ته کامول و ره خسان. نه زه رتان له م باره وه چیه؟

مامۆستا هیمن: وه لالا نه زه رم له م باره شه وه فره قی هه یه، شاعیریش وه کو هه موو ئینسانیک فره قی هه یه، هیندییک شاعیر، به جه وه لانییک له ژیاناندا ده گنه ته کامول. وه نه بی هه ر ته جره به بی. ده ورانییک له ژیاناندا ده گنه ته کامول و ته و ابوون، وه کو مامۆستا گوڤاری گه وره، که له ده ورانیکی عومری خویدا پیم وایه شاعیری و به رزه هه ر نه بووه و نابیته وه. ئه گه ر پروا به فرموون، زۆر جه ساره ته ئه وه ی عه رزه ده که م، شیعره کانی ده ورانی ژیا نی ناگاته شیعره کانی ناوه راستی ژیان...

سهید سمایل: مامۆستا شیعر هه یه که بو مه قته عی خاس له زه مان و تراوه، یانی به ده رد مه قته عی خاس له زه مان ئه خوات، نه زه رتان له م باره وه چیه؟ باش وایه شاعیر شیعره که ی بو هه موو زه مانیک باش بی، یانی واقیعیه تیکی مه لمووس بی که هه موو زه مانیک قاییلی ده رک بی؟

مامۆستا هیمن: عه رزت ده که م، ئه من ئه و شیعره ی که بو زه مانیک تاییه تی ده گو ترئ به شیعره ی نازانم، به شو عاری ده زانم. ئه من پیم وایه که شیعر ئه وه یه که پاش مر دنی شاعیریش زیندوو بی. هه ره کو ده زانین سی سه د سال له وه فاتی ئه حمه دی خانی مه رابردوو، ئیستا ش شیعره کانی هه ر به تام و خوین. هه ره وک بو ئه و رۆزه ی گوته ن وایه، قه تیش کو ن نابن. شیعریک که ئیساسات و عه واتفی ئینسان به یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه وه شیعره، ئینسان ئه و شیعره ی ده وی. هه تا شیعر ماب و ئینسان ماب، ئینسان ئه و شیعره ی ده وی. زۆر شاعیری واهن، پیش ئه وه ی بو خو بان بمرن، شیعره کانیان مردوون. زۆر شاعیری و اشمان پی شک دی - با هه ر با سی کورد نه که یین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهڵ ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشکر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

تايان نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قيدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نهوه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نهوه برپك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نهوه ل دهنگيكي شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په ربوته شيمال... شيخ نه حمدهى جزيرى و فهقى تهيران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمدهى خانى به زاراهى شيمال شيعريان گوتووه. به للام نه حمدهى خانى ئيتر دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مهنته قهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جهه دياناتى تاريخى و
به هه رحال مه و قه عيه تى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي لهو له هجانه به مروورى
زهمان قابيلى نهوه نهمين، به عزيكيشيان به هه و ل و ته قه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كورد بيه كانا كامت پى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژ موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نهوهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و ته عه سسوبيان نه گوتووه. ماموستا جه ميل رۆژبه يانى
دهفه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رتيان) ه، يانى رتيگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جتيگاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و هه ربه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيه هيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزيك سوله يمانى. دياره له هجهى سوله يمانى تا
حه دديكى له گه ل له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يمانى - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قيدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكه ينه بناغه بو نهوهى زمانى به كگرتووى
كوردى لى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه م بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشترو پاراوتره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفي نيهه. به للام شيعرى ههرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قيدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بوو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ر لهو وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى هه ربه كه له له هجه كانى كوردى تيدايه، جا ناسك
خه ياليسى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تاييه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقايه سه نيهه له گه ل هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم رهنگه له بهر
بى بوژان بخوښمه وه:

دهورانييه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بويه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانييه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى برپك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى ده وى... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نهوهم زۆر گيپراوه ته وه، جارتيك كوژتيكى نه ده بى بوو، براى عه ره بى لى بوو، پيم گوتن
برا عه ره به كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتووه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيهه رى دارخورمادا په روازه بوون، تايان بو خوژتان شيعريكي وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى دهفه رمووى:

دهخیلت بم نهخیلی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلرّهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازه بفرموی شیعرێکی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوێ ههلتاوه سیوه، سهر موعهلهق؟!»...

مامۆستا هێمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(به پیتکه نینهوه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: به تیکرایی نالی له سه نهعه تی به دیعی ئیمتیازیکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره به دیعی هاتیا، مامۆستا گیان... نیما، قسه یهکی ههیه، ئیتر
ئەشی ئینسان موسه لهت بی به سه ر قافیه دا، نهک قافیه موسه لهت بی به سه ر ئینسان. من
وا ده رک ئەکه م له م قسانه، که حه تمه ن وه زن و قافیه ئەبی هه ر هه بی، مونته ها نه ک
حاله تی ته قلیدی و عه رووزی هه بی، بۆچوونی جه نابتان له م باره وه چییه؟

مامۆستا هێمن: منیش قسه یه کم هه یه، ده لیم شاعیر ده بی شیعر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئه زمونی شاعیریدا» که پیم وایه چاپکراوه له ویدا ده لیم
ئه گه ر من ناله ی جو داییم له وه زنی مه سه نه ویدا نه گوتبا یه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دا برکتیم، به لام ئەگه ر «په ری شیعر» م ده وه زنی هه یجا ییدا نه گوتبا یه هه یج تامی نه ده بوو،
ئه وه یه پروای من. من شاعیریکم ده پێشدا چوارچۆیه دروست ناکه م بۆ ئەوه ی شیعریک ده
چوارچۆیه و وه زن و قافیه یه کدا بلیم، لێ ده گه ر پیم شیعر بۆ خۆی ده بیینیته وه. ئەگه ر شیعر
بی ده توانی بیینیته وه، وه زنیش بیینیته وه، قافیه ش بیینیته وه. مامۆستا گۆران شیعر
کوردیی نوێ کرده وه، گۆران په نای برده وه به ر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعرێ گۆران تو
هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وه زنی نه بی؟ بۆ ئه وونه، شیعرێکی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلا ودۆل پیتوم، نه له شار و
نه له دی، نه مدی که س، وهک تو جوان بی، تویت و به س، که چه کوردیک دل پیتی شادیی،
وهک فریشته و په ریزاد بی...». به لام تو ته ماشا ده که ی له به یته کانی کوردیدا ئەم وه زنه
هه یه.

که ریم قه ییومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هێمن: به لئی، به پیتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تیدا یه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئەتۆ له بیتره؟ به لام ئەگه ر هه مووشم له بیر نه بی، شتیکم له بیره که
ده لئی:

سه د وه ستام بۆ بی له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بی له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بی، نهرم و شلک بی

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه هه ر ئەو وه زنه نییه؟ ئەما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه ن قافیه ش مه تره ح
بووه. ئەگه رچی ئەمن بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعر. وه زنه پیم مه رجه،
قافیه م پیم مه رجه نییه. ئەگه ر ئەتۆ فۆلکلۆری کوردی چا تر متاله عه بفرموی ده زانی که
ئەوان قافیه یان ره عایه ت کردووه. تیکراری قافیه یان، وه کو له شیعرێ عه رووزی یا
ته قلیدیدا که ئیوه ده فه رموون، کردووه. ئەوه یان پیم عه یب نه بووه، بۆ ده برپینی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جار یان تیکراری قافیه کردووه.

ئومید هه وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فه ربیه) که پێشکه ش کراوه به که رترین شای ئییران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پیم ده که نن) و هه ر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فه ربیه یه،
به ده ستان بگا و بزانه که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده ولّه مه نده.

ئەم رۆژانه ئەده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه لّ جه لالی نالی ئەحمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو ده ردین»...

که ریم قه ییومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هێمن: به لئی، شه رتیکمان به ستنه ... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه رووی مرده ن)

جه لالی نالی ئەحمه د گوتی: ئەی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه که کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه یین.

سه ید سمایل: باسی وه زن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زه رم لیره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه رووه کو به یت ئەخویندری
(ده گوتری). ئاهه نگتکی تایبه تی هه یه. مونته ها سه ر به ئەو یستایه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا له کۆنا به ئاههنگی تایبەت خۆبندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه ره له هۆرئامه نانی ئەو ئیستاییه وه بووه. جا چه ز ده که مین که بیرو پای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزاین که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگی که ده یی هه ره ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لام له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه و ره مان «زه ییحی» یه، که پیموایه راست ده کا که ده لئ هۆره هه ره که کیک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئە هۆر و مزما، ئە هۆر و مزما دیته به رچاو. پیموایه ئەو که لیمه هه ره ماوه ته وه.

سه یید سمایل: به لئ، ئە له نایش ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگیک مومته د (کشاو) هه ره به کار نه برئ. ئە لبه ته هۆره ش هه ره ده نگیک مومته ده. ئە من له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانی فارسیش هه ره پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاو ئیستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لئ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کوردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که و ابو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ر بووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریر (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ره دا هاتوو و وایان لیتها توه.

سه یید سمایل: مومته ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به لئ به مانای دو عا کردن هاتوو. مومکینه هه ره به مانای دو عا کردن بی. سه یید سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ره ئەو حاله تی که ده یییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ره حاله تی کۆنی که ده یییه.

که ره م که ییو می: شیوازی گو تنی هۆره و خۆبندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه ک نه وع عیبا ده ته، یه ک نه وع لا واند نه وه یه، یه ک نه وع پارانه وه یه، ئە سلەن له حنی سیستی می گو تنه که ی موشه خه سه.

سه یید سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئە گه ر ئیجا ره به رمووی له زه مینه ی کاری ئە ده بی خۆتان پر سیار بکه ین. ئیستا به چیه وه مه شغو لئ، خه ربکی کام کتیی ن؟

مامۆستا هیمن: عه رزت بکه م وه لالا ئە من ئە له ان کاری تایبه تیم نو سی نیی.

ئە من ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده که م که به زمانی کوردی خه ربکین له ورمی بلاوی که ی نه وه. به داخه وه کا در مان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ براکانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان بدن و، به راستی یارمه تیشیان دا ین. به لام بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له و وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سانه ی که نامه یان بۆ نار دووین له سه ر ده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیمه که جوایمان بۆ ده نوو سی نه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کوئی ئاواره بوون. ئە ما ئە وه ی که ئیمه ئاره زو ومانه ئە وه یه که موجه له یه کی فه سلئ لانی که م بلا و که ی نه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کورد ئەو مه سئو ولیه ته ش با وینه سه ره ئە سئو ی من. به لام ده مه وئ من ئەو موجه له یه به زمانی ئە ده بی کوردی بلا و که ی نه وه. ئە ما ئە وه ده لیل نییه که ئیمه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کوردیمان له بیر بچیتته وه. ئیمه تکا له هه موو قه لە م به ده ستان ده که مین که شیعر و په ندی پێشینیان، ئاداب و رسومی کوردی به له هجه ی خۆیانمان بۆ بنیترن که ئیمه له گو ئشاره که ماندا بلاوی بکه ی نه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کوردستان بلا و که ی نه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کوردی بی که مه سه وه ره (ره نگی) ده بی، جا ئیوه و هیمه تی ئیوه.

سه یید سمایل: به لئ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نین ناویکی تایبه تی بۆ دروست که ین، ئە گه رچی هیندیک له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لام چونکه موجه له یه کی فه سلئیه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه و ره تر له ناو.

سه یید سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئە بووی جگه له و موجه له یه کاری تری فه ره نگی ئە کا؟

مامۆستا هیمن: به لئ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئە له ان له ژیر چاپدان، که یه کیک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره یه به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره می مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کردوو. ئەوی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیریکه مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ره ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کائان بزائن ئیمه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ده ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئە وه ی ده ژیر چاپدان کوردین. پیموایه زۆر زو و ده که ونه ده سستی خۆبندرا ن ئینشالا.

سه یید سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی بدن و کو ره که هه ره کاری ئە ده بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیرییه‌ به‌ و نه‌خۆشیییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارئ بکه‌م، له‌و کۆرهدا کارئ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلێم ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئێمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئە‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئێمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئێمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئە‌و کۆرهدی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرهدا خاوه‌ن نه‌زهری. له‌به‌روه‌ی تکا له‌ هه‌موو ئە‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئە‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بده‌ن. ئە‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئە‌م که‌موکۆرییه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موه‌بیم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مرئ و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قمن چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئە‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئێمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخییه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پێم وایه‌ شاعیریش ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پێم واییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئە‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئە‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟
ماموستا هیمن: نه‌خپێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیم ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جێیه‌، له‌باره‌ی ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هێنی
بیت و جوجکه‌ی م‌راوی هه‌لێنی
ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک
ناچیتته‌ شوینی که‌ بمرئ جوجه‌له‌یه‌ک
جیی ئە‌وی ئیشکه‌، جیی ئە‌ویش ئاوه
تێده‌گا هه‌ر قون درانی پێ ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: ببوره‌ ماموستا، زۆر به‌جێیه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئە‌لبه‌ته‌ بۆ ئە‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئە‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرا‌نه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌وییه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی ئە‌من پێی ده‌لێم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بێ که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تێدا به‌ و تێیدا ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بە قەوەتتەرە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکەسمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیە، هەم لە نەسریدا و هەم لە نەزەمدا، بەتایبەتی دە تەرجەمەدا. یانی من تەرجەمەیی خەیاڵی مامۆستا هەژارم بێ لە ئەسڵەکە کە مەتر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نەکەن بەسەر تەعەسسویەوه، پێموایە لە ئەسڵەکە خراپتر نییە، چونکە هەم مەفهوومی شیعرەکانی خەیاڵی هێناوەتەوه و هەم خەزمەتی بەزمانی کوردی کردووه کەوابوو دوو خەزمەتی کردووه ئەو لەویدا.

سەید سمایل: خەلکیش تا ئەندازەیهک لەو باوەڕەدان کە خۆیتندنەوهی هینەکانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییەکە. باوەکو عەلاقەشیان پێیەوه هەیە، بەلام لەبەر پاراوی شیعرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بخوێنەوه.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعرەکانی خۆشم هەرچەند قابیلی نییە، قەتەیهک ئەخوێنەوه:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم دایە ناق ئیمشەو
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشەو
لە کونجی نائومییدا لە پیمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن رێگەیی ئومید بپریم کە ماوم بێ لە فاق ئیمشەو
کە رۆیی، دین و دلمی برد بەجاری ئەو بەبێ رەحمی
لە دلدا لی ئەدا تاسەیی دیار و ئیشتیاق ئیمشەو
لە مەیدانی ژیاغدا بەرەو ئاوات و ئامانج
چییه ئەسپی مرادی من کەوا نادا وزاق ئیمشەو
لە هیجری ئەو مەلەک شێو بەشم هەر دەرد و نالییه
خودا کەیی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فەراق ئیمشەو
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم رێگەیی بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشەو

مامۆستا هیمن: پێموایە ئاغای حوسینی تەوازوعەکەت بێ جێ بوو، ئەو شیعرە لە ریزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سمایل: تا ئیستا شیعرم قوربان بۆ کەس نەخوێندۆتەوه، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعرم هەیە. مەنزوریش لە خۆیتندنەوهی ئەوه، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیهارێ نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆزەیی جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعرێکمان بۆ بخوێنەوه.

مامۆستا هیمن: شیعرێک کە بۆ خۆم خوێندەوهی، شیعرێکە بەنێوی (ئێوارەیی پایز). هەرچەند بەداخەوه لەگەڵ ئەم فەسڵە یەک ناگریتەوه، دەبێ ببورن لیم کە شیعرێ ئێوارەیی پایز لە بەیانی بەهاردا دەخوێنەوه، بەلام خۆم پێم خۆشە:

لە ئاسۆیهکی دووره دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جێ دێلی بەزیزی
پەلە هەورێکی چلکنە
گرتی سووچینکی ئاسمان
گەلای زەردی دارێک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سمایل: خۆش بێ مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرەک خۆت ئەزانی بۆ ریزلیتان بەبۆنەیی حەفتەیی موعەلیمەوه، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعرێکا کە لە هونەرستانی سەنعەتیا رێک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەوه چ بووه؟ ئەو شەوه شیعرتان بەدل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدل بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەوه پێشڕەفتیکی زۆر گەورەیه، ئیمە دەبێ قەدری بزانی.

بەلام لەبارەیی شیعرێ شاعیرەکاندا، بەراستی شیعرێ وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەر و شاعیری چاکیشمان دی کە شیعرێ خۆیان لەویدا نەخوێندەوه، بۆمەیان خوێندەوه کە بەراستی شیعرێ زۆر چاکیان هەبوو.

به‌لام هەر ئه‌و شه‌وه، که ده‌و به‌نامه‌یه‌دا دوو شی‌عری زۆر درێژی من خوی‌ندرانه‌وه، وه‌سیه‌تیک ده‌که‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان، تا پێیان ده‌کری شی‌عری کورت بلێن با خوی‌نەر و گوێگر ماندوو نه‌که‌ن. چونکه‌ ئه‌و برا کاشانییه‌ی که شی‌عری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راکیشا، که داوای شی‌عری دیکه‌یان لێکرد ئیدی ئه‌و تام و خوییه‌ی نه‌ما...

هەر ئه‌وه به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئیتمه‌ عاده‌ت بکه‌ین شی‌عری کورت بلێن. چ له‌وه‌ی چاکتره‌ که گوێ نه‌ده‌ینه‌ قه‌واعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌واعیدی شی‌عەر و له‌هەر جی‌گایه‌کی ئی‌حساسی خۆمان براره‌وه، قه‌له‌مه‌که‌ دانێن و چیدیکه‌ نه‌لێن.

دیسان نالی نه‌مر مویته‌گیری ئه‌و شته‌یه‌ که غه‌زه‌له‌ جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شی‌عرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تیکمه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان که حه‌شو ده‌شی‌عریاندا نه‌بێ، دیاره‌ شی‌عەر به‌پیاوی نییه‌، ئی‌حساس به‌شاعیر نییه‌، وا ده‌بێ ناپرێته‌وه و درێژ ده‌بێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له‌ راه‌نوما‌یی‌تان هه‌روا له‌ توو‌پێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تییینی:

۱- له‌کاتی ئه‌و توو‌پێژه‌دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرابوو.

۲- که‌رمی قه‌ییومی که‌ له‌م توو‌پێژه‌دا ناوی هاتوو. نووسه‌ریکی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌هاباده و ماوه‌یه‌کی زۆر پیاوانه‌ شان به‌شانی مامۆستا هیمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هیمن کۆچی داوی کرد، ته‌له‌فۆنم له‌ که‌رم کرد و پرسیم سروه‌ چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه‌ وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ کرماشان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن ناهێلم نه‌مانی هیمن بیته‌ هۆی نه‌مانی سروه. له‌ زه‌مانی مامۆستا هیمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلاوکرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ریوانییه‌ و ئیستا له‌ سنه‌ ده‌ژی.

له‌ گۆفاری «گزیگ»ی ژماره‌ ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلاوکراوه‌ته‌وه.

له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، داوی نی‌زیکه‌ی ده‌ سال دوورکه‌ته‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له‌ ورمی چومه‌ ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوی و گۆفاری سروه، که‌ ئه‌و ده‌م تازه‌ دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هیمن، که‌ ده‌ سالی رێک بوو چاوم پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که‌ یه‌کمان بینیبوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکیکی خۆشی هه‌یه‌، هیوادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستیکدا میوانی ماتی مام هیمن بووین. ئه‌و شه‌وه‌ تا دره‌نگی دانیشترین و قسه‌ و باسیکی یه‌ک‌جار خۆشمان کرد. ئه‌م گه‌توگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیشته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا واییم له‌ مام هیمن کرد و چووم بۆ سابلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه‌ له‌ لایان مینمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئیدی چاوم پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گه‌توگۆیه‌که‌ بلاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هیوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه‌ به‌رچاوی خوی‌نهران.

فه‌هاد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله‌تانی دیکه‌، ده‌زانی شتی‌ک هه‌یه‌ پێی ده‌لێن فه‌ره‌هنگی ناوداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له‌ فه‌ره‌هنگی ناوداران کوردا ناوی هیمن بنوسری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوسری، چۆن بنوسری؟!

- برۆا بکه‌، بنوسن شاعیریکی لادیی کورد بووه‌ که‌ فه‌ره‌هنگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چارچیوه‌ی شی‌عردا به‌خه‌لک نیشان داوه‌. من بۆ خۆم پیم وایه‌ هونه‌ریکی دیکه‌م نییه‌ (جگه‌ له‌وه‌ی) که‌ ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شی‌عەر ئی‌جازه‌ی دا‌بم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرمیدا بێ...

* یانی له‌ ریزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه‌ کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو کتیبی گه‌وره‌ بنوسنی، یا رۆمان بنوسنی، یا

داستان بنووسی، حه تتا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیریم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باشه به‌لای تۆوه شێعر چیه‌یه‌؟!!

- به‌لای منه‌وه، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیه‌که. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته ده‌بیته شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که به‌داخه‌وه، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه، چ بکه‌م؟! وه‌ختیه‌کی من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه، هه‌ر نییه، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه ئیلهام، به‌وه مه‌عنا کۆنه‌ی که ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیه‌کی من ئەوه‌م گوتوو، یا شه‌یتانیه‌ک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه. به‌لام پێم وایه، دیتنی ده‌یه‌نیک یا بیستنی داستانی، شتییک له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که ئەوه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه، وه‌ختیه‌کی، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه ده‌یگێرمه‌وه، من به‌شاریه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیواریه‌کی پایز رویشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئەمه منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بلێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه. به‌لام ئیواره‌یه‌کی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شێعره بلێم. به‌لێ من ئەوه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تاکه تیکستی، با بلێین بۆ تاکه شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابراکه ده‌بیته شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقیعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه که وه‌کو وێنه هه‌لگرتیک وێنه له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێته‌وه. به‌پروای من شاعیری واقیعی که‌سه‌یه که له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌رووبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه گوتومه و هیندی که‌س ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌س ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رووبه‌ری خۆی به‌جێته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شێعرییک له‌سه‌ر سویدیکی، که نه‌مدیوه، بیلێم، پێم وایه شێعر نییه، خه‌یالییه‌که بۆ خۆم کردومه... شتیکی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیه‌کی من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بلێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دێته‌وه یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه، له‌ جێگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گوێم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بیری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شێعره‌م گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه

خه‌یال ده‌مباته جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەما

خه‌رینگی بازنه و خرخال و به‌رمووری ئەوم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته، له‌و ده‌رووبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شێعره‌ی گوتومه، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه کوردستان و بازنه و خێخالی که‌چه کوردیه‌ک.

* تۆ پێت وایه بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیه‌کی تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوینیه‌ته‌وه، له‌ویدا نووسبومه، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هیچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چیه‌یه. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریازی و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیه‌کی چومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندنی، له‌وی زۆر باسی شێعر و ئەده‌ب ده‌کرا، من له‌ پێشدا ئەوه شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چیه‌یه‌؟!!

پێم وابوو وه‌زنه و قافییه‌یه و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانت‌تر بێ، شێعری چاتر ئەوه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه شاعیری چیه‌یه (نووسبوم) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه به‌لا به‌سه‌رمه‌وه، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه که باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئیستا، بههرحال، ئەگەر خۆت ویستبیت یا نا، یه کینکی له شاعیره گهوره کانی کورد. بهلام که ئیسته ئاور بۆ دواوه ئەدهیتهوه سهیری شیعرى خۆت ئەکهی، پیت وایه چیت خستۆته سهر شیعر، چیی تازەت هیناوه؟!

- له باره ی قالبی شیعره وه پیم وانییه شتیکی تازەم هینابیته گۆرئ... وهکو بۆ خۆم له جیگایه کی دیکه شم گوتوه و ئەلعانیس تیکراری دهکه مه وه، وهختیکی خه یالیتی شاعیرانه بهربینگم پین دهگرئ شیعر تازاد دهکه م بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته وه. من قهت دهپیشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیه ته وه تا شیعر له و قالبه دا بلیم... له بهر وه ی له باره ی قالبدا ته نیا شیعرتیکی، پارچه شیعرتیکی که من پیم وایه پیش من هیچ شاعیرتیکی کورد ده و قالبه یدا شیعرى نه گوتوه (شهنگه بیتری) یه که مه، پیم وایه له پیش مندا هیچ کهس ده و قالبه دا شیعرى نه گوتوه... با ئەوهشت له پیشدا بۆ ته شریح که م، که هیچ یه که له شاعیره کانی مه، قالبیکی نوییان نه هیناوه ته گۆرئ، من ده توانم به دریتزی بۆت سابیت بکه م، که مامۆستا گۆران، که ئیمه به شاعیرتیکی نویی ده زانی، هونه ره که ی ئەوه بوو گهراوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی، که وه زنی هیجایی وه زنیکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنی کورده، یانی گهراوه ته وه بۆ وه زنه ی.

* هه مو وه زنه کانی گۆران...؟!

- ته قریبه ن، هیچی نییه له فۆلکلۆردا نه پین... یانی نه هه مو وه زنه کانی دیوانه که ی، ئەوه ی پینی ده لێن شیعرى نوییه که ی. ئەوی شیعرى نوییه که ی، ئەتۆ توحفه ی موزه فه رییه ی چاک پروانه، هه مو وه زنه کانی تیدایه. بهلام ئەو برتیکی کورت و درتژ کردوونه وه. مامۆستا گۆرانیتیکی ده لئی:

کوردستان گه پام

دۆلا و دۆل پیتوم

نه له شار و نه له دئ

نهمدی کهس

جوان پین وه که تۆ

تویت و بهس

کچه کوردئ وه که گول واپین، کوردستانی پین ئاوابین...

برۆ ته ماشای توحفه ی موزه فه رییه بکه، ده لئی:

سه د وه ستام بۆ پین

له لای شیرازی
دووسه د شاگرد پین لای دربازی
کراسی بدروون بۆ بووکه نازی
ده بلا ته نک پین، ده بلا شلک پین
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئەو وه زنه نییه؟! مولا حه زه بفرموو هه ر ئەو وه زنه یه. مامۆستا گۆران هونه ریکی کردووه، گهراوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی. ئەمن ته ئیدی دهکه م که ده فه رمووی ئەم وه زنه له گه ل ته بیعه تی زمانی کوردی پتر ریک ده که وین. وه به عه قیده ی من پتریش ریک ده که وین. ئەمنیش عه قیده م ههروهک وی وایه لیته دا. ئەما من پیم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئەو که سه ی که پیم وایه قه رنی بیسته م شاعیری له وی چاتری تیدا نه بووه له بیرت نه چن، ئەوه ده لیل نییه که من نه قه د ده گرم یان باس ده که م، له ئیراده تی من نیسه بت به مامۆستا گۆران که م ناکاته وه مامۆستا گۆران، به عه قیده ی من، بریاری خرابی دا له ژبانی خۆیدا، که ده فه رمووی ئیدی تازە من ناچمه وه سه ر قالبی کۆن، پیم وابوو ده یته وانی شیعرى دیکه ی وه که ده رویش عه بدوللاش هه ر له قالبی کۆندا بلئی و میلله ته که ی ئەلعان ئیستفاده ی لئ بکا. خۆ مه حدوود کردنی شاعیر ده قالبیکدا، یا ده چهن قالبدا، پیم وایه کاریکی ناقلا نه نییه، به لئی...

* من پرسیاره که م ئەوه بوو که چیت هیناوه ته شیعرى کوردیییه وه، چیی تازەت هیناوه، تۆ باسی شه کلت کرد، بهلام ئەی شتی تر؟!

- چی تازەم هیناوه؟! وه للاهی... ئاخه ر من بۆ خۆم بلیم چی تازەم هیناوه... به لئی شتی تازەم هیناوه رهنگی له پیش مندا هه بوون، شاعیره غه ریبه کانی کوردستان، که به داخه وه هه ریبه که ی کهس نازانی له کوئ مردوون، وه که حاجی قادر، یا وه که نالی، که باسی ده ردی غوره تیان کردووه، بهلام من پیم وایه زۆر نویترم له وانه له (نالهی جودایی) دا باس کردووه... رهنگی، پین ته ئسیر نه بووی شیعرى به هاره که ی حاجی قادر یا شیعره که ی نالی بۆ سوله یمانی ناردۆته وه، رهنگه ئەوانه هیجیان پین ته ئسیر نه بوون ده میتشکما جووله یان کردین، بهلام منیش ده ردی غوره تی خۆم له نالهی جودایی پیم وایه زۆر چاک ته شریح کردووه. ئەوه شته نوییه که که من هیناومه. زۆر شتی نویی دیکه شم هه یه که نازانم، ئەلعان له وه وخته یدا، نه کتیبم له پیشه و نه چی... بۆ خۆم ئەلعانه کانی، بیه ره که مه وه که هیچ ناتوانم شیعر بلیم، چونکه هه رچی ده بوو بیلیم گوتومه، وهختیکی من گه رمه شین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌کهم له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پیم وایه، بلیم.

* له‌وه گهرمتر...

- له‌وه گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وهختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پیم وایه ئیدی نه‌ققاشییه‌کم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وهختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌کهم... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه بلیم؟! هه‌رچی بیلیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوی... شتی زۆر نویم هیناوه... نویمان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئیسته زۆر که‌س پیتی وایه تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه کردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه شتیرییه‌ی که تۆ به‌کاری ده‌هینی، چ وه‌کو وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک دره‌پین. هه‌ندێ دره‌پین هه‌یه، راسته، کۆمه‌لێ وشه‌ی ئاساییه و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که به‌شیه‌یه‌کی تازه پیکه‌وه‌ت نا، دره‌پینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئه‌وه‌ت زۆر وه‌ستایانه کردوه. به‌لام ئه‌مه‌ت چۆن کردوه؟ ئه‌مه‌ت چۆن بۆ دێ؟!

- ئه‌وه هۆی ئه‌وه بووه که من بیچوه‌وه لادایی بووم، وه زانیومه ئه‌و وشه‌یه خه‌لکی نه‌خوینده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دین. وهختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژيام زیاتر شتیره‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوینده‌وه تا بۆ رۆشنییریکی بخوینمه‌وه، بزانه‌مانه‌که‌م چاک پیکه‌وه هاتوه، یان نه. و من لێرده‌دا مه‌منوونی دینشینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیره‌ناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هیمن شاعیر نییه، شیلاناوی کردویه‌ته شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلاناوییه‌کدا ده‌ژيام که هه‌ر چی له‌ شتیره‌کاندا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئاوه‌ل‌دێر ده‌لیم، نازانه‌م چ ده‌لیم، ئه‌وانه هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئه‌و گولانه‌ی که باسیان ده‌کهم له‌نێو شتیره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه ئه‌گه‌ر براهه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌په‌ده‌با، کوردستانی گه‌رابا، ئه‌ویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکات. ئه‌لعان من، نووسه‌ریک که په‌نگه‌ی تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که تۆ لیتی، دیم، نووسینیکم دیوه، ئه‌و وشانه‌ی که من له‌ شتیره‌ی خۆمدا به‌کارم هیناوه، ئه‌ویش به‌کاری هیناوه. ئه‌و به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه عه‌رزم کردی، دێهاتی به‌کاری دین. مامۆستای من دێهاتی بووه.

* له‌ پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله‌ی جوداییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، په‌نگه به‌لای زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئه‌و په‌ژه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئه‌گه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جوداییشت هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلیم به‌ره‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئه‌و شتیره خۆی چیه‌؟

- په‌نگه‌ی بریک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه ئه‌م شتیره وه‌ک برووسکیک به‌میشکمه‌دا هاتوه و، له‌ ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئه‌ویش، به‌لێ، عیله‌تیکه هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ل یه‌ک دوو په‌فیکی زۆر فه‌قیر به‌جێ ما‌بووم و، په‌فیکه‌کانی دیکه‌م، که ئه‌و ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چوو‌بوونه ئه‌وروپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه به‌جێ هێشتبوو. وه په‌فیکه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبوون، کورده‌کانی عێراقی، ئه‌ویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئه‌و غه‌م و داخ و ده‌رده وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک په‌ژێدا به‌میشکمه‌دا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیره‌که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری توول کێشا.

* یه‌که‌م جار که نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربه‌ن، ده‌توانم بلیم ئیسکلێته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوايه زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش برواناکه‌م که هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئه‌و حه‌قیقه‌ته بلیم، ئه‌گه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که خه‌یالی ئه‌م شتیره له‌ مێشکمه‌دا هه‌بوو، ئه‌گه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، په‌نگ بوو ئه‌و شتیره به‌وجود نه‌یه، ئه‌گه‌ر مه‌سنه‌ویم خویندباوه...

* ئه‌و که‌ف و کوله.

- ئه‌و که‌ف و کوله‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده شتیره‌م له‌به‌ر ما‌بوون که له‌وی ئیستینادم پێ کردوون...

* به‌کارت هیناوه...

- به‌کارم هیناوه... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دابا ئیدی که‌ف و کوله‌که‌م ده‌پۆی. ئه‌وه‌م بیستوه که ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په‌فیک حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئه‌و پیاوه گه‌وره. گوتی: وه‌للا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کوله‌که‌م بوو به‌فرمیسک، نه‌بوو به‌شتیره‌ر. من پڕوام به‌و حه‌قیقه‌ته هه‌یه که ئه‌گه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیره‌ی بۆ ناگوتی.

* ئه‌م باسه‌ی که ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئه‌وه رانه‌کیشتی که بێر له‌ ته‌کنیکی شتیره نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کولتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوینده‌وه‌ی مه‌ولانا یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ھەيە ئەوانە ھىچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەو تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لاي تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاكي دەكەى؟! دەنوسى و ھەكو خۆى دەبەيتەتەو، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپیتشدا كەف و كۆلەكەم دپنە سەر كاغەز... بەلام زۆر كەس وا بووھ ئىنتىقادى لئى كرووم كە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدەى. من تا جىگايەك كە لىنى بىزار دەبم ھەر دەستى لئى دەدەم، ھەر كەلىمەى دەبەمە پىشەو، دەبەيتەمە پاشەو، قافىەى جوان دەكەم، قافىەى ناھىلەم، نازانم... يەكەك لە رەفلىقانى قەدەم، كە رەنگىي ئەلعان، ئەو دەعەى نەھىتەى من بەرەفلىق بزانی، دەيگوت جارى وا ھەيە تۆ شىعەرى خۆت خرا دەكەى. ھىندەى دەست لئى دەدەى، خراى دەكەى. من بەخۆم نىيە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پىم وایە، بۆ خۆم پىم وایە چاكي دەكەم، خەلكى واش ھەيە پىم دەلئىن خراپى دەكەى. زۆرى دەس لئى دەدەم، بەلام...

* پىياو كە «لەكۆتوھ بۆ كوئى» كەت دەخوینتەتەو و، ئەو پىشەكەيەى كە بۆ تارىك و پرونت نووسىو، يان نالەى جودايىبەكەت دەخوینتەتەو، وا ھەست ئەكا تۆ زۆر لە ولات دووركەوتووتەو... يانى ھەك بەلئى ھەزاران مىل كەوتوتە نىوان تۆ و ولاتەو، كوردستانەو... بەلام لەھەر لایەنكەو لىكى بەدەتەو، تۆ لە كوردستانى عىراق بووتە، نەك تەنیا لە عىراقى عەرەبا، كە ئەوئەندە ھەست بەغەربى بگەيت. ئەى بۆچى ئەو ھەستەى كوردستان واى لئى نەكردووى كە كەمترى بكاتەو بەلئىن ئەوئەندە ھەست بەغەربى نەكەى، ھەك پىياو لە شىعەرەكە و لە پىشەكەيەكەدا دەبىنى؟!

- ھەللاھى، كاكە، من بەراستى با ئەو ھەقىقەتە بەلئىم، من نە تەنیا لە كوردستانى عىراق ھەستم بەغەربى نەدەكرد. بەلكە پىم وابو لە مائە خۆم. وە بەتايەتەى ئەگەر دەچومەو ھەشارەكانى كوردستان، ئەو زۆر دەردى غەربەتەى لە مندا دەكوشت. بەلام عاتىفەى ژن و مندا... من شاعىرىكى رەبەنى ھەك حاجى قادر نەبووم... تاقانەيەك بەجئ ھىشتبوو كە زۆرم غەم بوو... ديارە ھەر كورە كوردەكانم زۆر خۆش دەويستن، بەلام جىي وىيان بۆ پر نەدەكردمەو. خوشك بەجئ ھىشتبوو، برام بەجئ ھىشتبوو... ئەوانەش... پىياو با زۆر درۆزن نەبئ، ھەرچى كورە كوردىك زۆر خۆش وىستبئ، پىم وانىبە بەقەد كورپى خۆم خۆش وىستبئ. بەلام ئەو شىعەرەى كە زۆريان بۆنى غەربى لئى

دئ ھەر ئەو شىعەرەن كە من دەسالى ۷۴-۷۵دا كوتوومن... ناویرم... بۆچى بەنئو بلئىم... تەنیا موسەكینىكى ھەمبەو، ناوئەكەى ناہەم، كابرایەك بوو، كوردىكى كە پىم وایە نەویرابو بچتە شاخى، دەنا كئى ھەبوو نەچووبتە شاخى...
* ناوى مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... ھەللاھى... ئىدى ئەو تۆ دەبەيتەى... دەچوم دەردى دلى خۆم لەك نەو كەسەى ھەلدەرشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمودىش لە شاخى بايە شىعەرى چاترىشم دەكوت... رۆژئى دەچوم لەك نەو وى خۆم دەخافلانەد... ئەو مەلەوونە نەیدەھىشت بىتە شىعەر (پئى دەكەنئ). با خاترەيەكى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگىرەمەو. رۆژئىك لە يەكەتەى نووسەرانى كورد دانىشتبووم... مامۆستا عەبدورزاق بىمارىش لەوئى دانىشتبوو، بۆ خۆشى لەوئى بوو... سئ چوارئىك لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئى بوون. ئەو كابرایە دەستى كە بەكەرنامە خویندەو. دەپىش ھەموو شتەكدا گوتى: كەر گيانلەبەرىكى ھىمە... كورە گوتم، ھەتوھ بۆ ھەژار نىيە، بۆ زامدار نىيە (ھەموو پئى دەكەنئ)، ئاخىر، بۆ بىمار نىيە، بۆ ھەر ھىمە...؟! يەكجار زۆر خەجالت بوو (ھەموو پئى دەكەنئ).

* بەشىكى زۆرى تەجروبەى غەربىت پتوئەندى بەو ماوئەو ھەيە كە لە عىراق، يا لە كوردستانى عىراق بوو... ئىستا ئەو تەجروبەيە چۆن دەبىنى؟!

- مولاھەزە بفرموو، شىعەرەكانم تارىخىيان ھەيە. من ئەو موددەتەى كە لە كوردستان بووم، لە ژئىر ناپالم و تىزابى دوژمندا بووم، يەك شىعەر نىيە كە باسى غەربى تىدابئ... مەتەرىزى شەرەفم لە شەردا گوتوو، بەلام دەلئىم ئاوارەنم، وا دەزانم لە مائە... بەلام نارەحەتەكەى من ھەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەكانم بخویننەو، ھەر ئەو وەختەيە كە من ھەست بەغەربى دەكەم، كە لەبەغدا بەتەنئ بەجئ ما بووم...

* كەواپئ ئەم غەربىيە، ئەم غەربەتەى لئىرەدا باس دەكرى، غەربەتەى زمانە، يانى پتوئەندى بەزمان و فەرھەنگەو ھەيە، فەرھەنگى نەتەواپەتەى مىللەتەى...

- بەلئى...
* يانى تۆ غەربىيەكەت زياتر لەو دابو كە لە ولاتىكدا بوو، لە پرووى زمانەو ھە پرووى فەرھەنگەو لئىو ھەو دوورى... وا نىيە؟!

- بەلئى... ئەو كامىلەن وایە... من كە نئىزىك بە... نازانم دە سال... يا ھەشت يا نۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوئەندە غەربى فئىر نەبوووم كە بتوانم ئىحتىاجاتى رۆژانەمى پئى رەفەكەم. ديارە ئەوئەش موحتاج نەبووم. راستىيەكەى ئەوئەبوو كە دەمتوانى ھەمىشە

بهشی ئه وهنده كوردتيك په يداكهم كه ئه گهر قاتيكت بكرم ببیتته ديلمانج و بۆم بكری. دهنای پیم وانیه هیتدهش نازیرهك بم كه زمان فیر نه بم... بهلام... وهلاهی ئیستعدادی زبان فیربوونیشم كه مه... ها... ئه وهت پین بلیتم وه دوایه به راستی من نه مده ویست ئه ده بی عه ره بیبش فیربیم، چونكو ته ماشام كردبوو كه قهت نامه ئه دیبیتکی چاکی عه ره ب، ئه ده بی عه ره بی، ئه ده بیاتی عه ره بی بخوینمه وه، یا نووسینی عه ره بی بخوینمه وه، مه گهر خه به رتیك زۆرم ئیحتیاج پین بووی، خۆم عه زیهت دا بچ، دهنای قهت گو قار و شتی وام نه ده خوینده وه. عیلله تیشی ئه وه یه كه بۆ خۆت ده زانی ئه ده بی عه ره بی چه ندی زهره له زبانی كوردی داوه. با حقیقه تیک بلیتم، دیاره ئه وه می من نووسینه كوردیه كانی عیراقم زۆر ده خوینده وه. تا له كوردستان ده بوون، به ئیستلاهی ئیره ده بیرستان، یا به ئیستلاهی وئ سانه وی و شتی واتان ده خویند، هه موو كوردیه کی خالیس و جوان ده نووسرا. له گه ل ده بوونه دوكتور، ماشالا عه ره بیستان فكر ده كرده وه و كوردیتان ده نووسی. وای چ به ده ختیك به سه ر زبانی كوردیدا هاتبوو... ئه وه عه ره بی فكر كردنه وه، هه ستام به وه كاره (پین ده كه نی)... یه قوومو بیهازه له مه مل... به راستی زهره ری گه وری داوه.

* با جارتیکی دی ببینه وه سه ر مه سه له ی دهر به دهری، یا ئاواره یی و دوور كه وه تنه وه له ولات... ئایا پیاو ده توانی بلی یه كتی له هۆبه هه ره سه ره كیه كان له شیعیری تۆدا دهر به دهری و ئاواره بوونه؟!

- نا عه رزت ده كه م ئه وه بۆ زه مانیتکی مه حدووده. شیعیری من ئه گهر غه مناكه، هه موو له بهر لیقه و ماوی، چاره ره شی، به ده ختی میلله ته كه مه تییدا مونه كیس بووه، نه ئی خۆم، وه ختیکی من له ته مه نی بیست و دوو سالی ده لیتم:

گه رچی تووشی ره نجه رۆبی و هه سه رت و دهر دم ئه من

باوه ر بكه ن كوره ده وه له مه ندیتکی زۆر تیر و پي و پاك و خاوین بووم، به لام میلله ته كه م تووشی ره نج و دهر د و هه سه رت بوو... (ئه من) لیره دا (هیمن) نییه، (ئه من) میلله تی كورده.

* به لام ناته وی ئه وه ش بلیتی كه جوانترین شیعت ئه وانن عه ره بی پینی گوتوی!!

- با... نه ئه وه له بهر وه ش بووه كاكه، له بهر وه ی بووه من ته جروه ی شیعیرم زۆر تر رۆبوه ته پیتشی... هه ر عه ره بی نه بووه، من ته جروه ی شیعیریشم زیاتر بووه... ئه زمونی شیعیرم هه تا ته مه ن به ره و ژوورتر چووه، به ره و پیتشر چووه.

* ئه ی كه واته سه رچاوه ی شیعیر، لای تۆ، جگه له وه ی وتان، كه ره نگه دهر به دهری

جوانترین شیعیری پین گوتبی، چی دیکه یه?!

- وهلاهی... جوانیش زۆری ته ئسییر له من كردووه، جوانی دیاره به هه موو مه عنای كه لیمه وه. به لام جوانترین شتییش له نه زه ر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، كه دیاره جینسی موخالیفه، له هیچ شیعیرتکی مندا، تۆ پیم وایه، بۆنیتکی وا ناكه ی كه من ته مایولیتکی غه یره ئینسانیم تییدا بووی... به لئی... به لئی... تۆ هه ر ناله ی جودایی ده بیینی له شیعه ره یبیه كانی مندا، ئه دی... شیعیری وام هه یه كه ناله ی جوداییش نییه، به لام بۆنی عه ره بی لی دی، كه ده لیتم: یادم بكه ن، زۆر سه یره... به راستی ئه وه شیعه ری من كه م كه وتووه ته به ر لیكۆلینه وه و ئینتقاد. من پیم وایه له وه شیعه ریدا زۆر شتی نویم هیناوه ته گۆرپی. كه له پیتش مندا هیچ شاعیرتکی كورد لانه قه ل - نه یكوتبی. من ده لیتم:

له وه ده مه یدا گر ده گری مه یل و تاسه

له وه ده مه یدا تیک هه لده نگوون هه ناسه

پیم وایه «تیک هه لده نگوون هه ناسه» ره نگبی ئه وه ته عبیره زۆر كه م پین له شیعیری شاعیرانی كه من بیاناسم. ئه وه ش هه ر نه وعیتك له دهر ده غوره ته كه م... به لئی... جوانی له هه موو شتیکی دی... جوانیش یه كیتك بووه له وه شتانه كه منی هان داوه بۆ شیعیر گوتن... جوانی ته بیعه ت... دیاره پتر له جوانی ته بیعه ت، جوانی ئینسان... ئینسانی جینسی موخالیف.

* تۆ بلیتی لیته باسی ته عبیرت كرد... له وه ده مه یدا تیک هه لده نگوون هه ناسه...

- به لئی...

* ئه مه ئه گهر به راوردی بكه ی له گه ل ئه وه دهر پرینه ئی حساساتیه ی كه له ناله ی جودایییدا باست كردووه، ئه وه یان زۆر به ئاشكرا پیتوه دیاره كه زیاتر شتیکی ئی حساساتیه یه و ره گه زیتکی ماددی تییدا به دی ناكری. به لام «تیک هه لده نگوون هه ناسه» شتیکی زیاتر ماددی نیشان ده دا. ئه مه به ره ئی تۆ، دوو ته جره به ی جیاواز نیشان نادا!؟

- با... با... به لئی... به لئی دوو ته جره به ی جیاوازه. به عه قیده ی من لیته مه حروه مییه تیکدی دیکه نیشان ده دا، له وی مه حروه مییه تیکدی دی. ئیدی پیم وایه زۆریش شكافتی نه لیتم... (پین ده كه نی)... چونكو هه ر ماچی كچه سوله یمانیان تیری نه ده كردم به ته نیا... (پین ده كه نی)... چونكو باوكانه بوو... وه كو عه رزم كردی، ماچیان نه ئه دا به شاعیره لاهه كان، ده یاندا به من، چونكو پیتیان وابوو بپین تازارم (پین ده كه نی). بچ تازار نه بام بۆ ده یاندا (پین ده كه نی)... نازانم تۆ ئه وه شیعه ری منت دیوه، كه خه لك ره نگبی زۆری فكر لی نه كرده یته وه:

وهره ماچم دهيه ماچی خودایی

که بیتزارم له ماچی سینهمایی

لیژهدا ماچی سینهمایی ئەو ماچانەن که وهکو بابیتک ئەو خەلکە منیان ماچ دەکرد... پیتیم وایه ماچی بابانە بوو (پێ دەکەنێ) کردوومه ته ماچی سینهمایی...

* جگه له دهر به دهری جگه له خۆشه و یستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش رۆلێکی زۆری له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکە... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر ده بێ چی بێ؟!!

- پرسسیاریکی زۆر گرانه، رهنگه گوێیان لێ بێ (پێ دەکەنێ) به لām چ بکه، ده بێ جوابت بدهمه وه. من پیتیم وایه ئافره تیتک به راستی بۆ ئینسانیتک... یا ژنیتک... من که لیمه ئافره تیشم قبول نیه، له بیرت نه چن، پیتیم وانیه له «خودای جوانی» را هاتبی، پیتیم وایه له (عه ورت) ی.

* منیش لهم کاغه زهدا ههردوو وشه کهم نووسیوه...

- به لێ... با تۆ خواکهی ئیمه برێک له سه ره وهی برۆین... کیشهم زۆر له سه ره وهی بوو، ده مکوت ئافرهت «عه ورت» ه که له ئەده بیاتی فارسیدا فه و قولعاده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... حه ره م... یه عنی ئەم که سانهی که نابج خەلک بیانین... که و تۆته زمانی کوردیه وه. له کوردستانی ئیراندا ته نیا ئەو که سانهی پێیان عه بیه باسی ژنه کانیا ن بکه، ئەوان بانگی ده کهن ئافرهت... ده نا ئەگه ره ناوی ژنه کهی بویری بلی: فاتم، ئایش، نازانم... گوێ... چی... نالی ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه کهی ده کا.

زۆر سهیره... رۆژێکی ده گه ل یه کیک له مامۆستا کان کیشهم بوو. ده یکوت ژن به مه رحه له یه که له ژبانی ئافرهت ده لێن که کچیتتی نه مینتی... گوتم یانی ئەگه ره که سپک بچیتته حه مامی ژنانه، حه تمه ن ده بێ کچایه تی نه مابێ (پێ که نین)... یا کا براهک که ده لێ که وشێ ژنانه ده فرۆشم، ئیدی ئەمه هه ره ده بێ به کچی نه فرۆشی... نا وانیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیا وه. که و ابوو ژن هیندهی که لیمه که ناسکه، هیندهش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لām به و حاله وه به لای منه وه موخته ره مه. یانی ئەوه نده به لای منه وه موخته ره مه که ده گه ل ئەو هه موو خۆشه و یستییهی من ده گه ل ژنم هه یه، خۆت له من باشتر ده زانی، یازده سال من دهر به دهر بووم، ژنیتکی دیکه م نه هینا، چونکو پیتیم و ابوو ژنیتک بۆ ئینسانیتک به سه. ده نا پیت وانه بوو ئەمن له و کوردستانی عیراقه پیریتنیکم وه گیر که وئ...

* ئەگه ره به (سیغه) ش بوایه...

- (پێ دەکەنێ)... ئەگه ره به سیغه ش بووبا... به لێ...

* ئەوه پاشان دیمه وه سه ره ئەو باسه... به لām شتیتک باس کرد که تۆ وا دیاره ئەوهی خۆت له بیهر چۆته وه. ئەو سه ره تا دوور و درێژهی تاریک و روونت نووسیبوو، له یه که شوینا باسی خیزانه کهی خۆت به ناو نه کردبوو... دواییش له سه ره ئەوه ره خنه یان لێ گرتی...

- به لێ

* ئەوه چی بوو...؟

- عه رزت ده که م... من له و ره خنه دا جوابم داوه ته وه، ده لێم ئەوه پاشما وهی ژبانی چینیایه تی بووه که ته ئسیری کردووه له مندا و، به ئیستلاحي فارسی، نازانم به کوردی بلێم چی، (ناخوداگاه) من باسم نه کردووه، دوایه له مه قاله یه کی بچووکدا مه عزه ره تم خواستوه...

* ده لێ «نه چوه بچن»...

- نه چوه بچن... به لێ... به لێ... ئەوه پاشما وهی... جا ئەلعان که ئەوه له مندا نه ما وه... ئیستا که زه مان وای کردووه پیتک گه یشتووینه وه، دیسان هه ره له شاریکی غوره تین ئیدی...

* به لێ...

- ئەگه ره من جاریکی مه وئ کۆمه کیکی... وه کو ده زانم ئە تۆ له ئەو روپایه... ره نگبێ... به ماله خۆت بکه... ئەگه ره من مه وئ... ئەو مال ده مالت، بلێم بیده به من برێک گه سک لێ دەم، ئەو پاشما وهی چینیایه تی تیدا ماوه، ده لێ تۆ چۆن کاری ژنانه ده کهی؟! (پێ ده که نێ)... ده نا من پاشما وهی چینیایه تیم تیدا نه ما وه...

* باشه... ئەگه ره وابج باشه... به هه ل سوکه وت له گه ل ژندا، بابلیتین بۆ شاعیرتک... پیت وایه له رێگه ی دلداریه وه پیا و باشتر ژن ده ناسی، یا ژن هه ره وه کو خۆی له ته بیعه تدا هه یه...

- وه للاهی، کاکه، من وه کو کوردتک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده زانی داب و روسوومی کوردی، دلداریه کی... دلداریه که ش هه ره مه حدووده، وه کو ئەو دلداریه ی که ده زانم ئە تۆ ده لێ چی... و من به و شکافته یی بلێم... وه للاهی پیت وایه، پیا و ته نیا وه ختیک ده توانی ژن دهرک کا، که ئیزدیواجی کردب، یانی ژنی هه ب، ئەو ده می ده توانی دهرکی کا... پیت وایه له دلداریدا پیا و بتوانی ئەو ته جروه ی بیته ده ستی وه کو ژندارتک هه یه تی... عیشقیک، ئەو بیتک یا عیشقیک پایه داره که ئەخلاقبشی له گه ل

بئی. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هیناوه...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بلێی... کە دەکەنە تەقربیبەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هیناوه. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعەرەکانم بکە، شیعەرە دلداریبەکانی من هەموو پاش ژن هینان گوتراون، ئەوانی کە تام و خویبەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کیت و توون...؟! *

- کە وابوو زۆری شایبە بەخۆ دەبی، قسەکانمان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وای نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتی...

* هەندێ بیروورای جیاوازی لە بارە پێوەندی ژن و پیاووه هەیه، سیکس بەردەوامی دلداریبە، لووتکە ی دلداریبە یا دلداریبە، یا دلدارێ لەگەڵ سیکسدا دەمری... تۆ چۆنی دەبینی؟! *

- من پێم وایە دلدارێ لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبی و دەرواته لای سەرور...

* یانی بەلای تۆوه لووتکەیه؟! *

- بەلای منەوه، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم برۆا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتیبەوه دیمەوه سەر تۆزێ تاییبەتیتەر، دەربارە تەجرووبە خۆت. دایکی سەلاح، با بلێین خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەبەنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نیوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژياندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبی...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبی ها...؟! *

- بەلێ گوێی لێ نەبی، زۆر غورور دەبگرێ (پێ دەکەنێ)... با غورور نەبگرێ... بەلام بەلای منەوه لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بووه لە ژینمدا... و ئەلعانیب تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گەورەدا موبارەزم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبی لەسەرم بکەنەوه (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبی... تەجرووبە تۆ... نازانم ئیوه چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟! *

- ئیمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەبەکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزده یا دوانزده ساڵ کە مونهووهری بینیبهوه... ژنهکهی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایهوه... ناردیبهوه... ئیدی نەشیدیبهوه... تۆ چۆن بووی؟! *

- وەللاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینهوه... تا ئەوهی پێی دەلێن مەرگە و هادیموللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەوه، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بيمهوه، راستیبهکهی ئەوهیه. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەوهشم ئیتر شیعری دلداریم نەگوتوو و هەر مانایشی نەماوه بۆ من و، ڕەنگبێ پرانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماوه پێی بلێم. ڕەنگە ئەوهش مەسەلێک بێ، کە ئیتر من چ بلێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعری ئەو ڕۆژەدا ئەوهی من لە بارە ژندا دەلێم:

بەریشی بۆزهوه سوچدهی دهبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی و لەتیفم نایەتەوه خەیاڵ و لەبەر وهی دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومه لەو بەینانەدا شیعریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بلێم کە پێم وایە شیعریکی خراپ نەبی، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوینمەوه.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر رادەکیشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هیمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هینان بەلای تۆوه چۆنە، یەعنی شاعیر دەبی ژن بەهینێ؟! *

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزم کردی، من پێم وایە هیندێ کەس، دەگەریمەوه بۆ پرسیارەکهی تۆ، هیندێ کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هینا دادەمرکێ و، هیندێ کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هینا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟ *

* تۆ پیت وانیبە مامۆستا گۆران پاش وهی دایکی رووناکای بوو (دەبی مەبەستی دایکی هیرۆ بێ، نەک دایکی رووناک - ف.ش) ئیدی شیعری دەربارە جوانیدا کەم کۆتوو؟! *

- جوانترین شیعره‌کانی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دوای ژن هینانەکانی گوتوونی...

گوتووبه‌تی...

- بەلێ...

* نازانم، چونکو تاریخیان نییە... بەداخووە شیعی مامۆستا گۆران عەبێتکیان هەبێه کە پیاو نازانێ... بیستومە ژنە عەرەبەکە ی زۆر جوان بوو، من کە نەمدیوه. پیت وای نییە دامرکابی پاش وە ی ژنە عەرەبەکە ی بوو؟!

- وەللاهی، وەک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی لەبەرئەوێ تاریخەکە ی پێوه نییە، پیاو نازانێ...

* بەلێ... بەلام من شاعیریێک دەناسم، ئەلعان دەتوانم لێره باسی بکەم، ئەمما پیم خۆش نییە لە زمان منووه، ئەوه بکوترێ بۆ خۆت قسە ی له‌گەڵ دەکە ی. ئەمن پیم وایه مامۆستا هەژار له‌گەڵ ژنی هینا ئیتر شیعی جوانی نەگوت. له‌گەڵ ژنی دووه‌می هینا شیعی عاشقانه‌ی جوانی نییە... بەلێ، لەبەرەو موکریاندا، کە دووربوته‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی له‌ براژنم دووربوته‌وه، پریک شیعی عاشقانه‌ی جوانی تیدا هەبێه، کە ئەویش بۆ ماوه‌یه‌کی موخته‌سه‌ر بوو. یا له‌ بابا هەژاری موکریانیدا پریک عاشقانه‌ی شیعی ده‌لێ، بەلام تۆ پیت وایه نییە زۆریان ته‌قلیدین؟!

- وایه... راسته...

* بەلێ...؟!

راسته وایه

- بەلێ... و من لەبیرمه کە هەژاریکی زۆر مندال پێش وە ی رهنگیێ ئەو شیعرانه‌ی له‌ ئاله‌کوکدا بلاو بووبنوه، پێش وە ی ژن بێنی ده‌یتوانی شیعی عاشقانه‌ی بلێ...

چاوت کە گۆشه‌داره‌ وەکو رۆژی نیشتمان

په‌یدا ده‌کا هه‌رایه‌کی له‌و کورده‌واریه‌یه

ئەو شیعی‌ه‌ی زه‌مانی زۆر مندالی مام هەژارییه، زۆریش جوانه. ئەوه مەربووته‌ به‌ئەو رۆژه‌ی کە له‌ پشتی گۆقاری نیشتماندا چاپ ده‌کرا، ته‌ماشای ده‌کە ی ئەو شیعی‌ه‌ی زۆر جوانه...

* وایه...

- بەلێ...

* ئەم دوو سێ پرسیاره‌ی دوای هه‌ستیکی وایه‌ پیاو ده‌دات، وەک بلێی شاعیر، کۆمه‌لێ قانون هه‌یه‌ کە ده‌یگرته‌وه، یا کۆمه‌لێ چوارچێوه هه‌یه‌ کە ته‌نیا بۆ شاعیره‌ و رهنگه‌ بۆ خه‌لکی تر نه‌بێ. من به‌ش به‌حالی خۆم ئەوه‌نده‌ باوه‌رم به‌وه‌ نییە قانونی تایبه‌تی هه‌بێ بۆ شاعیر، کە خه‌لکی دیکه‌ نه‌گرته‌وه.

- بەلێ...

* بەلام، به‌هه‌رحال، دیسان یه‌ک دوو پرسیار ی له‌و بابه‌ته‌ت لێ ده‌کەم. به‌لای تۆوه‌ پێوه‌ندی نیتوان شاعیر و نازادی چییه‌ و... چۆنه‌؟ رهنگه‌ وایه‌ راستتر بێ بلێین نووسه‌ر و نازادی، چونکه‌ مه‌سه‌له‌ ته‌نیا شاعیر نییە... (ئەگەر ئەم پرسیاره‌م ئەم‌ڕۆ بکرده‌یه‌ ده‌مگوت هونهرمەند و نازادی - ف.ش).

- به‌عه‌قیده‌ی من... بەلێ... ئەفسوس... له‌وه‌تی من قه‌له‌مم به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ قه‌تم هه‌ست به‌نازادییه‌ک نەکردوووه‌ کە قه‌له‌می خۆم به‌که‌یفی خۆم به‌رده‌م... پیم وایه‌ قه‌ید و قیوودیک هه‌میشه‌ هه‌یه‌ کە شاعیر یا نووسه‌ر ناتوانێ ئەو نازادییه‌ی جیسی ده‌کا...

هه‌رچی ده‌کەم ئەو خه‌یاله‌ی پیتی مه‌ستم (له‌راستیدا - هه‌رچه‌ند - ف.ش) بۆی بێته‌ سه‌ر کاغه‌ز. سه‌یره... ئیوه‌ پیتان وایه‌ شاعیره‌کانی غه‌ری یا ئەوروپایی، نووسه‌ره‌کانی غه‌ربیش توانیویانه‌ به‌وه‌ هه‌موو نازادییه‌ی، به‌ره‌للایی، یا... نازانم چی شیعی بنوسن...؟ رهنگیێ هه‌موو کەس پیتی وایه‌ ئیعترافاتی رۆسو زۆر سه‌ریه‌ه.

بەلام تۆ فکر ده‌کە یه‌وه‌ رۆسو شتی شارده‌وته‌وه‌ یا نه‌؟! من پیم وایه‌ زۆر شتی شارده‌وته‌وه‌... له‌ هه‌موو کەس سه‌ریه‌تری نووسیوه، به‌لام ئایا شاعیریێک ئینسان نییە؟! ئینسانیک جاریک، بلێی رۆسو، ده‌عومری خۆیدا جاریک زگه‌شوره‌ی نه‌گرته‌ی... تۆ ته‌واوی ئیعترافاته‌کە ی بخوینوه، قه‌ت باسی وە ی تیدا هه‌یه‌...؟! (پێ ده‌کە نی...)

- جوانه...

- کەوا بوو، کاکه‌ به‌راستی قه‌ت ئەو نازادییه‌ی کە ئیده‌ئاله‌ بۆ شاعیر و نووسه‌ر... به‌تایبه‌تی شه‌رقی، ئیدی بۆ خۆت ده‌زانی شه‌رق ئەوه‌ری... به‌عه‌قیده‌ی من، ئەو نازادییه‌، هه‌لنه‌که‌وتوه. جا ئەو جار بۆ من پتره، چونکو من...

- بەلێ... له‌پێش هه‌موو شتی‌کدا چونکو کوردم... ئەو جارە‌کانه‌ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ، خۆت ده‌زانی... ئەوه‌شت با پێ بلیم، ئەگەر نه‌که‌وتبامه‌ عیراق و، چاهمه‌نییه‌کانی عیراق شیعی‌ه‌کانیان بۆ چاپ نه‌کردبام و هه‌ر ده‌مه‌تبووعاتی حیزیدا چاپ کرابایه. زۆر له‌ شیعی‌ه‌کانم ده‌فه‌وتان. من ناله‌ی جوداییم ده‌دا به‌ئۆرگانی حیزبه‌که‌مان، ده‌یگوت به‌من چ مه‌ربووته‌ تۆ مه‌شرووب ده‌خۆبه‌وه‌ یا نه‌... (هه‌موو پێ ده‌کە نی...) و رهنگیێ له‌ ناله‌ی

جودایی چاتر من شیعریکم ههیه بهنیوی (سووری دهوران)، بهراستی هه له ناله...
... ناله جوداییبده...

تیبدایه...

* بهلئی...

- من لهویدا پیشبینی رووخانی شام کردوو... دوو سئ سال پیش رووخان... پیم واپوو...

بهئهفسانهی دهزان سووری دهوران

غولام و ورتکه خووری دهرکی گهوران

بهلام رۆژتیک دهبی دهوران بدا سوور

له بهر گهوران نه بی پشتی خه لک کوور

* بیوره... پیش ئه وهی بجمه سه پرسیاره که ی تر...

- بهلئی... من لهویدا زۆر...

* بوچی پیت وایه ئه مه پیشبینییه؟! خو هه زۆر کهس وای وتوو و واش دهلئی که زۆرداری نامینتی، هه ده بی پرووختی... یانی بوو به قسه یه کی که هه موو کهس دهیلئی... (هه موو پین ده که نن)...

- وه لالا... ئه لعان ئه وه یه، ئیدی... من حه یاتم داوه تی، خه لکی دیکه... ئی خه لکی دیکه با بردوو به تی... (پین ده که نن)... بهلئی، راسته... ئه وه مه سه له یه کی دیکه یه، به لام من ده مزانی که زۆردار هه ده پرووختی... به راستی هینده نیزیکیشم پیشبینی نه کردبوو... ئه م رۆژانه برایه کی عیراقیم دی، گوتی ئه تو وه سیه تنامه به کت له کن خوشکه که ی من هه یه، که وه سیه تت کردوو، نووسیوته که ئه گهر مردم چی لی بکه ن. یانی من پیم واپوو له کوردستانی عیراق ده مرم و تازه کوردستانی ئیران نابینمه وه... یانی رووخانی ئه و زۆرداره ی بریک دوورتر بوو... پیم واپوو دوورتره... به راستی ئینقلابی ئیرانی وه کو من ده خه یالی خو مدا پیشبینیم کردبوو، پیم وانه بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی پاشه کسه ده کا... ئه گهر چی ئیستاش نه یکردوو، بو خو ت ده زانی... ئه وی زولم و زۆره هه ده یکا، به لام نیوه به زیویتیکی، به لکه به زیوه ئیدی...

* دیسان یه کتی له و شتانه ی که زۆر باسی لیه ده کری، شاعیر و سیاست، یا نووسه ر و سیاست. تو په یوه ندی ئه و دووانه چۆن ده بینی؟! سیاست شیعر نا کوژی؟

- وه لا به عه قیده ی من، زۆر زهره ر ده دا له شاعیر، زهره ری زۆر گه وره ش ده دا،

موقه بیه دی ده کا، به لام بو کوردیک چ بکا؟! پینی وایه ئه وه ش ئه رکیکه له سه ر شانی که ده بی بو رزگاری خو ی هه ول بدا... ئه من له ولاتیکدا که ژیانیکی نه ته وایه تی سه ره خو م هه با، پیم وایه قه ت نه ده چومه ناو سیاسته وه. یانی من پیم وانییه ئه ده ب له سیاست دوور بی... ئه وه شتیکی سه ره... که هه ر کهس ده توانی نه وعیک له ئه ده ب بو خو ی هه لئیری... و ئه ده ب، هه موو ئه ده بی، که م و زۆر له خزمه تی سیاستدا هه ر هه یه، به لام خو به ستنه وه به حیزبیک زۆر زهره ر له شیعر ده دا. تو ره نگ بی هه موو ژماره کانی رۆژنامه ی کوردستان، که له عیراق ده ره ده چوو و، ئیمه ده رمان ده کرد، هه مووت...

* بینومه... بهلئی...

- بینوته و، له وی که م شیعی من ده رۆژنامه دا چاپ کراوه. ئه و شیعرانه ی بی ئیمزان زۆریان هی من ئیدی. ئه و ده مه ی من حه قم نه بوو هیمنیان له بن بنوسم. ئه گه ر رۆژگار یکی «تاریک و روون» بلاو نه بوو باوه تو نه تده زانی «گهرمه شین» هی کام شاعیره، یا «کاروانی خه بات» هی کام شاعیره، جا وه ره به داویدا بگه ری. ده بی کتی بی «کاروانی خه بات» ی گوتی، ده بی کتی بی «ئاره ق و تین» ی گوتی... مه سه له ن شیعیکی که من بو تهرمی حاجی قادری کو بییم گوتبوو، رۆژنامه که ی خو مان حازر نه بوو چاپی بکا ئیدی. ده یگوت تو تازه ئاشکرابوی و شاعیری ئه و شیعه ری، ئیمه ده مانه وی شاعیری ئه و شیعه ر ئاشکرا نه بی. ته نیا شیعی که من به ته واوی، وه کو خاتیره یه کی، له زه تم له شیعی خو م بردوو، چونکو ته ئسیری ئانی کردۆته سه ر خه لک، ئه و شیعه ره بوو که من بو تهرمی حاجی قادری گوتومه، بو کو ته لی حاجی قادر گوتم. له و کو بوونه وه ی کو به دا، کاکه، ته ئسیری ئانی هه بوو له سه ر خه لکه که ی که له وی بوو. زۆرم ئه وه ده می خو خوشوبست که ده توانم شیعیکی وا بلیم...

به لام شاعیری کورد، وه ک گۆران ده یگوت:

له پیش هه موو شتیکا چونکو کوردم

چۆله که ی ناو هه زاران داوی وردم

* هه رچۆنی بی، خو ده بی کوردا یه تی بکا...

- بهلئی...

* کوردا یه تی له پارتایه تی جیا ده که ته وه؟!

- نه خیر... ئه وه یه عه رزت ده که م... به لام پارتیک که له خزمه تی کوردا بی. وه ختیکی من پارتیکم دیت که له خزمه تی کوردا نه بی، ئیدی بو ده بی جاش بم که من ده خزمه تی ئه و

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ریځایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی‌ئو کورده بکه‌م. به‌داخه‌وه سه‌رکرده‌کانی مه زور بئ ئینسافن، پیتیان وایه ههر که‌س ده‌گه‌ل وان نه‌بئ دوژمنی وانه...
 * به‌لام‌ئو گهر مه‌سه‌له‌که له‌وه چوارچینویه بیه‌ینه ده‌روه که مه‌به‌ست ههر تو یا شیعری کوردبئ، با ههر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... نایا شاعیر پتویستی به‌وه هه‌یه له ژبانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بئ؟ خوئی به‌فله‌سه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیته‌وه؟!

- نه‌وه‌للا... من زورم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خوش ناوئ. من پیم وایه شیعیر ههر ئه‌ویه که ئی‌حساساتی ئه‌و ئینسانه‌ی بئ که خوئی پئ شاعیره... به‌لام وا ده‌بئ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئنده‌ازیه‌کی باش دیننه به‌رهم. عه‌رزت ده‌که‌م مولا‌حه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژئ. حاجی قادری کوژی ئه‌و شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، رزگاری کورد، بخاته چوارچینویه، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئه‌و بیرورای خوئی به‌کورد بکه‌یه‌نئ، ئیلا شیعیر نه‌بئ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بئ... له‌بیرت نه‌چئ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ئه‌گهر ته‌ماشاش ده‌که‌ی... ته‌ماشاش شیعیره عه‌رامییه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشاش شیعیره سیاسییه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوئی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، ههر ویستویه‌تی ئه‌و په‌یغامه‌ی پتیه‌تی، ئه‌و ریساله‌ته‌ی پتیه‌تی به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نئ. ته‌نیا که‌سپکی که من پیم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له‌عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زور جوان و پر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نوێ‌خوازییه‌کی زور گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بو من نوین. مولا‌حه‌زه بفرموو پاش نیزیکی به‌حه‌وتسه‌د سال شیعیره‌کانی نوین، ئه‌ورۆ‌کانه‌ش نوین... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زور کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتویه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش ههر شاعیریکی کوتویه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و ئه‌وه‌دا زور گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیتته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعیری خویدا بگونجینئ. ده‌مه‌سنه‌ویدا زوری گوئی نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، ههر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان‌دا، عیرفانه‌که‌ی نیشان‌دا...

* باشه ئه‌م ئیمتیاز به‌تانه‌ها ده‌ده‌یت به‌حافز خو شاعیره سو‌فییه‌کان، به‌گشتی یا بلتین ئه‌ده‌بی سو‌فی، ئه‌گهر هه‌مووشی نه‌بئ، ئه‌وا به‌شیک زوری، شتی زور جوانیان وتوو، ئه‌وجا سو‌فی‌گه‌ری نه‌ک ههر لای ئیسلام به‌لکه ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پتی ده‌لین

Mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌دا بینیه...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلاقی، به‌پتچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پئ سو‌فی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعیره‌وه...

- به‌لئ...

* خو سو‌فی‌زمیش...

- به‌لئ بو خوئی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئه‌و جار بیینه‌سه‌ر ئه‌وه. ئه‌گهر بیینه‌سه‌ر سو‌فی‌زمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سو‌فی‌زمیان له شیعردا زور جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خو‌مان... یا مه‌وله‌وی خو‌مان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانویه‌تی؛ سو‌فی‌زمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زور تیدا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ئه‌وانه‌ش زوربان هه‌ن، شاعیری زور به‌رز، سو‌فی‌زمیان زور چاک هیناوه‌ته ناو چوارچینویه شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پیم وایه زور به‌رزتره له سو‌فی‌زمیش، پیم وایه عارفیکی زور گه‌وره‌یه که ده‌لئ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
 فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
 اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
 من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ل شیعری سو‌فییه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چئ، ئه‌وه شیعریکه نازانم له کوتیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پتی وایه... خه‌بیام زور مه‌شه‌وره، که‌چی، من سه‌یره که هه‌چ... پیم وایه خه‌بیام نه فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه هه‌چ... پیم وایه شک و دوودلئ و ته‌ردیدیکی له شیعیره‌کانیدا گونجاوه، که بو خوشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانئ... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هه‌چ به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئه‌وه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خو‌مه. خه‌لکی دیکه نازانم توچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیامم زور پئ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ئه‌ی جه‌لاله‌ددینی روومی؟ تو له باشترین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له دوو شوینا په‌نات بردۆ‌ته به‌ر جه‌لاله‌ددینی روومی... بوچی؟

- به‌لئ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زور گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفییه که ی یا له بهر شیعره کانی؟

عهرزت ده که م... عهرزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیرتیکی زور گه وره یه... له مه سنه ویدا ئەو شاعیره نییه، یان ساحیبی ئەو قالبه که له ویدا نیستی فاده ی لئ کردوو، ساحیبی ئەو که لیما ته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردوو. مه سه له ن «خود» و «به د - بد» که ئیمه ئەلعان ته له فوزی ده که ی ن، زور جاری کردۆته قافییه، که ئەو ده می زور عه یب بووه، به لām گوئی نه داوه ته قافییه... ئەگه ر ته نیا موقه دیمه که ی که م... منیش هه ر زور له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئەوه... ئەلعانیش ئەمن هه ر تیبیدا هه بسم... له موقه دیمه ی به ولاوه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شیعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لām له دیوانی شه مسدا که ده لئی... ته ماشای ئەو شته جوان و تازه ی، که ئەلعانیش هه ر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میوه له ئینسان ده گه ری، ئیمه ئەلعانیش له قه رنی بیسته مدا... ناخر و ئوخری قه رنی بیسته مدا هه ر له ئینسان ده گه ری...

* به لām دیوجین، ئەوه ی یونانی، پیتش ئەو، ده لئین به چراوه ده گه را، ده یگوت له ئینسان ده گه ری...

- به لئی... ئیدی ئەوه... به لām ئەو خستوو یه ته ئەو زویانه جوانه وه... له ئینسان ده گه ری... به راستی له ئینسان ده گه ری...

* باشه پیت وانیییه ئەم ئیعجابیه تو، ئەم خو شو بیستنه ی تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئەوه یه تو زیاتر فارسی ده خو ئیتته وه...

- به لئی... جا من چ بکه م... غه یری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غه یری فارسی و کوردی و... کوردیییه کانی شمان... به خوی... کاکه... مامۆستای وا هه یه ده لئی... میژوو ی ئەده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردۆته وه، به لām ئەمن هه رچه ند ده یان ئیژیرم هه ر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کافان... بۆ شاعیره گه وره کانی پینشوومان و له نیو لاوه کاندایه بینم شاعیر هه ن و ئەمما ئیدی ویستا کال و ویستا مه جالیان نییه شیعر بلئین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خو ت ده زانی بۆ شاعیری کورد هه یه. به لām شاعیره گه وره کانی مه... مامۆستا عه لائه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کافان بن که ده یانه وی میژوو ی ئەده بی کوردی ئینشائه لالا بنووسن... ئەو کتیبه زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هیچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسیتن ئەوه یه که... کاکه چ بکه ی ن... له بهر وه ی پروو ده که مه ئەده بی فارسی، بلئیم چی، ئەده بی فارسی ئەده بیکی ده وله مه نده.

* تو باسی حافر و مه ولانات زیاتر کرد، ئەده بی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- هاه... شاعیری زور گه وره ی تریش هه یه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی میلله تی چیبیه.

* ده لئین کورده...

- کورد ده لئی کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئوه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئین ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لām من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسسه خانمی دایکی کردوو یه تیبیه کاژیک (پن ده که نئ)، نه ئافاق خانم کردوو یه تیبیه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی با ییشی کتیبه و به راستی... بۆ خو ی... ناوی ده با، به لām میللییه ته که ی نالئ بۆ خو شی به میللییه تی نه نازیوه، وه ک فیردۆسی ده لئی:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئەو عه جه می زیندوو کردۆته وه به پینچ گه نجه که ی، به لām نه یگوتوه زیندوو شم کردۆته وه... به زمانی فارسی چاک دهر ده برئ. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیوه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

- ژنیکیشی کورد (بینگومان مه به سستی مامۆستا هیمن تورکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئەو خانمهی هینده ی خو شو بیستوو... پیم وانیییه به لالی ئەویش رازی بکات... به زبانی به یه لیلله لی (بین المللی) ئەوه کوا جیبه جئ ده بی (پن ده که نئ)... به لām «فارسی» پیتی وا بووه مونسایبتره بۆ شیعره که ی، بۆ ئیحساساته که ی. و له هیچ کو ی نالئ من بۆیه م ئەو شیعره به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لām ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیمه نابینن ئەم کابراه میسرعه یکی کوردی

کوئیتی، وەکو هیندیک بۆ خۆت دەزانی، شاعیرەکانی مە، هی قەرنی، نۆز دەمان، بۆوەی
 کە بلتی فارسی دەزانین، ئەقەللەن... باوەر بفرموو وەختیکی دیوانی مەحوی بلاو بوووە من
 زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نەزانێوە، چونکو کاکەیی فەللاح بۆی گێڕامەووە کوتی:
 مامۆستا دەلتی ئێوە شیعەرەکانی مەحوی مەعنا نازانن، هونەری مەحوی لە فارسی
 گوتنە کە یادیە، وە حالئیکی من دەزانم، فارسبیەکانی، بەداخەووە، هەر کاوئیزی
 کوردییەکانیتی (پێ دەکەنێ) ... وە لە کوردییە کە یادی زۆر چاکی پتر دەرپرێوە، کە وایوو...

* ئەو مەولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، بەلای تۆوە؟!

- وەللاهی، کاکە، ئەویش... پروا... نازانم... لە بەلخەووە هاتوو، بەلخیش ئەو دەمی...
 فارسی زوبانیکی... رەواجی هەبوو، نووسین بە فارسی بوو، تۆ بۆ خۆت، کاکە فەرهاد،
 پیت وایە تاران بەقەد سولەیمانی تۆ فەرەیدوون و ئیرەج و نازانم گەرشاسب و... ئەوی
 تێدان... ئەسفەندیار... وەللاهی رەنگی، تاران بەقەد سولەیمانی سی ساڵ لەوەی پیش
 ئەسفەندیاری تێدا نییە... ئەدەبی فارسی رۆییووە کاکە... ئەدەبی فارسی رۆییووە، وای لێ
 کردوون کە پادشایەکانی عوسمانی، کە بۆ خۆت دەزانی خەلیفەکانی عوسمانی
 ویستووین، هەمیشە شەریان بوو لە گەل فارس، کەچی بە فارسییان شیعر گوتوووە بۆ
 خۆیان. من زۆر بەزەحمەت، لە بولغاریا بووم، فیری ئەو خەتە عەجایب و غەرابیەیی بووم
 کە ئەوان پێیان دەنووسی، بۆ ئەوەی تابلۆیەکی بخوێنمەووە. رۆژئیکی بەبەر دەرکێکدا
 رۆیشتم، تەماشام کرد لێی نووسراو «مەبخانە» ئەو پەری تەعەجوبم کرد، گۆتم کاکە
 مەبخانە چ دەکا لە بولغارستان؟! تەماشاش دەکەم لێرەرا رۆییووە، چۆتە تورکیە و لە
 تورکیەرا، لە گەل تورکان چۆتە بۆ بولغارستان و لەوێ بە «بار» ئی کە تەواوی ئەوروپایی
 دەلێن بار...

* لەوێ بۆتە مەبخانە...

- لەوێ بۆتە مەبخانە... کە وایوو ئەدەبی فارسی رۆییووە ئیدی... ئیمەیی کورد، سەیرە،
 دیوانی خانای قوبادیت نازانم بەنەزەر گەییووە یا نا؟ ئیستاش، ئەمن مەم و زینیتی کۆنم،
 ئەلعان، لێرە لەکن رەفیقە کەت هەیه، کە ئەو دەمی هەمزە بلاوی کردۆتەووە، سەر
 بەحسەکانی هەموو بە فارسی نووسیووە...

* راستە...

- کە وایوو ئیمە پیمان و نەبوو کوردی... بابی مە پیتی و نەبوو کوردی نەسری پێ
 دەنووسری. هەر پیتی وایوو شیعی مومکینە پێ بکوئری، ئەمما نەسری نابێ پێ
 بنووسری، حالئیکی ئەمە دەزانین کە بە راستی دەتوانین پەخشانی زۆر بەرز بە زمانی کوردی

بنووسین. من «شازادە و گەدا» م لە فارسیرا، دیارە، تەرجمە کردوو، هی مارک تۆینی.
 لەبیرمە بەموتەرجمە فارسییە کە، کە بە راستی جیتی فەخری ئیران، وە ناتوانم بلێم جیتی
 فەخری کوردە، با وجودی کە کوردە، چونکو خزمەتی بە زمانی فارسی پتر کردوو،
 بەداخەووە. کوردی و باش نازانی ئەگەرچی کوردیش دەزانی، ئاغانی محەمەدی قازی، کە
 ئەگەر ئینشائەللا پیت لە تارانێ کەوتەووە بەخزمەتی بگە، بە راستی پیاویکی زۆر گەورە
 کوردە... ئەو... نازانم لە چ زمانیکرا وەری گێراووە تە سەر فارسی، منیش لەسەر
 فارسییە کە ویرا کردوو تە کوردی. بەداخەووە ئیستاش چاپ نەکراوە. هەر لە عێراقیشم
 کردبوو کوردی. وە لێرەدا بەحسیکی دیکە دیتە گۆرێ. من دەعەینی حالدا کە نالە
 جوداییم دەگوت، بۆ ئەوەی کە برێکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکەنینیک بێتە دلم،
 شازادە و گەداشم تەرجمە دەکرد کە کتیبیتی تەنز و... رۆژئیکی عەرزم کرد، کوتم
 مامۆستا من شازادە و گەدام لەسەر فارسییە کە تۆ تەرجمە کردوو، دە زۆر جیگایاندا
 پیم وایە رەتم کردوو لە تۆ، بەلام لە جیگای واشە زۆر دەست کورتەم... کوتی - تەوازی
 فەرموو - فەرموی تۆ نەخێر هەر چاترت کردوو. بەلام واقعیەت ئەوێ، لە جیەکی
 من گەیشتوو مە باسی هەژاری، فەقیری، نەداری، باسی هەژاری و فەقیری و نەداری و
 چارەڕەشی و بەدبەختی دەکەم، بەبێ شک چاکم کردوو، چونکو ئەو نەدەم لە ئیختیاردا
 و فرمیسک و رۆندک و نازانم چم لە ئیختیاردا.

* لای فارس نەبوو...

- لای فارس نییە. بەلام وەختیکی دەگەمە تەخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و
 پەردە پادشایی و سفەری پادشایی، تەماشاش دەکەم منیکی کە لەسەر کەولێ رەق نانم
 خواروو، چۆن دەتوانم، ئەو کە لیماتانە لێ کوی بێنم کاکە... منیکی کە بەنان و ماست
 و لۆرک و شیرێژ پەیدا بووم، کوا دەزانم باسی خۆراکی پادشایانە بکەم و لەویدا زەعیفم.
 من خۆم ئیعترا ف دەکەم زەعیفم... لەباتی ئەعلا حەزرتی قەدەر قودرەتی نازانم
 هوما یونفەری نازانم چی، ئیمە هەمانە و نیمانە خاوەن شکۆیە (پێ دەکەنێ)، ئەویش
 دروست کراوە بۆ خۆت دەزانی.

* باسی نەسر و شیعر و ئەوەت هینایە پێشەووە، باسیکی چاکە! زۆر کەس پیتی وایە تۆ
 نەسرت لە شیعرت جوانترە!

- وەللاهی منیش... هەر لە ئەوێ موساحە بەکەمدا کوتم، ئەگەر کورد نەبام، مەجیوور
 نەبووم ئیحساساتی خۆم بە شیعرەووە بە خەلک رابگەینم، منیش پیم وایە نەسر نووسینم
 خۆشترە. وەنەبێ بۆ خۆم موخالیفی ئەو کەسانە بێم کە وا دەلێن.

* بیجگه له ئه دهبی فارسی، ئه دهبی میلله تانی تر چی و چهندت خویندۆ ته وه، مه به ستم له ڕیگه ی فارسییه وه...؟!

- به لئ... ههر له ڕیگه ی فارسییه وه... وه لئلاهی، کاکه، من ته قریبه ن رهنگی دوو سال بی، موتاله عم له که می داوه، چونکو کاری دیکه مه هیه، به داخه وه موتاله عم که مه، دهنای پیم وایه ته وای شاکاره کانی ئه دهبی غه ربی که به فارسی ته رجومه کرابن خویندۆ مه ته وه. مه سه له ن پیم وایه هیچی چیخۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و ئه وه نه مابیی نه مخویندییته وه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر!

- شکسپیر کاکه، من به راستی له شیعی ته رجومه... شیعی شکسپیرم خویندۆ نه وه، به لام من له شیعی ته رجومه کراو ئه وه له ززه ته نابم که... وهختیکی هاملیت ده خوینمه وه نازانم، به راستی ناتوانم گه وره یی شکسپیریک که بۆ منی ته شریح ده که ن، به وه هاملیت هی... دۆنی ئارام ده خوینمه وه و شۆلۆخۆفی وا ده ناسم. وهختیکی جهنگ و سولجی تۆلستۆی ده خوینمه وه، وهختیک ئانا کارنیای ده خوینمه وه، وهختیکی چیرۆکه کانی جهک له ندهن و ئه وی دیکه، نیوی چیه پیاو!! (خوشه های خشم) هی کییه، نازانم، ده خوینمه وه، به راستی ئه وه نیوه ئه وروپای بیانه ش هینده ناخۆش دینه بهر گوپی پیاوی نازانم بیانییم. ئه ما، به لئ شاکاره کانی ئه ده بیاتی غه ربم هه موو...

* جۆن شتاینیکی ناوه...

به لئ... به لئ... وهختیکی (خوشه های خشم) ده خوینمه وه ده زانم چی گوته وه... به لئ... به راستی... باسی دۆمای کرد... ئه لیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره بۆ خۆت ده زانی زۆر رۆمانتیکن نووسینه کانی. به لام به راستی پیاوی به زه وق ده که ن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خویندۆ وه ی ده بی... وهختیکی سێ چه ونده ری دۆمای ده خوینیه وه ئیدی ناتوانی ده ست له خویندۆ وه ی هه لگری. پیم وایه هه تا من له بیرمه به جه وانی چیرۆکه کانی پۆلیسیشم ده خویندۆ وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو...

* شه رلۆک هۆلمز و شتی وا...؟!

- به لئ... ئه وانه شم ده خویندۆ وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو. ئه م رۆژانه باسی ئه وانه م به وانه کرد، دوایه ده ستم به خویندۆ نه وه کانی دۆما و نووسه رانی رۆمانتیک فهرانسه یی... زیاتر ئه وده می له فهرانسه وه شت ده کرا به فارسی... باوه ر ده که ی تۆ، من (بینوایان): فیکتۆر هۆگۆم له سێ رۆژاندا خویندییته وه چونکو ره فیه که م به ئه مانه تی دامی، گوتی له سێ رۆژان زیاتر نابی و، هه مووشم خویندۆ ته وه و ئه لغانیش که ده یکه مه وه، ره نگبێ چل

سال رابردی به سه ر ئه و خویندۆ وه ی مندا، ئه گه ر ده یکه مه وه، ته ماشا ده که م دینه وه بیرم، ئه وده می هینده به دیقکه تم خویندۆ ته وه. ئه لغان وا نیم، به داخه وه، کتیبییکی ده خوینمه وه له بیرم ده چیتته وه. ئه ما به مندالی خویندۆ مه ته وه، به جه وانی خویندۆ مه ته وه، تازه ئیدی تازه گی بۆ من نه ماوه.

* باش بوو هیناته سه ر باسی خویندۆ وه، تۆ چیت خویندۆ ته وه، چ ده خوینیتته وه؟ یانی خویندۆ نه وه کانت زیاتر له چ مه جالی کدان؟!

- وه لئلاهی کاکه، من به راستی عه لاقه یه کی زۆرم به داستان هیه، رۆمان هیه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر ده خوینیتته وه...

- زۆرتر ده خوینمه وه... زۆر سه یه ره، باوه ر به فرمو و هختی دیوانی شاعیریکم وه ده ست ده که وی، له پیشدا موقه دیمه که ی ده خوینمه وه. پیم خۆشه له پیشدا موقه دیمه که ی بخوینمه وه تا بچه سه ر شیعه ره کانی. پیم خۆشه بزانه نه سه رکه چۆن نووسراوه له باره یدا، ئه و شاعیره چۆن به من ناسیتره وه به لئ، رۆمان و داستان ده خوینمه وه. به لام تۆ نازانی به راستی له فارسیشدا، بیجگه له وه ی ته رجومه کرابن، ئه مجار خۆشیان، فارسی به راستی نووسه ر و شاعیری گه وره یان هیه، نووسه ری گه وره یان هیه. باوه ر بکه ئه و به یانه کتیبیکم خویندۆ وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له به ینی دوو شاعیردا، شاعیریک که...

* ئه ده بی فارسی...

- به لئ... ئی فارسی...، به لئ... باوه ر به فرمو و پیاو ته عه ججوب ده کا، ئه و ئینسانه چه نده ی موتاله عه کردووه بۆ نووسینی ئه و کتیه، وه چۆنی توانیوه نه سه ر نووسه کان و شاعیره کانی له (صبا) وه تا (نیما) - پیم وایه قه رنیک یا قه رن و نیویکی به یه - هه مووی به خه لک ناساندووه. نه ئه وه ی که مه سه لا عیشقی هه مه دانی بابی نیوی سه یه ئه بولقاسمی کوردستانی بووه، ئه وه موهیم نه بووه له نه زه ر ویدا، چی کوتووه ئه و کابرایه، ئه وه بۆ وی موهیم بووه، وه ته حلیلی که ئه و کردوویه تی له سه ر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویستاش شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هی چیه... من خودای نه خواسته، پیم وابی کورد بی ئیستیعه داده؟! نا... خودای نه خواسته نییه، چونکو پروام به وه ی هیه که کورد به ئیستیعه داده، به لام مه جالی نییه کاکه. ئه لغان ئایه ئه گه ر محه مده دی قازی مه جالی با، ئه و هه موو کتیه ی که به فارسی ته رجومه کردووه - ره نگبێ بۆ خۆشی حیسابیان نه زانی چه ندی کتیب ته رجومه کردووه - به فارسی ته رجومه ده کرد؟! نا... پیم وایه ئه گه ر له کوردستانی کدا با بۆ کوردی ته رجومه ده کرد. وه ئه لغان ته سمیمی گرتووه که ئه وی ته رجومه ی ده کا، هه ددی ئه قه ل هه ول دا شتی ته رجومه بکا که له سه ر

کوردی شت تیدابن، که ئەلعان کورد و کوردستانەکهی نیکیتینی لەبەر تەرجمە دایە و ئەو رۆژانە پێم وایە، ئینشائەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بمینم یا بۆ خۆم تەرجمەمە دەکەم سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەکەم که تەرجمەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیک لە مامۆستاکان کتیبیکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکرابوو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابی... قەتم لەبیر ناچێ و، ئەو داخێکە لە دلما. کوتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کوتمی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لێم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەزار دەیناسی، من نیناسم. وە لەبەری پارامەوه، کوتم بریا تەرجمەمە نەکردبا شیعەر بەشیعەر پیت ناساندبا... پیت ناساندبا خانی چیبە، بەراستی خانی ناسین، بەراستی نازانین چ بلیمەتیک بوو... بەخۆراپی نیبە کاکە، رەنگبێ لە جیگایەکی دیکەشدا نووسیومە کە کاکە ئێو چ هەرا و هۆریا یەکتانە. شیعەر هەر بە کوردی بلتین و کەلیمە عەرەبی تیدا نەبێ... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزتابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجمە کراوە مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەوێی کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەوێی پێم وایە نیبە خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نیبە، موفەککیرە، خاوەن بیره، بیریاره، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بە پرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بە پرۆگرامیش... وە من... با ئەو هشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شیعەری خانیدا، دیفاع لە هەزارترین، چارەپەشتترین قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلتیم ئەو ناسیۆنالیستە زولمە... ئەو ناسیۆنالیستی نیبە... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە ی کە زۆر جار خەلک وای باس دەکەن... شەری نیتوان، یا بلتین پتوێندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجروبیە خۆت لەو بارەیدا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بە داخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە ی باش بگری... بەلام زۆر بروام بە رەخنەگر هەیه. من پێم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەکاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بە قەلەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پێم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کویدا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بە رەخنەگریکی کوت، کوتی ئەم دەجمە هەر جیگایەکی پەیکەری شاعیریکی لێبە، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کوێ. کوتی ئاخر لە سایە ی ئیمە یە کە ئێو...

* پەیکەرتان بۆ دەگری...

- پەیکەرتان بۆ دەگری... بەلێ... من پێم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بە داخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەڵ مەتبوعات سەرۆکارم بوو، خەلک زۆر دوژمنایەتی لە گەڵ پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە ی لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بە عەقیدە ی من بە جیش نەبوو، هی دلشاد محەممەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لێی گەرام، ماچم کرد، کوتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعێسی ئەو هەموو هەرایە ی...

* لەسەر تاریک و پروون کرا...

- لەسەر تاریک و پروون... نەخیر، وەللاهی بە کەیفی خۆتم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خۆش بوو... ئەلعانییش هەر پێم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە ی لە بوژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هەیه.

* ئە ی بلاو کردنەوه چۆنە بە لاتەوه؟ زۆر کەس پێی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلاو بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلاو کردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرێ...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی،... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەڵ مامۆستا هەزار لەبارە ی وەیدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پێم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بە ئەندازە ی شیعەری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موهیم نیبە... هەر ئەو غەزە لە ییشم لێ دیوه، ئەو پێنج شەش شیعەری بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستە لە هەورازە سەرەولێژی نەکە ی... (پراستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پێم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر و... لە گەڵ زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پێم وایە کە می بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟!

- وه‌للاهی لیتی بیزارم...

* سانسۆری سیاسی ئەلبەتە...

- بەلێ... بەلێ... ئیدی... وه‌للاهی له هه‌موو نه‌وعه سانسۆریکی بیزارم...

* ئەه هه‌ندی جار پیاو خۆشی ده‌بێ به‌سانسۆری خۆی...

- بەلێ، لیتی گه‌ڕێ شاعیر بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

* باشتره...!؟

- باشتره... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له زه‌وق ده‌دا! له هه‌تتا سانسۆری ئەخلاق، هه‌تتا سانسۆری نازانم عه‌قیده‌تی. به‌عه‌قیده‌ی من لیتی گه‌ڕێ، پیتی بلێ خۆت خۆت سانسۆر بکه نووسه‌ر! نووسه‌ریکی عه‌قلی وه‌ی نه‌بێ خۆی خۆی سانسۆر بکا حه‌یفه هه‌ر قه‌له‌م به‌ده‌سه‌وه بگه‌ڕێ.

* یانی له کوردستانیکدا ئەگه‌ر تۆ وه‌زیری راگه‌یاندن بێ، چ ده‌که‌ی...

- وه‌للاهی ئەگه‌ر (پێ ده‌که‌نی)...

* که ناشی...

- بەلێ... دیاره... (آرزو بر جوانان عیب نیست)، له فارسیشدا شتی وا هه‌یه... به‌لام قه‌ت ئەوه‌ی نابینم. ئەما ئەگه‌ر ببینم... ئیلا شتی خراب نه‌بێ... ها... (پێ ده‌که‌نی).

* شتی خراب چیه‌؟!؟

- شتی خراب، له باری ئەده‌بییه‌وه ئەرزشی نه‌بێ، ده‌نا له باری دیکه‌وه هه‌رچی ده‌یلێ من سانسۆری ناکه‌م. به‌لام که‌سیکی به‌راستی ئەرزشی نه‌بێ و بیه‌وی خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌سه‌پینی ره‌نگی (پێ ده‌که‌نی) نه‌یه‌لم شتی وی چاپ بکری...

* ئەه باشه، باشتر نییه ئەوه‌ش بکه‌ویتته به‌رچاوی خه‌لک و خه‌لک بۆ خۆی بلێ تۆ خرابی...؟

- کاکه هێند دواکه‌وتوین، به‌داخه‌وه. مامۆستا زه‌بیحی ده‌یکوت، بۆ خۆی هه‌زار جاری کوتووه، له کتێبه‌که‌شیدا نووسیویه‌تی. نووسیویه‌تی، من نامه‌یه‌کم له به‌رواره‌وه بۆ هاتووه، وه‌ختی کۆمه‌له‌ی ژێ. کاف بووم، نووسیویه‌تی به‌رواری...

* ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده...

- ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده... ده‌لێ په‌نجا ساڵه... من بۆ خۆم ئەوه‌می به‌ته‌ئریخم زانیوه، په‌نجا ساڵه خه‌ریکم له‌بیر خه‌لکی به‌رمه‌وه له‌بیری ناچیتته‌وه. وه باوه‌رم پێ بکه له‌و نامانه‌ی که ئیستا بۆمان دێ، بۆ سه‌روه‌ی، ئەغله‌بی به‌رواری نووسیوه... بلێن چی... وه‌ختیکی

غه‌له‌ت هاته‌ گۆڕی... نازانم بۆ ئەو کورده ئەو نه‌خۆشییه‌ی هه‌یه، شتی غه‌له‌تی چاتر دیتته‌ بێر...

* تۆ، ئەلبه‌ته، سانسۆرت توش بووه، سانسۆری داگیرکه‌رانی کوردستان...

- ته‌واوی ژبانی خۆم من له‌ژێر سانسۆردا بووم...

* ئەه سانسۆری کورده...؟

- له‌ژێر سانسۆری کوردیشدا بووم.

* ئەوه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئەوه‌م ده‌توانی ره‌فع بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی ره‌فع بکه‌م، به‌وی ده‌ویرام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئەندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چووم له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌ بلاوم ده‌کرده‌وه، یا ئەقه‌له‌ن ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...

* ئەه ئەو شیعرانه‌ت که به‌بێ ناو له کوردستاندا بلاوت ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ رۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- بەلێ ئیدی، ئەوه سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پروندا شیعرتکم هه‌یه، که دیاره ئەوه‌ش ده‌بێ له‌بیر نه‌چێ که مه‌حه‌للییه. له‌ مه‌هابادا وه‌ختیک که من ئەو شیعره‌م بلاوکرده‌وه به‌نیوی (پاوه به‌راز)، ئەوه‌لا شوجاعه‌تیکی سه‌یرم کرد، که چه‌کی راویان، تفه‌نگی راویان له هه‌موو که‌س ستانده‌وه و که له عێراق ته‌قه هه‌یه، نابێ لێره تۆ تفه‌نگی پاوت به‌ده‌سته‌وه به‌ی، من ویرام، بۆ خۆشم پاوکه‌ر بووم، ئەوه‌می، ئەو ئیحساساته‌ی خۆم بلاو بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکیشم گالته‌ کردوه. له کوردستانی عێراق ئەو شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له کوردستانی ئێران ئەو وه‌ختی، ده‌نگیکی عه‌جایی داوه، چونکه ئەوه‌لا که‌س نه‌یده‌وێرا بلێ بۆ شا چه‌کی له خه‌لکی ئەستانده‌وه. من ئەوه‌م بلاوکرده‌وه، به‌لام ده‌ لیباسی جه‌فنه‌گ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئەفسه‌ره‌کان، ئەفسه‌ره‌کانی پاوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئەوانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتیر مه‌حموود بانادا سمیلتی
سمیلت بادانی پێ عه‌ییبه‌ به‌دیلتی
که پاوکه‌ر بێ تفه‌نگ ئەلبه‌ته دیله
له هه‌مووان دیلتیریش مه‌حموود سمیلته

له‌وانه‌دا دوو سێ شیعره‌ی وای تیدا بوو که پساوه، ئەلعان دیمه‌وه، پاش ئەوه‌ی

هاتوومهوه مههابادی، پیم دهلتین بو ئه و شیعری تیدا نییه. خه لکی مههاباد له بهربان ماوه، بهلام سانسۆری حیزب ئه و شیعرا نهی لێ په راندن. هه رچی حه ولم دا که باو کم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گوتیان نا. که چی شیعره که له بییر خه لکی ماوه. ئه وه سانسۆری حیزب بو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدا یه. بریکم گالته کردبوو، دوو سی که لیمه ی، په نگین، ده گه ل و بقاری (ئه لفه که به شپوه یه کی گالته ئامیز درێژ ده کاته وه. ف) سیاسی یه کی نه گرتباوه، لێیان فری داوه.

* ئیسته که ئه ندامی پارتی نیت، یا ئه ندامی پارته یه ک نیت، زۆتر باسی سیاسه ت و باشتر باسی سیاسه ت ده که ی. ئه وده م بو نه تده کرد...؟ له تاریک و پرو نیشدا وات نه گوتوو، یا پیشانت نه داوه که سانسۆری حیزبیش و کوردا یه تیش ته ئسیری لێ کردوی...

- ئه وده ه هه ر سانسۆری حیزبه کاکه (پێ ده که نه ی)، مه گه ر تاریک و پرو ن کێ بلاوی کردۆته وه؟! حیزب بلاوی کردۆته وه، خو من بلاوم نه کردۆته وه.

* ئه ی ئیسته چون سهیری ته جروه ی سیاسی خو ت ئه که ی!؟

- قه رار وا نه بوو له سیاسه ت قسه نه که یین...!؟

* نا... مه به ستم ئه وه نییه به درێژی باسی بکه ی، ته نیا وه ک یه کێ له ته جروه کانی، سه رچاوه کانی شیعرا ی تو، هه لبه ته سیاسه تیش ده وریکی بینبوه. ئیسته چون سهیری ئه و ژیا نه ده که ی که له سیاسه تدا بر دوو ته سه ر!؟

- وه للاهی من ئه لعانی ش به جیتی شانازی خو می ده زانم، چونکو پیم وایه کورد هه ر به شیعرا رزگاری نه ده بوو... له رژی می تاغووتیدا، پیم وابوو که ده بوو سیاسه تیشی بو بکه ی، حه تتا چه کداریشی بو بکه ی. له شه ری سی مانگه ی له گه ل لیبرالیزم و به نی سه دردا من چه کداریشم کرد، به و پیری به ی خو مه وه. ئه لعان «به رده هیمن» مه شه ووره که له بن به ردیکی دانیش تووم و هیلکی کو پته رم وه بهر تفه نگان داوه. به ده ست و تفه نگیش خو تیری نیم، ئه ما پیم وابوو به نه فعی ئیمپریالیزم کورد نابێ ده ست بداته چه ک ئیدی. من ده و بر وایه دام، ئه لعانی ش هه ر ده و بر وایه دام که ئیمپریالیزم ده ی توانی له شه ری ئه و وه للی جیهانی دا کورده ستانی به وجود بێنێ، زۆر به ئاسانی ده ی توانی، نه یکرد، به تابه تی ئه و ئیمپریالیزمه ی فه ره نسه، که به حاله تیکێ برا کورده کانی سووریه مان به له ش و خو ین و هه موو شتیکی خو یانه وه، ئیحه ساسیان کردوو. تاریخ نیشانی داوه ئه گه ر ئیمپریالیزمی فه ره نسه یاری ده ی که مال ئه تاتورکی نه دا، به و زوانه شو رشی کوردی تورکیه ی دان هده مرکایه وه. ئیمه چۆمان هیوا به وه ی بێ. ئه وه یه که من، راستییه که ی، وه کو

ئینسانیکێ دژی ئیمپریالیزمی ئه لعان له سیاسه تدام.

* ئه و جا با بچینه سه ر شیعری کلاسیکی کوردی یا هه ر ئه ده بی کلاسیکی کوردی...

- به لێ...

* چه ند شار ده زاییت لێ هه یه؟

- به لێ، وه للاهی هه ر له پیشدا ش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لیم، هه رووزی، کو ن، نازانم... هه رچی ده لێ... وه للاهی زۆر شار ده زام من.

* کلاسیک که ده لیم، لێر ده دا مه به ستم ته نیا شه کل با بلتین فۆرمی شیعرا نییه، به لکه هه ر وه ک قۆناغیکێ تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ر ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه موو وان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به راستی... ئه ده بیات، شیعرا هه یه... نابێ بلتین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عنای که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسرا و نه نووسرا، یانی ئه وانه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قێ ته بران و له جزیری را دییه خواری... ئه گه ر ئه وانه ده لیتی من شاعیری زۆر گه و ره ده نیتو وانه دا ده بینم. ئه گه رچی زۆر چاک له هجه ی گۆرانی نازانم من - با ئه و حه قیقه ته ش بلیم - به لام وه ختیکی به راوردیکم کردوو له به ینی شیرین و خوسره ی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به که می نازانم له نیزامی، له نیزامی به که م ترم نایه ته به رچاوی. وه ختیکی مه م و زینی له موقابیلی یه کیک له پینج کتیه کانی نیزامیدا داده نیتم، ئه گه ر مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونی که هه ر له سه ر ئه و وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه یین، ئه من پیم وایه له باری مه عناوه، مه م و زین چیتر و فه یله سووفانه تره. وه بزیه ش زۆری به مو فه ق ده زانم قاره مانه کانی ش کوردن، سه حنه ی داستانی ش هه ر کورده ستانه، فه ره ه نگ هه ر فه ره ه نگی کوردیه. داب و ره سم هه ر داب و ره سمی کوردیه، به لام نیزامیه کی له گه نجه پرا ده چی بو خو لێ عه ره بستانی نه ی توانیوه ئاداب و روسومی عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسییه که ی زۆر ریک و دروستتره له کوردیه که ی خانی. ده گه رتینه وه بو نالی و مه حوی و ئه وانه، به راستی پیم وایه شاعیری زۆر گه و رهن، وه زۆرم ئیمان پیتیانه...

* ئه ی شیخ په زا...!؟

- وه للاهی کاکه، شیخ په زا به راستی نازیمکی چاکه...

* نازیم...!؟

- نازیم، فەرقی ھەییە بەعەقیدەى من. یەعنى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوێ ھەجون، تەز نین...
* ئەى ئەو، بەرئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبی کوردیدا؟!
- نەخپەر... دە ئەدەبی کوردیدا تازەن، بۆچی...
* ئەى زمانى شیخ رەزا، بۆچی پیاو باسى ئەوێش نەکا...؟!
- ئای... زۆر، زۆر... بەراستی رەوانە...
* زمانىکی زۆر سوارە...
- زۆر رەوانە... زۆر سوارە... عەرزى کردى، من لەبارى وەزندا شیخ رەزای زۆر بەگەرە
دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی ھیتاوەتە ناو شیعری خۆیەو، کە لە
پیش ویدا دیارە لە شیعری نالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچی، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەھەتیسو، با بە دەواری شری ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەوێ شیخ رەزاشم... بەلام بەداخەو شیعەرەکانی زۆریان
پرووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتی چی... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بێ
ئینشائەللا، خۆ ئەوێ بۆ ھەموو کەس لیتنەدەى... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى
کوردی دانشکەدەى بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەن...
* جا کوا کچمان ھەبوو...؟!
- بەدى، سێ چوارێکمان ھەبوو...
* نیویان لەپیاو دەچوون.

- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەن نین سەبەر. کوتم بەچی پێدەکەن؟! کوتیان وەللا
مامۆستا عەلەدەدین سەجادی ئەرۆ لەسەر دەرس باسى شیخ رەزای بۆ کردووین و ئەو
شیعەرەشى بەئەوێ خۆتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتى عەنتەرى نێرم

لێم لادە ئەوێک بتخەمە بەر حەملەبى کێرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نێر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان
پێدەکەن) ... ھەموو پێدەکەن، بەراستی ئەگەر لەبیرت بێ رەنگبێ، مامۆستا ئەگەر
رووتت کردباو، رەنگبێ لە شتیکی سەیری بکردایە... بەلێ... شیخ رەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیتم چى، بۆ پیکەن نین دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ رەزا، ئەو
کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بێ، زۆر شاگردى عوبەیدى زاکانى بوو، زۆریش لەوى
شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتتر بوو بەسەر وەزن و قافیە ... بەلام ئى شیعری عوبەیدى
زاکانى دەعەینى ھالدا کە جنیوی داو، کە ھەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە
شیعەرەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ رەزا ھەر جنیوی داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم
جنیودانە وە نەبێ بۆبێ ئیسلاحى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنیوی
گەرەبە. بەلام ھیتن لە مەقابیلی وەیدا دەلێت: وەکو بالی پەرى پاکە جنیوت... چونکو
جنیوێکەى موسبەت بوو. لەبەرەوێ ئەو نەقەدەم لە شیخ رەزا ھەییە... و پێم وایە، با ئەوێش
دەبارەى شیخ رەزا بلیتم: ھێچ کوردیک لە شیخ رەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...

* فارسى؟

- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئێرانەیدا، کە ھەموومان
بەفارسیمان خۆتندوو، ھێچمان ناتوانین شیعری فارسى وەکو وی بلیتم. مەحشەرێکە لە
شیعری فارسیدا کە پیاو ھەر سەرى... تەعەججوب دەمیتێ. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى
یەک نيم، بەلام تەماشای ئەو دوو شیعەرە دەلێت:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوهء ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبێ شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما
پێم وایە ھێچى نەداوەتێ چونکو کورد بوو... (پێدەکەن) ... بەلێ...

* ئەى مەلای جەزیریت پێ چۆنە؟

- وەللاھى کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبێ بەزۆرى... من کرمانجى وا
نازانم... حەتتا کاک ھەزارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتى ئەو لەگەل مەولانای رۆمى
ھاوشانە... پێم وایە بێرێک زێدەرەوێت کردوو لەویدا. بەراستی شیعریکی بۆ خۆتندەو
کە من مۆتەوہجیبەى نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، ھۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو
فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابینریتەوہ. تەماشام کرد بەراستی عارفیکی
گەرەبوو. رەنگبێ جەلالەدەدین شیعری وای نەبوو. کە وابوو ھەزار بەخۆرایى ھیتندەى
پێ ھەلنەکووتوو. بەلام ئەوێ ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

به وان بلتی... من گۆرانی چاتر ده زانم له کرمانجی. به راستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت ده کهم برتیک له خانیدا شاره زاترم ئه ویه که ئه و له زۆر پترم خوینده وه... ده
بیتکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

* به کرمانجییه کهی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجییه کهی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حه ق بلتی، ئه ویش یارمه تی داوم
ئیدی. وه ختیکی شیعریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردووه.
ته ماشام کردووه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی هه ژارم
نه قد کردووه که نه ی توانیوه فله سه فه که ی خانیمان پێ نیشان بدا.

ئهو رۆژانه ش تووشی ئه دیبیتی زۆر گه وه ی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایاسن... به راستی گه وه یه. ئهو، حه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی بوو
که به خۆرایی شه رحی له سه ر نالی کردووه. ده بی شاعیر لیبی گه رپی، هه ر که سه وه کو
ده ریا بیک، به شی خۆی لی هه لپنجین. حه یفه... حه یفه ئهو که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گه رپی با تیبی نه گا... به راستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. حه تتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئهو نه قده ی هه ر هه بوو. ده ی کۆت مامۆستا هه ژار ده بوو ئهو
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردییه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتبا، ئیدی لازم نه بوو ئهو شه رحه ی له سه ر بکا. ئهو عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... به راستی ئه دیبیتی گه وه ی کورده. ئه ده بنا سبکی گه وه ی کورده.

* په خنه گرتیکی باشیشه وا بزانه...

- په خنه گرتیکی باشه...

وتاره کانی له رادیو کرمانشاه وه ده ی خویندنه وه شتیکی به راستی نایاب بوون. به لتی،
عهرزت ده کهم، ئهو جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زمی کوردی هه یه. ده یگوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ست...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده یگوت وه ختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی
موده ریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نوسی که ئه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئهو
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوته و له هه مووم بۆ
نوسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردووه (پێ ده که نێ)... کوته ئه وه ی ئیوه له سه روه تاندا

چاپ کردووه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه رپه فی کردبوو و من دلّم
نه هات ده و مه جلیسه خوسوسییه یدا بلیم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بچ پتری
پوول لی وه گیر ده که وئ... دلّم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نێ) به لتی، گوته،
زۆریان به مه شکووک ده زانم ئه وی ئهو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دووه می...

* سه روه.

- له سه روه دا نووسیومانه: هه رچه ن مه واچان...

* ئه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووزهن هه ر که س
وه زوان خویش»، ئهو ده لتی: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لپن (ئه وره نگ) وای دروست
کردووه. ئه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستووه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلویه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردووه پاش وی ته سه روفیان کردووه...

* ئه ی مه وله وی...؟! سه ید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش هه ر ئهو چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیرتیک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گه وه ی ده زانم. زۆر سه یره، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گهر
ده یانکۆت به مونسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعیرتیک بلتی (پێ ده که نێ)، من شیعیرم بۆ نایی
به مونسه به، ده مکۆت من شاعیری مونسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعه رکه ی
مونسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه وح، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لām په نگه له هه مووی جوانتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعیری کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسی بى، يا نازانم، به لى... گلکۆى تازه لىله دىپيش عه نيه خاتوندا کوتراوه. ئەگەر ئەوه نه با، يانى ئەوه شمان له ئىختياردا نه با، ده بوو به قه تعه شىعيرىكى عالهمى ناسرابا، به راستى. پىتم وانىيه كهس شىنى بۆ خوشه ويستى خۆى وا گىرايى، وهك ئەو دووانه ههردوو كىيان گىراويانه. ههردوو كىيان زۆر چاكن... به لى... و خوشه ويستى عه نيه خاتونى ههه له مه رگه كه پيدا ديار نىيه. ئىدى، له نه خوشىيه كه پيدا كه جه رگى بۆ ده كاته، دللى بۆ ده كاته هه نار و ده لى كون كونى كه و بۆنى پىوه كه، هه نار بۆ هه لامهت...

* ئەویشی هەر بۆ عه نيه خاتون نووسيوه؟! *

- به لى. ئەویشی هەر بۆ عه نيه خاتون نووسيوه... به لى... نه خىر، شتىكى سه يره. باوه ر به رموو شىعيرىكممان... قه رار وايه مامۆستا تا به ر بۆمان بنوسى، ئەگەر ئىنشائه لالا سروه گه يشته فه سلى زستانى. بۆى، خوتىدينه وه مه فهوممه كه م له بىره ئەگەر شىعيره كانم له بىر نه بى، مه فهوممه بۆ خۆت ده زانى، كه... ئەگەر بىكه يه زيانىكى دىكه ش ئەو تام و بۆنه ي ههه هه يه، ده لى زستانه و عوزرى هه يه بۆ دىتنى... بچىته خزمهت شىخه كه ي، شىخى سه راجوددىن، زستانه. ناتوانم بىم، پىرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بىم، به فر رىگاي گرتووم، به لام ئەو كه سانه ي شه وقى زيارهت زۆرى بۆ هىنانون، من رىگايه يان بى نىشان ده ده م زۆر به ئاسانى برۆن بۆ لاي وى، ئەو يش ئەو رىگايه يه كه هه ناسه ي من بۆ خزمهت شىخ كر دوويه تىبه وه، ره شانگه... هىند گه رمه هه ناسه كه م، به ره شانگه كه پيدا برۆن ده گه نه ته وىله... ئايا تا ئىستا فكرى وا ناسكت... پىتم وا به زۆر كه م هه به. له سه ر زستانى ناشىرىنى چه ند جوان... ئەوى كر دووه، به لى...

نوورى چاوم كه رىم (١) گىان:

به م نىوه شه وه سارده، سلا وىكى گه رمهت پىشكىش ده كه م. وه بىرم دى كه تازه عه لائه ددىن په يدا بوو كا ك مامه ندى شه ختانه ي هه زار ره حمهت له گۆرى بى و ده گه ل نوورى خوداى وه خه به رى، خه به ر ده زانى و به په له پىاوئىك ده نىرى بۆى بكرى و بىهتنيته شه ختان. سه رتان نه يه شىنم زۆرى پىنده چى عه لائه ددىن ده گاتى. به داب و ده ستوور له دىوه خان هه لده كرى كا ك مامه ندى ره حمه تى خۆى رى ده خا و ته ماشا ده كا تىنىكى ئەو تۆى نىيه ده لى: «ئوه يه عه لائه ددىن؟» ده لىن: «به لى». ده فه رمووئى: «هه ر سىك ته لاقى ده مامه ندم كه ون و كچى خۆم... بى تسى مامه ندى گه رمتره» منىش ئىستا وام به سه رهاتوو. منىكى به مندالى له بن كورسى ره ذى كوورانىدا په ره وازه بووم، به مىر مندالى و لوى و ئە كابرى له لاجىن و شىلانائى له ته نىشت كووره ي سوور بووه ي سه خته دارى به تىن ده نوستم، به پىرىش تووشى گه رمای به غدا بووم و له و ئاخرا نه شدا دىسان له كورسى به ركه مران خزاوم. ئە مسال ئە وه تووشى ورمى بووم. گو تىيان بابم ئە تو له و قه لاقوو چكه دا به كووره ي نه فتى ئە م زستانه نه ك مه قاوى ده گرى به لكو تووشى ئىپىلىگىش ده بى و سه كهت ده بى. وا چا كه خانوويه كى شوو فاژدار بگرى. پاش هه ول و ته قه لايه كى زۆر شوو فاژم په يدا كرد. هه ر ئىستا كه ئە م نووسراوهت بۆ ده نووسم سه عات سى و نىوى پاش نىوه شه وه كه له سه رمان ده رپه رىوم و پالم وه ئاسنى شوو فاژ داوه. به لام ئە گه ر له ترسى دا به خانم و تىرابام «به قورىانى به ژن و بالايى بم» سى به سى ته لاقم ده خوارد تسى خانباغى گه رمتره له و شوو فاژه.

كه رىم گىان! مزگىنىت ده مى دىزه ي سه رو پىمان له سه ر سى كوچكان دامه زرانده، به لام جارى ئاورمان كه م وه به ر داوه. هىوادارم ئە گه ر له سه رمان ره ق نه بم و له برسان به لادا نه يه م و به كلكه له قه بگه مه به هارى واى بكوئىنم هه ل و په ل بى. به لام كوا ئە وه به ته نى به منى پىرى سه رمابرده له ده كرى. باوى ئىسويه ئە ي نوورى چاوى هه مسوو كووردىكى راست و دروست و ئە ده بدۆست بگه نه هانام. ئىواره ي رابردو له لام بوون ده يانگوت هازا گو و هازا مه يدان. پىشنىيارم كرد له پاش دىوانى حه رىق كتىبىكى شىعيرى به ناوى «ته بىعهت له شىعيرى كورديدا» ئاماده بكه ين. بىرم كر دووه بۆ خۆم

به تهنی چم پی ناکری، واش دهسته وهستان نیم. ئەما دەمدی شتیکی باش دەردەچی بۆیه پەنام بۆ ئیوه دۆستانی لاو هیتنا. تکایه بی هەدادان خەریک بن له به هاری «سێمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دەس پی بکەن، تا دەگاتە زستانی سه یف هەر کەس له بهر خۆیه وه خەریک بی نەواران بێنیتە سەر کاغەز، دیوانان بپشکن. سه فەران بکەن، خەلکی تازه بێنن. پتیوست ناکا هەر شیعەر بی. نووسینی تۆم دیوه رەنگه زۆری وهک تۆ هەبن نەیاناسم به پەخشانی جوان وه سفی جوانی ته بیعەت بکەن. کاک عەلی هەسه نیانی بی ئەزمون نییه بیبێن. بۆ خۆتان خۆیه سه ندی وه لا بنین، لیک هالیتن. دیاره هەر به وه نده وه زه ود نابین. خەریکی کۆکردنه وهی هەموو جوهر فۆلکلۆریک بن. پەندی پیشینیان، گۆرانی باش، حەیران، گەلۆ و چیرۆکی مندالان، کورپه ئەگەر خۆ سه خەت بکەین زۆر هەژار نین. ئاغای خانباغی خوا را وه ستاوی بکا، قسه ی خۆشی قسه خۆشه کانی سابلانغی و خۆی ئاماده بکا، ئەحمەدی به حری خەریکی کۆکردنه وهی پەنده کان بی، هەر کەس به قەد خۆی. دیاره من چاوه پروانی یارمه تی پیاو و ئینسانانم، له بالنده و درنده و برنده داوای هیچ ناکەم. رەش ئەحمەدی «تحفه مظفریه» ی پی شک دئی. ده کری خاوه نه که ی ئەوه نده، پیاوه تی بکا و یارمه تیمان بدا. ده سه جی ده گەل عەلی ته ماس بگره. بۆ خۆت و هەر کەسی دیکه پاش جیژن ده توانن سه رم بده و که لله پاچه ته ماشا بکەن. من به هیوای ئیوه خۆم له و قائمه قاله هاویشتووه. وه بالی کوردتان به ئەستۆی ئەگەر خۆتان ماندوو نه کەن. قاسم و سمایلی پاکزادت له بییر نه چی. له ئیستاوه دیه نیکی به هاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ئاماده بکەن. که هاتی زۆر قسه ده که یین.

برات هیمن

(۱) که ریمی قه بیوو می.

کاک که ریم

نووسینه کهت له باره ی شاعیری پایه به رزی کورد (سالم) دا په سندکرا و ئەوه له گۆواره که ماندا چاپ بوو و سوپاست ده که یین. ئیمه وامان دانا بوو که له هەر ژماره یه کدا شاعیریکی مه زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میژووی

ئەده بی مامۆستا مه لا عه لانه ددینی خوالیخۆشبوومان له دەسدا بوو به لام زۆرمان پی جیگای موقمانه نییه. چند که سی دیکه ش نووسینی ئامال جوانیان له سه ر شاعیره کانی کورد بۆ ناردبووین. به لام چ بکەن هەر ئەو سه رچاوه یان پی شک هاتبوو و که لکیان لی وه رگرتبوو. بۆیه به دلمان نه بوو. ئەوه ی تۆ هەر چه ند به داخه وه سه رچاوه ی وات نه بووه که سالم باشتەر بناسینی دیسان که لین پرکه ره وه بوو.

به راستی سالم شاعیریکی مه زنه و باش نه ناسراوه. که سیکی زۆر شاره زای ئەده بی ده وله مه ندی فارسی نه بی ئەگەر سالمیش باش نه ناسی عه یب نییه. وا دیاره ئەگەر دیوانی سلامت له ده سدابا یه بۆ تۆ به کی که شاره زای ئەده بی فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه بوو.

که سیکی له ورده کاری شیعر بگا و دیوانی ته واوی شاعیریشی له ده سدابی چون ئەو شیعره جوانه به لکو که م وینه یه ی سالمی له بییر ده چوو که ده لی:

قه راری ئاشق و قانونی حیکمه ت زیددی یه ک هاتن
که ته سکینی برینی دل به نه فحه ی زولفی موشکین بوو

یا:

به عیشوه و غه مزه بی مه عشوقه ئاشق کیتو له بن دینی

به لای سالم که ننده ی بیستوون موزگانی شیرین بوو

چ بنووسم، کورپه به گیانی تۆ هیتندەم نووسیوه چم له «نووسیندان» دا نه ماوه دیسان بۆ خاتری تۆ بۆ خاتری که سیکی به دل خۆشم ده وی و هیوادارم خزمه تکاریکی باشی گەله بی بهش و چاره ره شه که مان بی، بۆ که ریمی نازیم ئەم چند دیره ده نووسم و ئەم دوو شیعره ی خۆم که زۆرم خۆش ده وین تۆمار ده که م:

ته ک و ته نیام و عه زیزانم کوان؟

بۆنی گۆرخانه یی لی دئی جی ژوان

نامه وی پاشی نه مان بۆم بگری

ئیسسته ماچم بده یه کیژی جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکتیی؛ مێژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زیکیی، ئەگەر بڕوا به‌مێژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئەگەر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، بڕوا به‌بیگانه‌کان و به‌رۆژه‌ه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئەوانه ده‌بارهی تو، باب و باپییری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیزه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاویینی، تو په‌گه‌زیکیی پاکیی، باپییره‌کانی پیشووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژی و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیاونیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێکان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئەوان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م؛ کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌ خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆزی له‌ حالیی خۆت وردبه‌وه هۆشت بینه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لما له‌ به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئەمنیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیاون هه‌یه ئەمه‌وئ وه‌کو خه‌لک نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆبیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم داوا ده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێکان جارس بووم و ئەمه‌وێت پرگار بيم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌وری ١٣٢٢/١٩٤٣.

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالیی خۆمان بکه‌ین و بزانی بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئیمه له‌ په‌گه‌زی ئەو میلله‌ته نه‌جیبه‌ نین که به‌گوتره‌ی مێژوو ئیقراری هه‌موو مێژووزان و رۆژه‌ه‌لاتناسیک یه‌کیک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌ گه‌وره و له‌مێژینه‌کانی رۆژه‌ه‌لاته، مه‌گه ئیمه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئەو قه‌ومه غه‌یور و دلێره نین که لا په‌ره‌کانی مێژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئەوه‌وه به‌عالم ده‌سه‌لمێنن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانیکدا هێچ دراوسێک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بچیتته نیو سنووری مولک و نیشتمانی ئەو.

ئەدی بۆچی ئیستا و امان به‌سه‌رها توه؟ بۆچی هێنده وه‌پاش که‌وتووین و بووینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئەگەر که‌میک بێر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالیی خۆمان وردبینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئیمه هه‌ر ئەم نیفاق و دووبه‌ره‌کییه‌ی ناو خۆمانه، که‌ وایی له‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌لکو واجبه بۆ رێکخستنه‌وه‌ی براکامان تیکۆشین په‌گورپه‌سه‌ی دووبه‌ره‌کیی له‌بن به‌یینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و براهه‌تی له‌ هه‌موو کوردستاندا دامه‌زرێنین.

ئە‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئە‌ی لاوه‌ بێر رووناک و خوینده‌وارانی کورد؛ مایه‌ی ئومیدی ئە‌و قه‌ومه‌ لیقه‌وماوه ئیوه‌ن، ئە‌ورۆ رۆژیک نییه ئیوه‌ بێنده‌نگ و هه‌ست دا‌بنیشن و له‌ قوژنیکی بخزن. کاتی ئاسایش و ته‌مه‌لی رۆیی، جه‌نگه‌ی هه‌ولدان و تیکۆشان و ماندوو بوونه، به‌لێ ئە‌م‌رۆ رۆژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن راوه‌ستن، ده‌نا ئە‌و هه‌له‌تان له‌کیس ده‌چی و زه‌حه‌ت وه‌گیرتان ده‌که‌وتیه‌وه.

لازمه به‌دلێکی پر هیواوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پرگارکردنی نیشتمان وه نه‌جاتدانی هاوخوینه‌کانتان کۆشش بکه‌ن هێچ شتیکی نابێ بێته‌ پیشگری کارتانه‌ی یه‌کیه‌تی و براهه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بینه به‌ره‌لستی پیشکه‌وتنی ئیوه‌ و هه‌ز به‌له‌ناوچوونتانه‌ ده‌که‌ن، له‌ناو به‌رن.

ئە‌گه‌ر رۆژگار یارمه‌تی ئیوه‌ی نه‌دا ئە‌گه‌ر چه‌رخ‌ی چه‌په‌گه‌رد به‌مرادی ئیوه‌ نه‌گه‌را مه‌ه‌زن و مه‌یدان به‌تال مه‌که‌ن و دلنیا‌ین به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌رێکدا زال ده‌بن و له‌ هێچ که‌س و هێچ شتیکی مه‌ترسن خوا پشتیوانتانه و هه‌میشه ئە‌م وتاره‌ی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که‌ ده‌فه‌رمووێت:

«کار بکه و دلنیا به‌ئاوات ده‌گه‌یت!»

له‌بیر بێت و بیکه‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کاریکتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بیگانه‌ ده‌ستبێنه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێبه‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاایهک له گهڻ نیشتمان

ئەوی نیشتمانی خۆشه‌ویستم، بۆیه هیندەم خۆش دەویه‌ی چونکو ئەمن ئیستا که لاویکی توند و تۆلم له پيشا کۆرپه‌یه‌کی لاواز و ساوا بووم له دامینتی تۆدا گه‌وره پهره‌وازه بووم و گه‌یشتووومه ئەم رۆژه گه‌وره‌ی وه‌ک (حه‌زهره‌تی محهمه‌د «ص») و گوێیان له قورئان خویندنی ده‌بوو ئیمانیان پیه‌یتنا، یا له حالیکه‌ که کتیبه‌ ئاسمانیه‌که‌ی ئەم زاته پهرده‌یه‌کی ئەستووری له نیوان خۆیان و هه‌وا و هه‌وه‌سی ناپاکه‌که‌یان ئەکیشا و پیاوه‌ زانا و تیه‌گه‌یشتووکانی له‌وان به‌زیاتر ده‌زانی و ده‌یفه‌رموو:

«هل یلستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوینهره‌ خۆشه‌ویسته‌کان ئەگه‌ر نمونه‌یه‌کی له ژبانی عه‌سری خۆمان نیشان بده‌ین سه‌رتان سوڕنامینتی ئەویش ئەمه‌یه: ئاغاییکی کوردی عێراق، به‌لکو سه‌ردار عه‌شیره‌تیک یه‌ک دوو سال له‌مه‌وه‌به‌ر نامه‌یه‌کی بۆ ئاغاییکی کوردی ئێران نووسیبوو: «که‌ ده‌ستی من و دامانی تۆ نه‌که‌ی به‌هیچ باریک له‌پیتناوی کوردایه‌تیدا تیه‌یکۆشی چونکو کوردایه‌تی مانای ئەمه‌یه‌ هه‌موو لاره‌ خوینده‌وار و گه‌نجه‌ تازه‌پیه‌گه‌یشتووکان بینه‌ سه‌رکار و ئیمه‌ له‌ ژووری دیوه‌خانا دا‌نیشین».

ئیمه‌ نازانین خوینهره‌ به‌ریزه‌کامان چه‌نده‌ فه‌رق له‌نیوان ئەم ئاغا کورده‌ عێراقیه‌ خۆشه‌ویسته‌ و (ئهبو جه‌هل) و (ئه‌خنه‌س) دائه‌نن به‌لام ئیمه‌ ئەلین: ئەوی به‌بیرین چی ده‌ستیکه‌ی بۆ زبانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی داوینتی مه‌ردوم ئەگریت ئیوه‌ش بلین ئامین.

گۆقاری (نیشتمان)، ژماره‌ (٦)، ر‌ه‌شه‌مه‌ی ١٩٤٣/١٣٢٢

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه‌ندیک له‌مه‌وه‌پیش به‌سه‌ره‌هاتیکه‌ی دوور و درێژی ئەم زاته‌م نووسیبووه‌ و پیتشه‌که‌شی ئیبارده‌ی ناوه‌ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بینیرنه‌ دايره‌ی چاپه‌کانی کۆمه‌له‌، به‌لام عه‌ینی ر‌یسه‌له‌یان بۆ ر‌ه‌دکردمه‌وه‌ تا چاوتیکه‌ تری پیدا بخشینم، ئیستا خه‌ریکی ئەو کاره‌م به‌لام تا حازربوونی به‌سه‌ره‌هاتی موفه‌سه‌لی شیخ، چه‌ند دیریک دربارە‌ی ژبانی ئەم زاته‌م ده‌نووسم».

که‌ می‌ری گه‌وره‌ی ر‌ه‌واندز له‌ داگیرکردنی ولاتانی (سو‌ما و برادۆست بووه‌وه - ١٢٤١هـ)، به‌ولاتی لاجاندا ده‌گه‌راوه‌ ر‌ه‌واندز، به‌گوندی (نه‌لۆس) دا که‌ گوندیکه‌ی زل و دارای قه‌لاتیکه‌ی بلینده‌ ر‌اده‌برد خه‌لکی ئەم گونده‌ که‌ به‌ (به‌گژده) نیویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه‌ و به‌شپیره‌یه‌ی هاتوونه‌وه‌، ده‌ستیان کرده‌ گه‌پ پیتان و «قه‌بو، قه‌بو» یان لیتاناوه‌؛ میر ر‌قی هه‌لستا گه‌راوه‌ کوشتاریکی زلی لیکردن، ته‌نیا ژنیک به‌کورتیکه‌ ساوای مه‌مک مژه‌وه‌ ر‌زگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه‌لات له‌ گوندی (عیساکه‌ند) جیگیر بوو، کوره‌که‌ی (وسوو) به‌خێوکرد تا گه‌وره‌ بوو کرا به‌گوتیکه‌وانی (ئاغا). به‌لام (وسوو) که‌ دیتبووی له‌ مزگه‌وتی فه‌قییان ده‌خوین ئەویش ئاره‌زووی خویندنی کرد، هه‌موو به‌یانیک ده‌چوووه‌ کن مه‌لای ئاوه‌دانی ده‌رسی ده‌خویند تا ببیته‌ (مه‌لا!).

ئاغا که‌ زانی (وسوو) ده‌رسی ده‌خوینتی بانگی کرد و لیتی تووره‌ بوو گوتی: ئەگه‌ر جاریکه‌ دیکه‌ بزانه‌م ده‌رست خویندوووه‌ ده‌تکوژم، به‌لام هه‌ره‌شه‌ی ئاغا گیانی پاکه‌ی (وسوو) له‌ خویندن نه‌گه‌راوه‌ و ئیجازه‌ی له‌ داکی و هه‌رگرت و ر‌ویشته‌ شاری (سابلاخ) له‌ مزگه‌وتی (ر‌ۆسته‌م به‌گ) ده‌ستی به‌خویندن کرد. چه‌ندیکه‌ علومی دینی خویند پاشان سه‌ودای ته‌سه‌وفی که‌وته‌ میتشکی، وه‌کو ده‌گه‌رنه‌وه‌ خه‌ونیک ده‌بینی پیتی ده‌لین وه‌ره‌ شیخ عوسمان بانگت ده‌کا، ئەویش له‌به‌ر ساده‌یی خۆی وا ده‌زانیت شیخ فه‌قه‌ت له‌ (مه‌که‌) و (مه‌دینه‌)ی ده‌بن، ده‌ست ده‌داته‌ گۆچان و توورینی نان و ملی ر‌یگا ده‌گریت، نازانه‌م له‌ چی شاریکی کوردستانی عێراق پیاویک پرسباری لی ده‌کا: «بۆ کوێ ده‌چی؟» وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ ده‌لی: ده‌چم بۆ (مه‌که‌)ی خزمه‌ت شیخ عوسمان، کابرا پیده‌که‌نی و ده‌لی: «فه‌قی، شیخ عوسمان وا له‌ ته‌وتله‌»، ئەو نیتیک بوونه‌وه‌ی ر‌یگا دلخۆشیک بۆ (وسوو) سازده‌کا، ر‌یگای ته‌وتله‌ ده‌گریته‌ پیش ده‌خزمه‌ت حه‌زهره‌تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه‌ند سال ر‌یازه‌ت ده‌کیشیت پاشان له‌لایه‌ن ئەم زاته‌م موعه‌زه‌مه‌ ئیرشادی بۆ موکریان ده‌دریت، پارانه‌وه‌ و تکای زۆریش نه‌یتوانی باری ئەم وه‌زیفه‌ قورسه‌ له‌سه‌ر شانی (وسوو) یاوه‌کو حه‌زهره‌تی سیراجووددین فه‌رموویه‌نه‌ (مه‌لا و سوو) لابه‌ریت، به‌ناچاری دیته‌ موکریان له‌ گوندی (بورهان) داده‌نیشیت مه‌شه‌ور ده‌بی به‌ (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالیکی دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویێکی بێ کەلک خانەقاییک بینادەنێ و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (١٢٢٨ھ) دەتەمەنی ٩٧ سالییدا لەم جیگایە وەفاتی کردوو و نپژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیک کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەوێ کراوێتە کوردی، مەل و دراو نەیتوانیوێ هیز بخاتە سەر مێشکی، دەوڵەمەند و هەژار لە بەرچاوی وەکو یەک بووێ خوای لێ خۆش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (٩٠٨٠٧)، بەهاری ١٣٢٣/١٩٤٤.

ئەدەبیاتی تازەى سۆڤیەت

نامەى کەڤىکى دىل

هەلبەستەى: ئارکاد

خۆشەویستە کەم

غەم و دەردى من یە کجار زۆرە، لە درێژایی شەقامى مژاویدا گۆراییبیەکانى ئێمە لە پێش چاوى دەبن، ئەم بەخەر و دۆلاند دەبەن و بۆلای شارى مەرگم رادەکێشن، بەتەنێ هەر ئەم نیم بەلکە هەموو کچانى گوندە کەم دەگەلن. خواهی نەخواهی لە کەسوکەر و مالى خۆمان دووربووینەو، ئاوێلە کانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەم لەبەر زۆری غەم و فرمیسکم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەو نەو نەو بە کەزێهەکانى خۆم وەبەر ئەو چەرخانە بەم کە هەمیشە دەسوورین، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو کێشکچیانەى ئاگاداریمان دەکەن هیچ ناکرێ!

خۆشەویستە کەم

لەو کاغەزە ژاکاوە نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوێنى خۆم دەنووسم چونکو خوێن دەرهگ و دلێ مندا بەستوویەتی. بەلکە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم کە لە گیرفاندا شار دوومەتەو و ئەتۆش تکا دەکەم بۆ خزمەکانى بخوێنیوێ. ئەتۆ چوویتە جەبەهەى جەنگ و ئەم

تاویستا لە تۆ بێ خەبەرم، تەنانەت ئادریسیشت نازانم، ئەدى بۆ کوێ؟ بۆ کوێ دەنووسم؟ تەنیا مەوزوووعیکی دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێکەنى!، ئەم بەقەولى گۆرانیبیژانى شارەکەمان وەلام بەئاسماندا دەنێرم.

نامە کەى من کە بەدوای بادا بۆلای هەوران دەروا، شايدە رۆژێک دەگەل پێشکە پێشکە بارانێ وەدەس تۆ بکەوێ.

خۆشەویستە کەم: ئێمە بەبەستینى چۆمە بەرینەکانى خۆماندا تێپەرىن و چەپکە گۆلیکمان لە چۆمى هاویشت^(١)، شەپۆلێ ئاوێ چەپکە گۆلەکانى مەى قوم کرد، ئاوالەکانم هەموو هەویا پراو بوون، تەنھا چەپکە گۆلە کەى من قوم نەبوو و ئاو بردى. لەوکاتەدا ئەتۆم بەجلکی سەربازیبەو هاتە پێش چاوى، لەسەر بەردیکی راولەستابووى و کلاو کەت بۆلای من رادەوێشان و بزەت پێم دەهاتى، گۆلە بەهەوادا دەرویشتن بەلام وەتۆ نەدەکووتن و ئەگەر ویشت کەوتبان نەیان دەپری و برینداریان نەدەکردى. لە پاشان ئێمە بەدایى جاران دەگەل بیکتر وەری کەوتین، ئەم لەو کاتەدا پێم وابوو کە بەدەختى بۆمە لە خەو و خەیاڵێک زیاتر نییە، چونکو لەتەنیشت یەکتەرىن و خۆشەختین. ئەدى هیچ پێمان وانیبە کە عرابەکانى دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلداندا رێگامان بۆ دەکەنەو.

لەو عانەدا ئەم پێم وابوو خێزانى تۆم، بیکترمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەکەن. چەپکە گۆلە کەى من هەروا بەسەر ئاوا دەرویشت، بەلام بێرکردنەوێ من لەو بابەتەو بێ کەلکە، چونکو بەراستى ئەم پروام بەفالى نییە.

خۆشەویستە کەم: تاو پەریو، تارمايى بەسەر لێرەوارەکاندا کشاو، بەسەر چلوکی دارەکانى کاج دا و، بەپەریو پەریو چکەى ئاسماناندا مانگی هەنگوینی منى لێقەوماو، دەچیتە پێش. لە پەنجەرە گۆلێ عال دەبیندین کە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشێ.

هەر دەلێ چاوى کالە دەگرى، بەلێ دەگرى تا نەنگى من نەبینى و دەزانى چ شەویکم لەپێشدا یە!، شەویکە کە نازانم لە ئامیزی پیاویکی بێگانەدا یا لە باوێش خاکی شاردا دەبێ بنووم. ئەم بەنەدیەکی شەرمەزار زیاتر نیم تا دەژیم، لەباتى وەى دەگەل تو جووت بەم دەگەل خەم و کوپەرەوێ

بوومه ئاوال. بهسه ئه و شكايه ته خوڤايانه، مائئاواييت ليدده كه م و نازام ئه و نامه نووشتاوه و هت له كوئ پيدده گات. ئه گه ر ئه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئ نامه دريژه كه ي ديكه بخويينه وه، كيهه نامه؟، ئه و نامه ي كه فرميسكي ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسني نووسيوه. ئه گه ر ئي منيش نه بئ هي ئه و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قامي ك و هه موو ريگايه كي ئاسن فرميسكيان رشتوه.

بيخويينه وه و وه لامه كه ت ئاماده بكه و به نووكي سه ر نيزه ته وه بيه يته به رلين. گویت له دهنگم بي و به دريژايي ئه و ريگايانه فرميسكه كاني من به خوئني دوژمنان بشووه. ئه من له تو دهنووسم، له تو ده پاريمه وه و ده ليم به و چه شنه ناتوانم بريم، نهنگي من بشووه، په له ي بكه تولم بستينه وه، به تايبه تي توله ي خاكه كه م بستينه وه، ئي كيهه خاكي؟، ئي ئه و خاكي له ژير پيماندا نه رم و ره حه ته.

گوڤاري كوردستان، ژماره (2)، 30 سه رماوه زه 1324، 21 ديسه مبه ر

(1) ئوكراني و هينديك له شاراني ديكه ي روسيه له روژي جه رني ... دا (ناوي جه رنيكه ناخويندريته وه) كچان هه ربه كه چه پكه گوئيكي ده به ستن و به ئاوتي داده دن، ئه گه ر گوڤ قوم بي نيشانه ي به ده ختيبه و ئه گه ر قوم نه بوو ئه وه باشه.

ئىقتىباس له پۇژنامه ي نازوو

نازايه تي سمايل ئاغاي سكو

ده گيڤنه وه ده لئين سمايل ئاغاي سكو سه رداري ره شيد و به نيويانگي كورد له چاخيكدا كه شاري ره زايه ي داگير كرد له پيش ته وه دا بچيته نيو شاري، گه وره گه وره كاني ولات به پيريه وه چون و له ده ره وه ي شار ديده نييان ليكرد. سمايل ئاغا ده هات و ده چو گه في ليدده كردن، له و كاته دا ماريك له و مارانه ي كه به به بئ ره زاي له و ولاته دا مه شه وورن بو لاي هات. سمايل ئاغا بو ئه وه ي نازايه تي خوڤان پئ نيشان بدا و به يه كجاري بيان تو قيني، داها ته وه و ماره كه ي گرت. ماوه يه ك هه ر هاتوچوو و هه ره شه ي له وان كرد و ماره كه ي ده ده سه ته وه دا، له نه كا و رهنگي بزكا و ليوي به ددان گه ست و ماره كه ي له هه ردی دا و كوشتی. له دوایه خه نجه ري

هه لکيشا و ئه و قامكه ي كه ماره كه پيوه ي دابوو په راندي و ده گه ل ئه وه شدا كه خوئني قامكي وه ك پلوسك هه لي ده داشت وازي له قسه كردن نه هينا تا قسه كه ي ته وا بوو.

وام بيستوه له پاش كوشتني ئه و مه رده نه به رده و ئه و پياوه نه به زه و ئه و سه رداره به جه رگه كه له سالي (1309) دا به درو و ده له سه هه ليان خه له تاند و هينايانه ناو شاري شنو و له وي به فيل شه هيديان كرد، كه لاكيان له نيو كه لاكي سائيري شوهه دادا به و قامكه په ريوه ناسيبه وه، چونكو هينده شپريزه كرابوو ئه گه ر ئه و نيشانه ي نه بوایه به زه حمه ت ده ناسراوه.

روژنامه ي (كوردستان)، ژماره (3)، 26 به فرانباري 1324 / 15 ژانويه 1946.

نازاديمان دهوي

شه ش سال جهنگ بوو، شه ش سال خوئين رزا، شه ش سال كوشتار كرا، شه ش سال، به لي شه ش سالي ته واو ئالا هه لگه ره كاني ديوكراسي بي وچان و پشودان، بي دامان و راوه ستان هه و ليان دا و تيكوشان و خه و و خواردنيان له خوڤان هه رام كرد. بوچي؟ هه ر له به ره وه ي بناغه ي زولم و زورداري پرووختين و ره گوپيشه ي جه وور و بيداد له به ره ت ده ريتين و نازادي و ديوكراتي له گيتيدا بلا و بكه نه وه و نه هيلن چيدي زورداران مالي هه ژاران بخون و به ده سه ته لاتان حه قي بي ده سه ته لاتان پامال بكه ن. له پاش كيشه و هه رايه كي زور، له پاش جهنگ و كوشتار و خوئينريزيه كي به سام، له دواي زه ره ر و زبانيكي بي نه ندازه نازاديخوزه كان زالبون و ده س له كوشتار هه لگيرا، خوئينريزي نه ما، كوشكي زولم و ئيستيبداد رووخا، نه مامي جه وور و بيداد هه لکيشرا، مؤسولين كورزا هيتله ر مرته ي ليبرا گورنيك گيرا و دنيا هه ساوه.

جا ئه و جا باوي هه ژار و زورلي كراو و ليقه و ماوانه و كاتي هاوار كردن ها تووه و ئه و نه ته وانه ي كه هه ميشه له ژير پيي دوژمندا نالاندوويانه هاوار ده كهن و ده لئين: «نازاديمان دهوي»!

ئيمه ش و اتا ميلله تي كورد به كي كين له و نه ته وانه ي كه له ميژه ديلا و به خسيرو ژير چه پوكي و تامي نازاديمان له بيير چوته وه و ده مي كه ده ره ده ر و

قورپه‌سه‌ر و زۆرلپکراو و تیشکاو و داماوین. ئیستاکه کولاوکە و هەویامان بۆ کراوەتەو و تا پراڤه‌یه‌ک ژباوینەو، هاوار دێکەین و دەلێتین نازادیمان دەو، بەلێ نازادیمان دەو و نابێ چیدی دیل و ژێردەست بێن و نامادەین لە رێگای نازادیدا فیداکاری بکەین و دەس لە گیان و مائی خۆمان هەلگرین.

رۆژنامە (کوردستان)، ژماره (۵)، ۲۹ بەفرانباری ۱۳۲۴ / ۲۰ ژانویه ۱۹۴۶

نامه‌یێکی سه‌رناوێه

برای هه‌ره خۆشه‌ویستم: مه‌ج‌دی گیان
له‌پێشدا تکات لێده‌که‌م لوتم لێ خوار نه‌که‌ی و پروم لێ وهرنه‌گێپری و قه‌لس و تووره و زیز و دردۆنگ نه‌بی و وه‌په‌له‌نه‌که‌وی و پیت وانه‌بی ئەمن لینگه‌به‌ریت ده‌که‌م و ناخۆشم ده‌وییی و ناتناسم و نازانم چ شیرین کورپکی.

خۆشه‌ویسته‌که‌م: پروم پێکه‌ نه‌تۆم به‌قه‌ده‌ر چاوی راستم خۆش ده‌وییی و باشیشت ده‌ناسم و ده‌زانم:

ئه‌تو لاویکی خۆینده‌وار و دانا و تیگه‌بشتوو و بېروون و پیتۆلی، ئەتو زۆرت کوپره‌وه‌ری دیوه و سخله‌ت کیشاوه به‌دوی خۆیندندا هه‌له‌وه‌دی ولاتان بووی، ئەتو ئیستا کایین «مودیری و مامۆستای هه‌ره‌گه‌وره‌ی ده‌بیرستانی مه‌هابادی». وه‌ ته‌نانه‌ت نه‌وه‌شم بیستوو که‌ ئه‌وسال چوویه تاران و له‌وئ له‌تاقیکردنه‌وه‌دا وریایی و زرنگی خۆت نواند و پروی کوردانت سپی کرده‌وه و بێجگه‌ له‌وانه‌ ده‌زانم کورپ زانایه‌کی به‌نیویانگ و ماقولی کوردستانی و تیگه‌بشتن و زانیی بۆ تۆ به‌میرات گه‌بیوه.

به‌لام داخی گرانم نازانی به‌زمانی کوردی و، واتا زمانی دایک و بابی خۆت بنووسی!، یا ده‌زانی و به‌ئانقه‌ست و خراب و تیکه‌ل و پیکه‌لی ده‌نووسی. ئەگه‌ر نایزانی ئەوه‌ هه‌ولده‌ تیبکۆشه‌ خۆت ماندوو بکه‌ فیربه‌ جا ئەوجار بنووسه، خۆ ئەگه‌ر ده‌زانی و هه‌ر به‌ئانقه‌ست و ده‌نووسی، پتوبسته بزانی و تیبگه‌ی که‌ به‌و کرده‌وه‌ ناشیرینه‌ دلێ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ خۆت دیشینی و ده‌بیسته‌ نیشانه‌ی ته‌وس و پلار و تووکی کورپه‌کانی هاوخوین و هاوینبشتمانت، براکه‌م، هه‌ر کورپکی خونگه‌رم و

نیشتمانیپه‌روه‌ر و کوردیزان چاوی به‌نووسراوه‌کانی تۆ بکه‌وی نیتوچاوانی گرژ ده‌کات و تووره‌ ده‌بی و مل ده‌نی له‌ پرته و بۆله‌ و... پروات بێ ئەمن که‌ خۆم به‌برایه‌کی به‌ئمه‌گ و... (۱) و به‌که‌وچکه‌ ئاویکی وه‌مه‌له‌ ده‌که‌وی، پتیم خۆشنه‌بوو کیشته‌ ده‌گه‌ل بکه‌م و به‌خۆتدا بشکینمه‌وه‌ و دلته‌ بپشیم. له‌به‌رئه‌وه‌ گوئی خۆم لێ ناخنی و قوروقاپ دانیشتم و چاوه‌نۆز بووم که‌ بۆ خۆت نه‌غیار بیه‌وه‌.

ئه‌مه‌ پتیی چوو هه‌تا نه‌وشۆ له‌ ژماره (۱۵) ی رۆژنامه‌ی کوردستاندا نووسراویکی تۆم له‌ژێر سه‌ره‌تای (ئاتۆم) دا چاوپێکه‌وت به‌راسه‌تی که‌ خۆیندمه‌وه‌ وه‌ختابوو له‌داخان شه‌ق به‌م و بدپتیم! وه‌یه‌که‌جار زۆر تووره‌ بووم و گه‌لێکم پێش خوارده‌وه‌ و تارمایییم به‌سه‌رچاوی کشا، ده‌سه‌به‌جی ده‌ره‌ل بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئەم نامه‌یه‌م بۆ نووسی: ترووسکه‌کانم، به‌به‌له‌ی چاوانم مه‌ج‌دی گیان به‌قوربانته‌ ده‌بم ناخر پتیم بلی ئەتو ئەو نووسراوانه‌ بۆ کێ ده‌نووسی؟ له‌کنه‌ خۆت بۆ کوردانی ناووسی؟ بۆیه‌ی ناووسی خه‌لک بیه‌خوینیته‌وه‌ و که‌لکی لێوه‌رگری، بۆیه‌ی ناووسی هه‌موو کورپکی خۆینده‌وار و نه‌خۆینه‌ده‌وار تیبی بگا؟ ئەدی بۆچی و تیکه‌ل و پیکه‌لی ده‌نووسی؟ بۆچی به‌کورپکی پته‌تی و پاک و خاوین و به‌رپۆجی ناووسی؟ که‌ بۆ خه‌لکی قازانجی هه‌بێ.

براگیان، ئەو چه‌شنه‌ نووسینه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی هیچ قازانجیکی بۆ کوردان نییه‌ زیانیی یه‌که‌جار زۆره‌، چونکو ئەو رۆژنامه‌یه‌ به‌دنیا‌دا بلاوده‌بیته‌وه‌ و ده‌که‌ویته‌ ده‌س دوژمنان و ئەوانیش له‌ بیانو ده‌گه‌رپین که‌ نووسراوه‌کانی تۆیان خۆینده‌وه‌ ده‌بکه‌نه‌ هه‌را و لیمان له‌چه‌په‌له‌ ده‌ده‌ن و ده‌لێن؛ چۆن ئەوه‌یه‌ زمانی کوردی! ئەوه‌یه‌ ئەو زمانه‌ی هیندیان پتیه‌له‌ده‌گوت و شاخ و بالیان بۆ دروست ده‌کرد؟ و ده‌یانگوت هینده‌ هینده‌ باش و به‌ر ئاوه‌له‌یه‌، به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هه‌ویام هه‌یه‌ له‌وه‌ی پاش زۆر به‌شینه‌یی بنووسی و هه‌تا ده‌توانی وتاره‌کانت پته‌تی بن. ئیدی به‌خوام ئەسپاردی.

رۆژنامه‌ی (کوردستان)، ژماره (۷)، ۲۹ شه‌مه‌ ۱۳۲۴ / ۲۰ فوریه ۱۹۴۶.

(۱) ئەو شوپنه‌ له‌ ده‌قه‌ ئه‌سه‌لیه‌که‌دا ناخۆیندریته‌وه‌.

ئەى دىنيا بزانە كورد سەربەخۆنى دەوى

زۆر كەس بە تايبەتى ئەو كەسانەى كە سەربان لە سەياسەت دەخوړى پېيان وایە كە هەلپەپرنهوه و قىامى نەتەوهى كورد و داواى ئىستىقلال و ئازادى و سەربەخۆنى كردنى ئەو مەيللەتە هەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كاربەدەستانى مچومۆر و زۆردار و بلەوهزى بېگانەپە، ئاشكراپە كە بېگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوه دوور و درېژەدا كە دەستەلاتيان بەسەر كورداندا هەبووه هەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو مەيللەتە دلپاكەيان كردوو و خۆيان لە هېچ خراپەبېتەك نەپاراستوو.

ئىستاش خۆينى شەهيدانى رېگای سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپتەندە خۆينمژەكانى رېژاوه هەر دەكولى. ئىستاش گولالە سوورەكانى كىوى ئاگرى خۆينى نەوجەوانانى رەشىد و ئازاى كورد وەبىر پىاو دىننەوه. ئىستاش قاز و قووز و زىر و هۆرى ژن و مندال و هاوار و نالە نالى لاوانى برىندارى كوردى مەريوان كە لە سالى رابردودا بەدەستى سەرتىپ هۆشمەندى دىكتاتور قەتل و عام و تارومار كران لە گوپيان دەزرىنگىتەوه، ئىستاش بەندىخانەى ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و هەر رۆژە نارۆژتېك يەكېك لەوان بەسېدارەوه هەلداوەسرى.

خۆ حالى زارى كوردى هەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوهى پېش دەولەتى ئىستىعمارى عىراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالىترانى كردن لە هەموو كەس مەعلومە و ئاشكراپە، دروستە كە ئەو كردهوه ناشىرناە رۆژ بەرۆژ هەستى تۆلە ئەستاندەوه لە دلى لاوانى خۆين گەرم و مللەتپەرسى كوردا بەهتتر دەكەن. دروستە ئەو رەفتار و ئاكارە وەحشىانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆ لاى رزگارى و ئازادى هان دەدەن بەلام راستىكەى ئەوهپە ئەوانە هېچيان نەبوونە هۆى هەلپەپرنهوه و قىامى نەتەوهى كورد، ئەوانە هېچيان كورديان وادارا نەكردوو كە داواى ئىستىقلال و سەربەخۆنى بكا بەلكو كورد مەيللەتېكى (١١) ملىونىپە و بەهەموو شەرع و قانونىك حەقى ئىستىقلال و سەربەخۆنىپە هەپە و داواى ئەو حەقە مەشروعەى خۆى دەكا.

ئەى دىنيا، ئەى دىناى ئازادى تەلەب، ئەى دىناىبىكى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران مەلت كرد و لەو پېناوەدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستىقلالى دەوى. بزانە: كورد زولمى لىكراوه حەقى خوراوه مولكى لى داگىركراوه و دەپهوى بەحەقى خۆى بگا. بزانە: كە سەياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆى ئەم مەيللەتەى لە ئازادى بى بەش كردوو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوهى هەپە كاروبارى ماله خۆى بەچاكى هەلسوورپىنى و پىداوىستى كۆمەگى كەس نىپە قىوومى ناوى و تا تاقەتى لىدەپرى سەر وەبارى كەس ناهىنى و بۆ ئەستاندى سەربەخۆنى هەول دەدا.

رۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەلپه ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

ژوانى دوو خۆينمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەلېك رەنج و ئازار و خۆينمژان و پىاوكوژان، داواى زۆر كۆپرەوهرى و دەربەدەرى و تالان و برۆ، ئادەمىزاد دەپهوى لە بەروبووى كردهوى خۆى بخوا و لەژىر سىبەرى دارى ئازادىپى كە بەخۆينى خۆى پەروەردەى كردوو و چەند سالان بەدبارىپەوه دانىشتوو، دانىشى و بحەسپتەوه و ماندووى ئەو دەورەى شەرى لەبىر بچىتەوه. لەو رۆژانەدا كە لە هەموو جىگايەك قسە لە سولح و ناشتى دەكرى. رادىو و رۆژنامەكان بلأويان كردهوه كە دوو جەردەى پىاوكوژ، دوو زەروى خۆينمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و دىكتاتور دوو دوژمنى خۆينى كوردا! يەعنى نورى سەعید پاشا و سىراج ئوغلۆ بۆ بەستنى پەيمانىكى نووى يا تازەكردنەوى پەيمانى شوومى (سعد آباد) لە ئانكارا كۆبوونەوه، ئايا ئەو پەيمانە چىپە؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆپە بەستراوه كە قازانجى بۆ ئادەمىزاد بى؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆپە بەستراوه كۆمەگ بەراوهستانى ناشتى و سولح بكا؟ نە نە ئەو پەيمانە... قردانى ئادەمىزاد..... تىك دانى..... چونكو ئەو كەسانەى.....

رېنگر و شەپانى و.....(١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرىكى قەيسەرىبىكى ئاور تىبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولح و نەتەوى ئادەمىزادان و ئەو پەيمانە شوومەيان بۆپە بەستوو كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەهپلن و ئەو نەتەوه

بۆجى كوردستانو لەبىر كەردووە؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئىيرانىن و بىجگە لە ئىيران حەشارگە پەكيان نىيە مېللەتى ئازا و لەمىژىنەى كورد كە لەبەر هەندىك شت لە نىشتىمانى ئەسلى خۆى دووركەوتۆتەو و ئەورۆ لەژىر چەكمەى نۆكەرانى ئىستىعمار و تەرفەدارانى سىياسەتى (پان توركىسىم) ژيانىكى تال و پر لە ناخۆشى رادەبوئىر، ئاخىرى رۆژىك دەبى راسستەو بەى و شىرانە زنجىرى ئەسارەت بېسىنى و تۆلەيهكى زۆر بەسام و پىاوانە لەو كەسانەى دەستدرىژىيان بۆ حقوقى وى كەردوو و ئازارىيان داو و ئازادىيان لى سەلب كەردوو بەستىنەتەو و زىندوو و نەبەزى خۆى بەدانىشتووانى سەر زەوى بەسەلمىنى و دەدوژمانى خۆى بگەيهنى كە كورد هەر زىندوو پايەدارە و بەهېچ جۆرىك نامرى و سىلاوى حەوادىس بناغەى عەزم و غىرەتى وى نالەقنى.

تىفكرن، كىهە مېللەتە لە بەراپەر ئەو هەموو كۆششەى كە بۆ لەنىبوردنى وى كراو و دەدەكرى هەندە بەهيمەت و خۆراگر و پايەدارى.

كىهە مېللەتە بۆ پارازتنى مېللەتى خۆى بتوانى دەگەل مېللەتى غالىب وە بەدەستەلات و زۆردار ملە و مېارەزە بكات.

چ نەتەو بەك بەقەدەرى ئەو نەتەو لە رىگای ئازادى و سەربەستىدا فېداكارى و جانبازى كەردوو و قورىانى داو و زىانى دىو و ئاوارە و دەربەدەر كراو.

مېللەتى غەبورتەر و ئازاتەر و نەبەزتر لە برا كوردەكانى ئىمە، كە داخەكەم ئىستا لەژىر پەنجەى بى روحى بىگاناندا ئەسىرن، كە مەتر وەگىر دەكەوى بەلكە هەر نابىندرئ. هەندىك لە دەولتە ئىرتىجايەكەنى عىراق، كە بەيارمەتى و مەبەستى ئىستىعمارى و بەپىچەوانەى مەيل و رەغبەتى مېللەتى عىراق هاتوونە سەركار و هەمىشە لاگرى سىياسەتى ئىستىعمارى بوون و قازانجى مېللىيان چاودەئىرى نەكەردوو، بۆ پەيداكردى دووبەرەكى و دوژمنايەتى لە بەينى كورد و عەرەدا رەفتارى بەكجار بى شەرمانە و خراپيان دەگەل كوردان كەردوو.

بەبەكجارى نابوود و حەقى مەشرووعى وى پامال بكەن. وەكو بىستوو مە سىراج ئوغلۆ بەنورى سەعەدى گوتوو هەنگىنى ئىمە دەتوانىن دەگەل ئىو بەبىنە دۆست و هاو پەيمان كە ئەو نەختە حەقەش كە عىبارەتە لە نووسىن و خويندنەوى زمانى كوردى ئەویش لەژىر سانسۆرىكى قەويدا، بۆ كوردان قائىل نەبى و ئەلبەتە ئەویش لە خوداى دەوى كورد نىنۆكى نەبى خۆى بى بخورىنى - بەلام داخوا ئەوانە دەتوانن كوردان بەجارىكى لەنىو بەرن و تۆريان لەسەر زەوى هەلگرن.

داخوا دەتوانن كوردان وادار بكەن واز لەو حەقە مەشرووعەى خۆيان بىن! نە نە پىوستە ئەوانە بزاتن و باش تىبگەن كە كورد مېللەتىكى نەمر و نەبەزە و بەبابەو هەش بىر ناتوانن لەنىوى بەرن و بىدەنگى بكەن.

كورد هەيه و لە مەيدان دەرنەچى و بەهەر وگىف ناپەشۆكى و واز لە حەقى خۆى ناهىنى و هەتا تنوكىكى خويىن دەبەردامابى لە رىگای ئازادى و سەربەخۆبىدا كۆشش دەكا و حازر نىيە چىدى نۆكەرى بى جىرە و مەواجب و سووك و چرووكى تورك و عەرەب و فارس بى و ئەو هاوار دەكا و دەلتى: ئەى ئەو كەسانەى موقەدەراتى دنيا دەبەر دەستى ئىو دەپا، ئەى ئەو كەسانەى كە بۆ هەلكەندى نەمامى زولم و بىداد ئەو هەموو فېداكارىو كرد، ئەى ئەو كەسانەى كە دەتانهوى(۲) كە بەشادى و ئازادى بئى، سەرنجىكى بەدەنە حالى ئىمە و مەيهلن چىدىكە ئەو زۆردارانە لەژىر پى خۆياندا بمان تولخىننەو، قەبوول مەكەن لەوى پاش ئەو خويىنمزانە خويىنى ئىمە بئىز و ئەگەر هاوارىكمان كرد يا لەجىبى خۆمان جوولايىنەو لىمان لەهەرا بەدەن و مەلئىن كورد رىگر و شەرانىيە.

توبى خودا ئەو ئەبىسافە كەبىر بى بەزۆرى مەكت لى زەوت بكا و ئەگەر پىت گوت ئەو مەللكى باب و باپىرى خۆمە و دەبى بۆم بەجى بىلى، لەباتى بەجىبىشتان پىت بلى رىگر و شەرانى و كىشەم پىدەفرۆشى.

هەوىام هەيه ئالا هەلگەكانى ئازادى چىدى ئەو ناحەقىانە قبوول نەكەن و نەهەلن بەتەنھا لە دنيادا مەللكەتى كورد لە ئازادى بى بەش بى.

پۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (۳۲)، ۱۷ خاكەلئو ۱۳۲۵ / ۶ آورىل ۱۹۴۶.

(۲، ۱) ئەو شوپانە لە دەقەكەدا رەشبوونەتەو و ناخويىندرتەو.

ديسان دهولته تي توركياش نهو رهفتاره ي دهگهل نهو ميلله ته نازايه كردوه و بهكوشتار و قهتل و عامي وان سهحنه يتيكي خوييني له دونيادا هينا روو كه رووحي بهشهرهت و نهوع دوستي لهو كاره بي شهروانه بيزاره.

تاريخ زولم و زورتيكي كه دهولته ته ئيرتيجاعيه كاني عيتراق و توركيه له برا كورده كاني ئيمه يان كردوه قهت فهراموش ناكه. ميلله تي قاره ماني كورد به خوييني گهش و سووري خو ي نيوي بليني خوي بو نه بهد له لاپه ره كاني ميژوودا سه بت كردوه و ههتا تاده ميزاد له دونيادا ده ئي نيوي نهو جهللا ده بي روحماني كه دهسته دهسته و پؤل پؤل لواني كورد يان سه ر بريوه و زيندوو زيندوو ده تاوريان هاويشتوون به خراپه ديني. به لام هه رچي زووتر زوري بو ميلله تي كورد به يندرئ و زياتر جه زربه بدرئ نهو تاوره مقه ده سه ي كه له نيوي دلي پاكي ويدا له ميژه دايسي پتر بلتسه ده ستيني و بيگومان سه رتا پاي دوژماني ده سووتيني. سه ردا نه وان دن و چا سو ركر دن وه له قامو سي كورديدا نييه. نهو حه قيقه تيكي كه ميژووي خويين و پر ئيفتيخاري كوردستان شاهيدي له سه ر ده دا.

وه نه بي كوردان هه ر له ده ره وي نيشتماني خوياندا تووش كويروه ري و سه خله ت و نارحه تي بووبن به لكه له نيشتماني نه سللي خويان يه عني له ئيرانيشدا له زه ماني حكومه تي ره زاخاني په هله ويدا تووش گه ليك مه ينه ت و كويروه ري بوون و حه ق ي ژيانان نه بووه.

په يمي له سه عد ئاباد كه هه موو كه س ده زاني سرفه ن بو له نيوي ردي كوردان ئيمزا كراوه، ئيمزاي ده ولته تي (ظل الله) ئيرانيشي پتوه بوو. ره فتار و ئاكارتيكي ره زاخان ده گهل كورداني ده كرد به راستي يه كجار زور ناپياو انه بوو، هه لپه رينه وه ي ئيستاي كورد عه كسولعه مه لي نهو زولم و زوره ي پيشووه.

نه ورؤ ته واوي نهو كوردانه ي كه له ولا تاندا بلا و بوونه وه و له ژيتر په نجه ي تورك و عه ره بدا، ديسان چاوي ئوميد يان ده نيشتماني نه سللي خويان بريوه.

نه هزه تي ديوكرا تيكي كوردستان كه بناواني له نيوه راستي نيشتماني نه سللي كورداندا هه لگي راه هه موو كوردي دنيا ي مته وه جيهي ئيران كردوه نه گه ر ده ولته له ئيحساساتي پر شوري كوردان ئيستيفاده بكا و توله ي

بي به شي و چاره ره شي زه ماني ره زاخانيان به چاكي بو بكا ته وه و ده گهل جه نابي قازي محه مه د ره به ري مه حبوب و مه زني كوردستان، كه بي شك له ريزي پياوه هه ره گه و ره و زانايه كاني روزه ه لات حيساب ده كرى، وا ريد ي موزا كه ره بي و مه سه له ي كوردستان به قازانجي نازادي بي رپته وه، قوه و تيكي وا به هيز و نه بيندرا و له ئيراندا په يدا ده بي كه گري پشتي ئيستيعمار تيكي ده هاري و ده يشكي ني.

نه گه ر كوردان له ده ره وي نيشتماني خوياندا به ده ست عه ره ب و تورك گرفتارين هيج نه بي ده بي له نيشتماني نه سللي خوياندا حه ق ي ژيانان هه بي و به نازادي رابويين.

داخه كه م ره فتاري ره زاخان هيج له ره فتاري تورك و عه ره بان كم تر نه بوو ئيستاش خوييني برا كورده كانان له ده شته پان و به رينه كاندا شه پؤل ده دا، ئيستاش زنجيري ديلي له ده ست و پتي ميلله تي ئيران دانه رندرا وه، ئيستاش ده ست يي ره حمي حاكمي نيزامي له كو بوونه وه و ئيجتماعات له سنه دا جلوگيري ده كا و نايه لي شكايه تي كه س به گو يي نه ولياي ئومور رابگا. گراني هه ره شه له سه قز ده كا، كوردستان له حالي توقين دا يه.

نه گه ر ده ولته تي ئيستاكه نازاديخوازي و تيگه يشتن ي سياسي خوي له جي به جي كوردي مه سه له ي نازه ربايجان و له رووناك كوردي ناسوي تاريخي سياسه تي خار جي دا نيشان دا وه، ده گهل ره به راني فرقه ديوكرا تي كوردستان وا ريد ي موزا كه ره بي به شه رتيكي عه ناسيري ئيرتيجاعي و به كريگي راه لي بگه رين، مه سه له ي كوردستان پيش به ته قه دو مي نازادي و قازانجي ئيران ته وا و ده بي.

ئيمه له جه نابي ئاغاي (قوام السلطنه) ته مه نا ده كه ين كه هه رچي زووتر ئاغاي (مظفر فيروز) كه لاوتيكي موته ره قي و زاناي مو عاسيره بو كوردستان به رتيكات تا مه سه له ي كوردستان حه ل بكرئ.

كورد براي ئيمه ن، يادگاري باب و باپيري ئيمه ن، ده بي بو داوا مه شروه كاني وان گو ي راديرين، نه وان بي جگه له نازادي و عه داله ت چي دييان ناوي.

نه من پيم وا يه نهو چرا رووناكه ي كه ئيستاه له كوردستاندا هه ل كرا وه بهو زووانه سه رتاسه ري روزه ه لات رووناك ده كا و نازاديخوازي ئيران كه له

ناوه پۆک

- 7 * شێرهژن
- 13 * یه کهم پۆژنامه ی کوردی له کوردستانی ئێران
- 16 * کاره ساتی کوژرانی خالۆ قوربان
- 20 * نامه یه کی ئه ده بی
- 26 * ئه رکی به بیان له هه لومه رگی ئیستادا
- 34 * مامۆستای شاعیرانی موکریان
- 46 * حاجی قادری شوێشگێر
- 57 * عه لی ناشق
- 65 * زۆرزانیس به هه له ده چی
- 70 * ئه رکی نه ته وایه تی ئیمرو ی شاعیر و نووسه ره کائمان
- 72 * وه لامیکی دۆستانه
- 78 * ئه زموونی شاعیریم
- 89 * ئاسۆگه
- 91 * کورد بۆ گشتی شاعیره ؟
- 95 * چه ند نوکته یه ک له باره ی میژووی ئه ده بی کوردیه وه
- 100 * پێشه کیه ک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قزنجی
- 106 * پێشه کی بۆ قه لای دمد
- 116 * هه ژار و شه ره فنا مه
- 122 * پێشه کی بۆ دیوانی نالی
- 129 * پاره تاژی
- 139 * نه ورۆز
- 141 * جوانترین دیهن
- 144 * بووکی یه کشه وه
- 152 * هه واری خالی
- 158 * مه هاباد
- 162 * له رۆژیکی پایزی دا
- 165 * شیری به ده ستیکه وه بوو هه تاوی به ده ستی دیکه وه

خوزستان و نازهربایجان و کوردستان و سایر نوقاتی ئێراندا هه ن،
 کارتیکی وا ده که ن که پۆژی سه رئالاییتی که هه رگیز پۆژی لی ئاوانه بووه ،
 بیلئاخیره لی ئاوابج و میلله تانی ئه سیری پۆژه ه لات نه جات ده ده ن!
 (* پۆژنامه ی (کوردستان) ، ژماره (79) ، 29 گه لاویژی 1325-1946 .

176	* ئەو جۆرەى بىنەوئى
184	* پىزى نان بگرن
187	* كورتەى ئۆدىسە
194	* وشە ونبوۋەكان
198	* لامەزەبى خىرەومەند
205	* تەنيا ھەمىشە تەنيا
209	* چىرۆكى كوولەكە
216	* مامۇستا ھىمىن و ديوانى تارىك و پروون و چەند پرسىيارىك
222	* وتووئىژ دەگەل مامۇستا ھىمىن
228	* دەگەل مامۇستا ھىمىن
231	* وتووئىژىكى بلاونەكراوہ دەگەل مامۇستا ھىمىن
244	* لە بەھارى شىلانائوئىوہ تا پايزى ورمى
282	* نامە بۆكەرىمى قەببومى: يەكەم
283	دووہم

نووسىنەكانى بەرايى

285	* خۆت بناسە
285	* پۆژى كارە
287	* سكالايەك لەگەل نىشتمان
287	* شىخ يوسف شمس الدين البرهاني
	* ئەدەبىياتى تازەى سۆقىيەت
289	* نامەى كچىكى دىل
	* ئىقتىياس لە پۆژنامەى ئارەزوو
291	* ئازايەتى سمايل ئاغاي سىمكۆ
292	* ئازادىمان دەوئى
293	* نامەبىتىكى سەرتاۋەلە
295	* ئەى دنيا بزانه كورد سەربەخۆئى دەوئى
296	* ژوانى دوو خوتىنمژ
298	* بۆچى كوردستانو لەبىر كوردوہ؟